

Liahóna

Általános konferenciái beszédek

Nelson elnök arra buzdítja a szenteket, hogy hallják meg az Urat

Nelson elnök bicentenáriumi kiáltványt ad ki a visszaállításról

Az egyház új jelképet vesz fel, mely kihangsúlyozza a Szabadító központi helyét az Ő egyházában

Új általános felhatalmazott hetveneseket és Fiala Férfiak Általános Elnökséget támogattak

8 új templom került bejelentésre

E célból. Készítette: Yongsung Kim

„Emlékszünk, mindig emlékszünk Krisztus szenvedésére és halálára, hogy kiengeszteljen a bűneinkért, és megünnepeljük ezt a legcsodálatosabb vasárnapot, az Úr napját, melyen feltámadt a halálból. Jézus Krisztus feltámadása miatt van értelme a visszaállításnak, van értelme a halandó életünknek, és végső soron van értelme a létezésünknek.

D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: A visszaállítás és a feltámadás üzenetének megosztása. 113.

Szombat délelőtti ülés

- 6 Nyitóüzenet
Russell M. Nelson elnök
- 8 Ne haladjunk tovább ily nagyszerű ügyben?
M. Russell Ballard elnök
- 12 Igazlelkű ítélet biztosítása
James R. Rasband elder
- 15 Egy különösen nemes elhívás
Joy D. Jones
- 18 Lelkileg meghatározó emlékek
Neil L. Andersen elder
- 23 Mélyen a szívünkben
Douglas D. Holmes
- 27 A hit imái
Henry B. Eyring elnök

Szombat délutáni ülés

- 30 Az általános felhatalmazottak, területi hetvenesek és általános tisztségviselők támogatása
Dallin H. Oaks elnök
- 31 Az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály 2019. évi jelentése
Kevin R. Jergensen
- 32 A Mormon könyve napvilágra kerülése
Ulisses Soares elder
- 36 Jöjjetek Krisztushoz! – utolsó napi szentekként élni
John A. McCune elder
- 38 Élő tanúság az élő Krisztusról
Gérald Caussé püspök
- 41 Eltűnődni Isten jóságán és nagyságán
Dale G. Renlund elder
- 45 A Mormon könyve hatalma a megtérésben
Benjamin M. Z. Tai elder
- 48 Jó alap az eljövendő időkre
Gary E. Stevenson elder

Szombat esti ülés

- 52 Hozsánna és halleluja – Az élő Jézus Krisztus: a visszaállítás és a húsvét középpontja
Gerrit W. Gong elder
- 56 Így áldja meg a papság a fiatalokat
Laudy Ruth Kaouk
- 58 Így áldja meg a papság a fiatalokat
Enzo Serge Petelo

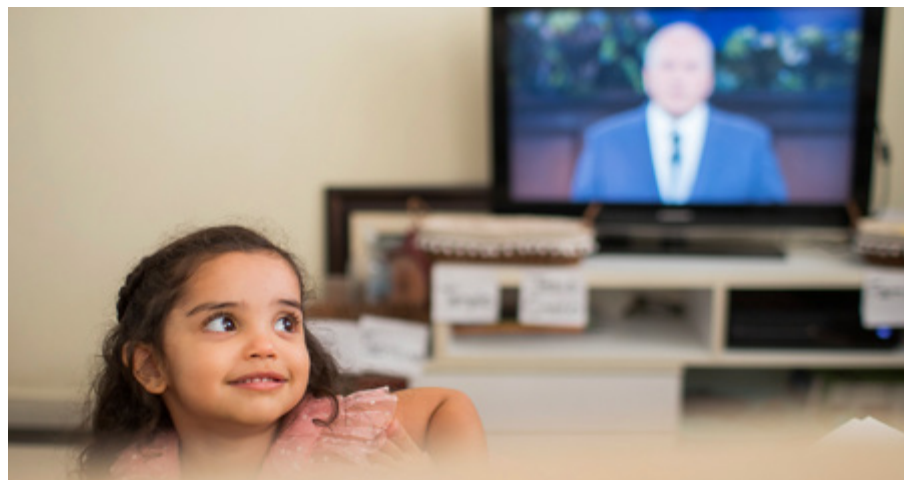
- 60 Egységbe fonódva Isten munkájának végzésében
Jean B. Bingham
- 66 Ő előttünk jár
Henry B. Eyring elnök
- 69 A melkisédeki papság és a kulcsok
Dallin H. Oaks elnök
- 72 A mennyek megnyitása segítségért
Russell M. Nelson elnök

Vasárnap délelőtti ülés

- 75 Beteljesedő jövődőlés
Ronald A. Rasband elder
- 78 Hogy láthassák
Bonnie H. Cordon
- 81 Tökéletesen ragyogó reménység:
Jeffrey R. Holland elder
- 84 „Épüljön fel nevemhez ez a ház”
David A. Bednar elder
- 88 Őt hallgasd!
Russell M. Nelson elnök
- 92 Hozsánna kiáltás
Russell M. Nelson elnök

Vasárnap délutáni ülés

- 93 A nagy terv
Dallin H. Oaks elnök
- 96 A prófétáknak adott folyamatos kinyilatkoztatás és az életünknek utat mutató személyes kinyilatkoztatás áldása
Quentin L. Cook elder
- 106 Menedékre lelni az élet viharai elől
Ricardo P. Giménez elder
- 104 Jöjjetek és tartozatok ide!
Dieter F. Uchtdorf elder
- 107 A legkiválóbb otthonok
L. Whitney Clayton elder
- 110 A visszaállítás és a feltámadás üzenetének megosztása
D. Todd Christofferson elder
- 114 Hittel menjetek előre!
Russell M. Nelson elnök
- 64 Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza általános felhatalmazottjai és általános tisztségviselői
- 116 A 2019. év statisztikai jelentése
- 117 Az egyház hírei
- 127 *Jöjj, kövess engem!* – Tanulni az általános konferencia üzeneteiből

São Paulo, Brazil

190. éves általános konferencia

Szombat délelőtti ülés, 2020. április 4.

Levezeti Dallin H. Oaks elnök
Nyitóima: Richard J. Maynes elder
Záróima: Michelle Craig
Zene: Templom téri Tabernákulum kórus*:
Ébredjetek fel. *Himnuszok*, 8. sz.; A hajnal kél. *Himnuszok*, 1. sz., átd. Wilberg; "It Is Well with My Soul," Spafford és Bliss, átd. Wilberg; Urunk hú gyermekei. *Himnuszok*, 24.sz.; Joseph Smith első imája. *Himnuszok*, 16. sz.; Jöjj el, élő víz forrása. Robnson/amerikai népdal, átd. Wilberg.

Szombat délutáni ülés, 2020. április 4.

Levezeti Henry B. Eyring elnök
Nyitóima: Milton Camargo
Záróima: Rubén V. Alliaud elder
Zene: Templom téri Tabernákulum kórus: Fenn a magas hegyen. *Himnuszok*, 5. sz., átd. Wilberg; Ahogy kutatom az Írást. *Himnuszok*, 177. sz., átd. Murphy; Örvendj Királyodban! *Himnuszok*, 30. sz.; Izráel Szentje. *Himnuszok*, 6. sz., átd. Wilberg.

Szombat esti ülés, 2020. április 4.

Levezeti Dallin H. Oaks elnök
Nyitóima: Kyle S. McKay elder
Záróima: Cristina B. Franco
Zene: Templom téri Tabernákulum kórus: "Let Zion in Her Beauty Rise," *Hymns*, no. 41, átd. Kasen; Vezess, kis fény! *Himnuszok*, 49. sz., átd. Wilberg; Isten gyermeke vagyok. *Himnuszok*, 189. sz.; Most minden nemzet jól figyeljen! *Himnuszok*, 167. sz., átd. Wilberg.

Vasárnap délelőtti ülés, 2020. április 5.

Levezeti Dallin H. Oaks elnök
Nyitóima: Brook P. Hales elder
Záróima: Peter M. Johnson elder
Zene: Templom téri Tabernákulum kórus: Az igazság szent fénye. *Himnuszok*, 4. sz.; Mily szilárd alap az Isten ígéje. *Himnuszok*, 37. sz., átd. Wilberg; Ó az én kedves Fiam. *Gyermekek énekeskönyve*, 143., átd. Cardon; Örvendezzünk együtt. *Himnuszok*, 3. sz.; Izráel, Istened szólít. *Himnuszok*, 7. sz., átd. Wilberg; "Hosanna Anthem/Isten Szent Lelke. Stephens és *Himnuszok*, 2. sz., átd. Stephens.

Vasárnap délutáni ülés, 2020. április 5.

Levezeti Henry B. Eyring elnök
Nyitóima: Kevin R. Duncan elder
Záróima: Lynn G. Robbins elder

Zene: Templom téri Tabernákulum kórus:
Dicsérd a férfit. *Himnuszok*, 17. sz., átd. Wilberg; "The Day Dawn Is Breaking," *Hymns*, no. 52, átd. Murphy; Tudom, hogy jó Megváltóm él. *Hymns*, 78. sz.; Prófétánkat köszönjük, Atyánk. *Himnuszok*, 11. sz., átd. Wilberg.

* Az egyes üléseken lejátszott zene különböző karmesterek vezényletével és más-más orgonisták kíséretével előzetesen került felvételre; a záróhimnusz a Tabernákulum kórus, valamint hat másik kórus felvétele a ghánai Accrából, a mexikói Mexikóvárosból, a dél-koreai Szöulból, a braziliai São Paulóból, a németországi Frankfurtból, valamint az új-zélandi Aucklandből.

Rendelkezésre álló konferenciai beszédek

Az általános konferenciai beszédek számos nyelven elérhetők a conference.ChurchofJesusChrist.org honlapon, ahol ki kell választani a kívánt nyelvet. A beszédek az Evangéliumi könyvtár mobilalkalmazáson keresztül is rendelkezésre állnak. Az angol nyelvű videó- és hanganyagot általában az általános konferenciát követő hat héten belül lehet beszerezni az elosztóközpontból. Általános konferenciával kapcsolatos

tudnivalók fogyatékossgal élő egyháztagok számára is hozzáférhető formátumban a disability.ChurchofJesusChrist.org honlapon található.

Borító

Elülső: Festmény az első látomásról. Készítette Dan Burr
Hátsó: Mason Coberly által készített fénykép

Konferenciai fényképek

A Salt Lake Cityben készült fényképeket Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson és Leslie Nilsson készítette. A további fényképeket Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arteh Odjidja, Veronica Olson, Alaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing, Justin Wright készítette.

Amerikai Egyesült Államok, Utah, West Jordan

**2020. MÁJUS XXVIII. ÉVFOLYAM 5.
SZÁM LIAHÓNA 16720 135**

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Elnökség: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring
A Tizenkét Apostol Kvóruma: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Főszerkesztő: Randy D. Funk

Tanácsadók: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Ügyvezető igazgató: Richard I. Heaton

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Camila Castrillón

Alkotói és szerkesztői csoport: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arclulat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhurst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Ammon Harris, Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomatatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Nelson Gonzalez

Fordítás: Mecséri Olivér

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ChurchofJesusChrist.org

Online Store internetes áruház: store.ChurchofJesusChrist.org

Az előfizetés éves díja: 5 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon

küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: *Liahona*,

Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;

vagy ímélben: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, bislama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, ormény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoi, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahonában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 28 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DIMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Sandy

Beszélők betűrendben

Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 84
Bingham, Jean B., 60
Caussé, Gérald, 38
Christofferson, D. Todd, 110
Clayton, L. Whitney, 107
Cook, Quentin L., 96
Cordon, Bonnie H., 78
Eyring, Henry B., 27, 66
Giménez, Ricardo P., 106
Gong, Gerrit W., 52
Holland, Jeffrey R., 81
Holmes, Douglas D., 23
Jergensen, Kevin R., 31
Jones, Joy D., 15
Kaouk, Laudy Ruth, 56
McCune, John A., 36
Nelson, Russell M., 6, 72, 88,
92, 114
Oaks, Dallin H., 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, 58
Rasband, James R., 12
Rasband, Ronald A., 75
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 32
Stevenson, Gary E., 48
Tai, Benjamin M. Z., 45
Uchtdorf, Dieter F., 104

Tárgymutató

Ádám és Éva, 60
áldások, 58
áldozathozatal, 23, 110
az egyház neve, 72
békesség, 6, 12, 36
bizonyosság, 18, 32, 48
boldogulás, 107
böjt, 72
bűnbánat, 23, 45, 104
család, 69
családtörténet, 84, 88
egyházi elhívások, 96
egyházi vezetők, 30
engesztelés, 12, 38, 41, 52, 56,
93, 101
érdemesség, 58
félelem, 6
felkészültség, 6
feltámadás, 52, 93, 110
férfiak, 60
gyógyulás, 12
hála, 41
hatalom, 27
házasság, 69
hit, 27, 48, 72, 101, 114
hűség, 52
igazság, 69
igazságosság, 12
ima, 27, 72
irgalom, 12
ítélet, 12, 69
Izrael egybegyűjtése, 66, 78
Jézus Krisztus, 6, 12, 36, 38, 41,
45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84,
88, 93, 101, 104, 110, 114
Joseph Smith, 6, 8, 15, 18, 27, 32,
58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101,
104, 110
kapcsolatok, 23
kinyilatkoztatás, 15, 23, 88, 96
Krisztus világsósága, 78
kulcsok, 69

lelkiség, 48, 107
megtéres, 45
melkisédeki papság, 69
Mennyei Atya, 18, 41, 81, 88
misszionáriusi munka, 27, 66,
75, 104, 110
Mormon könyve, 12, 32, 38,
45, 110
nagylelkűség, 41
nők, 15, 60
otthon, 107
önrendelkezés, 23, 69
öröm, 106
papság, 15, 58, 60, 66, 84
papsági áldások, 56
páskha, 52
pátriárkai áldások, 56
példa, 78, 110
profécia, 75
proféták, 1, 75, 88, 96
remény, 81
Segítőegylet, 60
szabadítás terve, 69
személyes fejlődés, 15, 45, 69
személyes kinyilatkoztatás, 18,
88, 96
szentírások, 88
szentírás-tanulmányozás, 107
Szentlélek, 88, 96
szeretet, 18, 23, 36, 81, 110
szertartások, 69, 84
szövetségek, 84
tanítványság, 104, 107
tanulás, 104
templomi munka, 52, 66, 81,
84, 114
templomok, 48, 56, 75, 88,
92, 114
tudás, 18
üldöztetés, 8
vértanúság, 8
vezetés, 23
visszaállítás, 8, 15, 27, 52, 60, 66,
75, 81, 88, 93, 110, 114
viszontagság, 6, 8, 32, 36, 38, 56,
88, 93, 101, 107

A 190. éves általános konferencia kiemelkedő üzenetei és mozzanatai

Russell M. Nelson elnök üzenete világos volt az általános konferencián: „Őt hallgassátok!”

„Minden lehetséges módon igyekeznünk kell meghallani Jézus Krisztust, aki a Szentlélek hatalma és szolgálattétele által szól hozzánk” – tanította Nelson elnök.

„A mostani és minden általános konferencia célja az, hogy segítsen nekünk meghallani Őt” (7. oldal).

Az első látomásra és a visszaállításra összpontosító konferencián arra tanítottak minket, hogy mi is hallhatjuk Őt, éppen úgy, ahogyan Joseph Smith a szent ligetben. A milliókat érintő világjárvány hatásaival körülvéve azt tanították nekünk, hogy halljuk meg az Ő útmutatását a gondjainkban. Egyházként és egyénekként is fényes jövő felé tekintve arra tanítottak minket, hogy újítsuk meg az Ő hallgatására és követésére irányuló erőfeszítéseinket.

„E 2020. áprilisi általános konferencia – mondta Nelson elnök

– lelkesítő elemei összefoglalhatók Isten két szavával: »Őt hallgasd!« Azért imádkozunk, hogy a lezajlott eseményekből leginkább arra emlékezzetek, hogy az e szavakat elmondó Mennyei Atyára és az Ő Szeretett Fiára, Jézus Krisztusra összpontosítottatok.”

E konferencia beszédeit tanulmányozva és azon igyekezve, hogy valóban meghalljátok, megfogadjátok és megszívleljétek a Szabadító szavait, rá fogtok jönni, hogy a próféta ígérete beteljesedik az életetekben: „csökkeni fog a félelem és növekedni fog a hit” (114. oldal).

- Nelson elnök bemutatja az egyház új jelképét – 73. oldal.
- Nelson elnök bemutat egy kiáltványt a visszaállításról – 91. oldal.
- Nelson elnök világméretű ünnepélyes gyülekezetet vezet – 92. oldal.
- Nelson elnök bejelent nyolc új templomot – 115. oldal.
- Tudj meg többet arról, hogy mi módon segíthetünk másoknak az #ŐtHallgasd megvalósításában itt: HearHim.ChurchofJesusChrist.org. ■

KÉPEK EBBEN A SZÁMBAN

Minden egyes általános konferenciát dokumentálni igyekszünk az általunk közzétett képekkel. Mivel mindegyik konferencia egyedi, az ebben a számban található képek e konferencia különleges körülményeit tükrözik.

A közvetítés képei mellett találsz majd fényképeket a csodaszép Templom térről (mely a COVID-19 és az építkezés miatt szokatlanul üres), valamint az evangélium visszaállításához kapcsolódó festményeket, és az egyháztagok által beküldött fényképeket magukról, amint szerte a világon részt vesznek a konferencián.

A NEVEVÉNY SZÜLTIVA. KÉSZÍTETTE: WALTER RANE

Szombat délelőtti ülés | 2020. áprilisi 4.

Russell M. Nelson elnök
Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnöke

Nyitóüzenet

Minden lehetséges módon igyekeznünk kell meghallani Jézus Krisztust, aki a Szentlélek hatalma és szolgálattétele által szól hozzánk.

Szeretett testvéreim! Miközben köszöntünk benneteket Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza eme történelmi jelentőségű 2020. áprilisi általános konferenciáján, az általatok is ismert okokból üres nézőtér előtt állok.

Amikor a 2019. októberi általános konferencián azt ígértem nektek, miszerint ez az áprilisi konferencia emlékezetes és felejthetetlen lesz, vajmi kevéssé sejtettem, hogy a kevesebb

mint 10 főnyi szemmel látható gyülekezet előtti felszólalás teszi majd ennyire emlékezetessé és felejthetlenné ezt a konferenciát a *számomra!* Azonban a tudat, hogy elektronikus közvetítés útján részt vesztek, valamint a kórus gyönyörű előadásában imént felcsendült It Is Well with My Soul [Minden jól van a lelkemmel] című himnusz átható vigaszt nyújt az *én* lelkemnek.

Mint tudjátok, ezen az általános konferencián szigorú korlátozás van

érvényben a résztvevőket illetően, mivel az erőfeszítéseink részeként szeretnénk jó világpolgárok lenni és minden tőlünk telhetőt megtenni a COVID-19 terjedésének korlátozására. Ez a vírus nagymértékben kihat az egész világra. Átalakította az egyházi gyűléseinket, a misszionáriusi szolgálatot és egy időre a templomi munkát is.

Noha a mai korlátozások egy gyorsan terjedő vírushoz kapcsolódnak, az élet személyes megpróbáltatásai messze túlmutatnak ezen a járványon. A jövő próbatételeit előidézheti egy baleset, egy természeti katasztrófa vagy egy váratlan egyéni szívfájdalom.

Hogyan tudunk elviselni ilyen megpróbáltatásokat? Az Úr azt mondta nekünk, hogy „ha fel vagytok készülve, akkor nem fogtok félni”¹. Természetesen megtehetjük, hogy saját élelmiszer-, víz- és anyagi tartalékokat képezzünk. Ám ugyanilyen elengedhetetlen a személyes *lelki* raktárunk feltöltése is hittel, igazsággal és bizonyossággal.

Életünk legfőbb törekvése az, hogy felkészüljünk a Teremtőnkkel való találkozásra. Ezt oly módon tesszük, hogy mindennap törekszünk egyre hasonlóbbá válni Szabadítóhoz, Jézus Krisztushoz.² Ezt pedig úgy tesszük, hogy naponta bűnbánatot tartunk és részesülünk az Ő megtisztító, meggyógyító és megerősítő hatalmából. Akkor pedig képesek leszünk tartós békeséget és örömet érezni még a viharos időkben is. Pontosan emiatt kéri tőlünk az Úr, hogy álljunk szent helyeken és ne mozduljunk el.³

Az idei évben ünnepeljük a 200. évfordulóját a világtörténelem egyik legjelentősebb eseményének – nevezetesen annak, hogy az Atyaisten és Szeretett Fia, Jézus Krisztus

megjelentek Joseph Smithnek. E páratlan látomás során az Atyaisten rámutatott Jézus Krisztusra és így szólt: „Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!”⁴

Ez a Josephnek adott felszólítás mindannyiunkhoz szól. Minden lehetséges módon igyekeznünk kell meghallani Jézus Krisztust, aki a Szentlélek hatalma és szolgálattétele által szól hozzánk.

A mostani és minden általános konferencia célja az, hogy segítsen nekünk meghallani Őt. Imádkozunk, és titeket is imára kérünk, hogy az Úr Lelke oly gazdag bőséggel legyen velünk, hogy meghallhassátok azokat az üzeneteket, melyeket a Szabadító kimondottan nektek szán – a lelkeknek békességet hozó üzeneteket. Az összetört szíveteket begyógyító üzeneteket. Az elméteket megvilágosító üzeneteket. Olyan üzeneteket, amelyek segíteni fognak nektek tudni, hogy mit tegyetek, amint zavaros és megpróbáltatásokkal teli időkben haladtok előre.

Imádkozunk azért, hogy ez a konferencia emlékezetes és felejthetetlen legyen a hallott üzeneteknek, az egyedülálló bejelentéseknek és mindazon élményeknek köszönhetően, melyek átélésére felkérünk titeket.

Például a vasárnap délelőtti ülés végén világméretű ünnepélyes gyülekezetre kerül majd sor, amikor is vezetni foglak benneteket a szent hozsánnakiáltásban. Imádkozunk azért, hogy ez kiemelkedő lelki élmény legyen számotokra, amint ezen az egyedi módon dicsőítve Őket világszerte egységesen kifejezésre juttatjuk mély hálánkat az Atyaisten és Szeretett Fia iránt.

Ehhez a szent élményhez tisztá fehér zsebkendőt használunk. De ha nincs ilyenetek, akkor egyszerűen

csak integessetek a kezetekkel. A hozsánnakiáltás végeztével a gyülekezet a kórossal együtt elénekli majd az Isten Szent Lelke című himnuszt⁵.

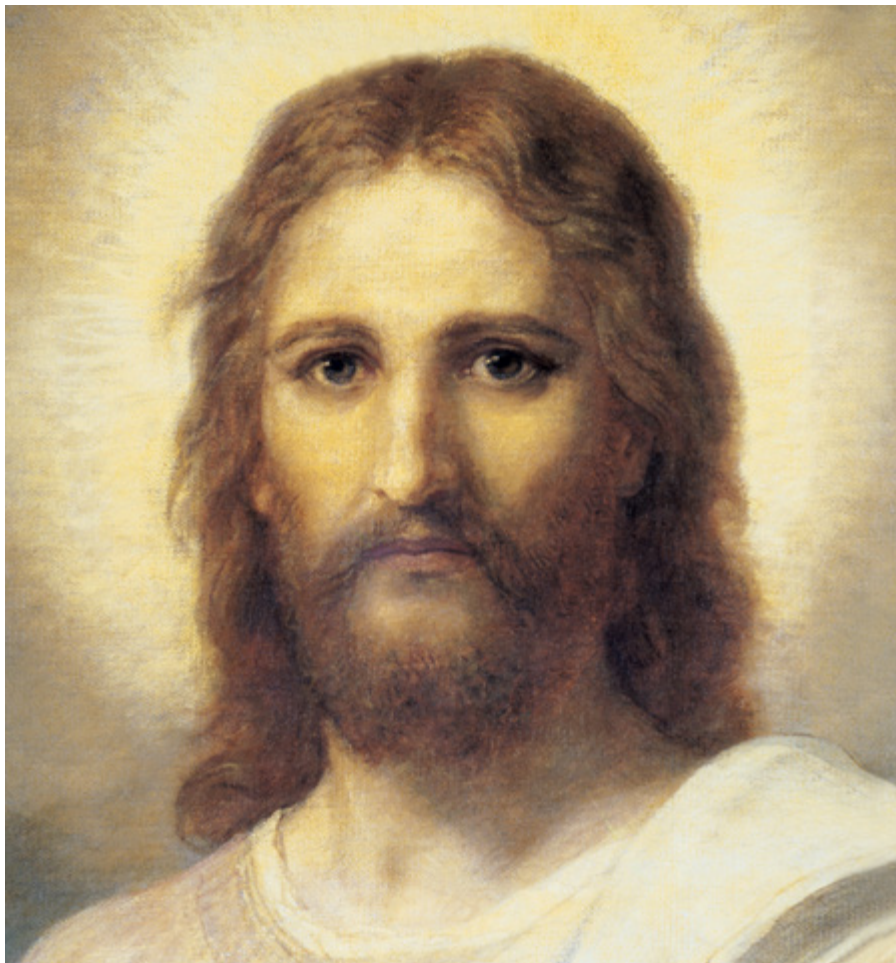
Drága fivéreim és nővéreim! Ez a konferencia fenséges lesz. Rendkívüli lesz ez az év, amikor fokozottan összpontosítunk a Szabadítóra és az Ő visszaállított evangéliumára. E történelmi konferencia legfontosabb maradandó hatása a szívünk változása lesz majd, amint megkezdjük egész életen át tartó törekvésünket arra, hogy meghalljuk Őt.

Köszöntünk benneteket a 2020. áprilisi általános konferencián! Tudom, hogy Isten, a mi Mennyei Atyánk

és az Ő Fia, Jézus Krisztus törődik velünk. Végig velünk lesznek e két csodás nap eseményein, miközben mi igyekszünk közelebb kerülni Hozzájuk és tisztelni Őket. Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és szövetségek 38:30.
2. Lásd 3 Nefi 27:27.
3. Lásd Tan és szövetségek 87:8.
4. Joseph Smith története 1:17.
5. *Himnuszok*, 2. sz.

KRISZTUS KÉPMÁSA. KÉSZÍTETTE: HEINRICH HOFMANN

Brazília, Paran, Curitiba

M. Russell Ballard elnök
a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke

Ne haladjunk tovább ily nagyszerű ügyben?

Mindig emlékezzünk arra az árra, amelyet Joseph és Hyrum Smith oly sok más hithű férfival, nővel és gyermekkel együtt fizetett azért, hogy megalapítsák az egyházat.

Nagyon szépen köszönjük ezt a csodálatos nyitányt, Nelson elnök. Fivérek és nővérek! Kétszázötvenöt évvel ezelőtt az Amerikai Egyesült Államok északkeleti, Új-Angliaként ismert részén, Vermont államban, Joseph és Lucy Mack Smithnek kisfia született.

Joseph és Lucy hittek Jézus Krisztusban, tanulmányozták a szent

írásokat, őszintén imádkoztak, és Istenbe vetett hittel jártak.

A kisbabájukat ifjabb Joseph Smithnek nevezték el.

Brigham Young ezt mondta a Smith családról: „Az Úr rajta tartotta a szemét [Joseph Smithen], és az ő apján, és az apja apján, valamint az őseiken egészen Ábrahámig, és Ábrahámától

az özönvízig, és az özönvíztől Énóig, és Énóktól Ádámgig visszamenőleg. Figyelte ezt a családot és a vér keringését annak forrásától e férfi születéséig. [Joseph Smith] előre elrendelték az örökkévalóságban”¹.

Ifjabb Josephet nagyon szerette a családja, és a fiú különösen közel állt a bátyjához, Hyrumhoz, aki Joseph születésekor közel hatéves volt.

Tavaly októberben annál a főzőkandallónál üldögéltem, amely annak idején a vermonti Sharonban, a Smith család otthonában, Joseph apró szülőházában állt. Éreztem Hyrum szeretetét Joseph iránt, és arra gondoltam, hogyan tarthatta a karjában a kis öccsét, hogyan tanította járni.

A Smith szülők olyan személyes kudarcokat éltek át, amelyek miatt kénytelenek voltak számos alkalommal elköltözni a családjukkal, mire végül lemondtak Új-Angliáról, és meghozták a bátor döntést, hogy nyugatabbra, New York államba költöznek.

Mivel a családjuk összeforrott volt, túléltek ezeket a kihívásokat, és együtt néztek szembe azzal a félelmetes feladattal, amit az újrakezdés jelentett a New York-i Palmyrához közeli Manchester mellett elterülő 40 hektáros (0,4 km²) erdős területen.

Nem vagyok meggyőződve arról, hogy a legtöbben tisztában vagyunk azokkal a fizikai és érzelmi kihívásokkal, amelyeket az újrakezdés a Smith család elé tárt – megtisztították a területet, gyümölcsösöket ültettek és művelés alá vonták a földeket, építettek egy kis rönkházat és gazdasági épületeket, el-szegődtek napszámosnak, továbbá a városban eladható háztartási cikkeket készítették.

Mire a család megérkezett New York állam nyugati részére, a területen javában lángolt az azóta „második nagy ébredésnek” nevezett vallásos hevület.

Argentína, Buenos Aires

A vallásos táborok közti vitának és viszálynak ebben az időszakában Joseph csodálatos látomást élt át, melyet ma az első látomásként ismerünk. Áldottak vagyunk, amiért négy elsődleges beszámolóval is rendelkezünk róla, amelyekből ezennel meríteni fogok.²

Joseph ezt jegyezte fel: „A nagy [vallási] nyugtalanság ezen időszakában elmémet komoly mérlegelés és nagy szorongás járta át; de bár érzéseim mélyek és gyakran kínzóak voltak, mégis távol tartottam magamat minden felekezetektől, habár amikor csak alkalmam volt rá, elmentem különböző gyűléseikre. [Ám] oly nagy volt a zűrzavar és az ellentét a különböző felekezetek között, hogy lehetetlen volt egy olyan fiatal és a világ és az emberek dolgaiban annyira járatlan egyénnek, mint amilyen akkor én voltam, biztos elhatározásra jutni arra nézve, hogy kinek van igaza, és ki téved.”³

Joseph ekkor a Bibliához fordult, hogy válaszokat találjon a kérdéseire, és elolvasta a Jakab 1:5-öt: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, a ki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki.”⁴

Ezt írta: „Soha egyetlen szentírásrész sem szólt nagyobb erővel az ember szívéhez, mint akkor ez az enyémhez. Úgy tűnt, nagy erővel hatolt szívem minden érzésébe. Újra meg újra átgondoltam”⁵.

Joseph arra a felismerésre jutott, miszerint a Biblia nem tartalmazza az összes választ az élet kérdéseire – ehelyett megtanítja a férfiaknak és nőknek, miként találhatják meg a válaszokat a kérdéseikre azáltal, hogy az imán keresztül közvetlenül Istenhez fordulnak.

Ezt írta még: „Ezen elhatározással összhangban, hogy Istentől

kérjek, félrevonultam az erdőbe, hogy a próbát megtegyem. Egy csodálatos, tiszta nap reggelén volt ez, ezernyolcszázhusz koratavaszán.”⁶

Ami nem sokkal ezután történt, arról Joseph azt mondta, hogy egy fényoszlop „megpihent rajtam, [és] két Személyt láttam felettem a levegőben állni, akiknek ragyogása és dicsősége leírhatatlan volt. Egyikük hozzám szólt, a nevemen szólítva, és ezt mondta a másikra mutatva: [Joseph!] *Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!*”⁷

Ezután a Szabadító szólt: „Joseph, fiam, bűneid megbocsáttattak néked. Menj utadra; járd rendeléseim szerint és tartsd be a parancsolataimat. Íme, én vagyok a dicsőség Ura. Keresztrefeszítettek a világért, hogy mindazoknak, akik hisznek a nevemben, örök életük lehessen.”⁸

Joseph még hozzátette: „Ezért amint magamhoz tértem, hogy beszélni tudjak, megkérdeztem a felettem a fényben álló Személyeket, hogy az összes szekta közül melyiknek van igaza”⁹.

Így emlékezett vissza: „Elmondták nekem, hogy az összes vallási felekezet téves tanokban hisz, és hogy egyikük sincs elismerve Istentől az Ő egyházaként és királyságaként. És... ekkor ígéretet kaptam arra is, hogy az evangélium teljessége egy jövőbeli időpontban a tudomásomra fog jutni.”¹⁰

Joseph feljegyezte még, hogy „sok angyalt láttam ebben a látomásban”¹¹.

E csodálatos látomást követően Joseph ezt írta: „Lelkem eltelt szeretettel, és sok napon át örvendeztem nagy örömmel. [...] Az Úr velem volt.”¹²

A Szent Ligetből kilépve elkezdte a felkészülését arra, hogy Isten prófétájává váljon.

Joseph azzal is elkezdett megismerkedni, amit az ősi próféták átéltek:

az elutasítással, az ellenállással és az üldöztetéssel. Joseph felidézte, hogy elmesélte a vallási megújulásban tevékeny egyik lelkésznek mindazt, amit látott és hallott:

„Nagyon meglepődtem a viselkedésén; nemcsak könnyedén vette az általam elmondottakat, hanem nagy megvetéssel is, mondván, hogy mindez az ördögtől való, és ezekben a napokban nincsenek olyan dolgok, mint látomások vagy kinyilatkoztatások; hogy mindezen dolgok véget értek az apostolokkal, és soha nem lesz belőlük több.

Viszont hamarosan úgy találtam, hogy a történetem elmondása elég nagy előítéletet vált ki irántam a vallás hitvallói között. És ez volt a nagy üldöztetés oka, amely tovább növekedett. [És] ez általános volt az összes szekta között – mind egyesültek, hogy engem üldözzenek.”¹³

Három évvel később, 1823-ban – Jézus Krisztus evangéliumának az utolsó napokban történő folyamatos visszaállítása részeként – ismét megnyíltak a mennyek. Joseph feljegyezte, hogy megjelent neki egy angyal, akit Moróninak hívtak, és azt mondta, hogy Istennek elvégzendő munkája van számára, valamint hogy el van rejtve „egy aranylemezre írott könyv”, amely „magában foglalja az örök evangélium teljességét, úgy,

ahogy azt a Szabadító az [amerikai földrész ősi lakóinak] kijelentette”.¹⁴

Idővel Joseph megszerezte, lefordította és megjelentette ezt az ősi feljegyzést, melyet ma Mormon könyve néven ismerünk.

Az aranylemezek egyik tanúja a bátyja, Hyrum volt, aki őt állandóan – különösen pedig az 1813-as fájdalmas, életveszélyes lábműtétét követően – támogatta. Jézus Krisztus Egyházának 1830-as megszervezésekor ő volt az egyike az első hat egyháztagnak is.

Életük során Joseph és Hyrum együtt néztek szembe az erőszakos csoportokkal és az üldöztetéssel. 1838–1839 hideg télén például öt hónapon keresztül szenvedtek a legnyomorultabb körülmények között a Missouri állambeli Liberty fogházában.

1839 áprilisában Joseph levelet írt a feleségének, Emmának, amelyben leírta a helyzetüket Liberty fogházában: „Úgy hiszem, immár mintegy öt hónapja s hat napja, hogy itt vagyok éjjel s nappal egy ór mogorva ábrázata előtt és egy magányos, sötét, mocskos börtön falai, rácsai és nyikorgó vasajtajai között. [...] E [helyről] minket mindenképpen elvisznek, és mi örülünk annak. Bármilyen történéj is velünk, ennél rosszabb lyukba már nem kerülhetünk. [...] Soha sem fogunk epedve kívánczolni a missouri Clay megyében lévő Liberty után. Kijutott nekünk abból annyi, hogy az örökre kitar.”¹⁵

Az üldöztetéssel szembesülve Hyrum kimutatta az Úr ígéreteibe vetett hitét, beleértve azt is, hogy biztosan elmenekülhet az ellenségeitől, ha azt választja. Egy 1835-ben, Joseph Smith kézzírástételével kapott áldásban az Úr ezt ígérte neki: „Hatalmadban léssen megmenekülni ellenségeid kezei közül. Fáradhatatlan vakbuzgósággal törnek éltedre, ám te megmenekülsz. *Ha kedved*

*tartja s úgy kívánod, hatalmadban léssen önkéntesen letenni éltedet Isten dicsőítésére.*¹⁶

1844 júniusában Hyrumnak megadatott a választás, hogy életben maradjon vagy letegye az életét Isten dicsőítésére, és „vérével pecsételje meg bizonyágát” – vállalva szeretett öccsével, Josephfel.¹⁷

Egy héttel a végzetes carthage-i út előtt – ahol hidegvérrel meggyilkolta őket egy gyáva alakokból álló fegyveres csőcselék, akik befestették az arcukat, hogy ne legyenek felismerhetőek – Joseph ezt jegyezte fel: „Azt tanácsoltam Hyrum bátyámnak, hogy a családját vigye magával a legközelebbi gőzhajón, s utazzanak Cincinnatibe.”

Most is nagyon elérzékenyülök, amikor eszembe jut Hyrum válasza: „Joseph, *én nem hagyhatlak el!*”¹⁸

Így hát Joseph és Hyrum elment Carthage-ba, ahol Krisztus ügyének és nevének vértanúi lettek.

A vértanúságról szóló hivatalos bejelentés kijelentette, miszerint „Joseph Smith, az Úr prófétája és lát-noka... napvilágra hozta a Mormon könyvét, amelyet Isten ajándéka és hatalma által lefordított, és két földrészen kiadatta. Az abban foglalt örök evangélium teljességét elküldte a föld négy szegletébe. Előhozta az ezen könyvet, a Tan és szövetségeket alkotó kinyilatkoztatásokat és parancsolatokat, valamint sok más bölcs dokumentumot és utasítást, amely az emberek gyermekeinek javára szolgál. Összegyűjtött több ezer utolsó napi

szentet, megalapított egy hatalmas várost, és olyan hírnevet hagyott hátra, amely nem pusztítható el. [...] És hasonlóan az Úr felkentjeinek többségéhez az ősi időkben, [Joseph] saját vérével pecsételte meg küldetését és munkáit; és fivére, Hyrum is így tett. *Életükben nem volt közöttük megosztottság, és halálukban sem lettek elválasztva egymástól!*”¹⁹

Vértanúságukat követően Joseph és Hyrum testét visszavitték Nauvooba, lemosták és felöltöztették, hogy a Smith család megnézhesse a szeretteit. A drága édesanyjuk így emlékezett vissza: „Hosszú ideje acéloztam minden idegemet, gerjesztettem lelkem minden erejét, és szólítottam Istent, hogy erősítsen meg; ám amikor beléptem a szobába s láttam mindkét meggyilkolt fiamat egyidőben kiterítve a szemeim előtt, és hallottam családom zokogását s nyögéseit, és [a] kiáltásokat nejük, gyermekeik, fivéreik s nővéreik ajkáról, mindez elviselhetetlen volt. Kihátráltam, az Úrhoz fohászzkodva lelkem gyötrelmében: »Én Istenem, én Istenem! Miért hagytad el ezt a családot?»”²⁰

A gyásznak és a kétségbeesésnek ebben a pillanatában a következő szavak ötlöttek fel benne: „Anyánk! Ne sírj mirajtunk! Szeretet által legyőztük a világot”²¹.

Valóban legyőzték a világot. A Jelenések könyvében leírt hithű szentekhez hasonlóan Joseph és Hyrum Smith is nagy üldöztetésből jöttek „és megmosták az ő ruháikat, és megfehértették ruháikat a Barány vérében[és] Isten királyiszéke előtt [vannak]; és] szolgálnak neki éjjel és nappal az ő templomában; és a ki a királyiszékben ül, kiterjeszti sátorát felettök.

Nem éheznek többé, sem nem szomjúhozhatnak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség;

Mert a Bárány, a ki a királyiszéknek közepette van, legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden könyet.”²²

Miközben ezt az örömteli alkalmat – az első látomás 200. évfordulóját – ünnepeljük, mindig emlékezzünk arra az árra, amelyet Joseph és Hyrum Smith oly sok más hithű férfival, nővel és gyermekkel együtt fizetett azért, hogy megalapítsák az egyházat, hogy ti és én élvezhessük azt a sok áldást és mindazt a kinyilatkoztatott igazságot, amellyel ma rendelkezünk. Soha ne merüljön feledésbe a hithűségük!

Gyakran eltűnődtem azon, hogy miért kellett Josephnek és Hyrumnak és a családjuknak ilyen sokat szenvedniük. Talán azért, hogy a gyötrelmük által oly módokon ismerjék meg Istent, ahogy anélkül nem lett volna lehetséges. Ennek során gondolataik a Gecsemánéra és a Szabadító keresztjére irányultak. Ahogy Pál fogalmazott: „Mert néktek adatott a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Ő benne, hanem hogy szenvedjete is Ő érette”²³.

1844-es halála előtt Joseph lelkesítő levelet írt a szenteknek. Cselekvésre szólító felhívás volt ez, amely ma is folytatódik az egyházban:

„Testvérek, *ne haladjunk tovább ily nagyszerű ügyben?* Menjete előre, ne hátra! Bátorság, testvérek, és tovább, tovább a győzelemig! [...]

Ajánljunk fel tehát igazlelkűségben felajánlást az Úrnak, egyházként és népként, valamint utolsó napi szentekként”²⁴.

Miközben ezen a hétvégén, a 200. évforduló megünneplése során a Lélekre figyelünk, gondoljátok át, milyen felajánlást fogtok tenni igazlelkűségben az Úrnak az elkövetkező napokban. Legyetek bátrak – avassatok

be valakit, akiben megbíztok, de ami a legfontosabb: szánjatok időt arra, hogy megtegyétek!

Tudom, hogy a Szabadító örömét leli abban, amikor igazlelkűségben teszünk Neki szívből jövő felajánlást, mint ahogy örömét lelta e figyelemre méltó testvérek – Joseph és Hyrum Smith –, valamint minden más hű szent hithű felajánlásában is. Erről teszek ünnepélyes bizonyosságot a mi Urunk, Jézus Krisztus szent nevében, amen. ■

JEGYZETEK

1. Brigham Young in *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 570.; lásd még Brigham Young, “Remarks,” *Deseret News*, Oct. 26, 1859, 266.
2. Négy elsődleges beszámoló létezik az első látomásról, amelyekből idézek; lásd “Joseph Smith’s Accounts of the First Vision,” josephsmithpapers.org.
3. Joseph Smith története 1:8.
4. Lásd Joseph Smith története 1:11.
5. Joseph Smith története 1:12.
6. Joseph Smith története 1:14.
7. Joseph Smith története 1:17.

8. Joseph Smith, “History, circa Summer 1832,” 3, josephsmithpapers.org.
9. Joseph Smith története 1:18.
10. Joseph Smith, “Church History,” *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 707; lásd még josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, “Journal, 1835–1836,” 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, “History, circa Summer 1832,” 3, josephsmithpapers.org.
13. Joseph Smith története 1:21–22.
14. Joseph Smith története 1:33–34.
15. Joseph Smith, “Letter to Emma Smith, 4 April 1839,” 1–2, josephsmithpapers.org.
16. Joseph Smith, in “Minute Book 1,” 186, josephsmithpapers.org.
17. Lásd Tan és szövetségek 136:39.
18. Joseph Smith, “History of Joseph Smith,” *The Latter-day Saints’ Millennial Star*, Apr. 19, 1862, 248; kiemelés hozzáadva.
19. Tan és szövetségek 135:3; kiemelés hozzáadva.
20. “Lucy Mack Smith, History, 1845,” 312–13, josephsmithpapers.org.
21. “Lucy Mack Smith, History, 1845,” 313, josephsmithpapers.org.
22. Jelenések 7:14–17.
23. Filippibeliek 1:29.
24. Tan és szövetségek 128:22, 24; kiemelés hozzáadva.

JOSEPH ÉS HYRUM SMITH A FOLYÓMÁL KÉSZÍTETTE: THEODORE S. GORKA

James R. Rasband elder
a Hetvenektől

Igazlelkű ítélet biztosítása

Az igazlelkű ítélet biztosítása érdekében a Szabadító kigyomlálja a tudatlanság sűrű bozótját és a mások által okozott sérelem fájdalmas tüskéit.

A Mormon könyve Krisztus tanát tanítja

Tavaly októberben Russell M. Nelson elnök azt a kihívást adta nekünk, hogy gondoljuk végig, mennyiben lenne más az életünk, ha „a Mormon könyvből szerzett tudás[unk]at hirtelen elvonnák tőlünk”¹. Jőmagam is elmélkedtem ezen a kérdésen, bizonyára sokatokhoz hasonlóan. Az egyik visszatérő gondolatom az volt, hogy a Mormon könyve, illetve Krisztus tanának és az Ő engesztelő áldozatának benne foglalt világos megfogalmazása nélkül hová fordulnék békességért?

Krisztus tanát – mely tartalmazza a Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, a keresztesítés, a Szentlélek ajándéka, valamint a mindvégig kitartás szabadtó tanítéleit és szertartásait – számos alkalommal tanítja a visszaállítás összes szentírása, azonban különösen erőteljesen a Mormon könyve szól róla.² A tan a Krisztusba vetett hittel kezdődik, és minden egyes része az Ő engesztelő áldozatába vetett bizalomtól függ.

Miként azt Nelson elnök is tanította: „A Mormon könyve adja a rendelkezésre álló legteljesebb és leghitelesebb ismereteket Jézus Krisztus engeszteléséről”³. Minél jobban megértjük a Szabadító mennyei ajándékát, annál

inkább fogunk az elménkben és a szívünkben is⁴ megbizonyosodni Nelson elnök azon ígéretének valóságáról, hogy „a Mormon könyve igazságainak *hatalmában áll* meggyógyítani, megvizsgálni, helyrehozni, megsegíteni, megerősíteni, gyámolítani és felvidítani a lelkünket”⁵.

A Szabadító engesztelése kielégíti az igazságosság minden követelményét

A Mormon könyve azzal a létfonosságú és békét adó tanításával járul hozzá a Szabadító engesztelését illető megértésünkhöz, hogy Krisztus irgalmas áldozata betölti az igazságosság minden követelményét. Alma magyarázata szerint „Isten tehát maga hoz engesztelést a világ bűneiért, hogy megvalósítsa az irgalom tervét, hogy kielégítse az igazságosság követelményeit, hogy Isten egy tökéletes, igazságos Isten legyen, és irgalmas Isten is”⁶. Az Atya irgalmának tervét⁷ – melyet a szentírások a boldogság tervének⁸ vagy a szabadtítás tervének⁹ is neveznek – csakis akkor lehet véghezvinni, ha az igazságosság minden követelménye kielégítettik.

De pontosan mik „az igazságosság követelményei”? Gondoljatok Alma személyes élményére. Emlékezzetek, hogy fiatal férfiként Alma „az egyház

elpusztítására”¹⁰ törekedett. Ami azt illeti, Alma azt mesélte a fiának, Hélamánnak, hogy „a pokol fájdalmi gyötört[é]k”, hiszen végső soron „[Isten] sok gyermekét megölte” azáltal, hogy „pusztulásba vezette” őket.¹¹

Alma elmagyarázta Hélamánnak, hogy akkor érzett végre békességet, amikor „elméljel elkapta” atyja tanításait „egy Jézus Krisztusnak... az eljövételét illetően, hogy engesztelést hozzon a világ bűneiért”¹². A vezeklő Alma Krisztus irgalmáért könyörgött¹³, majd örömet és megkönnyebbülést érzett, amikor rájött, hogy Krisztus engesztelést hozott a bűneiért és megfizette az igazságosság minden követelményét. Még egyszer: mit is követelt volna az igazságosság Almától? Miként azt Alma később tanította, „semmi tisztátalan dolog nem örökölheti Isten királyságát”¹⁴. Ennélfogva Alma megkönnyebbülése részben bizonyára annak volt köszönhető, hogy az irgalom közbelépése nélkül az igazságosság megakadályozta volna őt abban, hogy visszatérjen Mennyei Atyához és Ővele éljen.¹⁵

A Szabadító begyógyítja azokat a sebeket, amelyeket mi nem tudunk begyógyítani

Vajon Alma öröme azonban kizárólag önmagára összpontosított – arra, hogy *ő maga* elkerülte a büntetést, és hogy *ő maga* visszatérhet az Atyához? Tudjuk, hogy Alma azok miatt is gyötörődött, akiket elvezetett az igazságtól.¹⁶ Maga Alma viszont nem tudta meggyógyítani és visszaállítani mindazokat, akiket elvezetett. Önmaga nem tudta biztosítani számukra, hogy méltányos lehetőségük legyen megismerni Krisztus tanát és megáldatni azáltal, hogy annak örömteli tanítélei szerint élnek. Nem tudta visszahozni azokat, akik esetleg úgy haltak meg,

hogy még mindig elvakította őket az ő hamis tanítása.

Miként azt Boyd K. Packer elnök egyszer tanította: „A gondolat, amely megmentette Almát... , így szól: visszaállítani azt, amit te nem vagy képes visszaállítani; begyógyítani a sebet, melyet te nem tudsz begyógyítani; megjavítani, amit te törtél el, de megjavítani nem vagy képes – éppen ez Krisztus engesztelésének célja”¹⁷. Az örömteli igazság, melyet Alma elméje „elkapott”, az volt, hogy nemcsak ő maga tétethetik tisztává, hanem mindazok is meggyógyulhatnak és éppé tétethetnek, akiknek ártott.

A Szabadító áldozata igazlelkű ítéletet biztosít

Sok évvel azelőtt, hogy Almát megmentette ez a megnyugtató tan, Benjámín király tanított a Szabadító engesztelő áldozata által felkínált gyógyulás terjedelméről. Benjámín király kijelentette, hogy „nagy öröm örvendetes hírei[ben]” részesült „Istennek egy angyala” által.¹⁸ Az örvendetes hírek között szerepelt azon igazság is, hogy Krisztus szenvedni fog és meghal a bűneinkért és hibáinkért, hogy biztosíthassa azt, hogy „igazlelkű ítélet érhesse az emberek gyermekeit”¹⁹.

Pontosan mi az „igazlelkű ítélet” követelménye? A következő versben Benjamin király kifejtette, hogy az igazlelkű ítélet biztosítása érdekében a Szabadító vére kiengesztelt „azok bűneiért, akik Ádám vétke miatt buktak el”, valamint azokért is, „akik úgy haltak meg, hogy nem ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, vagy akik tudatlanul követtek el bűnt”²⁰. Azt tanította, hogy az igazlelkű ítélet azt is megköveteli, hogy „Krisztus vére” a kisgyermekek bűneiért is kiengeszteljen.²¹

Ezek a szentírások egy dicsőséges tant tanítanak: a Szabadító engesztelő

KRISZTUS A GECSEMÁÉ KERTÉBEN IMÁDKOZIK. KÉSZÍTETTE: HERMANN CLEMENTZ

áldozata ingyenes ajándékként meggyógyítja azokat, akik tudatlanságban vétkeznek, akiknek – Jákób szavaival élve – „nem adatott törvény”²². A bűn miatti felelősségre vonhatóság attól a világosságtól függ, amelyben részesültünk, és azon múlik, hogy mennyire vagyunk képesek az önrendelkezésünk gyakorlására.²³ Kizárólag a Mormon könyve és a visszaállítás további szentírásainak köszönhetően vagyunk ezen gyógyító és vigasztaló igazság birtokában.²⁴

Természetesen olyan esetekben, amikor adatott törvény, amikor tudatában vagyunk Isten akaratának, felelősségre vonhatóak vagyunk. Miként azt Benjámín király is kihangsúlyozta: „[J]aj annak, aki tudja, hogy fellázad Isten ellen! Mert senki ilyenhez nem jön el szabadulás, csakis bűnbánat és az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit által.”²⁵

Ez is Krisztus tanának egyik örvendetes híre. A Szabadító nem csupán meggyógyítja és visszaállítja azokat, akik tudatlanságban vétkeznek, hanem azok számára is felkínálja a gyógyulást a bűnbánat és az Óbelé vetett hit feltételével, akik a világosság ellen vétkeznek.²⁶

Alma elméje valószínűleg mindkét igazságot „elkapta”. Vajon Alma valóban „átható”²⁷ örömet tapasztalt volna, ha úgy véli, hogy Krisztus őt megszábadította, azonban örökre károsulva hagyta azokat, akiket elvezetett az igazságtól? Egészen biztosan nem. Ahhoz, hogy Alma tökéletes békeséget érezzen, azoknak is szükségük

volt az éppé tétel lehetőségére, akiknek kárt okozott.

Azonban miként tétethetnek éppé ők – vagy azok, akiknek esetleg mi okozunk kárt? Bár nem teljesen értjük azokat a szent folyamatokat, melyek által a Szabadító engesztelő áldozata gyógyít és visszaállít, azzal azonban tisztában vagyunk, hogy az igazlelkű ítélet biztosítása érdekében a Szabadító kigyomlálja a tudatlanság sűrű bozótját és a mások által okozott sérelem fájdalmas tüskéit.²⁸ Ezáltal biztosítja, hogy Isten minden gyermekének lehetősége legyen tökéletes tisztánlátással azt választani, hogy követik Őt és elfogadják a boldogság nagyszerű tervét.²⁹

A Szabadító meg fog javítani mindent, ami eltört

Ezek azok az igazságok, amelyek békességgel tölthették el Almát. És ugyanezek az igazságok hozhatnak nekünk is nagyszerű békét. Természetes férfikként és nőkként mindannyian beleütközünk vagy néha bele is csapódunk egymásba, és kárt okozunk. Miként azt bármelyik szülő tanúsíthatja, a hibáinkkal kapcsolatos fájdalom nem merül ki a saját büntetésünk miatti félelemben, hanem azt a félelmet is magában foglalja, hogy esetleg megrövidítettük gyermekeink örömét vagy valami módon akadályozhattuk őket abban, hogy lássák és megértsék az igazságot. A Szabadító engesztelő áldozatának dicső ígérete az, hogy ami a szülőkként elkövetett hibáinkat illeti, a gyermekeink ártatlanok Őelőtte, és gyógyulást ígér nekik.³⁰ És még akkor

is, amikor vétkeznek a világo sság ellen – ahogy mindannyian tesszük –, az Ő irgalmas karja ki van nyújtva³¹, és Ő megváltja őket, amennyiben Ő rá tekintenek és élnek³².

Noha a Szabadítónak hatalmában áll megjavítani azt, amire mi nem vagyunk képesek, azt parancsolja nekünk, hogy a bűnbánatunk részeként tegyünk meg minden tőlünk telhetőt a helyrehozatal érdekében.³³ A bűneink és hibáink nem csak az Istennel való kapcsolatunkat, hanem a másokkal való kapcsolatainkat is elmozdítják a helyükről. Néha a gyógyítás és helyreállítás érdekében tett erőfeszítéseink kimerülhetnek olyan egyszerű dolgokban, mint egy bocsánatkérés; más alkalmakkor viszont a helyreállítás több évnyi alázatos igyekezetet igényelhet.³⁴ Azonban számos bűnünk és hibánk esetében egyszerűen nem vagyunk képesek teljes mértékben meggyógyítani azokat, akiket megbántottunk. A Mormon könyve és a visszaállított evangélium csodálatos és békét nyújtó ígérete az, hogy a Szabadító mindent helyre fog hozni, amit mi eltörtünk.³⁵ Ő minket is helyre fog hozni, ha hittel fordulunk Őhozzá, és megbánjuk azt a kárt, amelyet okoztunk.³⁶ Azért kínálja fel ezt a két ajándékot, mert Ő tökéletes szeretettel³⁷ szeret mindnyájunkat, és mert elkötelezte magát egy olyan igazlelkű ítélet biztosítása mellett, mely az igazságosságot és a kegyelmet is tiszteltben tartja. Bizonyosságomat teszem arról, hogy ez igaz. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson: Záróbeszéd. *Liahóna*, 2019. nov. 122.
2. Lásd 2 Nefi 31; 3 Nefi 11:28, 32, 35, 39–40; Tan és szövetségek 10:62–63, 67–70; 68:25; Mózes 6:52–54; 8:24; Hittételek 1:4.
3. Russell M. Nelson: A Mormon könyve: Milyen lenne nélküle az életetek?

Liahóna, 2017. nov. 62.

4. Lásd Tan és szövetségek 8:2–3.
5. Russell M. Nelson: A Mormon könyve: Milyen lenne nélküle az életetek? 62.
6. Alma 42:15.
7. Lásd Alma 42:15.
8. Lásd Alma 42:8.
9. Lásd Alma 24:14; Mózes 6:62.
10. Lásd Móziás 27:8–10.
11. Alma 36:13, 14.
12. Alma 36:17, 18.
13. Lásd Alma 36:18.
14. Alma 40:26; lásd még 1 Nefi 15:34; Alma 7:21; 11:37; Hélamán 8:25.
15. Lásd 3 Nefi 27:19; lásd még Mózes 6:57.
16. Lásd Alma 24:14–17.
17. Vö. Boyd K. Packer: Az engesztelés ígérete. *Liahóna*, 2015. ápr. 22.
18. Móziás 3:2, 3.
19. Móziás 3:10; kiemelés hozzáadva.
20. Móziás 3:11; lásd még 2 Nefi 9:26.
21. Móziás 3:16; lásd még Móziás 15:25; Moróni 8:11–12, 22.
22. 2 Nefi 9:25.
23. Lásd 2 Nefi 2:26–27; Hélamán 14:29–30.
24. Lásd Hittételek 1:2; lásd még Tan és szövetségek 45:54. A halottakért végzett keresztelés tanát kifejtve Joseph próféta egyszer ezt mondta: „Míg az emberi faj egy része ítélkezik, és a másikat irgalom nélkül kárhoztatja, a világegyetem Nagy Szülője atyai gondoskodással és szülői figyelemmel tekint az egész emberi családra; utódainak tekinti őket. [...] Ő a bölcs Törvényadó, és minden embert megítél, nem az emberek szűklátókörű és önző elképzelései szerint... Megítéli majd őket »nem a szerint, amivel nem rendelkeznek, hanem a szerint, amivel rendelkeznek«; azok, akik törvény nélkül éltek, törvény nélkül lesznek megítélve, míg azok, akiknek rendelkezésére állt egy törvény, a szerint a törvény szerint fognak megítéltetni. Nem kell a hatalmas Jehova bölcsességében és intelligenciájában kételkednünk; minden nemzetet különféle érdemeik, intelligenciaszerzéshez rendelkezésükre álló eszközeik, az őket kormányzó törvények, a helyes információszerezésre kapott lehetőségeik... szerint fogja ítélettel vagy irgalommal megjutalmazni; és... végül mindannyiunknak el kell majd ismernie, hogy az egész föld Birája igazságot szolgáltatott” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 426–427.).
25. Móziás 3:12; lásd még 2 Nefi 9:27.
26. Lásd Móziás 3:12; Hélamán 14:30; Moróni 8:10; Tan és szövetségek 101:78. Lehet, hogy egyes személyek tudatlanok bizonyos parancsolatok és szövetségeket illetően, vagy hogy bizonyos körülmények

között nem képesek használni az önrendelkezésüket, azonban Krisztusnak a bennük lévő világo ssága miatt más körülmények között viszont felelősségre vonhatóak (lásd 2 Nefi 9:25; Moróni 7:16–19). A Szabadító, aki a mi bíránk, és aki biztosította az igazlelkű ítéletet, fog különbséget tenni ezen körülmények között (lásd Mormon 3:20; Mózes 6:53–57). És Ő mindkettő árát megfizette – az első esetét feltétel nélkül, a másodikét pedig a bűnbánat feltételével.

27. Alma 36:21.
28. Lásd Móziás 3:11; lásd még D. Todd Christofferson: Megváltás. *Liahóna*, 2013. máj. 109–112.; Alma 7:11–12 („magára fogja venni népének fájdalmait és betegségeit. ...és magára veszi a gyengeségeket”); Ésaías 53:3–5 („betegségeinket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá”); 61:1–3 („...fölkent engem az Úr, hogy... beköszem a megtört szívűeket, hogy... tegyek Sion gyászolóira, adhak nékik ékességet a hamu helyett, örömet kenetét a gyász helyett”). Tanulmányos, hogy a Szabadító Ésaías ezen verseiből idézett, amikor bejelentette a messiási voltát: „Ma teljesedett fe ez az Írás a ti hallástokra” (lásd Lukács 4:16–21).
29. A lélekvilágban „az evangéliumot prédikálják a tudatlanoknak, a bűnöket meg nem bánóknak, valamint a lázadóknak, hogy megszabadulhassanak a fogságukból, és a szerető Mennyei Atya által számukra tartogatott áldások felé haladhassanak” (Dallin H. Oaks: Bízatok az Úrban! *Liahóna*, 2019. nov. 27.). Lásd 1 Péter 4:6; 2 Nefi 2:11–16; Tan és szövetségek 128:19; 137:7–9; 138:31–35.
30. Lásd Mózes 6:54. M. Russell Ballard elnök ezt a tant tanította az öngyilkosságot illetően: „Csak az Úr ismeri az összes részletet, és ő lesz az, aki majd megítéli a földi cselekedeteinket. Mikor majd

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

Joy D. Jones
az Elemi általános elnöke

Egy különösen nemes elhívás

Hívó nőkként olyan igaz tantételeket meríthetünk Joseph Smith példájából, amelyek betekintést engednek a saját kinyilatkoztatásunk elnyeréséhez.

- ítélkezik felettünk, érzésem szerint minden körülményt tekintetbe fog venni: genetikai és kémiai felépítésünket, mentális állapotunkat, szellemi képességeinket, a kapott tanításokat, atyáink hagyományait, egészségi állapotunkat és így tovább. Azt tanuljuk a szentírásokból, hogy Krisztus vére kiengesztel azok vétkeiért, »akik úgy haltak meg, hogy nem ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, vagy akik tudatlanul követtek el bűnt« (Móziás 3:11) ("Suicide: Some Things We Know, and Some We Do Not," *Ensign*, Oct. 1987, 8.).
31. Lásd Jákób 6:5; Móziás 29:20; 3 Nefi 9:14; Tan és szövetségek 29:1.
32. Lásd Hélamán 8:15.
33. Lásd 3 Mózes 6:4–5; Ezékiel 33:15–16; Hélamán 5:17; Tan és szövetségek 58:42–43.
34. Alma is pontosan egy ilyen fajta erőfeszítésben vett részt (lásd Alma 36:24).
35. Boyd K. Packer elnök erőteljesen tanította ezt az elvet:
„Vannak olyan helyzetek, amikor nem tudjátok helyrehozni azt, amit eltörtetek. Talán túl régen történt már a sérelem, vagy a sértett elutasította a megbánásotokat. Az okozott kár talán annyira komoly, hogy nem tudjátok helyrehozni, bármennyire kétségbeesetten próbáljátok is.
A bűnbánatokat addig nincs elfogadva, amíg a helyrehozatal meg nem történt. Ha nem tudjátok meg nem történné tenni, amit tettetek, akkor csapdába estetek. Könnyen érthető, hogy mennyire menthetetlenek és reménytelenek érzitek ebben a helyzetben magatokat, és hogy Almához hasonlóan miért akarjátok feladni. [...] Hogy miként lehetséges minden megjavítása, azt nem tudjuk. Lehetséges, hogy ebben az életben nem történik meg teljes mértékben. Látomásokból és látogatásokból tudjuk, hogy az Úr szolgálja a fátol túloldalán is folytatják a megváltás munkáját.
Ez a tudás ugyanolyan vigaszt nyújt az ártatlannak, mint a bűnösnek. Olyan szülőkre gondolok, akik elviselhetetlenül szenvednek a tévelygő gyermekeik hibái miatt és kezdik elveszíteni a reményt” (“The Brilliant Morning of Forgiveness,” 19–20.).
36. Lásd 3 Nefi 12:19; lásd még Máté 6:12; 3 Nefi 13:11.
37. Lásd János 15:12–13; 1 János 4:18; Dieter F. Uchtdorf: „A teljes szeretet kiűzi a félelmet”. *Liahóna*, 2017. máj. 107.

Hálásan összpontosítom mai beszédemet a nőkknek a visszaállításban játszott folyamatos szerepére. Egyértelmű, hogy a történelem során a nők megkülönböztetett helyet foglaltak el Mennyei Atyánk tervében. Russell M. Nelson elnök ezt tanította: „Lehetetlenség felmérni, mekkora hatást gyakorolnak a... nők nemcsak a családokra, hanem az Úr egyházára is feleségként, anyaként és nagymamaként, testvérként és nagynéniként, tanítóként és vezetőként, különösen pedig példaképként és a hit védelmezőjeként.”¹

A Segítőegylet korai napjaiban, 178 évvel ezelőtt, Joseph Smith próféta azt tanácsolta a nővéreknek Nauvoóban, hogy „éljenek a kiváltság[aik] szerint”². Példájuk ma is tanulsággal szolgál a számunkra. Egységben követték a próféta hangját és éltek Jézus Krisztusba vetett rendíthetetlen hittel, miközben segítettek lefektetni az alapzatot, amelyen ma állunk. Nővérek! Most rajtunk a sor. Isteni megbízatást kaptunk az Úrtól, és a hithű, egyedi hozzájárulásaink létfontosságúak.

Spencer W. Kimball elnök így magyarázta ezt: „Különösen nemes

elhívás igazlelkű nőnek lenni a mi Szabadítónk eljövételét megelőző utolsó felvonásokban ezen a földön. Az igazlelkű nő szilárdsága és hatása napjainkban tízszer akkora lehet, mint a békésebb időkben.”³

Nelson elnök is így esedezett: „Arra kérek benneteket ma, nővéreim az egyházban, hogy lépjeteek előre! Foglaltok el jogos és szükséges helyeteket az otthonotokban, a közösségekben és Isten királyságában – sokkal inkább, mint eddig bármikor is.”⁴

A közelmúltban abban a kiváltságban volt részem, hogy elemis gyermekek egy csoportja társaságában Russell M. Nelson elnökkel találkozhattam a Smith család otthonának újjáépített másában a New York állambeli Palmyrában. Hallgassátok, amint prófétánk arról tanítja a gyermekeket, mit tehetnek *ők* azért, hogy előrelépjenek!

Jones nővér: Kíváncsi vagyok, van-e olyan kérdésetek, amelyet fel szeretnétek tenni Nelson elnöknek. A prófétával ültök itt. Van esetleg valami, amit mindig is meg akartatok kérdezni egy prófétától? Tessék, Pearl.

Pearl: Nehéz prófétának lenni? Neked, hát, sok dolgod van?

Nelson elnök: Persze, hogy nehéz. Minden, aminek ahhoz van köze, hogy hasonlóbbá váljunk a Szabadítóhoz, nehéz. Például amikor Isten meg akarta adni Mózesnek a tízparancsolatot, mit mondott neki, hová menjen? Fel egy hegy tetejére, a Sínai-hegy tetejére. Tehát Mózesnek fel kellett másznia egészen annak a hegynek a tetejéig, hogy megkapja a tízparancsolatot. Nos, Mennyei Atya ezt is mondhatta volna: „Mózes, te indulj el onnan, én pedig elindulok innen, és félúton találkozunk.” De nem így tett. Az Úr szereti az erőfeszítést, mert olyan jutalmakat eredményez, amelyek másképp nem nyerhetők el. Például vettetek már zongoraleckéket?

Gyermekek: Igen.

Pearl: Én hegedülök.

Nelson elnök: És gyakoroltok is?

Gyermekek: Igen.

Nelson elnök: És mi történik, ha nem gyakoroltok?

Pearl: Elfelejtjük, hogyan kell.

Nelson elnök: Így van, nem fejlődtek, ugye? Tehát Pearl, a válasz igen. Erőfeszítésbe, sok kemény munkába, sok tanulásba kerül, és soha nincs vége. Ez pedig jó. Jó, mert mindig tovább fejlődünk. Még a következő életben is fejlődni fogunk.

Nelson elnök e drága gyermekeknek adott válasza mindannyiunknak szól. Az Úr szereti az erőfeszítést, az erőfeszítés pedig jutalmakat eredményez. Folyamatosan gyakorolunk. Amíg törekszünk az Úr követésére, mindig fejlődni fogunk.⁵ Nem várja el tőlünk a tökéletességet már ma. Folyamatosan mászunk felfelé a saját Sínai-hegyünkre. Ahogy a múltban, az utazásunk most is valóban megköveteli az erőfeszítést, a kemény munkát és a tanulmányozást, de a fejlődés melletti elkötelezettségünk örökkévaló jutalmakkal jár.⁶

Mi mást tanulunk még Joseph Smith prófétától és az első látomásból az erőfeszítésről, a kemény munkáról és a tanulásról? Az első látomás utat mutat nekünk a *saját* egyedi, folyamatos szerepköreinkben. Hívó nőkként olyan igaz tantételeket meríthetünk Joseph Smith példájából, amelyek betekintést engednek a saját kinyilatkoztatásunk elnyeréséhez. Például:

- Nehézségek közepette munkálkodunk.
- A szentírásokhoz fordulunk a cselekvéshez szükséges bölcsesség elnyeréséért.
- Tanúsítjuk az Istenbe vetett hitünket és bizalmunkat.
- A hatalmunkat gyakorolva esedezünk Istennek, hogy segítsen meg hiúsítanunk az ellenség hatását.
- Feltárjuk Isten előtt a szívünk vágyait.
- Az Ő világosságára összpontosítunk, hogy vezesse az életünk döntéseit és megnyugodjon rajtunk, amikor Őhöz fordulunk.
- Felismerjük, hogy Ő mindannyiunkat név szerint ismer, és egyéni, betöltésre váró szerepei vannak a számunkra.⁷

Emellett Joseph Smith visszaállította az arról való tudást is, miszerint isteni lehetőségekkel és örökkévaló értékkel rendelkezünk. A Mennyei Atyánkkal való eme kapcsolatunk miatt úgy hiszem, Ő *elvárja* tőlünk, hogy kinyilatkoztatásban részesüljünk Tőle.

Az Úr arra utasította Emma Smithet, hogy „[nyerje el] a Szentlelket”, tanuljon sokat, „te[gye] félre a világ dolgait, és keres[se] egy jobbnak dolgait”, valamint „ragaszkodj[on] a szövetségekhez”, amelyeket Istennel kötött.⁸ A tanulás a fejlődés szerves része, különösen, mivel a Szentlélek

állandó társasága megtanítja nekünk, mit szükséges mindegyikünknek félretennie – vagyis hogy mi az, ami *elvonná* a figyelmünket vagy *késleltetné* a fejlődésünket.

Nelson elnök ezt mondta: „Könyörögve kérlek benneteket, hogy gyarapítsátok a kinyilatkoztatás elnyerésére irányuló lelki képességeket!”⁹ A prófétánk szavai állandóan velem maradnak, amint a nő elölépésre való képességén elmélkedem. Könyörög hozzánk, ami az ügy elsődleges fontosságát jelzi. Megtanítja nekünk, hogyan éljünk túl lelkileg egy büntől megbetegített világban azáltal, hogy kinyilatkoztatásban részesülünk és aszerint cselekszünk.¹⁰ Amint így teszünk, az Úr parancsolatait tiszteletben tartva és azok szerint élve, Emma Smithhez hasonlóan nekünk is „az igazlelkűség koronáját”¹¹ ígéri. Joseph próféta tanított arról, milyen fontos *tudni*, hogy az ösvényt, amelyre ebben az életben törekszünk, Isten jóváhagyta. E tudás nélkül „elcsigázott lesz az elmé[nek] és elfárad[unk]”¹².

Ezen a konferencián olyan igazságokat hallunk majd, amelyek arra ihletnek minket, hogy változzunk, fejlődjünk, és megtisztítsuk az életünket. A személyes kinyilatkoztatáson keresztül elkerülhetjük azt a jelenséget, amelyet néhányan „általános konferenciai túlterheltségnek” neveznek – amikor arra eltökélten távozunk innen, hogy márpedig *mindent* most fogunk megtenni. A nők számos szerepben állnak helyt, de lehetetlen és szükségtelen egyszerre betölteniük mindegyiket. A Lélek segít meghatározni, hogy mely munkára összpontosítsunk a mai napon.¹³

Az Úr a Szentlelken keresztül gyakorolt szerető hatása segít tudnunk, mi elsődleges fontosságú az Ő számára a fejlődésünkre vonatkozóan.

A személyes kinyilatkoztatás megszívlelése *személyes* fejlődéshez vezet.¹⁴ Odafigyelünk és cselekszünk.¹⁵ Az Úr ezt mondta: „Kérjétek az Atyát az én nevemben, hittel, híve abban, hogy kapni fogtok, és akkor veletek lesz a Szentlélek, amely minden dolgot kinyilvánít, amely célszerű.”¹⁶ A folyamatos szerepünk az, hogy folyamatos kinyilatkoztatásban részesüljünk.

Amint magasabb szintű gyakorlatra teszünk szert az e szerint való cselekvésben, nagyobb hatalomban részesülhetünk az egyéni szerepeinkben, hogy szolgáljunk és véghezvigyük a szabadítás és felmagasztosulás munkáját – hogy igazán „[félre]tegyük” e világ dolgait, és keres[sük] egy jobbnak dolgait”¹⁷. Így hathatósabban inspirálhatjuk a felnövekvő nemzedéket is arra, hogy hasonlóan cselekedjenek.

Fivérek és nővérek! Mind Isten hatalmára törekszünk az életünkben.¹⁸ Gyönyörű egység rejlik a nők és a férfiak között Isten munkájának véghezvitelében napjainkban. A papság hatalmához szövetségeken keresztül férünk hozzá, amelyeket

először a keresztelés vizében, majd a szent templomok falain belül kötünk meg.¹⁹ Nelson elnök ezt tanította nekünk: „Minden nő és minden férfi, aki szövetségeket köt Istennel és azokat a szövetségeket be is tartja, valamint érdemesen részesül a papsági szertartásokban, közvetlenül hozzáfér Isten hatalmához.”²⁰

Be kell vallanom, hogy az életem eddigi részében nem ismertem fel, hogy nőként a szövetségeimen keresztül én is hozzáférhetek a papság hatalmához.²¹ Nővérek! Azért imádkozom, hogy felismerjük és megbecsüljük a papság hatalmát, amint „ragaszkod[unk] a szövetség[ün]khez”,²² keblünkre öleljük a szentírások igazságait, és megszívleljük az élő prófétáink szavait.

Jelentsük ki merészen a Mennyei Atyánk és a Szabadítónk iránti odaadásunkat, „rendíthetetlen hittel benne, teljesen annak érdemeire támaszkodva, akinek hatalmában áll megszabadítani”²³. Örömmel folytassuk a bennünk rejlő legfőbb lelki lehetőségünkhöz vezető eme utazásunkat, és

segítsünk a környezetünkben lévőknek is így tenni a vezetés, a szeretet, a szolgálat és a könyörület segítségével.

James E. Talmage elder gyengéden emlékeztetett minket arra, hogy „[a] nő és a női mivolt legnagyobb bajnoka a világon Jézus, a Krisztus”²⁴. Mely szerep tűnik ki a leginkább a nőknek a visszaállításban betöltött folyamatos szerepeinek végső elemzéséből, illetve mindannyiunk számára? Bizonyosságomat teszem, miszerint e szerep az, hogy *halljuk* Őt,²⁵ kövessük Őt,²⁶ bízunk Őbenne,²⁷ és váljunk az Ő szeretetének kiterjesztésévé²⁸. Tudom, hogy Ő él.²⁹ Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. *Liahóna*, 2015. nov. 95–96.
2. Joseph Smith, in “Nauvoo Relief Society Minute Book,” 38, josephsmithpapers.org.
3. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball* (2006). 236.
4. Vö. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. 97.
5. Lásd Tan és szövetségek 58:26–28.
6. Lásd Tan és szövetségek 6:33.
7. Lásd Joseph Smith története 1:11–17.
8. Tan és szövetségek 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.
10. Lásd 2 Nefi 9:39.
11. Tan és szövetségek 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), 68.
13. Lásd Tan és szövetségek 42:61.
14. Henry B. Eyring elnök azt mondta: „Nos, ha ti és én kettesben beszélgetnénk (bár csak megtehetnénk!), ahol úgy éreznétek, bármit szabadon megkérdezhetek, amit csak szeretnétek, úgy képelem, valami hasonlót mondanátok: »Ó, Eyring fivér, érzem néhányat az általad jellemzett dolgok közül! A Szentlélek időről időre megérintette a szívemet és az elmémet. De folyamatosan lesz rá szükségem, ha nem akarom, hogy legyőzzenek vagy megtévesszenek. Lehetséges ez? Lehetséges ez, és ha igen, mit kell tennem, hogy részesüljek ebben az áldásban?» Nos, kezdjük a kérdések első felével. Igen, lehetséges. Amikor csak szükségem van erre a megerősítésre –

Chile, Santiago, San Bernardo

Neil L. Andersen elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

márpedig időről időre nekem is szükségem van rá –, két fivére gondolok. Nefi és Lehi, és az Úr más szolgálói, akik velük munkálkodtak, erős ellenállással szembesültek. Egy fokozódóan gonosz világban szolgáltak. Borzalmas megtévesztésekkel kellett megbirkózniuk. Így hát bátorságot meríttek – és ti is így tehettek – Hélamán könyve e versének szavaiból. A megerősítés egy teljes év történéseinek feljegyzésébe ékelődik be, szinte úgy, mintha a szerző számára nem is lett volna meglepő. Figyeljétek:

»És a hetvenkilencedik évben sok vita támadt. De lón, hogy Nefi és Lehi, valamint testvéreik közül sokan, akik ismerték a tan igaz pontjait, mivel naponta sok kinyilatkoztatásban volt részük, prédikáltak tehát a népnek, és így még ebben az évben véget vetettek ezek vitatkozásának«[Hélamán 11:23].

»[N]aponta sok kinyilatkoztatásban volt részük«. Ez tehát megválaszolja az első kérdést a számotokra és számomra. Igen, lehetséges megfelelő mértékben rendelkezni a Szentlélek társaságával ahhoz, hogy naponta számos kinyilatkoztatásban részesüljünk. Nem lesz könnyű. De lehetséges. Minden személy számára eltérő lesz, amit megkövetel majd, hiszen onnan indulunk, ahol az életünk egyedi tapasztalatai közepette jelenleg állunk» (“Gifts of the Spirit for Hard Times” lesti beszélgetés a Brigham Young Egyetemen, 2006. szept. 10.), 3–4, speeches.byu.edu).

15. Lásd 2 Nefi 2:16.
16. Tan és szövetségek 18:18.
17. Tan és szövetségek 25:10.
18. Lásd Tan és szövetségek 121:26, 33, 41, 45–46.
19. Lásd Tan és szövetségek 84:19–21.
20. Russell M. Nelson: *Leiki kincsek. Liahóna*, 2019. nov. 77.
21. Lásd Russell M. Nelson: *Leiki kincsek*. 76–79.; Dallin H. Oaks: *A papság kulcsai és felhatalmazása. Liahóna*, 2014. máj. 49–52.; Henry B. Eyring: *A nők és az otthoni evangéliumi tanulás. Liahóna*, 2018. nov. 58–60.
22. Tan és szövetségek 25:13.
23. 2 Nefi 31:19.
24. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. (1916), 475.
25. Lásd Joseph Smith története 1:17.
26. Lásd Máté 4:19–20.
27. Lásd Példabeszédek 3:5–6; Tan és szövetségek 11:12.
28. Lásd János 13:34; Moróni 7:47.
29. Lásd 2 Nefi 33:6; Tan és szövetségek 76:22.

Lelkileg meghatározó emlékek

Amikor személyes nehézségek vagy rajtunk kívülálló világi tényezők árnyékolják be az utunkat, az életünk könyvéből származó lelkiileg meghatározó emlékek ragyogó kövekként segítenek megvilágítani az utat előttünk.

Tizennyolc évvel az első látomás után Joseph Smith próféta átfogó beszámolót írt az élményéről. Ellenkezéssel, üldözéssel, zaklatással, fenyegetésekkel és durva támadásokkal nézett szembe.¹ Ő mégis folytatta bizonyosságának határozott megosztását az első látomásáról: „Tényleg fényt láttam, és

annak a fénynek a közepében láttam két Személyt, és ők valóságosan beszéltek hozzám; és bár utáltak és üldöztek engem azért, mert azt mondtam, hogy látomást láttam, az mégis igaz volt. Tudtam ezt, és tudtam, hogy Isten is tudja, és ezt nem tudtam megtagadni.”²

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Salt Lake City

Nehéz órái közepette Joseph emlékezete visszanyúlt közel két évtizednyire Isten iránta való szeretetének bizonyosságához, valamint azon eseményekhez, amelyek a régen megjövendőlt visszaállítást üdvözltek. Lelki utazásáról szólva Joseph ezt mondta: „Senkit sem hibáztatok, aki nem hiszi el a történetemet. Én magam sem hinném, ha nem éltem volna át.”³

Az élmények azonban valóságok voltak, ő pedig sohasem felejtette el vagy tagadta meg azokat, csendesen megerősítve bizonyosságát, miközben Carthage felé haladt. „Úgy megyek, mint bárány a mészárszékre – mondta –, de nyugodt vagyok, akár a nyári reggel; olyan lelkiismeretem van, amely Isten és valamennyi ember elleni vétek nélkül való.”⁴

A ti lelkiileg meghatározó élményeitek

Tanulást rejti számunkra Joseph próféta példája. A Szentlélektől kapott békés iránymutatás mellett Isten időről időre erőteljes és nagyon személyes módon biztosít mindannyiunkat arról, hogy ismer és szeret bennünket, illetve hogy konkrétan és nyíltan megáld minket. A nehézségek pillanataiban aztán a Szabadító eszünkbe juttatja ezeket az élményeket.

Gondolatok a saját életetekre. Az évek során több ezer mélyen lelki élményt hallottam utolsó napi szentektől szerte a világon, minden kétséget kizáróan megerősítve bennem, hogy Isten mindannyiunkat ismer és szeret, valamint buzgón igyekszik kinyilvánítani Magát nekünk. Ezen élmények érkehetnek életünk meghatározó pillanataiban, de akár olyankor is, amikor első látásra nem sok említésre méltó dolog történik; azonban mindig Isten szeretetének kivételesen erőteljes, lelki megerősítés kíséri őket.

Ezekre a lelkiileg meghatározó élményekre emlékezve letérdelünk, és Joseph prófétahoz hasonlóan kijelentjük: „Amit kaptam, a mennyből érkezett. Tudom, és azt is tudom, hogy Isten is tudja, hogy tudom.”⁵

Négy példa

Gondolatok vissza saját lelkiileg meghatározó emlékeitekre, miközben most megosztok néhány példát másoktól.

Évekkel ezelőtt egy idős cövek-pátriárka, akinek két szívbillentyűje sem működött megfelelően, az akkor még Dr. Russell M. Nelsonhoz fordult segítségért, bár akkoriban még nem létezett műtéti megoldás a sérült második billentyűre. Dr. Nelson végül beleegyezett a műtét elvégzésébe. Íme Nelson elnök saját szavai:

„Miután megszüntettük az első billentyű elzáródását, feltártuk a második billentyűt. Úgy találtuk, hogy ép, de annyira kitágult, hogy már nem működött megfelelőképp. Miközben ezt a billentyűt vizsgáltam, egy üzenet érkezett tisztán az elmémbe: *Szűkítsd le a billentyű körmérést!* Továbbítottam ezt az üzenetet az asszisztensemnek. »Elegendő billentyűszövet lesz, *amennyiben*

hatékonyan rendes méretére tudjuk szűkíteni a kört.«

De hogyan? [...] Élénk kép villant az elmémbe, amely megmutatta, hova kell az öltéseket helyezni – emitt ráncba szedve, ott begyűrve... Máig emlékszem erre a gondolati képre – pontozott vonalak jelölték az öltések helyét. Befejeztük a javítást, ahogyan az a fejemben megjelent. Kipróbáltuk a billentyűt, és úgy láttuk, hogy a szivárgás jelentősen csökkent. Az asszisztensem azt mondta: »Ez csoda!«⁶ A pátriárka sok évet élt még.

Dr. Nelson útmutatást kapott. És tudta, hogy Isten tudja, hogy ő tudja, hogy útmutatást kapott.

Kathy és én 30 évvel ezelőtt találkoztunk először Beatrice Magréval Franciaországban. Beatrice nemrégiben számolt be nekem egy élményéről, amely nagy hatással volt a lelki életére röviddel a tizenéves korában történt keresztelőjét követően. Ezek az ő szavai:

„Gyülekezetünk fiataljai a vezetőikkel a Lacanau-partra utaztak, ami mintegy másfél órányi útra van Bordeaux-tól.

Mielőtt hazaindultunk volna, az egyik vezető úgy döntött, úszik még egy utolsót, és szemüvegben a

Dr. Russell M. Nelson

Beatrice Magré

hullámok közé vetette magát. Amikor felbukkant, a szemüvege eltűnt. [...] Elnyelte az óceán.

Szemüveg nélkül viszont nem tudott autót vezetni, így ott ragadtunk volna, távol az otthonunktól.

Egy hitteli nővér azt javasolta, hogy imádkozzunk.

Morogtam magamban, hogy imával itt úgysem megyünk semmire, és vonakodva csatlakoztam a csoporthoz, hogy hangosan imádkozzunk a derékig érő, zavaros vízben.

Amint az ima véget ért, előrenyúl- tam, hogy lefröcsköljem a többieket. Miközben végigsöpörtem a víz fel- színét, a kezembe akadt a szemüveg. Erőteljes érzés járta át a lelkemet arról, hogy Isten tényleg hallja és megvála- szolja az imánkat.⁷

Negyvenöt évvel később is úgy idézte fel az eseményeket, mintha csak tegnap történtek volna. Beatrice áldás- ban részesült és tudta, hogy Isten tudja, hogy ő tudja, hogy áldásban részesült.

Nelson elnök és Magré nővér élményei nagyon eltérőek, mégis mindkettőjük szívébe bevésődött Isten szeretetének felejthetetlen, lelkiileg meghatározó emléke.

E meghatározó események gyakran akkor érkeznek, amikor a visszaállított

evangéliumról tanulunk, vagy mások- kal megosztjuk az evangéliumot.

Ez a kép 2004-ben készült a bra- zíliai São Paulóban. Floripes Luzia Damasio, az Ipatinga Brazília Cövek tagja, 114 éves volt. A megtérésé- ről szólva Damasio nővér elmondta nekem, hogy a falujában szolgáló misszionáriusok egy papsági áldást adtak egy súlyosan beteg kisbabának, aki csodálatos módon felépült. Az asszony többet akart megtudni. Amint az üzenetükről imádkozott, a Lélek tagadhatatlan tanúbizonysága me- gerősítette számára, miszerint Joseph Smith Isten prófétája volt. 103 éve- sen megkeresztelkedett, 104 évesen pedig megkapta a felruházását. Ezt követően minden évben megtette a 14 órás buszutat, hogy egy hetet a templomban töltsön. Damasio nővér mennyei megerősítést kapott, és tudta, hogy Isten tudja, hogy ő tudja, hogy a tanúság igaz.

Íme egy lelki emlék az első franciaországi missziómból, 48 évvel ezelőtről.

Kopogtatás közben a társammal egy Mormon könyvét hagytunk egy idősebb nőnél. Amikor egy héttel később visszatértünk a lakásához, ajtót nyitott nekünk. Mielőtt akár

egyetlen szó is elhangzott volna, tapintható, lelki erőt éreztem. Az erőteljes érzések folytatódtak, miköz- ben Alice Audubert asszony behívott bennünket, és elmondta nekünk, hogy olvasta a Mormon könyvét, és tudja, hogy az igaz. Aznap a lakásából távozva így imádkoztam: „Mennyei Atyám, kérlek segíts, hogy sohase felejtsem el, amit most éreztem.” Nem is felejtettem el.

Egy látszólag hétköznapi pillanat- ban, a több száz másikhoz hasonló egyik ajtónál megéreztem a menny erejét. És tudtam, hogy Isten tudja, hogy én tudom, hogy megnyílt a menny ablaka.

Egyénre szabott és tagadhatatlan

E lelkiileg meghatározó pillanatok különböző alkalmakkor és eltérő módokon érkeznek, mindannyiunk- hoz személyre szabottan.

Gondolatok a kedvenc példái- tokra a szentírásokban. Akik Péter apostolt hallották, egyfajta mardosást éreztek a szívükben.⁸ Ábis, a lámánita asszony, hitte „figyelemreméltó atyai látomás[át]”.⁹ Énős elméjébe pedig egy hang hatolt.¹⁰

Barátom, Clayton Christensen, így jellemezte egy élményét, melyet a Mormon könyve különösen imádsá- gos lélekkel való olvasása során élt át: „Gyönyörű, meleg, szerető lelki- ség... vett körül és hatolt a lelkembe, olyan szeretettel borítva el, amelyről nem is képzeltem, hogy létezhet, [ezen érzések pedig estéről estére megismétlődtek].”¹¹

Vannak alkalmak, amikor a lelki érzések tűzként hatolnak a szívünkbe, megvilágosítva a lelkünket. Joseph Smith úgy magyarázta, hogy olykor „hirtelen ötleteitek támadhatnak”, illetve alkalmanként „tisza intelligencia árad belétek”.¹²

Floripes Luzia Damasio nővér Andersen elderrel

Andersen elder megkereszteli Alice Audubertet

Dallin H. Oaks elnök azt tanácsolta válaszul egy őszinte férfinak, aki azt állította, hogy sohasem volt ilyen élménye: „Előfordulhat, hogy az imáid újra és újra megválaszoltattak, ám az elvárásaid oly hatalmas jelre, illetve oly hangos hangra összpontosultak, hogy azt hiszed, nem kaptál választ.”¹³ Maga a Szabadító egy hatalmas hitű népről szólt, akik „tűzzel és a Szentlélekkel lettek [megáldva], [de] ezt nem tudták”¹⁴.

Ti miként halljátok meg Őt?

A közelmúltban Russell M. Nelson elnöktől hallottuk a következőket: „Arra kérek benneteket, hogy mélyrehatóan és gyakorta gondolkodjatok el ezen a kulcsfontosságú kérdésen: *Ti miként halljátok őt?* Továbbá arra kérek titeket, hogy tegyetek azért, hogy jobban és gyakrabban meghalljátok Őt.”¹⁵ Ma reggel megismételte ezt a felhívást.

Halljuk Őt az imáinkban, az otthonainkban, a szentírásokban, a himnuszainkban, miközben érdemesen veszünk az úrvacsorából, amikor kijelentjük a hitünket, szolgálunk másokat, valamint a hittársainkkal elmegyünk a templomba. Lelkileg meghatározó pillanatok érkehetnek,

amikor imádságos lélekkel hallgatjuk az általános konferenciát, illetve amikor még inkább betartjuk a parancsolatokat. És gyermekek, ezen élmények számotokra is elérhetőek. Ne feledjétek: Jézus az emberek „gyermekreit is tanította és szolgálta...”, és [ők] nagy és csodálatos dolgokat mondtak”¹⁶. Az Úr azt mondta:

„[Ez a tudás] az én Lelkém által adat[ik] nektek...; és ha nem az én hatalmam által lenne, akkor nem rendelkezhetnétek vel[e];

Bizonyságot tehetek tehát arról, hogy hallottátok a hangomat, és ismeritek a szavaimat.”¹⁷

Hallhatjuk Őt a Szabadító páratlan engesztelésének áldása révén.

Bár nem választhatjuk meg e meghatározó pillanatok elnyerésének időzítését, Henry B. Eyring elnök a következő tanácsot adta a felkészüléshez: „Ma és holnap este, ...talan a következő kérdéseket teszitek fel magatokban: »Küldött Isten olyan üzenetet, ami kifejezetten nekem szólt? Láttam-e az Ő kezét az életemben vagy a [családom] életében?»”¹⁸ A hit, az engedelmesség, az alázatosság és az igaz szándék megnyitják a menny ablakait.¹⁹

Szemléltetés

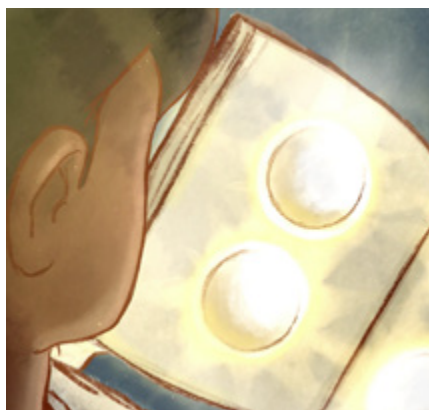
Gondolhattok így is a lelki emlékeitekre. Állandó imádsággal, a szövetségünk megtartása iránti eltökéltséggel, valamint a Szentlélek ajándékával járjuk be életünk útját. Amikor személyes nehézség, kétség vagy csüggedés árnyékolja be az utunkat, vagy amikor rajtunk kívülálló világi tényezők miatt aggaszt minket a jövő, az életünk könyvéből származó lelkileg meghatározó emlékek ragyogó kövekként segítenek megvilágítani az utat előttünk, biztosítva bennünket arról, hogy Isten ismer minket, szeret minket, és elküldte az Ő Fiát, Jézus Krisztust segítségként a hazatéréshez. Ha pedig valaki félreteszi meghatározó emlékeit, eltéved és összezavarodik, akkor a Szabadító felé fordítjuk őt, miközben megosztjuk vele a hitünket és az emlékeinket, segítve neki ismét felfedezni azokat a becses lelki pillanatok, melyek egykor oly értékesek voltak számára.

Néhány élmény oly szentséges, hogy lelki memóriánkban őrizzük, és nem osztjuk meg.²⁰

„Az angyalok a Szentlélek hatalma által szólnak, tehát Krisztus szavait mondják.”²¹

Az ima, a szövetségek betartása és a Szentlélek segít nekünk tájékozódni az életben.

A lelki élmények fénylő kövekhez hasonlítanak, melyek megvilágítják előttünk az utat.

Megosztjuk a hitünket és az emlékeinket, hogy a Szabadító felé fordítsuk az elveszetteket.

„Az angyalok [n]em szüntek meg szolgálni az emberek gyermekeinek.

Mert íme, azok [Krisztus] alárendeltjei, és parancs[a] szerint szolgálnak, megmutatva magukat azoknak, akiknek erős a hitük és szilárd az elméjük, az isteniség minden formájában.”²²

Valamint „[a] vígasztaló pedig, a Szent Lélek... mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttat [mindent]”²³.

Öleljétek magatokhoz a szent emlékeiteket. Higgyetek nekik. Írjátok le őket. Osszátok meg őket a családokkal. Bízatok abban, hogy Mennyei Atyától és az Ő Szeretett Fiától érkeznek hozzátok.²⁴ Hozzanak ezek türelmet a kétségeitekhez, valamint megértést a nehézségeitekhez.²⁵ Megígérem, hogy amint készségesen elismeritek és gondosan kincsként eltároljátok a lelkiileg meghatározó eseményeket az életetekben, egyre többet kaptok majd belőlük. Mennyei Atya ismer és szeret benneteket.

Jézus a Krisztus, az Ő evangéliuma visszaállítatott, amikor pedig hithűnek maradunk, tanúságomat teszem, hogy örökre az Ővéi maradunk. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 150–53; see also Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 205–9, josephsmithpapers.org; *Saints*, 1:365–66.
2. Joseph Smith története 1:25.
3. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 539.
4. Tan és szövetségek 135:4.
5. Mindig is nagy hatással voltak rám Joseph Smith e szavai: „látomást láttam; tudtam ezt, és tudtam, hogy Isten is tudja” (Joseph Smith története 1:25). Isten elé kell majd állnia, és el kell ismernie, hogy ezek az események a szent ligetben tényleg megtörténtek az életében, illetve hogy az élete emiatt már soha többé

nem lehet ugyanaz. Körülbelül 25 évvel ezelőtt hallottam e kijelentés egyik változatát Neal A. Maxwell eldertől. Ezt hozta példaként: „Egy ilyen pillanatot éltem át sok-sok éve, 1945 májusában, 18 évesen, Okinawa szigetén. Bizonyosan semmilyen hősiesség sem volt részemről, sőt inkább áldás volt ez számomra és mások számára is, miközben a japán tűzértség az állásainkat lőtte. Számos lövés után, amelyek túlmentek az állásainkon, az ellenséges tüzekek végül bemérték a helyzetünket. Ezután kellett volna jönnie a megsemmisítő tűznek, ekkor azonban isteni válasz érkezett legalább egy réműlt, önző imára. Az ágyútűz abbamaradt. [...] Áldásban részesültem és tudtam, hogy Isten tudja, hogy tudom” (“Becoming a Disciple,” *Ensign*, June 1996, 19).

Maxwell elder nemcsak azt tette hozzá, hogy ő tudta, illetve hogy Isten tudta, hanem azt is, hogy Isten tudta, hogy ő tudja, hogy áldást kapott. Számomra ez jelképesen magasabb szintre emeli az egyéni felelősségvállalást. Időnként Mennyei Atyánk számunkra adott áldásához erőteljes lelki megerősítés társul arról, hogy a menny lépett közbe az érdekünkben. Ezt nem lehet megtagadni. Velünk marad, ha pedig becsületesek és hithűek vagyunk, akkor az az elkövetkező évek során formálja majd az életünket. „Áldásban részesültem és tudtam, hogy Isten tudja, hogy tudom, hogy áldásban részesültem.”

6. Vö. Russell M. Nelson: Az imádság édes hatalma. *Liahóna*, 2003. máj. 7–8.
7. Beatrice Magré személyes története, amelyet 2019. október 29-én osztott meg Andersen elderrel; további ímél 2020. jan. 24-én.
8. Lásd Apostolok cselekedetei 2:37.
9. Lásd Alma 19:16.
10. Lásd Énós 1:5.
11. Clayton M. Christensen, “The Most Useful Piece of Knowledge,” *Liahona*, Jan. 2009, 23.
12. Lásd *Tanítások: Joseph Smith*, 334.
13. Dallin H. Oaks, *Life’s Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 116.
14. 3 Nefi 9:20.
15. Vö. Russell M. Nelson: #ŐHallgassátok. Különleges felhívás. 2020. febr. 26., blog. ChurchOfJesusChrist.org.
16. 3 Nefi 26:14.
17. Tan és szövetségek 18:35–36. Mindig érzések kísérik a lelki tudást. „Gyorsak vagytok a gonosz cselekedetekben, de lassúak abban, hogy az Úrra, Istenetekre emlékezzetek. Láttatok egy angyalt, és ő beszélt hozzátok; igen, időről időre hallottátok hangját; és ő szelid hangon szólt hozzátok, de ti már nem éreztek,

így nem érezhettétek a szavait” (1 Nefi 17:45).

18. Vö. Henry B. Eyring: Ó, emlékezzetek, emlékezzetek! *Liahóna*, 2007. nov. 69.
19. Lásd 2 Nefi 31:13; Moróni 10:4. Dallin H. Oaks elnök 1991-ben ellátogatott a misszióknba a franciaországi Bordeaux-ban. Elmagyarázta a misszionáriusainknak, miszerint a valós szándék azt jelenti, hogy az imádkozó ember valami ilyesféleképpen szól az Úrhoz: „Nem kíváncsiságból kérdezek, hanem teljes őszinteséggel, hogy az imámra kapott válasz szerint cselekedjek. Ha választ adsz nekem, cselekszem, és megváltoztatom az életem. Reagálni fogok rá.”
20. „Sokaknak megadatik Isten rejtelmének a megismerése; mindazonáltal szigorú parancs alá helyezik őket, hogy csak az ő szavának azon része szerint adjanak abból, melyet az irányában tanúsított figyelem és szorgalom szerint biztosít az emberek gyermekeinek” (Alma 12:9).
Neal A. Maxwell elder ezt mondta: „Sugalmazás szükséges ahhoz, hogy tudjuk, mikor osszunk meg [lelki élményeket]. Emlékszem, hallottam Marion G. Romney elnököt – aki egyszerre volt szelímes és bölcs –, amint azt mondja: „Több lelki élményben lenne részünk, ha nem beszélénk róluk olyan sokat” (“Called to Serve” [Brigham Young University devotional, Mar. 27, 1994], 9, speeches.byu.edu).
21. 2 Nefi 32:3.
22. Moróni 7:29–30.
23. János 14:26.
24. Az evangélium igazságai mindenki számára elérhetőek. A konferenciát megelőző héten, miután a beszédem elkészült, erős lelki húzóerőt éreztem a *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* [Isteni kézjegyek: Isten biztosító keze] (2010) című könyv felé, melynek szerzője Gerald N. Lund, aki 2002 és 2008 között szolgált általános felhatalmazott hetvenesként. Nagy örömmelre Lund fivér szavai gyönyörű második tanúbizonyosságai voltak az e konferenciái beszédben megosztott tantételeknek, és örömeire fognak szolgálni mindazoknak, akik mélyebben szeretnék tanulmányozni a lelkiileg meghatározó emlékeket.
25. Thomas S. Monson elnök egyik kedvenc idézete a skót költőtől, James M. Barrie-től származik: „Isten azért adott nekünk emlékeket, hogy életünk decemberében is legyenek júniusi rózsáink” (lásd Thomas S. Monson: Ne feledd a hálaadást. *Liahóna*, 1999. jan. 22.). Ugyanez igaz a lelki emlékekre is. Életünk hideg, emberpróbáló időszakait jelentik a legnagyobb segítséget, amikor szükségünk van a „júniusi” lelki emlékeinkre.

Douglas D. Holmes
a Fiala Férfiak Általános Elnökségének
nemrég felmentett első tanácsosa

Mélyen a szívünkben

*Az Úr igyekszik segíteni nekünk –
mindannyiunknak –, hogy mélyebbre ültessük
el szívünkben az Ő evangéliumát.*

Fivérek és nővérek! Mily csodás időben élünk! Miközben a visszaállítás kezdetét ünnepejük, helyénvaló a folyamatos visszaállítást is ünnepeznünk, melynek tanúi vagyunk. Veletek együtt örvendezem, hogy e napon élhettek.¹ Prófétáin keresztül az Úr továbbra is a megfelelő helyére állít mindent, ami ahhoz szükséges, hogy segítsen felkészülnünk az Ő fogadására.²

E szükséges dolgok egyike az új Gyermekek és fiatalok kezdeményezés. Sokan közületek már ismerik, milyen hangsúlyt fektet ez a program a célkitűzésekre, az új hovatartozási jeltárgyakra, valamint a Fialaság erősségéért (FSY) konferenciákra. Nem szabad azonban, hogy ezek elhomályosítsák a szemünk előtt azokat a tanításokat, amelyekre a program épült, illetve azok célját, amely nem más, mint segíteni mélyen a gyermekeink és fiataljaink szívébe juttatni Jézus Krisztus evangéliumát.³

Úgy vélem, ha megértjük ezeket a tanításokat, akkor ráébredünk, hogy ez több, mint egy, a 8–18 éves korosztálynak szóló program. Látni fogjuk, miként igyekszik az Úr segíteni nekünk – mindannyiunknak –, hogy mélyebbre ültessük el szívünkben az Ő evangéliumát. Azért imádkozom,

hogy a Szentlélek segítsen közösen tanulnunk.

Kapcsolatok – „Legyél velük!”⁴

Az első tantétel a kapcsolatok. Olykor megfélekedünk a kapcsolatok fontosságáról a Krisztushoz vezető folyamatos utunk során, mivel oly természetes részét képezik Jézus Krisztus egyházának. Senki sem várja tőlünk, hogy egyedül leljünk rá a szövetséges ösvényre vagy haladjunk rajta. Szükségünk van szeretetre és támogatásra a szülőktől, más családtagoktól, a barátoktól, valamint a vezetőktől, akik szintén az ösvényen járnak.

Az efféle kapcsolatok időt igényelnek. Időt, hogy együtt legyünk. Időt, hogy együtt nevéssünk, játsszunk, tanuljunk és szolgáljunk. Időt, hogy értékeljük egymás érdeklődési köreit és kihívásait. Időt, hogy nyitottak és őszinték legyünk egymással, miközben igyekszünk közösen jobbra válni. Ezek a kapcsolatok jelentik a családként, kvórumként, osztályként és gyülekezetként való összejövetelek egyik elsődleges céljait. Ezek jelentik a hatékony szolgálattétel alapját.⁵

Dale G. Renlund elder egy kulcsot adott nekünk e kapcsolatok kialakításához, amikor ezt mondta: „...csak úgy szolgálhatunk hatékonyan, ha...

Mennyei Atyánk szemével tekintünk másokra. Csak akkor kezdhetjük el felismerni a lélek igazi értékét. Csak akkor érezhetjük azt a szeretetet, melyet Mennyei Atyánk érez minden gyermeke iránt.”⁶

Isten szemével látni másokat egy ajándék. Arra kérem mindannyiunkat, hogy törekedjünk erre az ajándékra. Amint megnyílnak a szemeink és látunk,⁷ képesek leszünk segíteni másoknak is, hogy úgy lássák magukat, ahogyan Isten.⁸ Henry B. Eyring elnök ennek erejét hangsúlyozta, amikor ezt mondta: „A leginkább az számít majd, hogy [mások] mit tanulnak tőle[tek] arról, kik ők és kivé válhatnak valójában. Feltételezem, hogy nem az előadásokból tanulnak majd a legtöbbet. Sokkal inkább azokból az *érzésekből*, hogy ti kik vagytok, mit gondoltok, ők kik, valamint mit gondoltok, ők kivé válhatnak.”⁹ Az egyik legnagyobb ajándék, amelyet adhatunk, az, hogy segítünk másoknak megérteni a valódi önazonosságukat és rendeltetésüket.¹⁰ Ha másokat és önmagunkat is úgy látjuk, ahogyan Isten, az egységbe és szeretetbe vonja a szívünket.¹¹

A világi erők egyre növekvő nyomása mellett szükségünk van a szeretetteljes kapcsolatokból származó erőre. Így hát, amikor tevékenységeket, gyűléseket, illetve egyéb összejöveteleket szervezünk, ne feledjük, hogy mindezek átfogó célja olyan szeretetteljes kapcsolatok építése, amelyek egyesítenek minket és segítenek Jézus Krisztus evangéliumát mélyebben elültetni a szívünkben.¹²

Kinyilatkoztatás, önrendelkezés és bűnbánat – „Kösd össze őket a mennyel!”¹³

Természetesen nem elegendő csupán összekapcsolódnunk. Számos

csoport és szervezet létezik, melyek változatos ügyek körül építenek egységet. Az általunk keresett egység viszont a Krisztusban való egység válás, saját magunk Őhozzá kapcsolása.¹⁴ Ahhoz, hogy a szívünket összekapcsoljuk a mennellyel, személyes lelki élményekre van szükségünk, amint arról oly ékesszólóan beszélt az imént Andersen elder.¹⁵ Ezek az élmények abból származnak, amikor a Szentlélek elviszi Isten szavát és szeretetét az elménkbe és a szívünkbe.¹⁶

E kinyilatkoztatás a szentírásokon, különösen a Mormon könyvén, valamint az élő próféták és egyéb hithű tanítványok sugalmazott szavain, illetve a halk, szelíd hangon keresztül érkezik hozzánk.¹⁷ E szavak többek, mint a tinta a papíron, a hanghullám a fülünkben vagy a gondolatok az elménkben és a szívünkben. Isten szava lelki hatalom.¹⁸ Igazság és világosság.¹⁹ Ily módon halljuk Őt! Az ige életre kelti és fokozza a hitünket Krisztusban, valamint táplálja bennünk a vágyat, hogy hasonlóbbá váljunk a Szabadítóhoz, vagyis bűnbánatot tartsunk és a szövetség ösvényén járjunk.²⁰

Tavaly áprilisban Russell M. Nelson elnök segített megértenünk a bűnbánat központi szerepét ezen a kinyilatkoztató utazáson.²¹ Azt mondta: „Amikor a bűnbánatot választjuk, akkor a változást választjuk! Engedjük a Szabadítónak, hogy önmagunk legjobb változatára formáljon minket. ... azt választjuk, hogy egyre hasonlóbbá válunk Jézus Krisztushoz!”²² A változás e folyamata – melyet Isten szava táplál – az, ahogyan összekapcsolódunk a mennellyel.

Nelson elnök bűnbánatra szólító felhívása mögött az önrendelkezés tantétele áll. Saját magunknak kell *választanunk* a bűnbánatot. Nem lehet a

szívünkbe kényszeríteni az evangéliumot. Amint azt Renlund elder mondta: „Mennyei Atyánk szülői célja nem az, hogy gyermekei *megtegyék*, ami helyes, hanem az, hogy saját maguk *döntsenek* a helyes dolgok mellett.”²³

A Gyermekek és fiatalok program által leváltott korábbi programokban több mint 500 különböző követelményt kellett teljesíteni a különféle elismerések elnyeréséhez.²⁴ Ma lényegében egyetlen követelmény van, ami nem más, mint eleget tenni a felkérésnek, miszerint *válasszuk* azt, hogy hasonlóbbá válunk a Szabadítóhoz. Ezt azáltal tesszük meg, hogy befogadjuk Isten igéjét a Szentlelken keresztül, valamint hagyjuk, hogy Krisztus saját magunk legjobb változatává formáljon bennünket.

Jóval több ez a célkitűzéshez vagy az önfejlesztéshez kapcsolódó gyakorlatnál. A célok egyszerűen annak eszközei, hogy segítsenek összekapcsolódnunk a mennellyel a kinyilatkoztatás, az önrendelkezés, valamint a bűnbánat révén – hogy Krisztushoz jöjjünk, és mélyebbre ültessük el az Ő evangéliumát a szívünkben.

Elkötelezettség és áldozat – „Engedd, hogy vezessenek!”²⁵

Végül pedig ahhoz, hogy Jézus Krisztus evangéliumát mélyen a szívünkbe ültessük, elkötelezetten kell részt vállalnunk benne – adni az időnkéből és a tehetségeinkből, vagyis áldozatot hozni érte.²⁶ Mindannyian szeretnénk jelentőségteljes életet élni, ez pedig különösen igaz a felnövekvő nemzedékre. Vágnak egy ügyre.

Jézus Krisztus evangéliuma a legnagyobb ügy a világon. Ezra Taft Benson elnök ezt mondta: „Isten parancsolta nekünk, hogy vigyük el ezt az evangéliumot az egész világba. Ennek az ügynek kell egyesítenie

ma bennünket. Egyedül az evangélium szabadíthatja meg a földet saját önpusztításának csapásától. Csakis az evangélium egyesíti majd az összes fajt és nemzetet békességben. Kizárólag az evangélium hoz örömet, boldogságot és szabadítást az emberi család számára.”²⁷

David A. Bednar elder ezt ígérte: „Amikor helyzetbe hozzuk a fiatalokat azáltal, hogy felkérjük őket a cselekvésre és hagyjuk őket cselekedni, akkor az egyház csodálatos módon lendül majd előre.”²⁸ Túl gyakran mulasztottuk el felkérni és hagyni a fiatalokat, hogy áldozatot hozzanak Krisztus eme nagyszerű ügyéért. Neal A. Maxwell elder megjegyezte: „Ha a fiatal[jaink] túlságosan alulterheltek [Isten munkájában], akkor nagyobb esélyük nyílik arra, hogy a világ túlterhelje őket.”²⁹

A Gyermekek és Fiatalok program központjában a fiatalok helyzetbe hozása áll. Maguk választják meg a saját céljaikat. A kvórum- és az osztályelnökségek a megfelelő szerepükbe kerülnek. Az egyházközségi ifjúsági tanács – ahogyan az egyházközségi tanács is – a szabadítás és a felmagasztosulás munkájára összpontosít.³⁰ A kvórumok és osztályok pedig a gyűléseik kezdetén arról tanácskoznak, miként végezzék el az Isten által rájuk bízott munkát.³¹

Nelson elnök ezt mondta az egyház ifjúságának: „Ha úgy döntötök, ha akartok, akkor... kiemelkedő részesei lehettek valami kiemelkedőnek. Valami óriásinak! Valami fenségesnek! [...] Ti vagytok a legjobbak, akiket az Úr *valaha is* erre a földre küldött. Képesek vagytok arra, hogy okosabbak és bölcsőbbek legyetek, és nagyobb hatással legyetek a világra, mint bármely korábbi nemzedék!”³² Egy másik alkalommal Nelson elnök ezt mondta

a fiataloknak: „Teljes mértékben bízom bennetek. Szeretlek titeket, és az Úr is szeret. Az Ő népe vagyunk – közösen végezve az Ő szent munkáját.”³³ Fiatalok! Érzitek, mennyire bízunk bennetek Nelson elnök, és milyen fontosak vagytok ebben a munkában?

Szülők és felnőtt vezetők! Kérlek benneteket, hogy úgy tekintsetek a fiatalokra, ahogyan Nelson elnök tekint rájuk. Amikor a fiatalok érzik a szereteteteket és a bizalmatokat, amikor bátorítjátok és megtanítjátok őket a vezetésre – majd pedig félreálltok az útjukból –, akkor lenyűgöznek majd benneteket meglátásaikkal, képességekkel és az evangélium iránti elkötelezettségükkel.³⁴ Érzik majd az örömet, melyet az okoz, hogy belefolynak Krisztus ezen ügyébe és áldozatokat hoznak érte. Evangéliuma mélyebbre kerül a szívükben, a munka pedig csodálatos módokon halad majd előre.

Ígéret és biznyság

Megígérem, hogy amint ezekre a tantételekre összpontosítunk – a kapcsolatokra, a kinyilatkoztatásra, az önrendelkezésre, a bűnbánatra és az áldozathozatalra –, Jézus Krisztus evangéliuma mélyebbre hatol majd mindannyiunk szívében. Látjuk majd, ahogyan a visszaállítás továbbhalad

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Bluffdale

végző célja, Izráel megváltása és Sion megalapítása felé³⁵, ahol Krisztus a királyok Királyaként uralkodik majd.

Biznyságomat teszem arról, hogy Isten továbbra is minden szükségeset megtesz az Ő népének ama napra történő felkészítése érdekében. Lássuk meg az Ő kezét ebben a dicső munkában, amint mindannyian igyekszünk Krisztushoz jönni és Őbenne tökéletessé lenni³⁶. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Tan és szövetségek 45:12. Nelson elnök ezt mondta: „Gondoljatok bele, milyen izgalmas és sürgető mindez: Ádámól kezdve az összes próféta látta a mi napjainkat. És minden egyes próféta beszélt arról a napról – a *mi* napjainkról –, amikor Izráel egybegyűjtésre kerül, a világ pedig fel lesz készítve a Szabadító második eljövételére. Gondoljatok bele! Az összes ember közül, aki valaha is élt a Föld nevű bolygón, *mi* vagyunk azok, akik részt vehetnek ebben a végső, nagyszerű egybegyűjtési folyamatban. Mennyire izgalmas ez!” (Izráel nagy reménysége. [Világméretű áhítat fiataloknak, 2018. június 3.], Hope Of Israel.ChurchOfJesusChrist.org).
Jeffrey R. Holland elder azt tanította: „Mily nagyszerű időszak ez, melyben élhetünk!
Jézus Krisztus evangéliuma a legbiztosabb, a legbizonyosabb, a legstabilabb, a legmegbízhatóbb és a leginkább jutalmazó igazság a földön és a mennyben, az időben és az örökkévalóságban. Semmi – semmi, senki és semmiféle hatás – nem fogja visszatartani ezt az egyházat attól, hogy beteljesítse a küldetését és felismerje a rendeltetését, mely a világ alapjainak megvetése előtt kinyilvánított. [...] Nem kell tartani vagy elbizonytalanodni a jövőt illetően.
Minden más ezelőtti korszaktól eltérően ez az adományozási korszak nem fog intézményes hitehagyást tapasztalni, nem fogja látni a papsági kulcsok elvetését, nem fogja elszenvadni a Mindenható Isten hangjától eredő kinyilatkoztatás berekesztését. [...] Mily nagyszerű időszak ez, melyben élhetünk! [...] Ha még nem vettétek volna észre, makacs vagyok az utolsó napokat illetően. [...] Higgyetek! Emelkedjete fel! Legyetek hithűek! És használjátok ki a legjobban ezt a figyelemre méltó napot, amelyen élünk!” (Facebook

bejegyzés, 2015. máj. 27.; lásd még “Be Not Afraid, Only Believe” [address to Church Educational System religious educators, Feb. 6, 2015], broadcasts.ChurchOfJesusChrist.org).

2. Lásd János 1:12.
3. Röviddel azután, hogy elhívtak bennünket a Férfiak Általános Elnökségeként, Henry B. Eyring elnök megbeszélte velünk azokat az egyedi kihívásokat és lehetőségeket, amelyek az egyház ifjúsága előtt állnak napjainkban. Azt tanácsolta nekünk, hogy azokra a dolgokra összpontosítsunk, amelyek segítenek Jézus Krisztus evangéliumát mélyen elültetni a szívükben. E tanács fátylaként világította utunkat a Fiaiat Férfiak Elnökségeként.
4. Lásd “Be with Them,” ChurchOfJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.
5. Lásd Móziás 18:25; Moróni 6:5.
6. Dale G. Renlund: Isten szemével. *Liahóna*, 2015. nov. 94.; lásd még Mózes 1:4–6.
Thomas S. Monson elnök ezt tanította: „[A] mi feladatunk, hogy ne olyannak lássuk az egyéneket, amilyenek, hanem amilyenekké válhatnak. Szeretném, ha így gondolnátok rájuk” (Olyannak lássunk másokat, amilyenekké válhatnak! *Liahóna*, 2012. nov. 70.).
Neal A. Maxwell elder ezt tanította: „Túl gyakran egy fiatal külsőleges *lábadása* az egyházi normák ellen, illetve látszólag provokatív kérdései vagy kifejezett kétségei gyorsan megbélyegzéshez vezetnek. Az eredmény távolságtartás, olykor pedig eltávolodás. A valódi szeretet nem tűri a megbélyegzést” (“Unto the Rising Generation,” *Ensign*, Apr. 1985, 9).
7. Lásd 2 Királyok 6:17.
8. Stephen L. Richards az Első Elnökség tagjaként ezt mondta: „A tisztánlátás legmagasabb formája észleli másokban – és felfedi számukra – a jobbik természetüket, a bennük élő jót” (in Conference Report, Apr. 1950, 162; in David A. Bednar, “Quick to Observe,” *Ensign*, Dec. 2006, 35). Lásd még 2 Királyok 6:17.
9. Henry B. Eyring, “Teaching Is a Moral Act” (address at Brigham Young University, Aug. 27, 1991), 3, speeches.byu.edu; kiemelés hozzáadva, lásd még Henry B. Eyring: Segítsetek nekik a magasba törni! *Liahóna*, 2012. nov. 60–67.
10. Lásd Mózes 1:3–6.
11. Lásd Móziás 18:21; lásd még Mózes 7:18.
12. „Azon fiatal férfiak, akik erős, pozitív kapcsolatban állnak egy tevékeny [utolsó napi szent] családdal, kortársakkal és

- vezetőkkel, akik segítenek nekik kapcsolatot teremteni Mennyei Atyjukkal, ők azok, akik legnagyobb valószínűséggel maradnak tevékenyek. E kapcsolatokról leválasztva a konkrét programelemek – mint a vasárnapi tananyag, a [Fiatal Férfiak] tevékenységi programja, a személyes fejlődési elvárások... – vajmi kevés hatással bírnak. [...] A fontos kérdés nem az, mennyire teljes mértékben vezetjük be az egyes programelemeket, hanem az, hogy miként járulnak ezek hozzá az [utolsó napi szent] fiatal férfiak vallásos öntudatának megerősítéséhez vezető pozitív kapcsolatokhoz” (in “Be with Them,” ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).
13. Lásd “Connect Them with Heaven,” ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
 14. Lásd János 15:1–5; János 17:11; Filippibeliek 4:13; 1 János 2:6; Jákób 1:7; Omni 1:26; Moróni 10:32.
 15. A szentírások telve vannak példákkal erre; íme kettő: 1 Nefi 2:16; Énós 1:1–4.
 16. Lásd Lukács 24:32; 2 Nefi 33:1; Jákób 3:2; Moróni 8:26; Tan és szövetségek 8:2–3.
 17. Lásd 2 Timótheus 3:15–16; Tan és szövetségek 68:3–4; 88:66; 113:10.
 18. Lásd 1 Thessalonikabeliek 1:5; Alma 26:13; 31:5; Hélamán 3:29; 5:17; Tan és szövetségek 21:4–6; 42:61; 43:8–10; 50:17–22; 68:4.
 19. Lásd János 6:63; 17:17; Alma 5:7; Tan és szövetségek 84:43–45; 88:66; 93:36.
 20. Lásd János 15:3; 1 Péter 1:23; Móziás 1:5; Alma 5:7; 11–13; 32:28, 41–42; 36:26; 62:45; Hélamán 14:13.
 21. Lásd 2 Nefi 31:19–21; 32:3, 5.
 22. Russell M. Nelson: Tehetjük jobban és lehetünk jobbak. *Liahóna*, 2019. máj. 67.
 23. Dale G. Renlund: Válasszatok magatoknak még ma! *Liahóna*, 2018. nov. 104.
 24. A szám tartalmazza a cserkészlet követelményeit is, amely a közelmúltig főként az Amerikai Egyesült Államokban

- és Kanadában az egyház fiúk és fiatal férfiak számára fenntartott tevékenységi programjának része volt. Azon területeken, amelyek nem vettek részt a cserkészletben, a követelmények száma meghaladta a kétszázat. Továbbá a fiúk, lányok, fiatal férfiak és fiatal nők számára szervezett tevékenységi programokat máshogyan építették fel, ezzel pedig lényegesen összetettebb volt az egész élmény a családok számára.
25. Lásd Engedd, hogy vezessenek! ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
 26. Lásd Omni 1:26; 3 Nefi 9:20; 12:19; Tan és szövetségek 64:34. „Annak a vallásnak, amely nem követeli meg mindenek feláldozását, soha nem lesz elegendő hatalma az élethez és a szabaduláshoz szükséges hit megteremtéséhez” (*Lectures on Faith* [1985], 69).
 27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 167; in *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutatni a misszionáriusi szolgálathoz* (2019). 13.; lásd még Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysége. HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
 28. David A. Bednar elderrrel tartott gyűlés; lásd még “2020 Temple and Family History Leadership Instruction,” Feb. 27, 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
 29. Neal A. Maxwell, “Unto the Rising Generation,” 11. Maxwell elder így folytatta: „Gyakorlati szempontból vajon hány diakónusok vagy tanítók kvórumelnökségének teendői állnak mindössze abból, hogy felkérnek valakit az imára vagy az úrvacsora kiosztására? Fivére! Ezek valóban különleges lelkek, és jelentős dolgokat képesek véghezvinni, ha esélyt kapnak rá!”
 30. Lásd *Általános kézikönyv: Szolgálat Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában*. 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
 31. Számos forrás érhető el az Evangéliumi könyvtárban segítségképpen a fiataloknak a vezetéshez. Például: Kvórum- és

osztályelnökségek forrásanyagok; *A Jöjj, kövess engem!* – *Az ároni papság kvórumai és a Fiatal Nők osztályai számára* használata; valamint az Egyházközségi elhívások részben található források a Fiatal Nők osztályai és az ároni papsági kvórumok számára.

32. Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysége. HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. Ugyanezen áhítat során Nelson elnök ezt mondta: „Mennyei Atyánk erre az utolsó szakaszra tartogatta a legnemesebb lelkeket – mondhatnám úgy is, hogy a legkiválóbb csapatát. E nemes lelkek – ezek a kiváló játékosok, ezek a hősök – ti vagytok!”
33. Russell M. Nelson elnök nyitó gondolatai, Gyermek és fiatalok: Szenttől szemben esemény Gerrit W. Gong elderrrel. 2019. nov. 17., broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
34. Nelson elnök ezt mondta: „Engednünk kell, hogy a fiatalok vezessenek, különösen azok, akiket elhívtak és elválasztottak arra, hogy osztály- és kvórumelnökségekben szolgáljanak. Ők papsági felhatalmazást fognak kapni. Megtanulják, hogyan kaphatnak kinyilatkoztatást az osztályuk vagy a kvórumuk vezetésében” (Gyermek és fiatalok bevezető rövidfilm prezentáció, 2019. szept. 29., ChurchofJesusChrist.org).
Quentin L. Cook elder ezt mondta: „A fiataljainkat arra kérjük, hogy már fiatalabb korban vállaljanak nagyobb egyéni felelősséget – anélkül, hogy a szülők és a vezetők átvénnek tőlük azt, amit a fiatalok maguk is meg tudnak tenni” (Változtatások a fiatalok megerősítéséért. *Liahóna*, 2019. nov. 40.).
35. George Q. Cannon elnök így tanított: „Isten olyan lelkeket tartogatott erre az adományozási korszakra, akiknek megvan a bátorságuk és elszántságuk ahhoz, hogy szembenézzenek a világgal és a gonoszknak minden hatalmával, akár látható, akár láthatatlan az, és hogy minden következménytől való félelem nélkül hirdessék az evangéliumot és fenntartsák az igazságot, valamint megalapítsák és felépítsék Istenünk Sionját. Azért küldte el ezeket a lelkeket ebbe a nemzedékbe, hogy lefektessék Sion alapját, mely soha többé nem döntetik meg, és hogy olyan magot neveljen magának, mely igazlelkű lesz, amely tisztelni fogja Istent, méghozzá mindennél jobban, és minden körülmények között engedelmeskednek Neki” (“Remarks,” *Deseret News*, May 31, 1866, 203); lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 193.
36. Moróni 10:32.

Henry B. Eyring elnök
második tanácsos az Első Elnökségben

A hit imái

Hittel imádkozva létfontosságú részévé válunk az Úr munkájának, miközben Ő felkészíti a világot a második eljövételére.

Maynes elder imája, melyet az általános konferencia ezen első ülése kezdetén mondott, megválaszoltatik. Sugalmazást kaptunk csodálatos üzenetek és gyönyörű szép zene útján. Máris kezd beteljesedni Russell M. Nelson elnök azon ígérete, miszerint ez a konferencia emlékezetes lesz.

Nelson elnök az idei évet „bicentenáriumi időszaknak nevezte... ki, megemlékezve annak a 200. évfordulójáról, hogy az Atyaisten és az Ő szeretett Fia, Jézus Krisztus látomásban megjelentek Joseph Smithnek”. Arra kért minket, hogy készítsünk személyes tervet, mellyel felkészülhetünk erre a történelmi jelentőségű konferenciára, mely megemlékezés – mint mondta – „sarkalatos pont [lesz] az egyház történetében, a ti benne játszott szerepetek pedig létfontosságú”¹.

Hallva ezt az üzenetet, hozzám hasonlóan talán ti is feltettétek magatoknak a kérdést: „Mi módon létfontosságú a szerepem?” Talán olvastatok és imádkoztatok a visszaállítás eseményeiről. Talán minden eddiginél figyelmesebben olvastatok a feljegyzéseket arról a néhány alkalomról, amikor az Atyaisten bemutatta Szeretett Fiát. Talán olvastatok az alkalmakról, amikor a Szabadító Mennyei Atyánk

gyermekeihez szólt. Én mindenesetre megtettem mindezeket.

Olvasás közben utalásokat találtam Isten papságára és az adományozási korszakok megnyitására. Alázat töltött el, amikor felismertem, hogy az e konferenciára való felkészülésem sarkalatos pont az én személyes történetemben. Éreztem, amint változott a szívem. Újfajta hálát éreztem. Éreztem, amint öröm tölt el a gondolatra, hogy én is fel leszek kérve a részvételre a folyamatos visszaállítás e megünneplésében.

Úgy képzelem, hogy gondos felkészülésüknek köszönhetően mások is úgy érzik, hogy örömtelibbek, derülátóbbak és még eltökéltebbek bármilyen minőségben szolgálni az Urat, ahogy csak szükséges.

A páratlan események, amelyek előtt most tisztelgünk, jelezték a kezdetét annak a megjövendőlt utolsó adományozási korszaknak, amelyben az Úr előkészíti egyházát és népét – akik az Ő nevét viselik –, hogy fogadják Őt. Az eljövételére való felkészülésünk részeként Ő mindannyiunkat felemel, hogy megfelelhessünk az e világ történelmében egyedülálló lelki kihívásoknak és lehetőségeknek.

1840 szeptemberében Joseph Smith próféta és az Első Elnökségben

szolgáló tanácsosai a következő nyilatkozatot tették: „Az Úr munkája mérhetetlen nagy jelentőséggel bír ezekben az utolsó napokban, és az szinte meghaladja a halandók értelmét. Dicsőségei leírhatatlanok, magasztossága felülmúlhatatlan. Ez az a téma, amely a világ teremtése óta egészen napjainkig minden nemzedék prófétáinak és igazlelkű embereinek keblét fellelkesítette; és ez valóban az idők teljességének adományozási korszaka, amikor minden, ami Krisztus Jézusban van, legyen az a mennyben, vagy a földön, egybegyűjtetik Őbenne, és amikor minden visszaállítatik, ahogy azt a világ kezdete óta minden szent próféta megmondta; mert ebben fog lezajlani az atyáknak tett ígéretek

Guatemala, Mixco

dicsőséges beteljesülése, miközben a Magasságos hatalmának megnyilvánulása nagyszerű, dicsőséges és magaslatos lesz.”

Így folytatták: „Úgy érezzük, hogy tovább kell mennünk, és egyesíteni kell erőinket a királyság felépítésére és a papság megalapítására azok teljességében és dicsőségében. Az a munka, amelyet ezekben az utolsó napokban kell elvégezni, mérhetetlen nagy jelentőséggel bír, és szükség van hozzá a szentek erejére, ügyességére, tehetségére és képességére, hogy a [Dániel] próféta által leírt dicsőséggel és magasztossággal haladhasson tovább [lásd Dániel 2:34–35, 44–45]; következésképp a szentek összpontosítására lesz majd szükség ahhoz, hogy elvégezzenek egy ekkora jelentőséggel és magasztossággal bíró munkát.”²

Még nem került kinyilatkoztatásra minden konkrét vetülete annak, hogy mit és mikor fogunk megtenni a visszaállítás kibontakozása során. Az Első Elnökség azonban már azokban a kezdeti napokban is ismerte valamennyire a terjedelmét és mélységét annak a munkának, melyet az Úr kijelölt számunkra. Íme néhány példa arra, amiről tudjuk, hogy be fog következni:

Szentjei révén az Úr fel fogja kínálni evangéliuma ajándékát „minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek”³. A technika vívmányai és a csodák továbbra is nagy szerepet fognak játszani – csakúgy, mint az egyes „emberhalászok”⁴, akik hatalommal és egyre növekvő hittel nyújtanak szolgálattételt.

Népként egyre egységesebbé fogunk válni a fokozódó viszályok közepette. Az evangélium világosságával eltelt csoportok és családok lelki erejében leszünk egybegyűjtve.

Még a hitetlen világ is el fogja ismerni Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházát és fel fogják ismerni, hogy Isten hatalma nyugszik rajta. A hithű és bátor tanítványok félelem nélkül, alázatosan és nyíltan fogják magukra venni Krisztus nevét a mindennapi életükben.

Hogyan tudunk tehát mindannyian részt venni ebben a nagy jelentőséggel és magasztossággal bíró munkában? Nelson elnök tanított minket arról, hogy miként növekedhetünk lelki erőben. Amikor a bűnbánatot örömteli lehetőségnek tekintjük az abba vetett gyarapodó hitünk miatt, hogy Jézus a Krisztus; amikor megértjük és hisszük, hogy Mennyei Atya minden imánkat hallja; amikor törekszünk betartani és életünkben követni a parancsolatokat, akkor fokozódik a folyamatos kinyilatkoztatás elnyerésére való erőnk. A Szentlélek állandó társunk lehet. A világosság érzete velünk fog maradni még akkor is, amikor a körülöttünk lévő világ egyre inkább elsötétül.

Joseph Smith jó példa arra, hogy miként növekedhetünk az efféle lelki erőben. Megmutatta, hogy a hit imája jelenti az Istentől jövő kinyilatkoztatás kulcsát. Hittel imádkozott, híve abban, hogy az Atyaisten meg fogja válaszolni

az imáját. Hittel imádkozott, híve abban, hogy egyedül Jézus Krisztus révén szabadulhat meg a bűnei miatt érzett bűntudattól. Hittel imádkozott, híve abban, hogy rá kell találnia Jézus Krisztus igaz egyházára, hogy része lehessen ebben a megbocsátásban.

Prófétai szolgálata során Joseph Smith próféta mindig a hit imái segítségével kapott folyamatos kinyilatkoztatást. A mai és a még előttünk álló kihívásokkal szembenézve nekünk is ugyanezt a mintát kell követnünk. Brigham Young elnök ezt mondta: „Nem ismerek semmilyen más módot az utolsó napi szenteknek annál, mint hogy minden lélegzetvételük tulajdonképpen egy Istenhez szóló ima legyen, útmutatást és irányítást kérve népe számára.”⁵

Az úrvacsorai ima e szavai jellemzők tehát mindennapi életünk: „Órá mindenkor emlékezni”. Az „óra” Jézus Krisztusra utal. Az ezt követő szavak – „és parancsolatait betartani” – azt jelzik, mit is jelent emlékeznünk Órá.⁶ Amikor mindig emlékezünk Jézus Krisztusra, csendes imában feltehetjük a kérdést: „Mit szeretne, mit tegyek?”

A Jézus Krisztusba vetett hittel felajánlott ilyen ima vezette be ezt az utolsó adományozási korszakot. És ez áll majd annak a szerepnek a középpontjában, amelyet mindannyian játszani fogunk ennek a folytatódó kibontakozásában. Ahogy ti is, magam is csodás példákat találtam az ilyen imára.

Az első Joseph Smith példája. Gyermeki hittel megkérdezte, mit szeretne az Úr, mit tegyen. Válasza átformálta a világ történelmét.

Számomra fontos tanulságot rejt az, hogy Joseph miként reagált Sátán támadására, amikor letérdelt imádkozni.

Tapasztalatból tudom, hogy Sátán és a szolgálói megpróbálják elérni,

hogy úgy érezzük, nem lenne szabad imádkoznunk. Amikor Joseph Smith minden erejét összeszedve imában szólította Istent, hogy szabadítsa meg attól a hatalomtól, amely megkísérelte gúzsba kötni, segélykérő imája válaszára lelt, és megjelent előtte Mennyei Atya és Jézus Krisztus.

Sátán arra tett kísérlete, hogy megátolja a visszaállítás kezdetét, azért volt olyan heves, mert Joseph imája annyira fontos volt. Nektek és nekem csekélyebb szerepünk lesz a folyamatos visszaállításban. A visszaállítás ellensége azonban meg fog próbálni megakadályozni minket abban, hogy imádkozzunk. Joseph hitének és elkötelezettségének példája megerősíthet minket az elhatározásunkban. Többek között ez az egyik oka annak, hogy az imáiban mindig köszönetet mondok Mennyei Atyának Joseph prófétáért.

A Mormon könyve-beli Énós jelenti számomra a hittel teli ima másik példáját, miközben igyekszem eleget tenni a folytatódó visszaállításban játszott szerepemnek. Bármi legyen is a ti szerepetek, ti is személyes mentorokként fogadhatjátok őt.

Josephhez hasonlóan Énós is hittel imádkozott. E szavakkal írta le, mit tapasztalt:

„És lelkem éhezett; és letérdeltem Alkotóm előtt, és erős imával és könyörgéssel fohászkodtam hozzá a saját lelkemért; és egész nap fohászkodtam hozzá; igen, és amikor eljött az éjszaka, még mindig magasra emeltem a hangom, hogy az elérte a mennyeket.

És egy hang szólt hozzám, mondván: Énós, bűneid megbocsáttattak neked, és áldott leszel.

És én, Énós tudtam, hogy Isten nem hazudhat; bűnöm tehát el lett törölve.

És ezt kérdeztem: Uram, hogyan történik ez?

És ő így szólt hozzám: Hited miatt Krisztusban, akit még soha ezelőtt nem hallottál, se nem láttál. És sok év telik el, mielőtt kinyilvánítja magát a testben; indulj tehát, hited éppé tett téged.”⁷

A tanulság, amely áldást jelent számomra, e szavakban rejlik: „Hited miatt Krisztusban, akit még soha ezelőtt nem hallottál, se nem láttál.”

Josephnek volt hite Krisztusban ahhoz, hogy elmenjen a ligetbe, valamint hogy a Sátán hatalmából való szabadulásért imádkozzon. Még nem látta az Atyát és a Fiút, de hittel imádkozott, szíve minden erejével.

Énós tapasztalata ugyanezt az értékes leckét tanítja nekem. Amikor hittel imádkozom, a Szabadító lesz a Szószólóm az Atyánál, és érzem, hogy az imám felhatol a mennybe. Válaszok jönnek. Áldások adatnak. Békesség és öröm árad még a nehéz időkben is.

Emlékszem, amikor a Tizenkét Apostol Kvóruma legújabb tagjaként imában térdeltem David B. Haight elderrel. Körülbelül annyi idős volt ő akkor, mint most én, és olyan kihívásokkal küzdött, amilyeneket én is tapasztalok most. Emlékszem a hangjára, amikor imádkozott. Nem nyitottam ki a szemem, hogy megnézzem, de nekem úgy hangzott, mintha mosolyogna. Örömmel teli hangon beszélt Mennyei Atyával.

Lelki füleimmel most is hallom, milyen boldog hangon mondta, hogy „Jézus Krisztus nevében”. Úgy hangzott nekem, mintha Haight elder érezte volna, amint a Szabadító abban a pillanatban megerősíti az általa az Atyához imában küldött üzenetet. És biztos voltam benne, hogy mosolyogva fogadja.

Egyre fokozódni fog az arra irányuló képességünk, hogy megtegyük

létfontosságú hozzájárulásunkat a csodás folyamatos visszaállításban, amint gyarapodik a hitünk Jézus Krisztusban mint Szabadítóknban, és Mennyei Atyánkban mint szerető Atyánkban. Hittel imádkozva létfontosságú részévé válunk az Úr munkájának, miközben Ő felkészíti a világot a második eljövételére. Imádkozom azért, hogy mindannyian örömmel lelhessünk annak a munkának a végzésében, melyre Ő mindegyikünket felkér.

Bizonyágomat teszem, hogy Jézus Krisztus él. Ez az Ő egyháza és királysága a földön. Joseph Smith a visszaállítás prófétája. Russell M. Nelson elnök az Úr prófétája a földön napjainkban. Nála van a papság összes kulcsa Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson, “My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior’s Gospel,” Jan. 1, 2020, blog. ChurchofJesusChrist.org.
2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 536–537.
3. Móziás 15:28.
4. Lásd Máté 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 43–44.
6. Tan és szövetségek 20:77.
7. Énós 1:4–8.

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Sandy

Szombat délutáni ülés | 2020. áprilisi 4.

Előterjeszti: Dallin H. Oaks elnök
első tanácsos az Első Elnökségben

Az általános felhatalmazottak, területi hetvenesek és általános tisztségviselők támogatása

Fivérek és nővérek! Most támogató szavazatokra terjesztem elő az egyház általános felhatalmazottait, területi hetveneseit és általános tisztségviselőit.

Kérjük, bárhol is vagytok, a szokásos módon fejezzétek ki a szavazatokat. Megkérjük azokat, akik bármelyik előterjesztett javaslatot elleneztek, hogy vegyék fel a kapcsolatot a cövekelnökükkel.

Támogatásra javasoljuk Russell Marion Nelsont mint prófétát,

látnokot és kinyilatkoztatót, és mint Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnökét; Dallin Harris Oaksot mint első tanácsost az Első Elnökségben; és Henry Bennion Eyringot mint második tanácsost az Első Elnökségben.

Akik egyetértenek, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, jelezze!

Támogatásra javasoljuk Dallin H. Oaksot a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként, valamint M. Russell Ballardot a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnökeként.

Akik egyetértenek, jelezzék!

Aki ellenzi, jelezze!

Támogatásra javasoljuk a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaiként a következőket: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L.

Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong és Ulisses Soares.

Akik ezzel egyetértenek, jelezzék!

Ha valaki ellenzi, hasonlóképpen jelezze!

Támogatásra javasoljuk a tanácsosokat az Első Elnökségben és a Tizenkét Apostol Kvórumát mint prófétákat, látnokokat és kinyilatkoztatókat.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, hasonlóképpen jelezze!

Javasoljuk a következő területi hetvenesek felmentését: Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran és Moisés Villanueva elderek.

Azok, akik szeretnék kifejezni nagyrabecsülésüket ezen testvérek kiváló szolgálatáért, kérem, jelezzék!

Őszinte köszönetünket kifejezve javasoljuk a Fiatal Férfiak általános elnöksége, vagyis Stephen W. Owen elnök, Douglas D. Holmes első tanácsos és M. Joseph Brough második tanácsos felmentését.

Akik velünk együtt szeretnék kifejezni köszönetüket ezen fivérek kiváló szolgálatáért, kérem, jelezzék!

Javasoljuk a következő fivérek támogatását általános felhatalmazott hetvenesként: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil és Moisés Villanueva.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Akik ellenzik, hasonlóképpen jelezzék!

Javasoljuk a következő fivérek támogatását területi hetvenesként:

Brazília, Parana, Curitiba

Jay D. Andersen, Faapito Auapaau, ifj. Frederick K. Balli, Kevin W. Birch, III. John W. Boswell, J. Francisco Bühner, Szucsát Csajcsna, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, IV. M. Andrew Galt, Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vlagyiszlav J. Gornosztajev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Kvon Jongcsun, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kirilo Pohilko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson és Dow R. Wilson.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Akik ellenzik, hasonlóképpen jelezzék!

Támogatásra javasoljuk a Fiatal Férfiak új általános elnökségét: Steven J. Lundot mint elnököt, valamint Ahmad Saleem Corbittet első tanácsosként, és Bradley Ray Wilcoxot második tanácsosként.

Akik egyetértenek, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, hasonlóképpen jelezze!

Támogatásra javasoljuk a többi általános felhatalmazottat, területi hetvenest és általános tisztségviselőt a jelenlegi felállás szerint.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Akik ellenzik, hasonlóképpen jelezzék!

Ismételten megkérjük azokat, akik

esetleg elleneztek bármelyik javaslatot, hogy keressék fel a cövekelnöküket.

Köszönjük kitartó hiteteket és az egyház vezetőiért mondott imáitokat. ■

Az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály 2019. évi jelentése

Benyújtotta: Kevin R. Jergensen

az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály ügyvezető igazgatója

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége részére

Kedves Fivérek! Ahogy azt a Tan és szövetségek 120. szakasza kinyilatkoztatás által előírja, a tized felett rendelkező tanács – mely az Első Elnökségből, a Tizenkét Apostol Kvórumából, valamint az Elnöklő Püspökségből áll – hagyja jóvá az egyházi pénzalapok felhasználását. Az egyházi szervezetek a jóváhagyott költségvetések, eljárásrendek és folyamatok szerint használják fel a pénzalapokat.

Az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály – melynek személyzete okleveles szakértőkből áll, és független minden más egyházi osztálytól és jogi személytől – felelős a könyvvizsgálatok elvégzéséért, melyeknek célja elfogadható biztosítékkal szolgálni a pénzalapok bevételeit és kiadásait illetően, valamint védelmezni az egyházi vagyont.

Elvégzett könyvvizsgálataink alapján az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály azon a véleményen van, hogy a beérkezett felajánlások, az eszközölt kiadások, valamint az egyház vagyona minden lényegi tekintetben a 2019. évben a jóváhagyott egyházi költségvetéseknek, eljárásrendeknek és könyvelési gyakorlatoknak megfelelően lett felhasználva és nyilvántartva. Az egyház a tagjainak tanított gyakorlatokat követi, miszerint éljünk anyagi lehetőségeink keretein belül, kerüljük az adósságot, és tegyünk félre a szükség idejére.

Tisztelettel benyújtja:

Egyházi Könyvvizsgálói Osztály

Kevin R. Jergensen

ügyvezető igazgató ■

Ulisses Soares elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

A Mormon könyve napvilágra kerülése

A történelmi tények és a Mormon könyve különleges tanúi bizonyítást tesznek arról, hogy annak napvilágra kerülése valóban csodálatos volt.

Egy alkalommal, amikor az egyház elderekével találkozott, Joseph Smith próféta ezt mondta: „Vegyétek el a Mormon könyvét és a kinyilatkoztatásokat, és hol van a vallásunk? Nincs semmilyen vallásunk.”¹ Drága testvéreim! Az első látomás után a Mormon könyve csodás napvilágra kerülése Jézus Krisztus evangéliuma kibontakozó visszaállításának második nagy mérföldköve ebben az adományozási korszakban. A Mormon könyve bizonyítást tesz az Istennek

a gyermekei iránti szeretetéről, az Úr Jézus Krisztus önzetlen és isteni engesztelő áldozatáról, valamint a nefiták közötti, mindent betetőző szolgálattételéről nem sokkal a feltámasztása után.² Bizonyítást tesz továbbá arról is, hogy Izráel házának maradéka az Ő utolsó napi munkája révén eggyé válik, valamint hogy nincsenek örökre kitesztítva.³

Az utolsó napokban e szentíráskötet napvilágra kerülését tanulmányozva felismerjük, hogy a vállalkozás

egésze csodálatos volt – attól fogva, hogy Joseph próféta egy szent angyaltól megkapta az aranylemezeket, annak „Isten ajándéka és hatalma”⁴ általi lefordításáig, az Úr keze általi megőrzéséig és kiadásáig.

A Mormon könyve napvilágra kerülése sokkal régebben elkezdődött annál, hogy Joseph Smith Moróni angyal kezéből megkapta volna az aranylemezeket. Ősi próféták megjelentek ennek a szent könyvnek a megjelenését napjainkban.⁵ Ésaías beszélt egy lepecsételt könyvről, melynek megjelenésekor az emberek vitatkozni fognak Isten szaván. Ez a körülmény biztosítja majd azt a hátteret, ahol Isten el tudja végezni az Ő bámulatos művét és csodáját, melynek révén „bölcseinek bölcsesége elvész, és értelmeseinek értelme eltűnik”, miközben a szelídeknek gyarapodni fog öröme az Úrban, „és a szegény emberek vígadnak Izráel Szentjében”⁶. Ezékiel beszélt arról, hogy Júda fája (a Biblia), valamint Efraim fája (a Mormon könyve) eggyé tétetik majd. Mind Ezékiel (az Ószövetségben), mind pedig Lehi (a Mormon könyvében) jelezte, hogy ez a kettő „eggyé nő”, hogy meghazudtolja a hamis tanokat, békét teremtsen, és elvezessen minket a szövetségek ismeretéhez.⁷

1823. szeptember 21-nek estéjén, három és fél évvel az első látomás átélése után Josephet őszinte imáinak eredményeként három alkalommal meglátogatta Moróni angyal, az ősi Amerika nefitáinak utolsó prófétája. Az egész éjszakát kitöltő látogatásai során Moróni elmondta Josephnek, hogy Istennek bámulatos elvégzendő munkája van számára – az amerikai földrész ősi prófétái sugalmazott szavainak lefordítása és kiadása a világ számára.⁸ Másnap Joseph elment arra az otthonától nem messze lévő helyre,

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Bountiful

ahol Moróni évszázadokkal korábban, életének végén eltemette a lemezeket. Itt Joseph újra meglátta Morónit, aki arra utasította őt, hogy készüljön fel a lemezek átvételére a jövőben.

A rákövetkező négy év során Joseph minden év szeptember 22-én további utasításokat kapott Morónitól azt illetően, hogy mi módon kell kormányozni az Úr királyságát az utolsó napokban. Joseph felkészítése Isten angyalainak látogatásait is magában foglalta, mely feltárta az ebben az adományozási korszakban bekövetkező események fenségességét és dicsőségét.⁹

Az Emma Hale-lel kötött házassága 1827-ben része volt ennek a felkészülésnek. Emma fontos szerepet játszott abban, hogy segítse a prófétát annak élete és szolgálata során. 1827 szeptemberében Emma volt az, aki elkísérte Josephet a dombhoz, ahol a lemezek el voltak rejtve, és ott várakozott, miközben Moróni angyal átadta a feljegyzést Joseph kezébe. Joseph ígéretet kapott arra, hogy a lemezek megőriztetnek, ha minden erőfeszítést azok biztonságban tartásának szenteli mindaddig, amíg vissza nem kerülnek Moróni kezébe.¹⁰

Drága társaim az evangéliumban! Napjaink számos felfedezése az ősi időkről egy-egy régészeti ásatás vagy akár egy építkezést kísérő véletlen eredménye. Joseph Smitht azonban egy angyal vezette oda a lemezekhez. Ez a felfedezés már önmagában véve is csoda volt.

A Mormon könyve lefordításának folyamata szintén egy csoda volt. E szent ősi feljegyzés lefordítása nem a hagyományos módon zajlott; nem úgy, ahogyan a tudósok fordítanak ősi szövegeket azáltal, hogy megtanulnak egy ősi nyelvet. Inkább egyfajta kinyilatkoztatásként kell tekintenünk a

ILLUSZTRÁCIÓ: JOSHUA DENNIS

folyamatra, melyet az Úr által biztosított tárgyi eszközök segítettek, nem pedig a nyelvek ismeretére támaszkodó fordításként. Joseph Smith kijelentette, miszerint Isten hatalma által „fordította... le a Mormon könyvét [hieroglifákról], melyek ismerete elveszett a világ számára, és ebben a csodálatos eseményben egyedül volt... egy tanulatlan ifjú, hogy megküzd[ő] az ezernyolcszázados évek világi bölcsességével és halmozott tudatlanságával, egy új kinyilatkoztatás segítségével”¹¹. Az Úrnak a lemezek fordításában nyújtott segítsége abból is kitűnik, hogy milyen csodálatosan rövid időbe telt Joseph Smithnek a lefordításuk.¹²

Joseph írnokai is bizonyosságot tettek Isten hatalmáról, mely megnyilvánult, miközben a Mormon könyve fordításán dolgoztak. Oliver Cowdery egyszer azt mondta: „Feledhetetlen napok voltak ezek – azon hang hangzása alatt ülni, melyet a menny sugalmazása diktál, e kebel legteltesebb háláját ébresztette fel! Nap nap után folytattam megszakítás nélkül mindazon dolgok leírását, amelyeket a száján kiejtett, míg... lefordította a Mormon könyvét.”¹³

A történelmi forrásokból kiderül, hogy Joseph Smithtől attól a pillanattól

fogva próbálták ellopni a lemezeket, hogy 1827-ben megkapta azokat. Megjegyezte, hogy „a legfáradhatatlanabb erőfeszítéssel próbálták őket elvenni” tőle, és „minden elképzelhető cselet felhasználtak erre a célra”¹⁴. Joseph és Emma kénytelen volt a New York állambeli Manchesterből a Pennsylvania állambeli Harmonyba költözni, hogy biztonságos helyre leljenek a fordítás munkájának folytatásához, távol attól a csöcseléktől és azoktól az egyénektől, akik el akarták lopni a lemezeket.¹⁵ Egy történészt idézve: „Ez véget vetett Joseph lemezek feletti gondnoksága első nehéz szakaszának. [...] A feljegyzés biztonságban volt, és a megőrzésére irányuló igyekezetében Joseph minden biztonnyal sok mindent megtanult Isten és az emberek dolgairól, melyek idővel jó szolgálatot tettek neki.”¹⁶

A Mormon könyve fordítása közben Joseph megtudta, hogy az Úr ki fog választani tanúkat, hogy megtekintsék a lemezeket.¹⁷ Ez részét képezi annak, amit az Úr maga fektetett le, amikor azt mondta, hogy „két vagy három tanú vallomásával erősítsessék minden szó”¹⁸. Oliver Cowdery, David Whitmer és Martin Harris – akik Joseph első társai között voltak Isten bámulatos munkájának megalapozásában ebben

az adományozási korszakban – voltak az első tanúk, akik elhívást kaptak arra, hogy különleges bizonytságot tegyenek a világnak a Mormon könyvéről. Bizonytságot tettek arról, hogy egy Isten színe elöl érkező angyal megmutatta nekik az ősi feljegyzést, és látták a lemezekre vésett írásjeleket. Arról is bizonytságot tettek, hogy hallották Isten hangját a mennyből, amint kijelenti, hogy a feljegyzés Isten ajándéka és hatalma által lett lefordítva. Ezt követően parancsolatot kaptak, hogy tegyenek bizonytságot róla az egész világnak.¹⁹

Az Úr csodálatos módon másik nyolc tanút is elhívott, hogy saját maguk lássák az aranylemezeket, és a világ számára különleges tanúi legyenek a Mormon könyve igazságának és isteni eredetének. Bizonytságot tettek arról, hogy látták és gondosan megvizsgálták a lemezeket és a rájuk vésett írásjeleket. A Mormon könyvének e tizenegy kiválasztott tanúja még a csapások, üldöztetések és mindenféle nehézségek közepette sem tagadta meg a bizonytságot arról, hogy látta a lemezeket, még akkor sem, amikor később némelyikük megingott a hitében. Joseph Smith nem volt többé egyedül azzal, hogy tudott Moróni látogatásáról és az aranylemezekről.

Lucy Mack Smith feljegyezte, hogy a fia túláradó örömmel tért haza, miután a tanúk látták a lemezeket. Joseph így magyarázta ezt a szüleinek: „Úgy érzem, mintha olyan tehertől szabadultam volna meg, amelyet már szinte túl nehéz volt viselnem, és örvendezik a lelkem, hogy nem vagyok többé teljesen egyedül a világnak.”²⁰

Joseph Smith erős ellenállással nézett szembe a Mormon könyve kinyomtatása kapcsán is, amikor a fordítása a végéhez ért. Csak azt követően tudott meggyőzni egy nyomdászt,

név szerint Egbert B. Grandint a New York állambeli Palmyrában, hogy Martin Harris hatalmas hittel és áldozathozattal cselekedve elzalogosította a farmját a nyomtatás költségeinek fedezeteként. Részben a Mormon könyve kiadását követő további ellenállás miatt a hithű Martin Harris eladott a farmjából 151 holdnyit (körülbelül 600 000 m²-t), hogy kifizesse a kiadás költségeit. Egy Joseph Smithnek adott kinyilatkoztatáson keresztül az Úr azt mondta Martin Harrisnek, hogy ne legyen irigy a saját tulajdonával, és fizesse ki azon könyv kinyomtatásának árát, „amely Isten igazságát és szavát tartalmazza”²¹. 1830 márciusában kiadták a Mormon könyve első 5000 példányát, mára pedig több mint 180 millió példány kinyomtatására került sor, száznál is több nyelven.

A történelmi tények és a Mormon könyve különleges tanúi bizonytságot tesznek arról, hogy annak napvilágra kerülése valóban csodálatos volt. Azonban e könyv ereje nem csupán annak pazar történelméből, hanem az életeket, köztük az én életemet is megváltoztató hathatós, páratlan üzenetéből ered.

Akkor olvastam ki először a Mormon könyvét, amikor fiatalként ifjúsági hitoktatásra jártam. Az oktatóim javaslatának megfelelően a bevezető oldalakkal kezdtem az olvasást. A Mormon könyve első oldalain található ígéret még mindig visszhangzik az elmémbe: Szívetekben gondolkozzatok el, „azután Krisztus nevében kérdezzé[tek] meg [hittel] Istent, ... hogy a könyv igaz-e. Akik ezt az utat követik, ... a Szentlélek hatalma által bizonytságot nyernek annak igaz voltáról és isteni eredetéről.”²²

Ezt az ígéretet észben tartva és az imádság lelkületében, őszintén igyekezve még többet tudni annak

igazságáról, apránként tanulmányoztam a Mormon könyvét, miközben elvégeztem az ifjúsági hitoktatás hetente kiadott feladatait. Mintha csak tegnap lett volna, úgy emlékszem arra, hogy a melegség érzése fokozatosan duzzadni kezdett a lelkemben és elkezdte betölteni a szívemet, megvilágosítani az elmémet, és egyre inkább örömtelivé válni, ahogyan Alma jellemezte azt, amikor Isten szavát prédikálta a népének.²³ Ebből az érzésből végül aztán tudás lett, mely gyökeret vert a szívemben, és alapzatává vált saját bizonytságomnak az e szent könyvben található jelentős eseményekről és tanításokról.

Ezen és további felbecsülhetetlen értékű személyes élmények által a Mormon könyve valóban a Jézus Krisztusba vetett hitemet, valamint az Ő evangéliuma tanáról szerzett bizonytságot megtartó zárókö lett. Az egyik olyan oszloppá vált, mely bizonytságot tesz nekem Krisztus isteni engesztelő áldozatáról. Pajzsommá lett egész életem során az ellenség arra tett kísérletei ellen, hogy meggyengítse a hitemet és hitetlenséget ültessen az elmémbe, és megadja nekem az ahhoz szükséges bátorságot, hogy merészen kijelentsem a világnak a Szabadítóról való bizonytságot.

Drága barátaim! Bizonytságom a Mormon könyvéről sorról sorra érkezett²⁴, csodaként a szívembe. Ez a bizonytságot mind a mai napig folyamatosan növekszik, miközben őszinte szívvel továbbra is Isten szavának teljesebb megértésére törekszem, ahogyan az ebben a rendkívüli szentíráskötetben áll.

Mindazokat, akik ma hallják a hangomat, felkérem, hogy legyenek részesei a Mormon könyve bámulatos napvilágra kerülésének a saját

életükben. Megígérem nektek, hogy amint imádságos lélekkel és következetesen tanulmányozzátok a szavait, részesülhettek az ígéreteiből és bőséges áldásaiból az életetekben. Ismételten megerősítem az oldalain visszhangzó ígéretet, miszerint ha „Krisztus nevében [megkérdezitek] Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy nem igazak-e ezek a dolgok; és ha őszinte szívvel, igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdeztek, akkor ő a Szentlélek hatalma által” irgalmasan „ki fogja nektek nyilvánítani ennek igazságát”²⁵. Biztosíthatlak benneteket arról, hogy nagyon is személyes módon fog nektek válaszolni, ahogyan azt tette velem is és oly sokakkal szerte a világon. Élményetek olyan dicső és szent lesz számotokra, amilyenek Joseph Smith élményei voltak az ő számára, illetve amilyenek az első tanúké és mindazoké voltak, akik tanúságra törekedtek e szent könyv feddhetetlenségéről és megbízhatóságáról.

Tanúbizonyosságot teszek arról, hogy a Mormon könyve valóban Isten szava. Bizonyosságot teszek arról, hogy ez a szent feljegyzés „ismerteti az evangélium tanait, felvázolja a szabadulás tervét, és megmondja az embereknek, mit kell tenniük, hogy békességet nyerjenek ebben az életben, és örök szabadulást az elkövetkezendő életben”²⁶. Bizonyosságot teszek arról, miszerint a Mormon könyve Isten eszköze, hogy véghezvigye Izráel egybegyűjtését napjainkban, és segítsen az embereknek megismerni az Ő Fiát, Jézus Krisztust. Bizonyosságot teszek arról, hogy Isten él és szeret minket, és hogy az Ő Fia, Jézus Krisztus, a világ Szabadítója, vallásunk fő szegletköve. Ezeket a dolgokat mondom a mi Megváltónk, Mesterünk és Urunk, méghozzá Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith, in “Minute Book 1,” 44, josephsmithpapers.org; szintén elérhető az Egyháztörténeti Könyvtárban, Salt Lake City-ben; központozás egységesítve.
2. Lásd 3 Nefi 11–26.
3. Lásd Ezékiel 37:21–28; 1 Nefi 13:34–41; 3 Nefi 20:46; 21:1–11; a Mormon könyve címdala.
4. A Mormon könyve: Bevezetés.
5. Lásd Jelenések 14:6–7; 1 Nefi 19:21.
6. Ésaías 29:14, 19; lásd még 11–13. vers.
7. Lásd Ezékiel 37:16–17; 2 Nefi 3:12.
8. Lásd Joseph Smith története 1:27–47; lásd még Tan és szövetségek 27:5; Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834],” 5, josephsmithpapers.org.
9. Lásd Joseph Smith története 1:54; lásd még Joseph Smith, “Church History,” *Times and Seasons*, Mar. 1, 1842, 707, josephsmithpapers.org.
10. Lásd Joseph Smith története 1:59; *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 63–64.
11. Joseph Smith, “History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844],” 1775, josephsmithpapers.org; szintén elérhető az Egyháztörténeti Könyvtárban, Salt Lake City-ben; központozás egységesítve. Lásd még Joseph Smith, “Letter to James Arlington Bennett, 13 November 1843,” 1, josephsmithpapers.org; szintén elérhető

- az Egyháztörténeti Könyvtárban, Salt Lake City-ben.
12. Lásd John W. Welch, “Timing the Translation of the Book of Mormon: ‘Days [and Hours] Never to Be Forgotten,’” *BYU Studies*, vol. 57, no. 4 (2018), 11–50.
 13. Oliver Cowdery, in Joseph Smith—History 1:71, footnote; lásd még *Latter Day Saints’ Messenger and Advocate*, Oct. 1834, 14.
 14. Joseph Smith története 1:60.
 15. Lásd Joseph Smith története 1:60–62.
 16. Andrew H. Hedges, “‘All My Endeavors to Preserve Them’: Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827,” *Journal of Book of Mormon Studies*, vol. 8, no. 2 (1999), 23.
 17. Lásd 2 Nefi 27:12–14; Ether 5:1–3.
 18. Máté 18:16.
 19. Lásd A három tanú bizonyosságtétele, Mormon könyve.
 20. Joseph Smith, in Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); lásd még “Lucy Mack Smith, History, 1845,” 154, josephsmithpapers.org.
 21. Tan és szövetségek 19:26.
 22. Bevezetés a Mormon könyvéhez; lásd még Moróni 10:3–5.
 23. Lásd Alma 32:41–43.
 24. Lásd 2 Nefi 28:30.
 25. Moróni 10:4.
 26. A Mormon könyve: Bevezetés.

Chile, Marga Marga, Olmué

John A. McCune elder
a Hetvenektől

Jöjjetek Krisztushoz! – utolsó napi szentekként élni

Képesek vagyunk arra, hogy megtegyünk nehéz dolgokat és másoknak is segítsünk ebben, mert tudjuk, hogy kiben bízhatunk.

Köszönjük neked, Soares elder, az erőteljes és prófétai bizonyoságot a Mormon könyvről. Nemrég abban az egyedülálló lehetőségben volt részem, hogy kézbe vehettem a Mormon könyve eredeti kéziratának egyik oldalát. Erre az oldalra lettek feljegyezve ebben az adományozási korszakban először Nefi e merész szavai: „Megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt, mert tudom, hogy az Úr nem ad parancsolatokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha utat készít számukra, hogy végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol nekik.”¹

E lappal a kezemben mély hála töltött el a 23 éves Joseph Smith erőfeszítése miatt, aki „Isten ajándéka és hatalma által” lefordította a Mormon könyvét.² Hálás voltam az ifjú Nefi szavaiért is, akit igen nehéz feladat elvégzésére kértek fel, amikor meg kellett szereznie a rézlemezeket Lábántól.

Nefi tudta, hogy ha továbbra is az Úrra összpontosít, akkor sikerrel jár annak teljesítésében, amit az Úr

megparancsolt neki. Egész életében folyamatosan a Szabadítóra összpontosított, annak ellenére, hogy kísértéseket és fizikai próbatételeket szenvedett el, sőt, még a közvetlen családjából is elárulták némelyek.

Nefi tudta, hogy kiben bízhat.³ Rögtön azután, hogy így kiáltott fel: „Ó én nyomorult ember! Igen, szívem el van keseredve testem miatt”⁴, Nefi azt mondta: „Istenem volt támaszom; ő vezetett át megpróbáltatásaimon a vadonban; és ő őrzött meg a nagy mélység vizein.”⁵

Krisztus követőiként nem kerülnek el az életünket a kihívások és a próbatételek. Gyakran nehéz dolgokat kell tennünk, melyek megkísérlése egyedül nyomasztó és talán lehetetlen is volna. Ha eleget teszünk a Szabadító hívásának, miszerint „Jöjjetek én hozzám”⁶, akkor Ő meg fogja adni a szükséges támogatást, vigaszt és békességet, ahogyan ezt Nefi és Joseph esetében is tette. Még a legkomolyabb próbatételeinkben is érezhetjük szeretetének meleg ölelését,

miközben bízunk Őbenne és elfogadjuk az akaratát. Megtapasztaljuk a hű tanítványainak tartogatott örömet, mert Krisztus az öröm.⁷

2014-ben épp teljes idejű missziót szolgáltunk, amikor a családjunkban váratlan esemény történt. A legfiatalabb fiunk egy meredek dombról lefelé gördeszkázva elesett, és életveszélyes sérülés érte az agyát. Egyre rosszabbra fordult az állapota, és sürgősségi műtétet hajtottak végre rajta.

Családjunk letérdelt az egyébként üres kórházi szoba padlójára, és kiöntöttük Istennek a szívünket. Ebben a zavaros és fájdalmas pillanatban eltöltött minket Mennyei Atya szeretete és békessége.

Nem tudtuk, mit tartogat a jövő, vagy hogy látjuk-e még élve a fiunkat. Azt viszont nagyon is jól tudtuk, hogy az élete Isten kezében van, és az eredmény örökkévaló szemszögből az ő és a mi javunkra válik majd. A Lélek ajándékán keresztül teljes mértékben fel voltunk készülve bármilyen kimenetel elfogadására.

Nem volt könnyű! A balesetből adódóan két hónapig volt kórházban,

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Millcreek

miközben mi több mint 400 teljes idejű misszionárius felett elnököltünk. A fiunknak jelentős emlékezetkiesése lett. A felépüléséhez hosszadalmas és nehéz fizio-, beszéd- és foglalkozásterápiákra volt szükség. Maradtak kihívások, de idővel csodának voltunk tanúi.

Jól tudjuk, hogy nem minden próbatételünknek lesz olyan eredménye, amelyet szeretnénk. Viszont ha folyamatosan Krisztusra összpontosítunk, akkor békességet fogunk érezni és látni fogjuk Isten csodáit, bármik legyenek is azok, az Ő idejében és az Ő módján.

Lesznek olyan alkalmak, amikor esetleg egyáltalán nem látjuk majd, miképpen érhetne jó véget a jelenlegi helyzet, és talán Nefihez hasonlóan azt mondjuk: „szívem el van keseredve testem miatt”.⁸ Lehetnek olyan alkalmak, amikor Jézus Krisztusban van az *egyetlen* reménységünk. Mily áldás az, hogy rendelkezünk ezzel a reménnyel és bizalommal Őbenne! Krisztus az, aki mindig be fogja tartani az ígéreteit. Az Ő nyugalma biztosított mindazok számára, akik Őhöz jönnek.⁹

A vezetőink hő vágya az, hogy mindenki érezze az abból eredő békességet és vigaszt, ha a Szabadítóban, Jézus Krisztusban bízunk és Őrá összpontosítunk.

Élő prófétánk, Russell M. Nelson elnök elmondta, mi az Úr jövőképe a világ, valamint Krisztus egyházának tagjait illetően: „A világhoz szóló üzenetünk egyszerű és őszinte: Isten minden gyermekét – a fátyol mindkét oldaláról – hívjuk, hogy *jöjjenek a Szabadítójukhoz*, nyerjék el a szent templom áldásait, részesüljenek marandó örömben, és váljanak érdemesek az örök életre.”¹⁰

A „Jöjjetek Krisztushoz” felhívásnak *különleges* vonatkozásai vannak az utolsó napi szentek számára.¹¹

A Szabadító egyházának tagjaiként szövetségeket kötöttünk Ővele, és az Ő lelkileg nemzett fiaivá és leányaivá váltunk.¹² Annak lehetőségét is megkaptuk, hogy az Úrral együtt munkálkodva Őhöz hívjunk másokat.

Krisztussal együtt munkálkodva a leginkább összpontosított erőfeszítéseink legyenek a saját otthonunkon belül. Lesznek olyan alkalmak, amikor a családtagjaink és közeli barátaink kihívásokkal szembesülnek. A világ, és talán saját vágyaik hangjai az igazság megkérdőjelezését indíthatják el bennük. Tegyük meg minden tőlünk telhetőt, hogy segítsünk nekik érezni a Szabadító szeretetét és a mi szeretetünket! A Mindenkit szeress! című szeretett himnuszunk szövegét ihlető szentírásrész jut eszembe, mely azt tanítja nekünk: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagyok, ha egymást szeretni fogjátok.”¹³

Az igazságot megkérdőjelezők iránti szeretetünkben a minden öröm ellensége esetleg megpróbálja azt éreztetni velünk, hogy ha *mi* magunk továbbra is az evangélium teljessége szerint élünk és tanítjuk annak igazságait, akkor azzal eláruljuk azokat, akiket szeretünk.

Nagyrészt a szövetség ösvényén maradás iránti személyes elkötelezettségünk példája határozza meg azt, hogy mennyire tudunk segíteni másoknak Krisztushoz jönni vagy Krisztushoz visszatérni.

Ha valóban azok megmentésére vágyunk, akiket szeretünk, akkor nekünk, magunknak, határozottan Krisztus mellett kell maradnunk azáltal, hogy az Ő egyházát és evangéliumát teljességét választjuk.

Nefi történetéhez visszatérve – tudjuk, hogy az Úrba vetett bizalma iránti hajlandóságára hatással volt az, hogy a szülei hajlottak rá, hogy bízzanak az Úrban, és a szövetségeik betartásával példát mutattak neki. Ezt példázza csodálatosan Lehi látomása az élet fájáról. Miután vett a fa édes és örömteli gyümölcséből, Lehi körbejáratta a szemeit, hátha felfedezi a családját.¹⁴ Meglátta Sáriát, Samot és Nefit, akik „úgy álltak, mintha nem tudnák, hogy merre menjenek.”¹⁵ Aztán Lehi így szólt: „intettem nekik; és azt is mondtam nekik, hangos szóval, hogy jöjjenek hozzám és egyenek a gyümölcsből”¹⁶. Figyeljétek meg, hogy Lehi nem hagyta ott az élet fáját! Lelki értelemben az Úr mellett maradt, és hívta a családját, hogy jöjjenek oda, ahol *ő* van, és vegyenek a gyümölcsből.

Az ellenség Krisztus tanításainak és az Ő egyházának elválasztásával arra csábítana némelyeket, hogy hagyják ott az evangélium örömét. Elhíthatnánk velünk, hogy saját magunk, a saját lelkiségünkön keresztül, az Úr egyházától függetlenül is szilárdan rajta tudunk maradni a szövetség ösvényén.

Azért lett visszaállítva Krisztus egyháza ezekben az utolsó napokban, hogy segítsen Krisztus szövetséges gyermekeinek az Ő szövetséges ösvényén maradni.

A Tan és szövetségekben ezt olvassuk: „Íme, ez az én tanom: Aki bűnbánatot tart és *hozzám jön*, az az én egyházam.”¹⁷

Krisztus egyházán keresztül megerősítenek minket a szentek

Gérald Caussé püspök
elnöklő püspök

közösségeként szerzett élményeink. Profétáin, látnokain és kinyilatkozta-
tóin keresztül halljuk az Ő hangját. A legfontosabb pedig az, hogy az Ő
egyházán keresztül maradéktalanul rendelkezésünkre állnak Krisztus
engesztelésének azon alapvető
áldásai, melyek csak szent szertartá-
sokban való részvétel által válhat-
nak valóra.

Az Utolsó Napi Szentek Jézus
Krisztus Egyháza Krisztus egyháza
a földön, mely Isten minden gyer-
mekének javára lett visszaállítva
ezekben az utolsó napokban.

Tanúbizonyyságot teszek arról,
hogy ha Krisztushoz jövünk és utolsó
napi szentekként élünk, megálda-
tunk az Ő szeretetének, örömének és
békességének még nagyobb bősé-
gével. Nefihez hasonlóan képesek
vagyunk arra, hogy megtegyünk
nehéz dolgokat és másoknak is segít-
sünk ebben, mert tudjuk, hogy kiben
bízhatók.¹⁸ Krisztus a mi világos-
ságunk, életünk és szabadításunk.¹⁹
Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. 1 Nefi 3:7.
2. A Mormon könyve címdala; lásd még
A Mormon könyve bevezetése.
3. Lásd 2 Nefi 4:19.
4. 2 Nefi 4:17.
5. 2 Nefi 4:20.
6. Máté 11:28.
7. Lásd Russell M. Nelson: Öröm és lelki
túlélés. *Liahóna*, 2016. nov. 82.
8. 2 Nefi 4:17.
9. Lásd Máté 11:28–30.
10. Russell M. Nelson: Bátran végezzük.
Liahóna, 2018. máj. 118–119.; kiemelés
hozzáadva.
11. Lásd Tan és szövetségek 20:59.
12. Lásd Móziás 5:7.
13. János 13:35; lásd még Mindenkit szeress!
Himnuszok, 196. sz.
14. Lásd 1 Nefi 8:13.
15. 1 Nefi 8:14.
16. 1 Nefi 8:15.
17. Tan és szövetségek 10:67; kiemelés
hozzáadva.
18. Lásd 2 Nefi 4:19.
19. Lásd Zsoltárok 27:1.

Élő tanúság az élő Krisztusról

*A Mormon könyve központi üzenete az, hogy
visszaállítsa az igaz tudást Jézus Krisztus
elengedhetetlen szerepéről az emberiség
megszabadításában és felmagasztalásában.*

Már javában zajlottak a Franciaországi
Párizs templom nyílt napjai 2017 egy
napsütéses tavaszi napján, amikor az
idegenvezetők egyikéhez odalépett
egy férfi, akinek az arcán szomorú-
ság tükröződött. Elmondta, hogy a
templom szomszédságában lakik, és

bevallotta, hogy eleinte tevékenyen
ellenozta annak felépültét. Elmesélte,
hogy amikor egy nap épp a lakása
ablakán nézelődött kifelé, látta, amint
egy nagy daru leereszt egy Jézust
ábrázoló szobrot az égből, majd fino-
man elhelyezi azt a templom kertjé-
ben. A férfi kijelentette, hogy ez az
élmény teljességgel átforgalmazta az egy-
házunk iránt táplált érzéseit. Ráébredt,
hogy Jézus Krisztus követői vagyunk,
és a bocsánatunkért esedezett a
korábban esetleg okozott károkért.

Krisztus szobra, a Párizs templom
kertjének és más egyházi épületeink-
nek e díszje, a Szabadító iránti szere-
tetünkről tesz bizonyyságot. Az eredeti
márványszobor Bertel Thorvaldsen
dán művész munkája, aki 1820-ban,
éppen az első látomás évében alkotta
meg azt. A szobor éles ellentétben
áll a korszak művészi ábrázolásainak
többségével, amelyek főként Krisztus
keresztven való szenvedését jelenít-
tik meg. Thorvaldsen műve az élő
Krisztust mutatja be, aki győzedelmes-
kedett a halál felett, és tárt karokkal
hív mindenkit, hogy jöjjön Őhozzá.

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Sandy

Egyedül a szögek által a kezein és lábain ütött nyomok, valamint az oldalon lévő seb tanúskodnak a leírhatatlan kínról, amelyet az egész emberiség megmentéséért elszenvedett.

Talán az egyik oka annak, amiért Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjaiként szeretjük ezt a szobrot, az, hogy a Szabadítónak az amerikai földrészen tett megjelenéséről szóló leírására emlékeztet bennünket, ahogy az a Mormon könyvében szerepel:

„[É]s íme, egy Embert láttak az égből alászállni; és fehér köntöst viselt; és lejött és megállt közöttük...

És lón, hogy ő kinyújtotta kezét, és beszélt a néphez, mondván:

Íme, én Jézus Krisztus vagyok...

[É]s ittam abból a keserű pohárból, amit az Atya adott nekem, és megdicsőítettem az Atyát, amikor magamra vettem a világ bűneit.”¹

Ezután minden férfit, nőt és gyermeket hívott, hogy jöjjenek hozzá, és bocsássák a kezeiket az oldalába, és érezzék a szögek nyomait a kezeiben és a lábfejeiben, így nyerve személyes tanúságot arról, miszerint Ő valóban a régóta várt Messiás.²

Ez a fenséges jelenet a Mormon könyve tetőpontja. Az evangélium teljes „jó híre” jelen van a Szabadító ezen ábrázolásában, amint gyengéden „ki

van nyújtva feléjük az irgalom karja”³, arra hívta minden egyes embert, hogy jöjjön Őhöz és részesüljön az Ő engesztelése áldásaiban.

A Mormon könyve központi üzenete az, hogy visszaállítsa az igaz tudást Jézus Krisztus elengedhetetlen szerepéről az emberiség megszabadításában és felmagasztalásában. Ez az üzenet visszhangzik benne mindvégig a bevezető oldaltól egészen az utolsó fejezet legvégső szaváig. A hitehagyás és a lelki zavarodottság évszázadai alatt elveszett vagy sérült annak mélyebb jelentése, amit Krisztus a Gecsemánéban és a Golgotán tett. Mily izgatott lehetett Joseph Smith, amikor az 1 Nefi fordítása közben felfedezte e bámulatos ígéretet: „Ezek az utolsó feljegyzések [a Mormon könyvében]... erősítik meg az elsők [a Bibliának] az igazságát...”, és ismertetik a világos és értékes dolgokat, melyeket azokból elvettek; és tudatják minden nemzetséggel, nyelvvel és néppel, hogy Isten Báránya az Örökkévaló Atya Fia és a világ Szabadítója; és hogy minden embernek hozzá kell jönnie, különben nem szabadítható meg”⁴.

A Szabadító engeszteléséről szóló egyszerű és becses igazságok újra és újra visszacsengenek a Mormon könyvében. Kérlek benneteket, hogy amint felsorolok néhányat ezen igazságok

közül, gondolkodjatok el azon, hogy azok miként változtatták vagy változtathatnák meg az életeteket.

1. Jézus Krisztus engesztelése egy *mindenkinek* felajánlott ingyenes ajándék: azoknak, akik a *múltban* éltek, akik *jelenleg* élnek vagy akik a *jövőben* élni fognak a földön.⁵
2. Amellett, hogy viselte a bűneink terhét, Krisztus magára vette a fájdalmainkat, a gyengeségeinket, a szenvedésünket, a betegségeinket, valamint az ember halandó állapotával járó valamennyi megpróbáltatást. Nincs az a kín, fájdalom vagy szomorúság, amelyet Ő el ne szenvedett volna értünk.⁶
3. A Szabadító engesztelő áldozata lehetővé teszi a számunkra, hogy felülkerekedjünk Ádám bukásának negatív következményein, beleértve ebbe a fizikai halált is. Krisztusnak köszönhetően Isten minden gyermeke, aki erre a földre valaha megszületett, az igazlelkűségétől függetlenül át fogja élni a lelke és a teste újbóli egyesülését a feltámadás hatalma által,⁷ és visszatér Őhöz, „hogy cselekedetei szerint megítéltesen”⁸.
4. Ezzel ellentétben a Szabadító engeszteléséből fakadó áldások teljességének elnyerése annak függvénye, hogy mennyire élünk szorgalmasan⁹ „Krisztus tana”¹⁰ szerint. Álmában Lehi látta az élet fájához vezető „szoros és keskeny ösvényt”¹¹. A gyümölcse, mely Istennek a Krisztus engesztelésének rendkívüli áldásain keresztül kifejezett szeretetét jelképezi, „igen értékes és igen kívánatos...”, és ez a legnagyobb Istennek minden ajándéka között¹². Hogy hozzáférhessünk e gyümölcshöz, hitet kell gyakorolnunk Jézus Krisztusban, bűnbánatot kell tartanunk, hallgatnunk kell

„Isten szavára”¹³, alapvető fontosságú szertartásokban kell részesülnünk, és életünk végéig be kell tartanunk szent szövetségeinket.¹⁴

5. Az engesztelésén keresztül Jézus Krisztus nem pusztán elmosza a bűneinket, hanem *képessé tevő* hatalommal is ellát, melyen keresztül az Ő tanítványai „levetköz[hetik] a természetes embert”¹⁵, „sort sorra”¹⁶ fejlődhetnek, növekedhetnek a szentté válásban,¹⁷ hogy egy napon tökéletes lényekké váljanak Krisztus képmására,¹⁸ jogosulttá válva arra, hogy újra Istennel éljenek,¹⁹ és örököljék a menny királyságának minden áldását.²⁰

A Mormon könyvében található egy másik vigaszt nyújtó igazság szerint az Úr engesztelése – habár hatókörében végtelen és egyetemes – egy figyelemre méltóan személyes és bensőséges ajándék, amely mindegyikünk számára egyedi.²¹ Amiképpen Jézus a nefita tanítványok mindegyikét hívta, hogy tapintsák meg a sebeit, Ő mindegyikünkért meghalt, személy szerint, úgy, mintha ti vagy én lennének az egyetlen ember a földön. Ő személyesen hív minket, hogy jöjjünk Hozzá és merítsünk engesztelésének bámulatos áldásaiból.²²

Krisztus engesztelésének személyes természete még valóságosabbá válik, ha végiggondoljuk a Mormon könyvében szereplő figyelemre méltó férfiak és nők példáját, akik között ott volt Énós, Alma, Zézrom, Lamóni király és

a felesége, valamint Benjámin király népe. Az Ő megtérésük története és eleven bizonyosságuk élő tanúságként szolgálnak arról, ahogyan megváltozhat a szívünk és átalakulhat az életünk az Úr végtelen jóságán és kegyelmén keresztül.²³

Alma próféta ezt az égető kérdést tette fel a népének: „[H]a megtapasztaltatok már egy szívbeli változást, és ha éreztétek már úgy, hogy a megváltó szeretet énekét szeretnétek énekelni, akkor azt kérdezem, hogy tudtok-e *most* úgy érezni?”²⁴ Ez a kérdés napjainkban is létfontosságú, hiszen az Úr tanítványaiként az Ő megváltó hatalma kell, hogy a társunk legyen, ösztönözzön és megváltoztasson minket minden egyes nap.

Alma kérdését így is átfogalmazhatnánk: mikor éreztétek utoljára a Szabadító engesztelésének édes hatását az életetekben? Ez akkor történik, amikor „átható és édes” öröm²⁵ tölt el benneteket, amely tanúságot tesz a lelketeknek, miszerint a bűneitek megbocsáttattak; vagy amikor a fájdalom megpróbáltatásokat hirtelen könnyebb elviselni; vagy amikor meglágyul a szívetek, és képesek vagytok megbocsátani valakinek, aki megbántott benneteket. Történhet minden olyan alkalommal is, amikor észreveszitek, hogy a mások szeretetére és szolgálatára való képességetek megnövekedett; vagy hogy a megszentelődés folyamata egy más emberré tett benneteket, a Szabadító mintájára.²⁶

Bizonyoságot tesztek arról, hogy ezen élmények valóságosak és annak bizonyítékai, miszerint életek változhatnak meg a Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hit által. A Mormon könyve tisztázza és kiszélesíti a tudásunkat erről a mennyei ajándékról. Miközben tanulmányozzátok ezt a könyvet, hallani fogjátok az élő Krisztus hangját, amint hív benneteket, hogy jöjjetek Őhozzá. Megígérem, hogy ha elfogadjátok ezt a felkérést, és életetek az Ő példája után mintázzátok, az Ő megváltó hatása ki fog áradni az életetekre. A Szentlélek hatalma által a Szabadító nap mint nap át fog alakítani benneteket, „a tökéletes napig”²⁷, amikor az Ő kijelentése szerint mindenki „látni fogja az arcomat és tudni fogja, hogy vagyok”²⁸. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

- 3 Nefi 11:8–11.
- Lásd 3 Nefi 11:14–15.
- Alma 5:33.
- 1 Nefi 13:40.
- Lásd 2 Nefi 9:21; 26:24–27; Mózes 3:13.
- Lásd Alma 7:11–12.
- Lásd 2 Nefi 10:25.
- Móziás 3:24; lásd még 2 Nefi 2:4, 10, 26; 9:6–7, 12–13, 15, 22; Móziás 3:12; 16:7–8; Alma 11:41–44; 42:6–8, 23; Hélamán 14:16; Mormon 9:12.
- Lásd 2 Nefi 9:21; Móziás 3:12; Hélamán 5:11; 14:18.
- 2 Nefi 31:21; lásd még 3 Nefi 27:20–21.
- 1 Nefi 8:20.
- 1 Nefi 15:36.
- 1 Nefi 15:24.
- Lásd 2 Nefi 31.
- Vö. Móziás 3:19.
- 2 Nefi 28:30.
- Lásd Móziás 3:19.
- Lásd 3 Nefi 27:27; Moróni 10:32–33.
- Lásd 2 Nefi 2:8; Móziás 2:41.
- Lásd Alma 11:37.
- Lásd 2 Nefi 9:21.
- Lásd Omni 1:26; Alma 5:33; Moróni 10:32–33.
- Lásd Énós 1; Móziás 5; Alma 12; 18–19; 36.
- Alma 5:26; kiemelés hozzáadva.
- Alma 36:21.
- Lásd Móziás 3:19.
- Tan és szövetségek 50:24.
- Tan és szövetségek 93:1.

Dale G. Renlund elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Eltűnődni Isten jóságán és nagyságán

Arra kérlek benneteket, hogy mindennap emlékezzetek Mennyei Atya és Jézus Krisztus nagyságára és arra, hogy mit tettek értetek.

Az idők folyamán – még a nehéz időkben is, sőt, kifejezetten azokban – a próféták arra buzdítottak, hogy emlékezzünk Isten nagyságára és tartuk szem előtt, mit tett Ő értünk egyénekként, családként és népként.¹ Ez az útmutatás átszövi a szentírásokat, azonban a Mormon könyvében igazán szembeűnő. A címoldal szerint a Mormon könyve egyik célja az, „hogy megmutassa Izrael háza maradékának, milyen nagyszerű dolgokat tett atyáikért az Úr”². A Mormon könyve zárszavában Moróni így esdekel: „Íme, arra buzdítanálak benneteket, hogy amikor ezeket a dolgokat olvassátok, ...akkor emlékezzetek rá, milyen irgalmas volt az Úr az emberek gyermekeihez, ...és gondolkozatok el ezen a szívetekben.”³

Szembeszökő, milyen egyöntetűen hangzik fel a próféták kérése, hogy tűnődjünk el Isten jóságán.⁴ Mennyei Atyánk szeretné, ha felidéznenék az Ő és Szeretett Fia jóságát, ám nem az Ő megelégedésükre, hanem amiatt a hatás miatt, melyet az efféle emlékezés miránk gyakorol. Az Ő kedvességükön eltűnődvé kitágul a látószögünk és a megértésünk.

Együttérzésükön elmélkedve alázatosabbá, imádságosabb lelkűvé és állhatatosabbá válunk.

Egy korábbi betegemmel való megrendítő élmény jól mutatja, miként képes átformálni minket a nagylelkűségért és könyörületért érzett hála. 1987-ben ismertem meg Thomas Nielsont, egy szívátültetésre váró rendkívüli embert. 63 éves volt, és az Amerikai Egyesült Államokban, a Utah állambeli Loganben élt. A második világháborúban teljesített katonai szolgálata után feleségül vette Donna Wilkeket a Utah-i Logan templomban. Energikus és sikeres kőműves lett. Élete későbbi szakaszában kimondottan élvezte, amikor legnagyobb unokájával, Jonathannal dolgozott az iskolai szünetekben. Kettejük között különleges kapcsolat szövődött,

részben azért, mert Tom sok mindent vizontlátott önmagából Jonathanban.

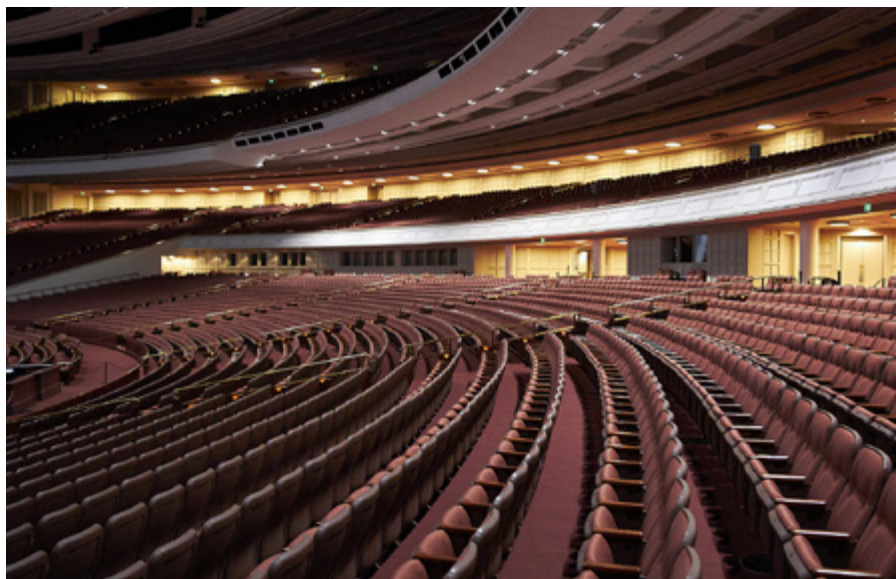
Tom nem viselte jól a szívdonorra való várakozást. Nem volt kimondottan türelmes ember. Egész életében képes volt célokat kitűzni és azokat el is érni pusztán a kemény munkája és eltökéltsége révén. Szívelgtelenségével és lelassult életvitelével küszködve Tom olykor rákérdezett, hogy én mit teszek a folyamat meggyorsítása érdekében. Viccelődve vetett fel különféle lehetőségeket, amelyekkel mihamarabb szívdonorhoz tudnám juttatni.

Egy örömteli, ám borzalmas napon aztán meglett az ideális szívdonor Tom számára. A méret és a vércsoport tökéletes egyezést mutatott, a donor pedig fiatal volt, csupán 16 esztendő. A szív Jonathané volt, Tom hön szeretett unokájáé. Aznap Jonathan halálos sérülést szenvedett, amikor az autóba, amelyben utazott, belecsapódott egy arra közlekedő vonat.

Amikor bementem a kórházba Tomhoz és Donnához, le voltak sújtva. Nehéz belegondolni, min mentek keresztül, tudva, hogy Tom életét az unokájuk szíve hosszabbíthatná meg. Eleinte hallani sem akartak a Jonathan gyászoló szülei, vagyis a lányuk és

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

vejük által felajánlott szívről. Tom és Donna azonban tudta, hogy Jonathan-nál beállt az agyhalál, és megértették, hogy nem a donorszívért folytatott imáik idézték elő a balesetet. Nem. Jonathan szíve ajándék volt, amely áldást hozhatott Tom életébe a szűkség órájában. Felismerték, hogy valami jó születhet ebből a tragédiából, és úgy döntöttek, igent mondanak.

Az átültetés rendben zajlott. A műtét után Tom más ember lett. A változás túlmutatott a jobb egészségen vagy akár a hálán. Elmondta, hogy minden reggel maga elé idézi Jonathant, a lányát és a vejét, az ajándékot, amelyet kapott, valamint azt, hogy mit jelent ez az ajándék. Noha a veleszületett humorérzéke és határozottsága még mindig szemmel látható volt, mégis megfigyeltem, hogy Tom sokkal komolyabb, elgondolkodóbb és melegsívűbb lett.

A szívatültetést követően Tom még 13 évet élt, amelyeket egyébként már nem élt volna meg. A gyászjelentés szerint ezekben az években sok családtagja és mások életét érintette meg nagylelkűségével és szeretetével. Sokak számára szolgált személyes jótévként; a derűlátás és eltökéltség példaképe volt.

Tomhoz hasonlóan mindannyian kaptunk olyan ajándékokat, amelyeket mi nem tudtunk volna biztosítani magunk számára: ajándékokat

Mennyei Atyánktól és Szeretett Fiától, ideértve a Jézus Krisztus engesztelő áldozata általi megváltást is.⁵ Életet kaptunk ezen a világon; fizikai életet fogunk kapni az eljövendőben, valamint örök szabadítást és felmagasztosulást – ha azt választjuk –, mindezt Mennyei Atyának és Jézus Krisztusnak köszönhetően.

Minden alkalommal, amikor használjuk, a javunkra fordítjuk, vagy akár csak eszünkbe idézzük ezeket az ajándékokat, el kell gondolkodnunk azok áldozatán, nagylelkűségén és könyörületén, akik adják. Az adományozó iránti tisztelet többet idéz elő bennünk a puszta hálánál. Az Ő ajándékukon való eltűnődés át tud és át is kell hogy formáljon minket.

Ilyen figyelemre méltó átalakulást tapasztalt meg ifjabb Alma is. Miközben Alma „Isten ellen lázadva [járt-kelt]”⁶, megjelent előtte egy angyal. „Mennydörgés hangján [szólva]”⁷ megfedtte Almát, amiért üldözte az egyházat, „ellopván a nép szívét”⁸. Az angyal e intést is hozzátette: „Menj és emlékezz atyáid fogságára..., és emlékezz rá, hogy [Isten] milyen nagy dolgokat tett értük”⁹. Minden lehetséges

feddés közül az angyal épp ezt hangsúlyozta ki.

Alma bűnbánatot tartott és emlékezett. Később megosztotta az angyal intését a fiával, Hélamánnal. Ezt a tanácsot adta neki: „Szeretném, ha úgy tennél, ahogyan én is tettem, és emlékeznél atyáink fogságára; mert rabságban voltak és senki sem szabadíthatta ki őket, csak Ábrahám..., Izsák... és Jákób Istene; és ő bizony kiszabadította őket a megpróbáltatásaik közepette.”¹⁰ Alma egyszerűen fogalmazott: „én belé helyezem bizalmamat”¹¹. Megértette, hogy amikor emlékezünk a kötelékekből való szabadulásra és a „mindenféle megpróbáltatásokban” kapott támogatásra, akkor megismerjük Istent és az Ő ígéreteinek bizonyosságát.¹²

Kevesünknek van része olyan drámai tapasztalatban, mint Almának, változásunk azonban épp olyan mélyreható lehet. A Szabadító ezt ígérte az ősi időkben:

„És adok néktek új szívet és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet..., és adok néktek hússzívet.

És az én lelkemet adom belétek...
...és lesztek nékem népem s én leszek néktek Istenetek.”¹³

A feltámadt Szabadító elmondta a nefitáknak, hogyan kezdődik ez az átalakulás. Mennyei Atya tervének egy

Chile, Santiago, San Bernardo

sarkalatos jellegzetességére mutatott rá, amikor ezt mondta:

„És Atyám azért küldött el engem, hogy felemeltethessem a keresztre; és miután felemeltettem a keresztre, hogy minden embert magamhoz *vonzhassak*...”

És ezen okból emeltettem fel; tehát az Atya hatalma szerint minden embert magamhoz *vonzok* majd...”¹⁴

Mi szükséges ahhoz, hogy a Szabadítóhoz legyünk *vonzva*? Gondoljatok bele: Jézus Krisztus alávetette magát Atyja akaratának, győzelmet aratott a halál felett, magára vette a bűneinket és a tévedéseinket, kapott az Atya hatalmából, hogy közbenjárjon értetek, és hogy végső soron megváltott titeket.¹⁵ Nem elegendő mindez ahhoz, hogy Őhozzá vonzzon titeket? Nekem igen. Jézus Krisztus „tárt karokkal vár, azzal a reménnyel és hajlandósággal, hogy meggyógyítson, megbocsásson, megtisztítson, megerősítsen és megszenteljen [titeket és engem]”¹⁶.

Ezen igazságoknak új szívét kell adniuk nekünk, és arra kell készítenünk, hogy Mennyei Atya és Jézus Krisztus követését válasszuk. Ám még az új szívvel is előfordulhat, hogy „olykor elfordul... [Istentől, akit szeret]”¹⁷. E hajlam leküzdése érdekében mindennap el kell gondolkodnunk a kapott ajándékokon és azon, hogy mivel jártak. Benjámín király ezt a tanácsot adta: „...szeretném, ha emlékeznétek és mindig emlékezetben tartanátok Isten nagyságát..., és az ő jóságát és hosszútűrését irántatok”¹⁸. Ha így teszünk, figyelemre méltó mennyei áldásokra válunk jogosulttá.

Ha eltűnődünk Isten jóságán és irgalmán, az segít, hogy lelkiileg fogékonyabbak legyünk. A fokozott lelki érzékenység pedig lehetővé teszi számunkra, hogy a Szentlélek hatalma

által minden dolgot illetően tudhassuk az igazat.¹⁹ Ez magában foglalja a Mormon könyve igaz voltáról való bizonyosságot: annak tudatát, hogy Jézus a Krisztus, a mi személyes Szabadítónk és Megváltónk; illetve annak elfogadását, miszerint evangéliuma vissza lett állítva ezekben az utolsó napokban.²⁰

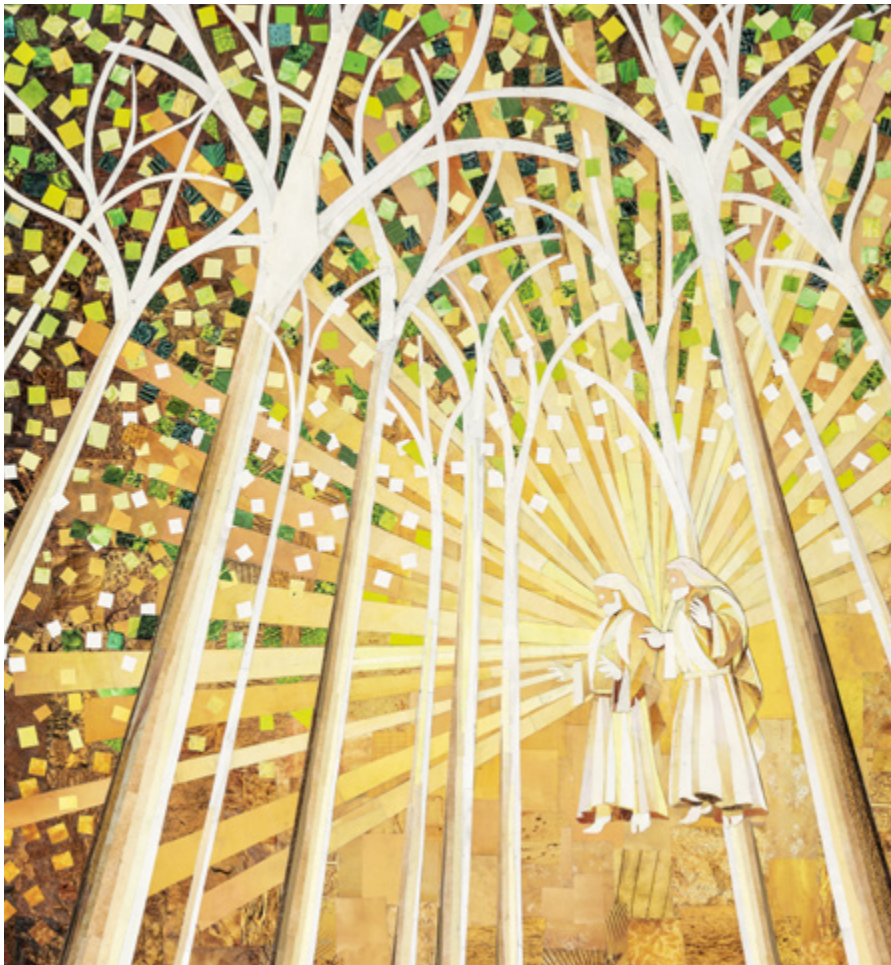
Amikor emlékezünk Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus nagyságára és arra, hogy mit tettek értünk, akkor nem fogjuk természetesnek venni Őket, csakúgy, ahogy Tom sem vette természetesnek Jonathan szívét. Örömteli és áhítatos módon Tom mindennap emlékezett a tragédiára, amely meghosszabbította az életét. Annak a tudatnak az örömeiben, hogy szabadulást és felmagasztosulást nyerhetünk, emlékeznünk kell arra, hogy a szabadulásnak és a felmagasztosulásnak nagy ára volt.²¹ Áhítatos örömmel kell felismernünk, hogy Jézus Krisztus nélkül kudarcra vagyunk ítélve, Ővele azonban elnyerhetjük a Mennyei Atya által adható legnagyobb ajándékot.²² Ez az áhítat valóban lehetővé teszi számunkra, hogy élvezzük az örök élet ígérését ezen a világon, idővel pedig örök életet és halhatatlan dicsőséget nyerünk az eljövendő világban.²³

Amikor eltűnődünk Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus jóságán, fokozódik a Belénk vetett bizodalunk. Imáink megváltoznak, mert

tudjuk, hogy Isten a mi Atyánk, és mi az Ő gyermekei vagyunk. Nem az Ő akaratának megváltoztatására törekszünk, hanem arra, hogy saját akaratunkat összhangba hozzunk az Ővével, és bebiztosítsuk magunknak az áldásokat, amelyeket Ő meg akar adni, annak feltételével, hogy kérjük Tőle.²⁴ Arra vágyunk, hogy szelídebbek, tisztábbak, állhatatosabbak, krisztusibbak legyünk.²⁵ Ezek a változások további mennyei áldásokra jogosítanak fel minket.

Annak elismerésével, hogy minden jó dolog Jézus Krisztustól jó, még hatékonyabban kommunikáljuk a hitünket mások felé.²⁶ Meglesz a kellő bátorságunk, amikor látszólag lehetetlen feladatokkal és körülményekkel szembesülünk.²⁷ Megerősödünk azon eltökéltségünkben, hogy betartsuk a Szabadító követésére kötött szövetségünket.²⁸ Telve leszünk Isten szeretetével, ítélkezés nélkül segíteni akarunk majd a rászorulókon, szeretni fogjuk a gyermekeinket és igazlelkűségben neveljük őket, megtartjuk bűneink bocsánatát, és mindig örvendezni fogunk.²⁹ Ezek az Isten jóságára és irgalmára való emlékezés figyelemre méltó gyümölcsei.

Ezzel szemben a Szabadító így intett: „És semmiben nem sérti meg az ember Istent, vagyis senki ellen nem gerjed fel haragja, csak azok ellen, akik nem ismerik el minden

dologban a kezét...”³⁰ Nem gondolnám, hogy Isten megsértődik, ha megfeledekezünk Róla. Inkább úgy vélem, hogy mélységesen csalódik. Tudja, hogy megfosztjuk magunkat a lehetőségtől, hogy közelebb kerüljünk Őhöz az Órá és az Ó jóságára való emlékezés révén. Ekkor aztán elesünk attól, hogy Ő közelebb húzódjon mihozzánk, illetve azoktól a konkrét áldásoktól, amelyeket Ő megígért.³¹

Arra kérlek benneteket, hogy mindennap emlékezzetek Mennyei Atya és Jézus Krisztus nagyságára és arra, hogy mit tettek értetek. A jóságuk feletti elmélkedés kösse Hozzájuk még erősebben a tévelygő szíveteket.³² Elmélkedjétek a könyörületükön, és fokozottabb lelki érzékenységgel lesztek megáldva és krisztusibbá fogtok válni. Az együttérzésük feletti elmélkedés segíteni fog nektek „mindvégig hűségesen

kitart[ani]”, míg nem „befogad[nak titeket] a mennybe”, hogy „Istennel lakhassa[tok] a boldogság egy soha véget nem érő állapotában”³³.

Mennyei Atyánk az Ó Szeretett Fiára utalva ezt mondta: „Őt hallgassátok”³⁴. Ha e szavak szerint cselekszettek és Őt hallgatjátok, emlékezzetek – örömmel és áhítattal –, miszerint a Szabadító szereti visszaállítani azt, amit ti nem tudtok visszaállítani; szereti begyógyítani a sebeket, amelyeket ti nem tudtok begyógyítani; szereti megjavítani azt, ami javíthatatlanul elromlott;³⁵ Ő kárpótol bármilyen titeket érő igazságtalanságért,³⁶ és szereti végérvényesen meggyógyítani még a darabokra hullott szíveteket is³⁷.

Amikor jómagam eltűnődtem a Mennyei Atyánktól és Jézus Krisztustól kapott ajándékokon, megismertem, milyen végtelen szeretettel és felfoghatatlan könyörülettel vannak Ők

Mennyei Atya összes gyermeke iránt.³⁸ Ez a tudás megváltoztatott engem, és titeket is meg fog változtatni. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd például Ábrahám 2:16; 2 Mózes 13:3; Józsué 4:6–9; 1 Sámuel 7:11–12.
2. A Mormon könyve címdala.
3. Moróni 10:3.
4. Lásd például 5 Mózes 6:12; 11:18; Józsué 4:21–24; 1 Sámuel 7:12; Rómabeliek 2:4; 11:22; 2 Nefi 9:10; 33:14; Jákób 1:7; Móziás 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Hélamán 12:2; 3 Nefi 4:33; 18:11–12; Mormon 2:13; Tan és szövetségek 133:52; 138:2.
5. Lásd Ésaías 53:3–12; Lukács 22:44; János 3:16; Galátziabeliek 2:20; Móziás 3:5–11; Alma 7:10–13; Tan és szövetségek 19:16–19.
6. Móziás 27:11.
7. Móziás 27:11.
8. Móziás 27:9; lásd még 13. vers.
9. Móziás 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Lásd Alma 36:27–29.
13. Ezékiel 36:26–28.
14. 3 Nefi 27:14–15, kiemelés hozzáadva. Lásd még János 12:32; 2 Nefi 26:24.
15. Lásd Móziás 15:7–9; Jelenések 21:4.
16. Russell M. Nelson: Tehetjük jobban és lehetünk jobbak. *Liahóna*, 2019. máj. 67.
17. Jöjj el, élő víz forrása. *Himnuszok*, 43. sz.
18. Móziás 4:11; lásd még Alma 36:2, 28–29; Ether 7:27; 10:2; Moróni 9:25.
19. Lásd Moróni 10:4–5.
20. Lásd a Mormon könyve címdalát és bevezetését.
21. Lásd Tan és szövetségek 19:18–19.
22. Lásd Tan és szövetségek 14:7.
23. Lásd Mózes 6:59; lásd még Alma 36:28.
24. Lásd Szentíraskalauz: ima.
25. Lásd Több szentséget adjál. *Himnuszok*, 75. sz.
26. Lásd Filemon 1:6.
27. Lásd 1 Sámuel 17:37; 1 Nefi 4:2.
28. Lásd Alma 5:6, 13, 26–28.
29. Lásd Móziás 4:11–26.
30. Tan és szövetségek 59:21.
31. Lásd Tan és szövetségek 88:63–64.
32. Lásd Jöjj el, élő víz forrása.
33. Móziás 2:41.
34. Lásd Máté 17:5; Márk 9:7; Lukács 9:35; 3 Nefi 11:7; Joseph Smith története 1:17.
35. Lásd Boyd K. Packer, „The Brilliant Morning of Forgiveness,” *Ensign*, Nov. 1995, 19–20.
36. Lásd Jelenések 21:4.
37. Lásd Zsoltárok 147:3.
38. Lásd 2 Nefi 26:33.

Benjamin M. Z. Tai elder
a Hetvenektől

A Mormon könyve hatalma a megtérésben

A Mormon könyve lelki táplálékot nyújt, előír egy cselekvési tervet, és összeköt minket a Szent Lélekkel.

Egy nemrégiben készült orvosi vizsgálat eredményeit áttekintve megtudtam, hogy változtatnom kell az életmódomon. Segítségképpen az orvosom felírt nekem egy táplálkozási- és mozgástervet, mely egészségesebb emberré változtathat, ha úgy döntök, hogy követem.

Ha mindannyian alávetnénk magunkat egy lelki vizsgálatnak, vajon mit tudnánk meg magunkról? Milyen változtatásokat rendelne el a lelki orvosunk? Ahhoz, hogy azzá váljunk, akivé válnunk kell, elengedhetetlen, hogy tudjuk, mit kell tennünk, és megtegyük, amiről tudomásunk van.

Jézus Krisztus a Gyógyítómester.¹ Engesztelése által Ő bekötözi a sebeinket, magára veszi a gyengeségeinket és meggyógyítja az összetört szívünket.² A kegyelme által a gyengeségünk erőssé válhat.³ Hív minket, hogy kövessük Őt⁴ azáltal, hogy tanulunk Róla, hallgatunk a szavaira, és Lelke szelídségében járunk⁵. Megígérte, hogy megsegít minket⁶ a megtérés egész életen át tartó folyamatában, mely átváltoztat és örökkévaló örömmel tölt el bennünket⁷.

A Szabadító a Mormon könyvét adta nekünk erőteljes eszközként a megtérés elősegítéséhez. A Mormon könyve lelki táplálékot nyújt, előír egy cselekvési tervet, és összeköt minket a Szent Lélekkel. Szá munkra íródott,⁸ Isten szavát tartalmazza világosan,⁹ és az önazonosságunkról, a célunkról és a rendeltetésünkéről tanít minket¹⁰. A Bibliával együtt a Mormon könyve bizonyágot tesz Jézus Krisztusról,¹¹ és megtanítja, hogy miként tudhatjuk meg az igazságot és válhatunk olyanná, mint Ő.

Szá Polo fivér 58 évesen került kapcsolatba Jézus Krisztus visszaálított evangéliumával. Amikor megismertem, jó pár éve gyülekezeti elnökként szolgált már, viszont megtudtam, hogy soha nem olvasta a Mormon könyvét, mert még nem volt

elérhető az anyanyelvén, burmaiul. Amikor megkérdeztem tőle, hogy olvasás nélkül honnan tudta, hogy a Mormon könyve igaz, azt válaszolta, hogy mindennap tanulmányozta a *Történetek a Mormon könyvből* című képeskönyvet – végignézte a képeket, egy szótár segítségével lefordította az angol szavakat, és gondosan feljegyezte, hogy mit tanult. Ezt mondta: „Minden alkalommal, amikor tanulmányoztam, imádkoztam arról, amit tanultam, és béke és öröm töltött el, az elmém kitisztult, a szívem ellágyult. Éreztem, hogy a Szentlélek bizonyágot tesz nekem a könyv igaz voltáról. Én tudom, hogy a Mormon könyve Isten szava.”

Szá Polo fivérhez hasonlóan mi is tanulmányozhatjuk a Mormon könyvét a körülményeinkhez mérten. Miközben vágyunk arra, hogy higgyünk, és a

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Bountiful

szívünkben elmélkedünk a tanításain, hittel megkérdézhajjuk Istent, hogy a tanítások igazak-e.¹² Ha a tudás-vágyunk őszinte és igaz szándékkal szeretnénk cselekedni, akkor Ő a Szentlélek által válaszolni fog a szívünkben. „És a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhat[juk] az igazat”.¹³ Amikor isteni tanúságot szerzünk a Mormon könyvről, ugyanazon hatalom által azt is tudni fogjuk, hogy Jézus Krisztus a világ Szabadítója, hogy Joseph Smith az Ő prófétája, és hogy Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza az Ő visszaállított egyháza.¹⁴

Fiatal férfiként a missziós szolgálatomat megkezdve felszálltam egy Ausztráliába tartó repülőgépre. Nagyon magányosnak, idegesnek és kevésnek éreztem magam, ugyanakkor elkötelezett voltam a szolgálatra, így kétségbeesetten szükségem volt megerősítésre arról, hogy amiben hiszek, igaz. Imádkoztam és buzgón olvastam a szentírásaimat, azonban ahogy közeledtünk a célállomás felé, az önbizalomhiányom felerősödött, és fizikailag is egyre rosszabbul éreztem magam. Jó pár órányi küszködés után az egyik utaskísérő átsétált a sorok között és megállt az ülés mellett. Kivette a kezemből a Mormon könyvét, amit olvastam, vetett egy pillantást a borítójára és azt mondta: „Ez egy remek könyv!” – majd visszaadta nekem a könyvet és továbbment. Soha többet nem láttam őt.

Miközben a férfi szavai visszhangoztak a fülemben, tisztán hallottam és éreztem a szívemben, hogy „Itt vagyok és tudom, hogy hol vagy. Csak tegyél meg minden tőled telhetőt, én pedig gondoskodni fogok a többiről.” Azon a Csendes-óceán felett elszálló repülőgépen személyes tanúbizonytságot nyertem a Mormon könyve tanulmányozása és a Szent

Lélek készítései által arról, hogy a Szabadító tudja, ki vagyok, és hogy az evangélium igaz.

David A. Bednar elder ezt tanította: „Tudni, hogy az evangélium igaz – ez jelenti a bizonytságs lényegét. Következésképpen hűnek lenni az evangéliumhoz – ez jelenti a megtérés lényegét.”¹⁵ A megtérés megköveteli, hogy az „ígének pedig megtartói legy[ünk] és ne csak hallgatói”¹⁶. Az Úr számunkra készített cselekvési tervét – Krisztus tanát – legtisztábban a Mormon könyve tanítja.¹⁷ Az alábbiakat foglalja magában:

- Először is a Jézus Krisztusba vetett hitünk *gyakorlását* azáltal, hogy *bízunk* Benne, *betartjuk* az Ő parancsolatait, és *tudjuk*, hogy Ő megsegít minket.¹⁸
- Másodsor, hibáink napi *megbánását*, valamint az öröm és békesség *megtapasztalását*, amikor megbocsát nekünk.¹⁹ A bűnbánat megköveteli, hogy *megbocsásunk* másoknak²⁰, és segít abban, hogy továbblépjünk. A Szabadító megígérte, hogy amilyen gyakran bűnbánatot tartunk, Ő megbocsát nekünk.²¹
- Harmadsor, Istennel való szövetségek *megkötését és megtartását* olyan szertartások által, mint például a keresztesítés. Ez azon a szövetséges ösvényen tart majd minket, amely Őhöz vezet.²²
- Negyedsor, a Szentlélek ajándékának *elnyerését*. Ez az ajándék

lehetővé teszi számunkra a Szentlélek állandó társaságát, aki megszentel, megvigasztal és vezet minket.²³

- Ötödik lépésként pedig magában foglalja a mindvégig *kitartást* azáltal, hogy állhatatosan *törekedünk előre*, naponta *lakmározva* Krisztus szaván.²⁴ Azáltal, hogy lakmározunk a Mormon könyvén és szorosán kapaszkodunk a tanításaihoz, legyőzhetjük a kísértéseket, valamint útmutatást és védelmet nyerhetünk egész életünkre.²⁵

Amikor következetesen alkalmazzuk Krisztus tanát az életünkben, akkor legyőzzük a tértelenséget, amely megakadályozza a változást és a féltelmet, amely megghiúsítja a cselekvést. Személyes kinyilatkoztatásban részesülünk, mert a Szentlélek „minden olyan dolgot meg fog *mutatni* nektek, amit meg kell tennetek”,²⁶ valamint „Krisztus szavai minden olyan dolgot meg fognak *mondani* nektek, amit meg kell tennetek”²⁷.

Huang Csün-cong fivér 20 éven át küzdött az alkohollal, a dohányzással és a beteges játékszenvedéllyel. Amikor megismerte Jézus Krisztust és az Ő visszaállított evangéliumát, Huang fivér meg akart változni a fiatal családja kedvéért. A legnagyobb kihívást a dohányzás jelentette számára. Megrögzött dohányosként többször is próbált már leszokni, ámde sikertelenül. Egy nap a Mormon könyve

következő szavai fészkeltek be magukat a gondolataiba: „Őszinte szívvel, igaz szándékkal”²⁸. Bár a korábbi próbálkozásai sikertelenek voltak, úgy érezte, hogy a Mennyei Atyától és Jézus Krisztustól jövő segítséggel talán képes lenne megváltozni.

A teljes idejű misszionáriusok egyesítették a hitüket az övével, és készítettek számára egy olyan cselekvési tervet, amely gyakorlati közbelépést, nagy dózisu imákat és Isten szavának tanulmányozását tartalmazta. Huang fivér őszintén, igaz szándékkal és hithű eltökéltséggel cselekedett, és rájött, hogy minél többet összpontosított azokra az új szokásokra, amelyeket ki akart alakítani – mint például a Mormon könyve tanulmányozása –, annál kevesebbet koncentrált azokra a szokásokra, amelyektől meg akart szabadulni.

E 15 évvel korábbi élményére hivatkozva megjegyezte: „Nem emlékszem pontosan, hogy mikor hagytam abba a dohányzást, de amikor nagyon igyekeztem mindennap megtenni azokat a dolgokat, amelyekről tudtam, hogy meghívják az Úr Lelkét az életembe, többé már nem vonzott a cigarettázás, és azóta sem érdekel.” A Mormon könyve tanításainak alkalmazása által Huang fivér élete átváltozott, ő pedig jobb férjé és apává vált.

Russell M. Nelson elnök ezt az ígéretet tette: „...ha *mindennap* imádságos lélekkel tanulmányozzátok a Mormon könyvét, akkor *mindennap* jobb döntéseket fogtok hozni. Megígérem, hogy ha átgondoljátok, amit tanulmányoztok, akkor meg fognak nyílni a menny ablakai, és válaszokat fogtok kapni a saját kérdéseitekre, valamint útmutatást a saját életetekre vonatkozóan. Megígérem nektek, hogy ha naponta megmerítkeztek a

Amerikai Egyesült Államok, New York, New York City

Mormon könyvében, akkor be lesznek oltva napjaink gonoszságaival, még a pornográfia gyöttrő fekélyével és egyéb agytompító szenvedélybetegségekkel szemben is.”²⁹

Drága barátaim! A Mormon könyve Isten szava, és a tanulmányozása révén közelebb kerülünk Őhozzá.³⁰ Amikor kísérletet teszünk a szavaival, tanúságot nyerünk a könyv igaz voltáról.³¹ Miközben következetesen a tanításai szerint élünk, nem fogunk többé arra vágni, hogy gonosz dolgokat tegyünk.³² Átváltozik a szívünk, az ábrázatunk és a természetünk, hogy hasonlóbbá váljunk a Szabadítóhoz.³³ Szilárd tanúságot teszek arról, hogy Jézus a Krisztus, a mi Szabadítónk, Megváltónk és Barátunk. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Márk 2:17.
2. Lásd Zsoltárok 147:3; Ésaías 53:4; Máté 8:17.
3. Lásd 2 Nefi 25:23; Jákób 4:7; Ether 12:27.
4. Lásd Máté 19:21; Márk 10:21; Lukács 18:22; 2 Nefi 31:10.
5. Lásd Tan és szövetségek 19:23.
6. Lásd Ésaías 41:10.
7. Lásd Móziás 2:41; 3:19; 5:2.
8. Lásd 2 Nefi 25:8, 21–22; Mormon 7:1; 8:35.

9. Lásd 2 Nefi 25:7; 31:2–3.
10. Lásd 2 Nefi 2:25; Alma 40.
11. Lásd Ésaías 29:4, 11–18; Ezékiel 37:16–21; 2 Korinthusbeliek 13:1; 1 Nefi 13:38–42; 2 Nefi 3:12; 25:26.
12. Lásd Alma 32:26–43.
13. Lásd Moróni 10:3–5.
14. Lásd a Mormon könyve bevezetése.
15. David A. Bednar: Megtérni az Úrhoz. *Liahóna*, 2012. nov. 109.
16. Jakab 1:22.
17. Lásd 2 Nefi 31; 3 Nefi 11:31–40; 27:13–22.
18. Lásd 1 Nefi 3:7; Moróni 7:33.
19. Lásd Móziás 4:3.
20. Lásd Máté 18:21–35; Márk 11:25–26; Lukács 6:37; 3 Nefi 13:14–15; Tan és szövetségek 64:10; 82:1.
21. Lásd Móziás 26:30; Moróni 6:8.
22. Lásd 2 Nefi 31:17–18.
23. Lásd 1 Nefi 10:19; 2 Nefi 33:1; 3 Nefi 11:32; 28:11; Moróni 6:4.
24. Lásd 2 Nefi 31:20.
25. Lásd 1 Nefi 15:24.
26. 2 Nefi 32:5; kiemelés hozzáadva.
27. 2 Nefi 32:3; kiemelés hozzáadva.
28. Moróni 10:4.
29. Russell M. Nelson: A Mormon könyve: Milyen lenne nélküle az életetek? *Liahóna*, 2017. nov. 62–63.
30. A Mormon könyvéről szólva Joseph Smith próféta azt tanította, hogy „aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által” (a Mormon könyve bevezetése).
31. Lásd Jákób 6:7; Alma 32:26–43.
32. Alma 19:33.
33. Lásd 2 Korinthusbeliek 5:17; Móziás 3:19; 5:2; Alma 5:14, 19.

Gary E. Stevenson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Jó alap az eljövendő időkre

Engedjük, hogy a következő években ösztönözzenek és lelkesítsenek minket a Salt Lake templomon végzett fejlesztések!

A Salt Lake templom története

Utazzunk vissza 1847. július 24-ének forró délutánjához, 14 óra környékére. Száztizenegy napnyi fáradtságos utazást követően az egyháztagok első nyugatra induló csapatát alkotó 148 emberrel együtt megérkezett a Sóstó-völgybe a hegyi lázban betegeskedő, legyengült Brigham Young, akkoriban a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke.

Két nappal később a még lábadozó Brigham Young felfedező útra vitte a Tizenkét Apostol Kvórumának számos tagját és másokat. William Clayton feljegyzését idézve: „A tábortól észak felé mintegy háromnegyed mérföldre csodaszép földdarabhoz érkeztünk, melynek egyenletes felszíne szépen nyugat felé ereszkedett.”¹

A csoporttal a helyszínt kémelve Brigham Young hirtelen megállt, a földbe szúrta a pálcáját, és így kiáltott: „Itt fog állni Istenünk temploma!” Az egyik társa, Wilford Woodruff elder, azt mondta, hogy ez a kijelentés villámcsapásként érte, és egy faágat a földbe verve megjelölte Young elnök pálcájának helyét. A templomnak kijelöltek mintegy negyven hold földet, és

úgy döntöttek, hogy a város tökéletes négyzetet alkotva kerül majd elészakra és délre, keletre és nyugatra, középen a templommal.²

Az 1851 áprilisában tartott általános konferencián az egyház tagjai egyhangúan támogatták azt a javaslatot, miszerint templomot építsenek

„az Úr nevének”.³ Két évvel később, 1853. február 14-én Heber C. Kimball egy nyilvános ünnepség keretében, melyen több ezer szent volt jelen, felszentelte a telket, és megtörtént a Salt Lake templom alapozását előkészítő első kapavágás. Néhány hónappal később, április 6-án pompás ünnepségek keretében lefektették és felszentelték a templom tömör szegletköveit. Volt díszórság, zenekarok, felvonulás a régi tabernákulumtól a templom telkéig – élén egyházi vezetőkkel –, valamint beszédek és imák mind a négy szegletkőnél.⁴

Az első kapavágási ünnepségen Young elnök felidézte, hogy látomást látott, amikor a völgyet megszemlélve először tette a lábát erre a telekre. Ezt mondta: „Tudtam, ahogy most is tudom, hogy ezen a telken kell templomot emelnünk – magam előtt láttam”.⁵

Tíz évvel később, 1863 októberében Brigham Young ezt a prófétai meglátást osztotta meg az általános

konferencián: „Látni akarom a templomot oly módon felépülni, hogy a millenniumon keresztül is kitarson. Nem csupán ezt az egy templomot fogjuk építeni; templomok százai lesznek felépítve és az Úrnak szentelve. Ez a templom az első olyan templomként lesz ismert, amelyet a hegyek közt építettek az utolsó napi szentek. [...] Azt akarom, hogy ez a templom... büszke emlékműveként álljon Isten szentjei hitének, kitartásának és iparkodásának a hegyek közt.”⁶

E rövid történelmi áttekintés során bámulatba ejt engem Brigham Young látnoki mivolta – először is annak biztosításában, hogy az akkor és ott elérhető építkezési eljárásokat használva a Salt Lake templom amennyire csak lehet oly módon épüljön fel, hogy kibírja a millenniumot, másodszor pedig annak megővődésében, hogy a jövőben világszerte növekedni fog a templomok száma, *akár a több százat is elérve.*

A Salt Lake templom felújítása

Brigham Younghoz hasonlóan a mai prófétánk is nagy gonddal ügyel a Salt Lake templomra és az összes többire is. Az évek során az Első Elnökség időről időre tanácskozott

„Itt fog állni Istenünk temploma!” – jelentette ki Brigham Young.

A Salt Lake templom felújítása hozzájárul Brigham Young azon vágyának beteljesítéséhez, miszerint a templom a millenniumon keresztül is kitarson.

az Elnöklő Püspökséggel, hogy meggyőződjön a Salt Lake templom alapzatának szilárd állapotáról. Amikor az Elnöklő Püspökségben szolgáltam, az Első Elnökség kérésére felmértük a Salt Lake templom általános állapotát, és kiértékeljük a földrengésálló tervezés, valamint az építési technikák legfrissebb újításait.

Néhány részlet az akkoriban az Első Elnökség számára végzett felmérésünkből: „A Salt Lake templom tervezése és kivitelezése során az adott korban rendelkezésre álló legjobb mérnöki tudást, szakmunkát, építési anyagokat, berendezéseket és forrásokat használták. 1893-as felszentelése óta a templom szilárdan áll, és a hit [és] remény

jelzőfényeként szolgál az embereknek. A templom jó állapotának fenntartása érdekében az üzemeltetés, takarítás és karbantartás rendkívül gondosan zajlik. A gránit külső, valamint a földem- és tartógerendák jó állapotban vannak. A közelmúltban készült tanulmányok megerősítik, hogy a templom Brigham Young által kiválasztott helyszínének talaja nagyon jó, és kiváló a tömörítése.”⁷

A felmérés arra jutott, hogy a templom felújítása és modernizálása csupán természetszerű javításokat és fejlesztéseket igényel, például a külső burkolatokon és felületeken, az elavult közműrendszereknél és a keresztelte helyiségeiben. Javaslatot tettünk viszont az épület földrengésállóságának önálló, még átfogóbb fejlesztésére a templom alapzatától felfelé.

A templom alapzata

Talán emlékeztek rá, hogy Brigham Young elnök maga is részletekbe menően figyelemmel kísérte az eredeti templom alapzatának lefektetését, mely már 127 éve, annak befejezése óta jól szolgálja a templomot. A templomot illetően most javasolt földrengésállósági csomag szeizmikus szigetelési technológiát használ majd, melyet az építés idején el sem

A Salt Lake templom első kavavágására 1853-ban került sor.

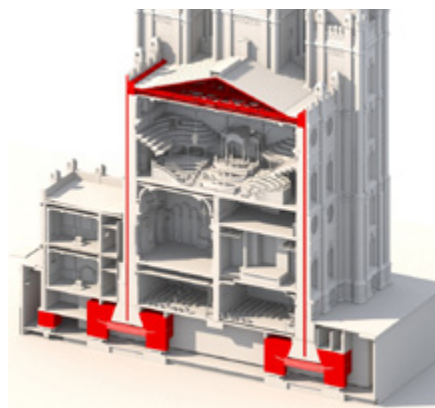
képzelték volna. A földrengés elleni védelemben ez számít ma a legkorszerűbb építészeti megoldásnak.

Ez a nemrég kifejlesztett technológia egészen a templom alapzatától kezdve rendkívüli védelmet nyújt a földrengés okozta károsodással szemben. Lényegében a templom szerkezetét erősíti meg, hogy akkor is szilárdan álljon, ha a környezetében földrengés következik be.

Az Első Elnökség tavaly jelentette be a templom e technológiát alkalmazó felújítását. Az építkezés néhány hónapja, 2020 januárjában kezdődött el az Elnöklő Püspökség irányítása alatt. A becslések szerint nagyjából négy év alatt fejeződik majd be.

A személyes alapotok biztosítása

Ha e csodaszép, nemes, fennkölt és lenyűgöző Salt Lake templom fennállásának következő négy évre gondolok, akkor azt inkább a *megújulás*, nem pedig a bezárás időszakaként képezem el. Hasonlóképp, mi is feltehetjük magunknak a kérdést: Miként ihlethet minket a Salt Lake templom eme átfogó felújítása a saját lelki *megújulásunk*, *átépítésünk*,

A Salt Lake templom tervezett szeizmikai fejlesztése a legkorszerűbb építészeti megoldásnak számít a földrengés elleni védelemben.

Újjászületésünk, újjáélesztésünk vagy visszaállításunk kivitelezésére?

Egy önelemző pillantás felfedheti, miszerint nekünk és a családjunknak is javára válna némi szükséges karbantartási és felújítási munka elvégzése, vagy akár egy földrengésállósági fejlesztés is. A folyamatot akár ezekkel a kérdésekkel is elkezdhetjük:

Hogy néz ki az én alapzatom?

Mi alkotja a saját személyes alapzatom vastag falú, szilárd, erős szegletköveit, amelyeken a bizonyágom nyugszik?

A lelki és az érzelmi egyéniségem mely alapvető elemei teszik lehetővé számomra és a családom számára azt, hogy szilárdak és mozdíthatatlanok maradjunk, ellenállva még azoknak a földrengésszerű és viharos eseményeknek is, amelyek biztosan bekövetkeznek majd az életünkben?

Ezeket a földrengéshez hasonló eseményeket gyakran nehéz előrejelezni, és az erősségük is változó – küzdhetünk kérdésekkel vagy kétellyel, nézhetünk szembe csapásokkal vagy viszontagságokkal, lehetnek személyes sérelmeink egyházi vezetők, egyháztagok, tan vagy eljárásrendek kapcsán. A legjobb védekezés ezek ellen a lelki alapzatunkban rejlik.

Milyen lelki szegletkövei lehetnek a személyes és a családi életünknek? Ezek lehetnek az evangélium szerinti élet egyszerű, világos és

értékes tantételei, mint a családi ima, a szentírás-tanulmányozás, beleértve a Mormon könyvét, a templomlátogatás, valamint evangéliumi tanulás a *Jöjj, kövess engem!* és az otthoni est által. A lelki alapzatotok megerősítését szolgáló egyéb hasznos források között vannak a Hittételek, a családkiáltvány, valamint Az élő Krisztus.

Számomra a templomi ajánlás elnyerésekor feltett kérdésekben, különösen az első négy kérdésben rejlő tantételek erős lelki alapzatként szolgálnak. Lelki szegletkövekként tekintek ezekre.

Természetesen jól ismerjük ezeket a kérdéseket, mivel Russell M. Nelson elnök a legutóbbi általános konferencián egyesével felolvasta őket.

1. Van hited Istenben, az Örökkévaló Atyában; az Ő Fiában, Jézus Krisztusban; és a Szentlélekben; és van Róluk bizonyágod?
2. Van bizonyágod Jézus Krisztus engeszteléséről, valamint Szabadítódként és Megváltódként betöltött szerepéről?
3. Van bizonyágod Jézus Krisztus evangéliumának visszaállításáról?
4. Támogatod Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnökét a prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként, valamint az egyetlen olyan személyként a földön, akinek felhatalmazása van az összes papsági kulcs használatára?²⁸

Látjátok, miként tekinthettek ezekre a kérdésekre a személyes alapotok értékes elemeiként, amelyek segítenek nektek felépíteni és megerősíteni azt? Pál egy olyan egyházzól tanította az epheszosziakat, mely „az apostoloknak és prófétáknak” alapkövére épült, „lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus, a kiből az egész épület szép renddel rakattatván, nevelkedik szent templommá az Úrban”.⁹

Életem egyik legnagyobb öröme az, hogy megismerkedhetek az egyház olyan tagjaival szerte a világon, akik a Jézus Krisztusba és az Ő evangéliumába vetett hit élő példái; akik lelkesítenek engem. Erős személyes alappal rendelkeznek, mely lehetővé teszi számukra, hogy a szívfájdalmuk és gyötrelmeik ellenére is szilárd megértéssel álljanak ellen a földrengésszerű eseményeknek.

Ezt még személyesebb szinten szemléltetve: nemrég beszédet mondtam egy csodálatos, életvidám fiatal feleség és anya temetésén (aki a családunk barátja is volt). Az első osztályú fociliga harcias játékos volt, amikor találkozott az akkor fogorvos-tanár férjével, és feleségül ment hozzá. Megáldattak egy csodaszép, koraérett gyermekkel. Hat kihívásokkal teli éven keresztül küzdött hősiessé a rák különböző formáival. Szüntelen érzelmi és testi gyötrelmei ellenére bízott szerető Mennyei Atyjában, és a követői a közösségi médián gyakran idézték híres mondását, miszerint: „Isten a részletekben rejlik.”

Az egyik közösségimédia-bejegyzésében leírta, hogy valaki megkérdezte tőle: „Hogyan van még mindig hited a téged körülvevő összes szívfájdalom ellenére?” Ő határozottan e szavakkal válaszolt: „Mert a hit visz át engem ezeken a sötét időszakokon. A hit nem azt jelenti, hogy semmi

rossz nem fog történni. A hit lehetővé teszi számomra, hogy elhiggyem, újra lesz világosság. Ez a világosság pedig még ragyogóbb lesz amiatt, hogy átmentem a sötétségen. Az évek során sok sötétségnek voltam tanúja, de még ennél is több világosságnak. Csodákat láttam. Angyalokat éreztem. Tudtam, hogy Mennyei Atyám hordoz engem. Ezek egyikét sem tapasztaltam volna meg, ha könnyű lett volna az élet. Ennek az életnek a jövője talán ismeretlen, de a hitem nem az. Ha a hit elvetését választom, akkor amellet döntök, hogy csakis a sötétségben fogok járni. Mert hit nélkül csak a sötétség marad.”¹⁰

Az Úr Jézus Krisztusba vetett hitének rendíthetetlen bizonyossága – a szavaiban és a tetteiben – lelkesítő volt mások számára. Bár a teste *gyenge* volt, felemelt másokat, hogy *erősebbek* legyenek.

Eszembe jut az egyház sok más tagja, akik e nővérhez hasonló harcosok, akik minden egyes nap hittel járnak, igyekezve a mi Szabadítónk, Jézus Krisztus igaz és rettenthetetlen tanítványai lenni. Krisztusról tanulnak. Krisztusról prédikálnak. És igyekeznek példát venni Őröla. Kerüljön bár szilárd vagy rázkódó talajra a mindennapi életük, a lelki alapzatuk erős és rendíthetetlen.

Ők azok az odaadó lelkek, akik megértik a Mily szilárd alap az Isten igéje című himnusz szövegének mélyebb jelentését, és akik „Jézusban leltek szent menedékre”¹¹. Rendkívül hálás vagyok, hogy azok között járhatok, akik a *szentek* elnevezéshez méltó lelki alapzatot építettek, akik elég erősek és biztosan állnak ahhoz, hogy át tudják vészelni az élet számos viharát.

Úgy vélem, nem hangsúlyozhatjuk ki eléggé az ilyen szilárd alapzat fontosságát a személyes életünkben.

Az elemis gyermekeink már fiatalon tanulnak erről az igazságról, amikor így énekelnek:

*A bölcs ember sziklára épített,
Aztán jött egy nagy eső. [...] Az eső ömlött, jó nagy árvíz lett,
De a ház állt a sziklán.*¹²

A szentírások is alátámasztják ezt az alapvető tant. A Szabadító ezt tanította az amerikai földrészen élő népnek:

„És áldottak vagytok, ha mindig megteszitek ezeket a dolgokat, mert akkor *az én sziklámra építettetek*.

De aki közületek többet vagy kevesebbet tesz ennél, *az nem az én sziklámra épít*; hanem homokos alappal épít; és amikor esik az eső, és jön az ár, és fújnak és verik őket a szelek, akkor elbuknak.”¹³

Az egyházi vezetők őszintén remélik, hogy a Salt Lake templom jelentős felújítása hozzá fog járulni Brigham Young azon vágyának beteljesüléséhez, miszerint lássa „a templomot oly módon felépülni, hogy a millenniumon keresztül is kitarson.” Engedjük, hogy az elkövetkezendő években a Salt Lake templom felújítása arra indítson és lelkesítsen minket is egyénekként és családként, hogy – képletesen szólva – mi is oly módon legyünk felépítve, hogy a millenniumon keresztül is kitarjunk.

Így lesz akkor, ha Pál apostol kérésének eleget téve „kincset

Szombat esti ülés | 2020. áprilisi 4.

Gerrit W. Gong elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

gyűjt[ünk] magunknak *jó alapul a jövőre*, hogy elnyerj[ük] az örök életet”.¹⁴ Buzgón azért imádkozom, hogy a lelki alapunk biztos és kitartó legyen, hogy a bizonyosságunk Jézus Krisztus engeszteléséről, valamint az Ő Szabadítónkként és Megváltónkként betöltött szerepéről váljon a mi fő szegletkövünké. Órála tesztek bizonyosságot az Ő nevében, méghozzá Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. William Clayton journal, July 26, 1847 [William Clayton naplója, 1847], Salt Lake City, Egyháztörténeti Könyvtár.
1. Lásd “At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon,” *Deseret Evening News*, Aug. 30, 1897, 5; “Pioneers’ Day,” *Deseret Evening News*, July 26, 1880, 2; Wilford Woodruff journal, July 28, 1847, Salt Lake City, Egyháztörténeti Könyvtár.
2. “Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851,” [Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza általános konferenciájának jegyzőkönyve, 1851] *Deseret News*, Apr. 19, 1851, 241.
3. Lásd “The Temple,” *Deseret News*, Feb. 19, 1853, 130; “Minutes of the General Conference,” *Deseret News*, Apr. 16, 1853, 146; “Minutes of the General Conference,” *Deseret News*, Apr. 30, 1853, 150.
4. “Address by President Brigham Young,” [Brigham Young elnök beszéde] *Millennial Star*, Apr. 22, 1854, 241.
5. “Remarks by President Brigham Young,” [Brigham Young elnök észrevételei] *Deseret News*, Oct. 14, 1863, 97.
6. Az Elnöklő Püspökség beszámolója az Első Elnökségnek a Salt Lake templomról, 2015. október.
7. Lásd Russell M. Nelson: Záróbeszéd. *Liahóna*, 2019. nov. 121.
8. Efézusbeliek 2:20–21.
9. Kim Olsen White közösségimédia-bejegyzése.
11. Mily szilárd alap az Isten igéje. *Himnuszok*, 37. sz.
12. A bölcs és a bolond ember. *Gyermekek énekeskönyve*, 132.; az eredetiben szereplő kiemelés eltávolítva.
13. 3 Nefi 18:12–13; kiemelés hozzáadva.
14. 1 Timótheus 6:19; kiemelés hozzáadva.

Hozsánna és halleluja – Az élő Jézus Krisztus: a visszaállítás és a húsvét középpontja

A hozsánna és halleluja ezen időszakában zengjünk halleluját – hiszen Ő örökkön örökké uralkodik!

Kedves fivérek és nővérek! Hozsánnaival és hallelujával ünnepeljük az élő Jézus Krisztust a folyamatos visszaállítás és a húsvét ezen időszakában. Tökéletes szeretettel a Szabadító arról biztosít bennünket, hogy „békességetek le[het] én bennem. E világon nyomorúságtok leszen; de bízzatok: én legyőztem a világot.”¹

Amikor néhány éve Gong nővér és én ellátogattunk egy kedves családhoz, a kislányuk, Ivy, félénken előhúzta a hegedűtokját. Kiemelte a vonót, megfeszítette és meggyantázta a szőrt, majd visszafektette a vonót a tokba, pukedlizett, és leült. Újdon-sült kezdőként bemutatott mindent, amit a hegedűről tudott. Ma, évekkel később, Ivy gyönyörűen hegedül.

E halandó időszakban egy kicsit mind olyanok vagyunk, mint a kis Ivy és a hegedűje. Az alapoknál kezdjük. Gyakorlással és kitartással fejlődünk és jobbá válunk. Ahogy telik-múlik az idő, az erkölcsi önrendelkezés és a halandóság tapasztalatai segítenek

egyre hasonlóbbá válnunk a Szabadítóhoz, miközben Vele munkálkodunk a szőlőskertjében² és a szövetséges ösvényén járunk.

Az évfordulók – amilyen e bicentenárium is – rávilágítanak a visszaállítás mintáira.³ Jézus Krisztus evangéliumának folyamatos visszaállítását ünnepelve egyben a húsvétra is készülünk. Mindkettővel örvendezünk Jézus Krisztus visszatérében. Ő él – nemcsak akkor, hanem most is; nem csupán néhányakért, hanem

Norvégia, Oslo

mindenkiért. Ő eljött és eljön, hogy az összetört szívűeket meggyógyítsa, a foglyokat kiszabadítsa, a vakok szeméit megnyissa, és szabadon bocsássa a lesújtottakat.⁴ Ez mindegyikünkre vonatkozik. Az Ő megváltó ígéretei mindenkire vonatkoznak, függetlenül a múltunktól, a jelenünktől, és a jövőre vonatkozó aggodalmainktól.

Holnap virágvasárnap lesz. A hagyomány szerint a pálmaágak az Úrban való örvendezés szent jelképei, mivel ezek kísérték *Krisztus dicső bevonulását Jeruzsálembe*, ahol „nagy sokaság... pálmaágakat vón, és kiméne elébe”⁵. (Érdekes lehet számotokra, hogy Harry Anderson e festményének eredetije Russell M. Nelson elnök irodájának falát díszíti, közvetlenül az íróasztala mögött.) A Jelenések könyvében az Istent és a Bárányt dicsőítők „fehér ruhákba [voltak] öltözve, és az ő kezeikben pálmaágak [lengedeztek]”⁶. Az „igazlelkűség köntöse” és a „dicsőség koronája” mellett pálmaágak is részét képezték a Kirtland templom felszentelési imájának.⁷

Természetesen a virágvasárnap jelentősége túlmutat a Jézust pálmaágakkal köszöntő tömegeken. Azon a vasárnapon Jézus bevonult Jeruzsálembe, oly módokon, melyekben a hitűek felismerték a prófécia beteljesedését. Ahogy azt Zakariás⁸ és a zsol-táríró látnoki módon megjövendölte, Urunk számárháton lépett be Jeruzsálembe, miközben a tömegek ennek tudatában így kiáltoztak: „Hozsánna a magasságban!”⁹ A hozsánna szó azt jelenti: „szabadíts meg most”¹⁰. Akkor, ahogy most is, így örvendezünk: „Áldott, a ki jó az Úrnak nevében”¹¹.

Egy héttel virágvasárnap után következik húsvétvasárnap. Russell M. Nelson elnök azt tanítja, hogy Jézus Krisztus „azért jött, hogy megfizessen egy olyan adósságot, amellyel nem Ő

KRISZTUS GYŐZELMES BEVONULÁSA JERUZSÁLEMBE. KÉSZÍTETTE: HARRY ANDERSON

tartozott, mert mi olyan adóssággal tartoztunk, amelyet nem tudunk megfizetni”¹². Valóban, Krisztus engesztelése révén Isten minden gyermeke „megszabadulhat, ha engedelmesked[ik] az Evangélium törvényeinek és szertartásainak”¹³. Húsvétkor halleluját zengünk. A halleluja azt jelenti: „Dicsérjétek Jehovát, az Urat!”¹⁴ Händel *Messias* című oratóriumának Halleluja kórusa közkedvelt húsvéti kijelentése annak, miszerint Ő „uraknak Ura és királyoknak Királya”¹⁵.

A virágvasárnap és húsvétvasárnap közti szent eseménysorozat a hozsánna és a halleluja története. Hozsánnával esdeklünk Istenhez szabadításért, és hallelujával fejezzük ki dicséretünket az Úrnak a szabadítás és a felmagasztosulás reményességéért. Hozsánnával és hallelujával ismerjük el az élő Jézus Krisztust a húsvét és az utolsó napi visszaállítás középpontjaként.

Az utolsó napi visszaállítás isteni megjelenéssel vette kezdetét: az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus szó szerint megjelentek az ifjú Joseph Smithnek. Joseph próféta ezt mondta: „Ha öt percre betekintheznének a mennybe,

többet tudnátok, mint mindannak az elolvasása által, amelyet erről a témáról valaha is írtak.”¹⁶ Mivel a mennyek újból megnyíltak, „hiszünk Istenben, az Örökkévaló Atyában, és az Ő Fiában, Jézus Krisztusban, valamint a Szentlélekben”¹⁷ – a mennyei Isten-ségben –, és ismerjük Őket.

A visszaállítás kezdeti napjaiban, 1836. április 3-án, húsvétvasárnap, az élő Jézus Krisztus megjelent a Kirtland templom felszentelését követően. Akik ott látták Őt, a tűz és víz egymást kiegészítő jelképével tettek Róla biznyságot: „Szemei olyanok voltak, mint a tűz lángja; fején a haj fehér, mint a tiszta hó; arca ragyogott, meghaladva a nap fényességét; hangja pedig olyan volt, akár a nagy vizek zúgásának hangzása, méghozzá Jehova hangja”¹⁸.

Ezen alkalommal Szabadítónk kijelentette: „Én vagyok az első és az utolsó; én vagyok az, aki él, én vagyok az, aki megöletett; én vagyok a ti szószólótok az Atyánál.”¹⁹ Ismét egymást kiegészítő ellentétek: első és utolsó, élő és megöletett. Ő az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég,²⁰ hitünk szerzője és beteljesítője.²¹

Amerikai Egyesült Államok, Utah, West Jordan

Jézus Krisztus megjelenése után Mózes, Éliás és Illés szintén eljött. Isteni rendelkezés alapján ezek a nagyszerű ősi próféták visszaállították a papság kulcsait és felhatalmazását. Visszaállított egyházának adattak „ennek az adományozási korszaknak a kulcsai”²² Isten minden gyermekének megáldására.

Illés eljövetele a Kirtland templomba Malakiás ószövetségbeli jövendölését is beteljesítette, miszerint Illés vissza fog térni „az Úr nagy és félelmetes napjának eljövetele előtt”²³. Ezzel Illés megjelenése egybeesett – noha nem véletlenszerűen – a zsidó pészah időszakával, melyben a hagyományok szerint áhítattal várják Illés visszatértét.

Sok hithű zsidó család terít meg Illésnek is a pészahi asztaluknál. Sokan csordultig töltenek egy poharat az ő meghívására és köszöntésére. Néhányan pedig a széderesti hagyományos vacsorán kiküldenek egy gyermeket az ajtóhoz, melyet résznyire nyitva hagytak, hogy megnézzék, kint áll-e Illés, arra várva, hogy beinvitálják.²⁴

Jövendölés beteljesedéseként és minden dolog megígért visszaállításának részeként²⁵ Illés az ígérethez híven el is jött, húsvétkor, a pészah ünnepének kezdetekor, és elhozta a pecsételő hatalmat, mely összeköti a családokat a földön és a mennyben. Amint azt Moróni tanította Joseph

prófétának: Illés „a gyermekek szívébe ülteti az atyáknak tett ígéreteket, és a gyermekek szíve atyáikhoz fordul. Ha nem így lenne – folytatta Moróni –, akkor az egész föld teljesen elpusztulna az ő eljövetelekor.”²⁶ Illés lelke, a Szentlélek megnyilvánulása a múltbéli, a jelenkori és a jövőbeli nemzedékeinkhez vonz minket a nemzedékrendjeinkben, a történelmünkben és a templomi szolgálatunkban.

Tekintsük át röviden azt is, hogy mit jelképez a pészah. A pészah megemlékezik Izráel gyermekeinek szabadulásáról a közel 400 éves fogságukból. Mózes második könyve számot ad arról, miszerint ezt a megszabadulást sok csapás előzte meg: békák, tetvek, legyek, dögvész, fekélyek és kelések, jégeső és tűz, sás-kák és sűrű sötétség. Az utolsó csapás az ország elsőszülötteinek halálával fenyegetett, de nem Izráel házában – amennyiben a családok meghintik az ajtófélfájukat egy szeplőtelen elsőszülött bárány vérével.²⁷

A halál angyala elhaladt a bárány jelképes vérével megjelölt házak felett.²⁸ Ez az elhaladás azt jelképezi, ahogy Jézus Krisztus végül legyőzte a halált. Igen, Isten Bárányának engesztelő vére hatalmat ad a mi Jó Pásztorunknak, hogy népét nyája biztonságába egybegyűjtse minden helyen és minden körülményben, a fátyol mindkét oldalán.

Jelentőséggel bír, hogy a Mormon könyve „Krisztus hatalmát és feltámadását”²⁹ – a húsvét lényegét – két visszaállítás vetületében írja le.

Először is a feltámadás magában foglalja testünk megfelelő és tökéletes vázának fizikai visszaállítását: „...minden végtag és ízület visszaállítatik annak testéhez; igen, még a fejüknek egy hajszála sem veszik el”³⁰. Ez az ígéret reményt ad azoknak, akik elveszítették a végtagjukat, a látásra, hallásra vagy járásra való képességüket, vagy akik úgy gondolják, veszítettek egy kegyetlen kór, mentális betegség vagy képességeik másféle megfogyatkozásával szemben. Ő ránk fog találni. Éppé tesz minket.

Lelki értelemben a húsvét és Urunk engesztelésének második ígérete az, hogy minden dolog visszaállítatik annak megfelelő rendjébe.³¹ Ez a lelki visszaállítás a tetteinket és a vágyainkat tükrözi. Kenyér az a víz színén³² – visszaállítva „jót azért, ami jó; ... igazlelkű; ...igazságos [és] irgalmas”³³. Nem csoda, hogy Alma próféta 22 alkalommal használja a *visszaállítás* szót,³⁴ miközben így int minket: „viselkedj igazságosan, ítéld igazlelkűen, és szüntelenül tégy jót”³⁵.

Mivel „Isten... maga hoz engesztelést a világ bűneiért”³⁶, az Úr engesztelése nemcsak azt képes teljessé tenni, ami volt, hanem azt is, ami lehet. Mivel Ő ismeri a fájdalmainkat, megpróbáltatásainkat, betegségeinket és mindenféle kísértéseinket,³⁷ Ő irgalommal telve a gyengeségeink szerint képes megsegíteni minket.³⁸ Mivel Isten „egy tökéletes, igazságos Isten... és irgalmas Isten is”, így az irgalom terve képes kielégíteni „az igazságosság követelményeit”³⁹. Bűnbánatot tartunk és megteszünk minden tőlünk telhetőt. Az Úr „szeretetének karjai örökre átölelnek”⁴⁰ minket.

Ma a visszaállítást és a feltámadást ünnepeljük. Veletek együtt örven-dezem Jézus Krisztus evangéliuma teljességének folytatódó visszaállítá-sában. Amint az idei tavasz előtt 200 esztendővel kezdetét vette, továbbra is adatik világosság és kinyilatkoztatás az Úr élő prófétáján és az Ő egyházán keresztül, melyet az Ő nevé-n neveznek – Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza –, valamint a Szent-lélek természetfeletti ajándéka révén kapott személyes kinyilatkoztatás és sugalmazás útján.

E húsvéti időszakban veletek együtt bizonyosságot tesztek Istenről, a mi Mennyei Atyánkról és az Ő Szeretett Fiáról, az élő Jézus Krisztusról. Más halandókat is feszítettek kereszt-re, akik később feltámadtak. De csakis az élő Jézus Krisztus a maga tökéletes feltámadt alakjában az, aki még mindig a kezén, a lábán és az oldalán viseli a kereszt-re feszítés sebeit. Egyedül Ő mondhatja ezt: „Íme, kezem tenyerére véste-lek”⁴¹. Csak tőle hangozhat el ez: „Én vagyok az, aki felemeltetett. Én vagyok Jézus, akit kereszt-re feszítet-tek. Én vagyok Isten Fia.”⁴²

A kicsi Ivyhoz és a hegedűjéhez hasonlatosan mi is némiképp még mindig az út elején járunk. Valóban így van: „A miket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, a miket Isten készített az őt szeretőknak.”⁴³ Ezekben az időkben sokat tanulhatunk Isten jóságáról és a bennünk rejlő isteni lehetőségekről, hogy növekedjen bennünk Isten sze-retete, amint Őt keressük és kinyú-lunk egymás felé. Új módokon és új helyeken, sorról sorra, kedvességről kedvességre, egyéneként és együtte-sen cselekedhetünk és változhatunk.

Kedves fivérek és nővérek min-denütt! Amikor csak találkozom és

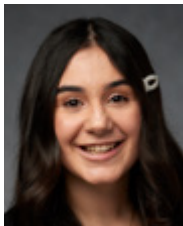
tanulok veletek, a hitetek és jósa-gotok hatására egyfajta evangéliumi kalandvág-y és hála fog el. A ti bizony-ságotok és evangéliumi utazásotok gazdagítja az én bizonyosságomat és evangéliumi utazásomat. A ti aggá-lyaitok és örömeitek, a ti szeretetetek Isten háznépe és a szentek közössége iránt, valamint a visszaállított igazság és világosság általatok megélt megér-tése kiterjeszti számomra a visszaállí-tott evangélium teljességét, melynek a középpontjában az élő Jézus Krisztus áll. Együtt bizakodunk: „Fényben, boróban, ó, maradj velem!”⁴⁴ Egység-be vonódva tudjuk, hogy a terheink és feladataink közepette összeszámol-hatjuk számos áldásunkat.⁴⁵ Láthat-juk, amint a mindennapos részletek és „kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagyszerű dolgokat”⁴⁶ az életünkben.

„És léssen, hogy az igazlelkűeket kigyűjtik minden nemzet közül, és Sionba jönnek, örök öröm dalait da-lolva.”⁴⁷ A hozsánna és halleluja ezen időszakában zengjünk halleluját – hiszen Ő örökkön örökké uralkodik! Kiáltunk hozsánnát Istennek és a Báránynak! Jézus Krisztus szent nevé-ben, ámen. ■

JEGYZETEK

1. János 16:33.
2. Lásd Jákób 5.
3. Amint azt a szentírásokban megjövendöl-ték, az emberiség történelmében az aposz-táziának vagy hitehagyásnak nevezett időszakai vagy körforgása, illetőleg a lelki visszaállításnak nevezett megújult vilá-gosság időszakai mutatkoznak meg; lásd például 2 Thessalonikabeliek 2:3.
4. Lásd Lukács 4:18.
5. János 12:12–13; lásd még Máté 21:8–9; Márk 11:8–10.
6. Jelenések 7:9.
7. Lásd Tan és szövetségek 109:76.
8. Lásd Zakariás 9:9.
9. Máté 21:9.
10. Lásd Szentíraskalauz: hozsánna. Az ószövetségi időktől fogva pálmaágak lengetése kísérte e szavak ismételtetését:

- „Szabadíts meg most, kérlek téged, ó Uram!” A Zsoltárok 118:25-ben megtalálható a hagyományos, hiátust tartalmazó messiási könyörgés teljes kifejezése: „Oh Uram, segíts most, oh Uram, adj most jó előmenetelt!”
11. Zsoltárok 118:26; lásd még 3 Nefi 11:17.
 12. Russell M. Nelson, in *Handel's Messiah: Debtor's Prison* (rövidfilm), ChurchofJesusChrist.org/media-library.
 13. Hittételek 1:3.
 14. Lásd Bible Dictionary, „Hallelujah.”
 15. Lásd Georg Friedrich Händel: *The Messiah*. Könemann Music Budapest (1997); lásd még Jelenések 17:14.
 16. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 441.
 17. Hittételek 1:1.
 18. Tan és szövetségek 110:3; kiemelés hozzáadva.
 19. Tan és szövetségek 110:4.
 20. Lásd Jelenések 1:8; 3 Nefi 9:18; Tan és szövetségek 19:1; 38:1; 45:7.
 21. Lásd Zsidók 12:2; Moróni 6:4.
 22. Tan és szövetségek 110:16.
 23. Malakiás 4:5.
 24. Lásd Stephen D. Ricks, „The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover,” *BYU Studies*, vol. 23, no. 4 (1986), 483–86, byustudies.byu.edu.
 25. Lásd Tan és szövetségek 86:10; lásd még Apostolok cselekedetei 3:19–21.
 26. Joseph Smith története 1:39; az utóbbi években sokan nagy jelentőséget tulajdonítottak az e versben álló többszámú ragozásnak.
 27. Lásd 2 Mózes 7–12.
 28. Lásd 2 Mózes 12:23.
 29. Alma 41:2.
 30. Alma 40:23.
 31. Alma 41:4.
 32. Lásd Prédikátor 11:1.
 33. Alma 41:13.
 34. A *visszaállítás* szó és annak más változatai 22 alkalommal kerülnek említésre az Alma 40:22–24-ben és az Alma 41-ben, egyaránt hangsúlyozva a fizikai és a lelki visszaállítást.
 35. Alma 41:14.
 36. Alma 42:15.
 37. Alma 7:11.
 38. Lásd Alma 7:12.
 39. Alma 42:15.
 40. 2 Nefi 1:15.
 41. 1 Nefi 21:16; lásd még Ésaías 49:16.
 42. Tan és szövetségek 45:52.
 43. 1 Korinthusbeliek 2:9.
 44. Maradj velem. *Himnuszok*, 101. sz.
 45. Lásd Számold össze áldásaidat. *Himnuszok*, 156. sz.
 46. Lásd Alma 37:6.
 47. Tan és szövetségek 45:71.

Laudy Ruth Kaouk
a Provo Utah Cövek, Slate Canyon 14.
Egyházközség (Spanyol) tagja

Így áldja meg a papság a fiatalokat

*A papság által mindannyian felemeltethetünk.
A papság világosságot hoz a világunkba.*

Hálás vagyok, hogy itt lehetek. Amikor megtudtam, hogy ma lehetőségem lesz szólni hozzátok, nagy izgatottságot éreztem, ugyanakkor nagy alázatot is. Sok időt töltöttem azon gondolkozva, hogy mit is oszthatnék meg, és remélem, hogy közvetlenül a Lélek fog hozzátok szólni az üzenetemen keresztül.

A Mormon könyvében Lehi a halála előtt mindegyik fiának ad egy-egy áldást, amely segít nekik látni az erősségeiket és a bennük rejlő örökkévaló lehetőséget. Szüleink nyolc gyermeke közül én vagyok a legfiatalabb, és az elmúlt egy évben fordult elő először, hogy közülünk csak én laktam otthon. Nehéz volt számomra, hogy nem voltak a közelben a testvéreim, és nem volt mindig kéznél valaki, akivel beszélgethettem volna. Voltak olyan esték, amikor nagyon magányosnak éreztem magam. Hálás vagyok a szüleimért, akik a tőlük telhető legjobban igyekeztek segíteni nekem. Jó példa erre az, amikor az édesapám egy különösen emberpróbáló időszakban felajánlotta, hogy ad nekem egy megnyugvást hozó papsági áldást. A dolgok nem változtak meg azonnal a tőle kapott áldás után, de képes voltam érezni a Mennyei Atyámtól

és az apukámtól jövő békességet és szeretetet. Áldottnak érzem magam, hogy olyan érdemes édesapám van, aki papsági áldást adhat, amikor csak szükségem van erre; és aki képes segíteni nekem meglátni az erősségeimet és a bennem rejlő örökkévaló lehetőséget – ahogy Lehi is tette, amikor megáldotta a gyermekeit.

A körülményeitektől függetlenül mindig elérhetőek számotokra a papsági áldások. A családtagokon, barátokon, szolgálattevő fivéreken, papsági vezetőkön, valamint egy olyan Mennyei Atyán keresztül, aki soha nem hagy benneteket cserben, részesülhettek a papság áldásaiban.

Neil L. Andersen elder ezt mondta: „A papság áldásai végtelenül hatalmasabbak annál a személynél, akit arra kértek, hogy ezt az ajándékot kezelje. [...] Amikor érdemesek vagyunk, a papság szertartásai gazdagítják életünket”¹.

Ne habozzatok áldást kérni, amikor fokozott útmutatásra van szükségetek! Éppen a nehéz pillanatainkban van a legnagyobb szükségünk a Lélek segítségére. Senki sem tökéletes, és mindannyian élünk át nehézségeket. Lehetnek közöttünk, akik szorongástól, depressziótól, szenvedélybetegségtől vagy az elégtelenség érzésétől szenvednek. A papsági áldások segíthetnek, hogy felülkerekedjünk ezeken a kihívásokon, és békességben legyen részünk, miközben haladunk előre a jövőbe. Remélem, hogy igyekszünk úgy élni, hogy érdemesek legyünk ezen áldások elnyerésére.

A papság egy másik módon is megáld bennünket: a pátriárkai áldások révén. Én megtanultam a pátriárkai áldásomhoz fordulni, valahányszor csak szomorú vagy magányos vagyok. Az áldásom segít meglátnom a bennem rejlő lehetőséget, valamint Isten konkrét tervét a számomra. Ez megnyugtat és segít túltekintennem a földi látószögemen.

Brazília, São Paulo

Emlékeztet az ajándékaimra és azokra az áldásokra, amelyekben részesülni fogok, ha érdemesen élek. Azt is segít felidézni – és ezáltal békeséget érezni –, hogy Isten épp a megfelelő pillanatban fogja megadni nekem a válaszokat és kitárni előttem az ajtókat, amikor erre a legnagyobb szükségem van.

A pátriárkai áldások segítenek nekünk felkészülni arra, hogy visszatérjünk Mennyei Atyánkhoz és Vele éljünk. Tudom, hogy a pátriárkai áldások Istentől erednek, és képesek segíteni nekünk abban, hogy a gyengeségeinket erősségekké változtassuk. Ezek nem valamiféle „jövendőmondó” üzenetei: ezek az áldások azt mondják el nekünk, amit hallanunk kell. Olyanok ezek, mint egy-egy liahóna mindegyikünk számára. Amikor Isten tesszük az első helyre és van hitünk Őbenne, akkor Ő keresztül fog vezetni bennünket a saját vadonunkon.

Épp úgy, ahogy Isten megáldotta Joseph Smitht a papsággal, hogy vissza lehessen állítani az evangélium áldásait, a papság révén mi is elnyerhetjük az evangélium áldásait az életünkben. Minden héten részünk van abban a kiváltságban és lehetőségben, hogy vegyünk az úrvacsorából. E papsági szertartás révén a Lélek mindig velünk lehet, ez pedig képes megtisztítani és finomítani bennünket. Ha szükségét érzitek, hogy kiiktassatok valamit az életetekből, akkor forduljatok egy olyan vezetőhöz, akiben megbíztok, és aki segíthet nektek rátérni a helyes ösvényre. Vezetőitek képesek segíteni nektek abban, hogy hozzáférjete Jézus Krisztus engesztelésének teljes hatalmához.

A papságnak hála részesülhetünk a templom szertartásainak áldásaiban is. Amióta csak beléphetek a templomba, kitűztem és elsődleges

fontosságuként kezelem azt a célt, hogy rendszeresen elmenjek oda. Azáltal, hogy rászánom az időt és meghozom a szükséges áldozatokat, hogy közelebb legyek Mennyei Atyámhoz az Ő szent házában, megáldattam azzal, hogy olyan kinyilatkoztatásokban és késztetésekben részesültem, amelyek valóban segítettek nekem az életem során.

A papság által mindannyian felemelhetünk. A papság világosságot hoz a világunkba. Robert D. Hales elder ezt mondta: „A papság hatalma nélkül »az egész föld teljesen elpusztulna« (lásd T&Sz 2:1–3). Nem lenne világosság, nem lenne remény – csupán sötétség.”²

Isten szurkol nekünk. Azt szeretné, ha visszatérnénk Hozzá. Ő személyesen ismer minket. Ismer benneteket. Szeret benneteket. Mindig tud rólunk, és akkor is megáld benneteket, amikor nem érezzük úgy, hogy megérdemeljük. Ő tudja, hogy mire van szükségünk, és hogy mikor van rá szükségünk.

„Kérjetek és adatik néktek;

keressetek és találtok; zörgessetek és megnyittatik néktek.

Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyittatik” (Máté 7:7–8).

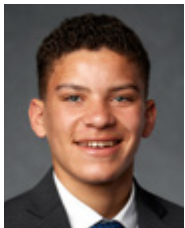
Ha még nem rendelkeztek bizonyossággal a papságról, arra biztatlak titeket, hogy imádkozzatok és kérjétek, hogy ti magatok megismerhessétek a hatalmát, majd pedig olvassátok a szentírásokat, hogy halljátok Isten szavait. Tudom, hogy ha erőfeszítést teszünk arra, hogy megtapasztaljuk Isten papságának hatalmát az életünkben, akkor áldottak leszünk. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Vö. Neil L. Andersen: Hatalom a papságban. *Liahóna*, 2013. nov. 92.
2. Robert D. Hales, “Blessings of the Priesthood,” *Ensign*, Nov. 1995, 32.

FÁTOK, SZOLGÁTÁRSÁIM. KÉSZÍTETTE: LINDA CURLEY CHRISTENSEN ÉS MICHAEL MALM

Enzo Serge Petelo

Provo Utah Edgemont Cövek, Meadow Wood Egyházközség

Így áldja meg a papság a fiatalokat

Megkaptuk a lehetőséget, hogy angyalokhoz hasonlóan végezzünk szolgálattételt, az evangéliumot minden földrészén prédikáljuk, és segítsünk lelkeknek Krisztushoz jönni.

Fivérek és nővérek! Igazán hálás vagyok, amiért ezen a történelmi jelentőségű estén szólhatok hozzátok a papság szent ajándékáról és arról a csodás hatalomról, amellyel az a fiatalok megáldására rendelkezik ebben az adományozási korszakban. Imádkozom, hogy a Lélek tökéletlenségeim ellenére is támogasson engem az igazság tanításában.

Az Első Elnökség így emlékeztetett minden áronipapság-viselőt: „[N]agy lehetőségek és kihívások korában élsz, egy olyan időszakban, amikor a papság vissza lett állítva. Megvan a felhatalmazásod, hogy elvégezd az ároni papság szertartásait. Amennyiben imádságos lélekkel és érdemesen gyakorlod ezt a felhatalmazást, hatalmas áldást hozol majd a körülötted élőkre.”¹ Arra is emlékeztetnek bennünket, az egyházban lévő fiatal férfiakat, hogy Isten szeretett fiai vagyunk, és elvégzendő munkája van a számunkra,² valamint hogy segítünk azon munkájában, hogy véghezvigye az ember halhatatlanságát és örök életét (lásd Mózes 1:39).

A papság az a felhatalmazás, amely lehetővé teszi a Szabadító evangéliuma szertartásainak és szövetségeinek kiszolgáltatását azok számára, akik érdemesek az elnyerésükre. E papsági szertartásokon és szent szövetségeken keresztül adatik meg a Szabadító engesztelése áldásainak teljessége, amely segít nekünk elérni isteni rendeltetésünket.

Joseph Smith egy fiatal férfi volt, akit Isten elhívott Jézus Krisztus evangéliumának visszaállítására, és e célra megkapta a papságot, melyet az egész

emberiség megáldására használt. A Tan és szövetségek 135 megemlíti számos olyan áldást, melyet Joseph ezen adományozási korszak fiataljainak adott. Ezt olvassuk: „Joseph Smith... – egyedül Jézust kivéve –, többet tett az emberek megszabadulásáért e világon, mint bárki más, aki valaha is élt azon. [N]apvilágra hozta a Mormon könyvét... Az... örök evangélium teljességét elküldte a föld négy szegletébe. Előhozta az ezen könyvet, a [Tan és szövetségeket] alkotó kinyilatkoztatásokat és parancsolatokat... Összegyűjtött több ezer utolsó napi szentet..., és olyan hírnevet hagyott hátra, amely nem pusztítható el” (Tan és szövetségek 135:3).

Ahhoz, hogy eredményesen szolgáljunk, ahogyan Joseph tette, érdemesen jogosulttá kell válnunk az Úr papsági hatalmára. A Mormon könyve fordításának idején Joseph és Oliver Cowdery meg szeretett volna keresztelkedni, de hiányzott hozzá a megfelelő felhatalmazásuk. 1829. május 15-én letérdeltek imádkozni, és meglátogatta őket Keresztelő János, aki átadta nekik az ároni papság kulcsait és felhatalmazását, e szavakkal: „Szolgatársaim, a Messiás nevében rátok ruházom Áron papságát, amely rendelkezik az angyalok szolgálattételének,

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Eagle Mountain

és a bűnbánat evangéliumának, és a bűnök bocsánatára alámerítéssel történő keresztelésnek a kulcsaival” (Tan és szövetségek 13:1).

Megkaptuk a lehetőséget, hogy angyalokhoz hasonlóan végezzünk szolgálattételt, az evangéliumot minden földrészen prédikáljuk, és segítsünk lelkeknek Krisztushoz jönni. Ez a szolgálat közös munkálkodásba von bennünket Keresztelő Jánossal, Morónival, Joseph Smithszel, Russell M. Nelson elnökkel és az Úr más szorgalmas szolgálóival.

Az Ő papságában és papságával végzett szolgálatunk összehozza azokat, akik elkötelezettek az Úr tanításainak pontos követése és megélése iránt – amiről személyesen tudom, hogy nehéz tud lenni a fiatalság kihívásai közepette. Ha azonban egységet alkotunk az Úr ezen szolgatársaival az Ő munkájának megvalósításáért, az segíteni fog megerősíteni bennünket az ellenség kísértései és megtévesztései ellen. Jelzőfények lehetnek mindazok számára, akik bizonytalanok önmagukkal kapcsolatban. A bennetek lévő világosság olyan ragyogóan fog fényleni, hogy akivel csak érintkezésbe kerültök, már attól is áldott lesz, hogy a társaságokban van. Időnként nehéz lehet elismerni a lelki társaink jelenlétét, de én hálás vagyok azért, hogy tudom, hogy egy hithű papsági kvórum tagja vagyok, amellyel együtt dolgozhatok azon, hogy fejlődve közelebb kerüljek Krisztushoz.

A barátaink és családtagjaink mellett a Szentlélek az egyik leghűsebb és legmegbízhatóbb társunk. Ám ahhoz, hogy meghívjuk az Ő állandó társaságát, muszáj olyan helyzetekbe és helyekre tennünk magunkat, ahol Ő szívesen van jelen. Ez már a saját otthonunkban kezdetét veheti, amikor azon dolgozunk, hogy szent helyé

tegyük azt a mindennapos szentírás-tanulmányozásban való részvétel és a családi ima által, de ami még fontosabb: azáltal, hogy személyesen tanulmányozzuk a szentírásokat, és önállóan imádkozunk.

Az év elején az az izgalmas, ugyanakkor alázatra készítő lehetőség adatott meg nekem, hogy segíthetem a kishúgom, Oceane haladását a szövetség ösvényén, amikor elfogadta a keresztelésre szóló felkérést, hogy teljesítse a celesztális királyságba való belépés egyik előírt feltételét. Egy hónappal elhalasztotta a keresztelőjét, amíg engem elrendeltek papnak, hogy biztosítani tudja nekem ezen szertartás elvégzésének kiváltságát, a többi lánytestvérünknek pedig szintén kiváltsága volt papsági megbízás alatt tevékenykedve tanúként szolgálni. Amint ott álltunk a medence két ellentétes oldalán, és készültünk belépni a vízbe, feltűnt, hogy éppolyan izgatott, mint én, és a helyes döntését látva úgy éreztem, hogy egység van köztünk. A papságom gyakorlására kapott e lehetőség megkövetelte tőlem, hogy az evangélium szerinti életvitelben gondosabb és kevésbé felszínes legyek. A felkészülés érdekében azon a héten mindennap elmentem a templomba kereszteleseket végezni a halottakért, amiben támogatott az anyukám, a nagymamám és a húgom is.

Ebből az élményből sokat tanultam a papságról és arról, hogy miként gyakorolhatom azt érdemesen. Tudom, hogy minden papságviselő érezheti ugyanezt, ha követjük Nefi példáját, miszerint „megyek és megteszem” (1 Nefi 3:7). Nem ülhetünk tétlenül, azt várva az Úrtól, hogy használjon bennünket az Ő nagy munkájában. Nem szabad arra várnunk, hogy megkeressenek minket azok, akiknek a segítségünkre van szükségük:

papságviselőkként kötelességünk példát mutatni és Isten tanúiként állni. Ha olyan döntéseket hozunk, amelyek gátolják az örökkévaló előrehaladásunkat, akkor most kell változtatnunk. Sátán a tőle telhető legkeményebben megpróbál az egyszerű élvezetek keresésének testi állapotában tartani bennünket, de tudom, hogy ha kellő erőfeszítést teszünk, ha megtaláljuk azokat, akik támogatni fognak bennünket, és mindennap bűnbánatot tartunk, akkor ez hihetetlen áldásokat fog eredményezni, az életünk pedig örökre megváltozik, miközben előre törekedünk a szövetség ösvényén.

Tudom, hogy ez Jézus Krisztus igaz egyháza, aki a Szabadítónk, és aki átadta a papság kulcsait az Ő apostolainak, hogy azokat használva irányítsanak bennünket – különösen ezekben a próbára tevő időkben –, valamint felkészítsék a világot az Ő visszatérésére.

Tudom, hogy Joseph Smith a visszaállítás prófétája volt, és hogy Nelson elnök az élő prófétánk ma. Mindenkit arra hívok, hogy tanulmányozza ezeknek a nagyszerű papságviselőknél az életét, és törekedjünk naponta jobbra tenni magunkat, hogy készen álljunk találkozni az Alkotónkkal. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Az Első Elnökség in *Az Isten iránti kötelességem teljesítése* (füzet, 2010). 5.
2. Lásd Az ároni papsági kvórumok alapeszméje. *Általános kézikönyv: Szolgálat Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában*, 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Jean B. Bingham
a Segítőegylet általános elnöke

Egységbe fonódva Isten munkájának végzésében

Isteni lehetőségeink betöltésének a legeredményesebb módja az, ha összedolgozunk, megáldatva az Ő papságának hatalmával és felhatalmazásával.

Drága, csodálatos nővéreim és fivéreim! Nagy öröm itt lenni veletek. Bárhonnan hallgassanak is, ölelést küldök a nővéreimnek és szívélyes kézfogást a fivéreimnek. Egységbe fonódunk az Úr munkájában.

Amikor Ádámra és Évára gondolunk, gyakran először a felhőtlen életük jut eszünkbe az Éden kertjében. Jómagam elképzelem, hogy az időjárás mindig tökéletes volt – se nem túl meleg, se nem túl hideg –, és bőségesen termett tőlük karnyújtásnyira az ízletes gyümölcs és zöldség, így akkor ehettek, amikor csak akartak. Mivel ez egy új világ volt számukra, sok volt a felfedeznivaló, és minden egyes napot érdekessé tett az állatvilággal való ismerkedés és csodaszép környezetük felderítése. Parancsolatokat is kaptak, melyeket be kellett tartaniuk, és ezekhez az utasításokhoz mindketten másként álltak hozzá, ami eleinte némi nyugtalanságot és zavart okozott.¹ Azonban miközben az életüket örökre megváltoztató döntéseket hozták, megtanultak összedolgozni és egységessé válni mindazon célok

elérésében, melyeket Isten nekik és minden gyermekének szánt.

Most képzeljétek el ezt a párt a halandóságban! Meg kellett dolgozniuk az élelmükért, az állatok némelyike *őket* tartotta élelemnek, és részük volt olyan nehéz kihívásokban, amelyekben csak úgy tudtak felülkerekedni, hogy tanácskoztak és együtt imádkoztak. Szerintem biztosan volt legalább néhány olyan alkalom, amikor különbözött a véleményük arról, hogy miként nézzenek szembe a kihívásokkal. A bukás révén azonban már megtanulták, hogy feltétlenül egységben és szeretetben kell cselekedniük. Az isteni forrásokból érkező tanítások megismertették velük a szabadítás tervét és Jézus Krisztus evangéliumának e tervet működtető tantételeit. Mivel megértették, hogy a földi rendeltetésük és az örök céljuk egy és ugyanaz, megelégedést és sikert hozott számukra a szeretetben és igazlelkűségben végzett közös munka elsajátítása.

Amikor gyermekeik születtek, Ádám és Éva megtanították a családjuknak azt, amit annak idején ők

maguk mennyei hírnököktől tanultak. Arra összpontosítottak, hogy segítsenek a gyermekeiknek is megérteni és magukévá tenni azokat a tantételeket, amelyek boldoggá teszik őket ebben az életben, valamint felkészítik őket a mennyei szüleikhez való visszatérésre, miután gyarapították a képességeiket és bebizonyították az Isten iránti engedelmességüket. Mindezek során Ádám és Éva megtanulták értékelni eltérő erősségeiket, és támogatták egymást az örökkévaló jelentőséggel bíró munkájukban.²

Teltek-múltak az évszázadok, majd évezredek, és a félretájékoztató, valamint a félreértések homályba burkolták a férfiak és a nők ihletett és egymásra utalt közreműködésének nyilvánvalóságát. Az édenkerti csodás kezdet és a napjaink között eltelt időszakban az ellenség meglehetősen sikeres volt annak a célnak az elérésében, hogy a lelkünk leigázására törekedve elválassza egymástól a férfiakat és a nőket. Lucifer tudja, hogy ha kárt tud tenni a férfiak és a nők által érzett egységben, ha össze tud minket zavarni az isteni értékünk és a szövetség szerinti feladatköreink tekintetében, akkor sikerrel jár majd a családok lerombolásában, melyek az örökkévalóság létfontosságú egységei.

Sátán összehasonlításra ösztönöz, annak eszközeként, hogy a felsőbb- és alsóbbrendűség érzését keltse, elrejtve azt az örök igazságot, hogy a férfiak és a nők velük született különbözőségei Istentől erednek és mind ugyanolyan értékesek. Megpróbálta lekicsinyelni azt, amivel a nők hozzájárulnak a családhoz és a civil társadalomhoz, csökkentve ezzel a jóra való felemelő hatásukat. Célja egy hatalmi harc előmozdítása volt ahelyett, hogy ünnepelnék a férfiak és a

nők egymást kiegészítő és az egységet elősegítő egyedi hozzájárulásait.

Így hát az évek során világszer-
te nagyrészt elpárolgott a férfiak és
nők istenileg egymásra utalt, mégis
egymástól eltérő hozzájárulásainak
és feladatköreinek teljes megértése.
A nők sok társadalomban a férfiak alá-
rendeltjei lettek, nem pedig mellettük
álló társak, és tevékenységeik szűk
hatáskörre korlátozódtak. A lelki fej-
lődés szinte teljesen elakadt ezekben
a sötét időkben; valójában nagyon
kevés lelki világosság tudott behatolni
a dominancia hagyományaival átítatott
elmékbe és szívekbe.

Aztán „a napnál is ragyogóbb”³
fényugárként megjelent a visszaállí-
tott evangélium világossága, amikor az
Atyaisten és az Ő Fia, Jézus Krisztus
New York állam északi részének
azon a megszentelt erdős vidékén
1820 koratavaszán megjelentek az ifjú
Joseph Smithnek. Ez az esemény elin-
dította a mennyből érkező kinyilatkoz-
tatás korunkbeli kiáradását. Krisztus
eredeti egyházának az egyik első
visszaállított eleme Isten papságának
a felhatalmazása volt. A visszaállítás
folyamatos kibontakozásával a férfiak
és a nők elkezdték újra felismerni
annak fontosságát és lehetőségeit, ha
egymás társaiként dolgoznak, Óáltala
felhatalmazva és Tőle kapva útmuta-
tást ebben a szent munkában.

1842-ben, amikor a szárnyait bon-
tató egyházban a nők hivatalosan
csoportba szerettek volna rendeződni,
hogy segítsenek a munkában, Joseph

Smith elnök sugalmazást érzett arra,
hogy „a papság alatt, a papság mintá-
ját követve”⁴ szervezze meg őket. Azt
mondta: „Most pedig átadom nektek a
kulcsot Isten nevében, ...jobb napok-
nak néz elébe az egylet”⁵. E kulcs
átadása óta pedig fokozatosan bővülni
kezdték a nők lehetőségei az oktatás-
ban, a politikában és a gazdaságban
szerte a világon.⁶

Ez a nők számára létrehozott egy-
házi szervezet, amely a Segítőegylet
nevet kapta, különbözött a kor egyéb
nőegyleteitől, mert egy próféta hozta
létre, aki papsági felhatalmazással
cselekedve adott a nőknek felhatalma-
zást, szent felelősségeket és az egyház
szerkezetén belüli, nem pedig attól
különálló hivatalokat.⁷

Joseph Smith próféta napjaitól
mostanáig mindenek folyamatos
visszaállítása rávilágított a papsági
felhatalmazás és hatalom szükségessé-
gére, mely a férfiaknak és a nőknek is
segít eleget tenni az Isten által kijelölt
feladatköreiknek. Nemrég azt tanítot-
ták nekünk, hogy a papsági kulcsokat
viselő személy irányítása alatt elvá-
lasztott nők *papsági felhatalmazással*
munkálkodnak az elhívásaikban.⁸

2019 októberében Russell M.
Nelson elnök azt tanította, hogy a
templomban felruházott nőknek az

Istennel kötött szent szövetségek
betartása által *papsági hatalom* van az
életében és az otthonában.⁹ Kifejtette,
hogy „a mennyek ugyanúgy nyitva
állnak azon *nők* előtt, akiket felruhá-
ztak Isten hatalmával – mely a papsági
szövetségeikből ered –, mint a pap-
ságot viselő férfiak előtt.” És minden
nővért arra buzdított, hogy mérítsen
bőségesen „a Szabadító hatalmából
a családokat és a többi szeretteket
megsegítésére”¹⁰.

Vajon mit jelent ez a ti számotokra
és az én számomra? Hogyan vál-
toztatja meg az életünket a papsági
felhatalmazás és hatalom megértése?
Az egyik kulcs annak megértése, hogy
ha a férfiak és a nők összedolgoz-
nak, akkor sokkal többet el tudnak
végezni, mintha külön dolgoznának.¹¹
A szerepköreink kiegészítik egymást,
nem pedig versengenek egymással.
Bár a nők nincsenek papsági hiva-
talba rendelve, amint azt korábban
már említettem, papsági hatalommal
vannak megáldva, amikor betartják a
szövetségeiket, és papsági felhatalma-
zással munkálkodnak, amikor elvá-
lasztják őket egy elhívásra.

Egy pompás augusztusi napon
abban a kiváltságban volt részem, hogy
leülhettem Russell M. Nelson elnök-
kel Joseph és Emma Smith újjáépített

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Syracuse

otthonában a Pennsylvania állambeli Harmonyban, nem messze attól a helytől, ahol ezekben az utolsó napokban sor került az ároni papság visszaállítására. Beszélgetésünk során Nelson elnök elmondta, milyen fontos szerepet játszottak a nők visszaállításban.

Nelson elnök: „Amikor idejövök a papság visszaállításának e helyszínére, az eszembe jutó egyik legfontosabb vonatkozás a nők által a visszaállításban játszott fontos szerep.

Amikor Joseph nekilátott a Mormon könyve fordításának, ki írta le? Nos, egy kicsit ő is írt, de nem sokat. Emma vállalkozott rá.

Eszembe jut az is, amikor Joseph imádkozni ment az otthona közelében lévő erdőbe a New York állambeli Palmyrában. Hová ment? A Szent Ligetbe. Miért pont oda? Mert ez volt az a hely, ahová az édesanyja ment, amikor imádkozni akart.

És ez csak kettő azon nők sorában, akik kulcsfontosságú szerepet játszottak a papság visszaállításában és az egyház visszaállításában. Kétségkívül elmondhatjuk, hogy a mi feleségünk ma éppen olyan fontos, mint ők voltak akkor. Ez csak természetes.”

Emmához, Lucyhez és Josephhez hasonlóan mi is akkor vagyunk a legeredményesebbek, ha hajlandóak vagyunk tanulni egymástól és egységbe fonódunk abban a célunkban, hogy Jézus Krisztus tanítványaivá váljunk és másoknak is segítsünk ezen az ösvényen.

Tudjuk, hogy „a papság megszámlálhatatlanul sokféle módon áldja meg Isten gyermekeinek életét. Az egyházi elhívásokban, a templomi szertartásokban, a családi kapcsolatokban és a csendes, egyéni szolgálattételben az utolsó napi szent nők és férfiak együtt haladnak előre papsági hatalommal és felhatalmazással. A férfiak és nők

egymásra vannak utalva, miközben Isten munkáját valósítják meg az Ő hatalma által; ennek pedig központi szerepe van Jézus Krisztus evangéliumában, amely Joseph Smith prófétán keresztül lett visszaállítva.”¹²

Az egység nélkülözhetetlen ahhoz az isteni munkához, melynek elvégzése a mi kiváltságunk, és amelyre elhívást kaptunk, de ez nem következik be magától. Erőfeszítést és időt igényel az, hogy valóban tanácskozzunk egymással – meghallgassuk egymást, megértsük a másik szempontjait és tapasztalatokat osszuk meg –, azonban a folyamat maga is további sugalmazott döntéseket eredményez. Isteni lehetőségeink betöltésének a legeredményesebb módja otthon és az egyházi feladatainkban is az, ha összedolgozunk különböző, de egymást kiegészítő szerepköreinkben, megáldva a papság hatalmával és felhatalmazásával.

Hogy néz ki ez a társkapcsolat a mai szövetséges nők életében? Hadd osszak meg egy példát.

Alison és John társkapcsolata különleges volt. Rövid- és hosszútávú versenyeken is tandemezték. Ezzel a kerékpárral csak úgy lehet sikeresen

versenyezni, ha a két kerékpáros összhangban van egymással. A megfelelő időben ugyanabba az irányba kell hajolniuk. Egyikük sem uralhatja a másikat, egyértelműen kell egymással kommunikálniuk, és mindenkinek meg kell tennie a maga részét. Az elöl ülő kapitány dönthet arról, hogy mikor fékezzenek, és hogy mikor álljanak fel a nyeregben. A hátul ülő navigátornak figyelnie kell arra, hogy mi történik, és készen kell állnia további erő kifejtésre akkor, ha kissé lemaradtak, vagy lassításra akkor, ha túl közel érnek a többi kerékpárhoz. Támogatniuk kell egymást ahhoz, hogy haladjanak és elérjék a céljukat.

Alison így magyarázta ezt: „Kezdetben, amikor fel kell állnunk, a kapitányi nyeregben ülő ember azt mondja, hogy »felállunk«, amikor pedig abba kell hagynunk a tekerést, azt mondja, hogy »fékezek«. Egy idő után a navigátor már maga is tudja, mikor fog a kapitány felállni vagy fékezni, és semmit nem szükséges mondani. Megtanultunk ráhangolódni arra, hogy mi a helyzet a másikkal, és meg tudtuk mondani, mikor küszködik, és [akkor] a másik megpróbált behúzni. Valójában az egész a bizalomról és az

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

együttműködésről szól.”¹³

John és Alison nem csupán a kerékpárjuk tekerése közben voltak egységesek, hanem a házasságukban is. Mindketten jobban vágytak a másik boldogságára, mint a sajátjukra; mindketten a jót keresték a másikban, és azon dolgoztak, hogy legyőzzék önmagukban a kevésbé nagyszerű dolgokat. Felváltva vezettek, és felváltva vállaltak többet akkor, ha a társuk küszködött. Mindketten értékelték a másik hozzájárulását, és jobb választokat találtak a kihívásaikra, amikor egyesítették a tehetségeiket és a forrásaikat. Valóban krisztusi szeretet által kötődtek egymáshoz.

Az egységben való együttműködés isteni mintájára való fokozott ráhangolódáson nagyon is sok múlik napjainkban, amikor körülvesznek minket az énközpontú üzenetek. A nőknek jellegzetes, isteni ajándékaik vannak¹⁴, és különleges feladatköröket kaptak, de ezek nem fontosabbak – vagy kevésbé fontosak – a férfiak ajándékainál és feladatköreinél. *Mind* szándékos és szükséges Mennyei Atya arra vonatkozó isteni tervének véghezviteléhez, hogy minden egyes gyermekének a legjobb esélyt adja meg a bennük rejlő isteni lehetőség elérésére.

Ma „olyan nőkre van szükségünk, akikben megvan Éva anyánk bátorsága és látásmódja”¹⁵, hogy fivéreikkel egységbe fonódva lelkeket hozzanak Krisztushoz.¹⁶ A férfiaknak valódi társakká kell válniuk annak feltételezése helyett, hogy ez egyedül az ő felelősségük, vagy ahelyett, hogy „színlelt” társként a nőkre hagynák a munka nagy részének elvégzését. A nőknek hajlandónak kell lenniük előre lépni, elfoglalva „jogos és szükséges hely[ü]ket”¹⁷ társakként ahelyett, hogy úgy gondolnák, ezt mind maguknak kell megtenniük, vagy arra várnának, hogy

megmondják nekik, mit tegyenek.¹⁸

Nem az „egyenlősi” létrehozását, hanem a tanbéli igazság megértését célozza az, ha létfontosságú résztvevőkként tekintünk a nőkre. Ehhez nem egy megvalósítási programot kell kidolgoznunk, hanem inkább tevékenyen dolgozhatunk azon, hogy úgy értékeljük az nőket, ahogyan Isten teszi: nélkülözhetetlen társakként a szabadítás és a felmagasztosulás munkájában.

Készen állunk erre? Azon leszünk, hogy felülkerekedjünk a kulturális előítéleteken, és inkább az alapvető tanból eredő isteni mintákat és gyakorlatokat tegyük magunkévá? Russell M. Nelson elnök arra kér minket, hogy haladjunk „kart karba öltve... ebben a szent munkában”, és segítsünk „felkészíteni a világot az Úr második eljövételére”¹⁹. Ezt téve megtanuljuk értékelni minden egyén hozzájárulását, és növeljük az isteni szerepköreink betöltésének eredményességét. Nagyobb örömet fogunk érezni annál, amit valaha is megtapasztaltunk.

Döntsünk mindannyian úgy, hogy egységessé válunk az Úr sugalmazott módján, és segítjük az Ő munkájának haladását! Szeretett Szabadítónk, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd 1 Mózes 3:1–18; Mózes 4:1–19.
2. Lásd Mózes 5:1–12. Ezek a versek Ádám és Éva valós társkapcsolatáról tanítanak: gyermekeik lettek (2. vers); együtt dolgoztak, hogy gondoskodjanak magukról és a családjukról (1. vers); együtt imádkoztak (4. vers); engedelmeskedtek Isten parancsolatainak és együtt áldozatokat mutattak be (5. vers); együtt tanulták (4., 6–11. versek) és tanították (12. vers) Jézus Krisztus evangéliumát a gyermekeiknek.
3. Joseph Smith története 1:16.
4. Joseph Smith in Sarah M. Kimball, “Autobiography,” *Woman’s Exponent*, Sept. 1, 1883, 51; lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 474.
5. Joseph Smith, in “Nauvoo Relief Society Minute Book,” 40, josephsmithpapers.org.

6. Lásd George Albert Smith, “Address to the Members of the Relief Society,” *Relief Society Magazine*, Dec. 1945, 717.
7. Lásd John Taylor, in Nauvoo Relief Society Minutes, Mar. 17, 1842; elérhető a churchhistorianspress.org oldalon. Eliza R. Snow szerint Joseph Smith azt is tanította, hogy a nők hivatalosan is meg voltak szervezve a korábbi adományozási korszakokban (lásd Eliza R. Snow, “Female Relief Society,” *Deseret News*, Apr. 22, 1868, 81; *Leányaim a királyságomban: A Segítőegylet története és munkássága* [2011]. 1–7.).
8. Lásd Dallin H. Oaks: A papság kulcsai és felhatalmazása. *Liahóna*, 2014. máj. 49–52.
9. Lásd Russell M. Nelson: Lelki kincsek. *Liahóna*, 2019. nov. 78., 79.
10. Russell M. Nelson: Lelki kincsek. 77.
11. „Ám a visszaállított evangélium azt az örök elképzelést tanítja, hogy a férj és a feleség kölcsönösen függ egymástól. Egyenlőek. Társak” (Bruce R. and Marie K. Hafen, “Crossing Thresholds and Becoming Equal Partners,” *Liahona*, Aug. 2007, 28).
12. Vö. Evangéliumi témák: Joseph Smith tanításai a papságról, a templomról és a nőkről, topics.ChurchofJesusChrist.org.
13. Magánlevelezés.
14. Lásd Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. *Liahóna*, 2015. nov. 95–97.
15. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. 97.
16. Lásd *Általános kézikönyv: Szolgálat Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. 97.
18. „Drága nőtestvéreim! Bármilyen elhívások legyen is, bármilyen körülmények között éljete is, szükségünk van benyomásaitokra, meglátásaitokra és sugalmazásotokra. Szükségünk van arra, hogy felszólaljatok az egyházközségi és cöveki tanácsokon. Szükséges, hogy minden férjzett nőtestvér »közreműködő és teljes jogú társként« szöjljön, amikor férjével együtt kormányozza a családját. Akár házások, akár egyedülállók vagytok, ti, nőtestvérek, olyan megkülönböztető képességek és különleges megérezések birtokában vagytok, melyeket Isten ajándékként kaptatok. Mi, férfitestvérek, nem tudjuk utánozni a ti páratlan hatásotokat. [...] Szükségünk van az erőtokre!” (Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. 97.)
19. Russell M. Nelson: Kérés a nőtestvéreimhez. 97.

AZ ELSŐ ELNÖKSÉG

Dallin H. Oaks
első tanácsos

Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

Henry B. Eyring
második tanácsos

A TIZENKÉT APOSTOL KVÓRUMA

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

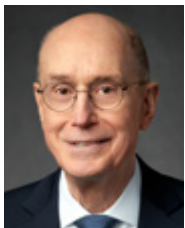
José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

A HETVENEK ELNÖKSÉGE

ÁLTALÁNOS FELHATALMAZOTT HETVENESEK (angol betűrendben)

Henry B. Eyring elnök
második tanácsos az Első Elnökségben

Ő előttünk jár

Az Úr vezeti evangéliuma visszaállítását és az Ő egyházát. Tökéletesen ismeri a jövőt. Munkára szólít benneteket.

Szeretett testvéreim! Hálás vagyok, hogy együtt lehetek veletek itt, Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza általános konferenciáján. Felhívásában, melyben arra kért, gondoljuk át, miként áldott meg bennünket és a szeretteinket az Úr egyházának visszaállítása ebben az utolsó adományozási korszakban, Russell M. Nelson elnök azt ígérte, hogy élményeink nem csupán emlékezetesek, hanem feledhetetlenek lesznek.

Az én élményeim emlékezetesek voltak, ahogyan biztosan a tieitek

is. Az, hogy vajon felejthetetlenek is lesznek-e, rajtunk múlik. Azért fontos ez számomra, mert az e konferenciára való felkészülés élménye oly módon változtatott meg, amely szeretném, ha tartós maradna. Hadd magyarázzam el ezt!

Felkészülésem a visszaállítás egyik eseményéről beszámoló feljegyzéshez vezetett. Számos alkalommal olvastam már róla, számomra mégis mindig csak egy fontos találkozóról szóló feljegyzés maradt, amelyen Joseph Smith, a visszaállítás prófétája vett

részt. Ez alkalommal azonban megláttam a beszámolóban azt, miként vezet az Úr bennünket, az Ő tanítványait az Ő egyházában. Megláttam, mit jelent nekünk, halandóknak az, hogy a világ Szabadítója vezet bennünket – a Teremtő, aki minden dolgot tud, a múltból, a jelenből és a jövőből. Lépésről lépésre tanít és vezet bennünket, sohasem erőszakkal.

Az általam leírt találkozó a visszaállítás egyik csúcspontja volt. Egy sabbatnapi gyűlés volt ez, amelyet 1836. április 3-án, Ohio-ban, a Kirtland templomban tartottak, hét nappal annak felszentelése után. Joseph Smith egészen egyszerűen írta le a világtörténelem e hatalmas pillanatát. Beszámolójának nagy része a Tan és szövetségek 110. szakaszában került feljegyzésre:

„Délután segítettem a többi elnöknek, amint szétosztották az úrvacsorát az egyháznak, a Tizenkettőtől kapva meg azt, akiknek ezen a napon kiváltságában állt az, hogy a szent asztalnál elrendelt szolgálatot teljesítsenek. Miután elvégeztem ezt a szolgálatot a testvéreimnek, visszatértem a szószékhez, a függönyök lent voltak, és ünnepélyes, csendes imában Oliver Cowderyvel együtt térdre borultam. Miután az imából felegyenesedtünk, a következő látomás tárult mindkettőnk elé.”¹

„A Fátyol elvételét elménkről, és értelmünk szemei megnyíltak.

Láttuk az Urat, a szószék könyöklőjén állva előttünk; és lábai alatt színaranyból készült, borostyánhoz hasonló színű volt a kövezet.

Szemei olyanok voltak, mint a tűz lángja; fején a haj fehér, mint a tiszta hó; arca ragyogott, meghaladva a nap fényességét; hangja pedig olyan volt, akár a nagy vizek zúgásának hangzása, méghozzá Jehova hangja, mondván:

JÉZUS KRISZTUS MEGJELÉNÉSE JOSEPH SMITH PRÓFÉTÁNAK ÉS OLIVER COWDERYNEK. KÉSZÍTETTE: WALTER RANE

Én vagyok az első és az utolsó; én vagyok az, aki él, én vagyok az, aki megöletett; én vagyok a ti szószólótok az Atyánál.

Íme, bűneitek megbocsáttattak nektek; tiszták vagytok énelőttem; emeljétek fel tehát a fejeteket és örvendezetek.

Örvendjen testvéreitek szíve, és örvendjen népem egészének szíve, akik szívvel-lélekkel felépítették nevemnek ezt a házat.

Mert íme, én elfogadtam ezt a házat, és nevem itt lesz; és én ki fogom nyilvánítani magamat népemnek, irgalommal, ebben a házban.

Igen, meg fogok jelenni szolgálóimnak, és saját hangomon szólok hozzájuk, ha népem betartja parancsolataimat, és nem szennyezi be ezt a szent házat.

Igen, ezrek és tízezrek szíve örvend majd nagyon a kiáradó áldások, valamint azon felruházás következtében, amellyel szolgálóim e házban felruháztatnak.

És e ház hírneve elterjed idegen földekre; és ez a kezdete annak az áldásnak, amely népem fejére kiárad. Így lesz. Ámen.

Miután bezárult ez a látomás, ismét megnyíltak nekünk az egek; és Mózes jelent meg előttünk, és átadta nekünk Izraelnek a föld négy részéből történő összegyűjtésének, valamint a tíz törzs északi földről történő elvezetésének a kulcsait.

Ezután Éliás jelent meg, és átadta Ábrahám evangéliumának adományozási korszakát, mondván, hogy bennünk és a mi magunkban minden utánunk következő nemzedék megáldatik.

Miután ez a látomás bezárult, egy másik nagyszerű és dicsőséges látomás tárult elénk; mert Illés próféta állt előttünk, aki a halál megízlelése

nélkül vitetett a mennybe, és azt mondta:

„Íme teljesen elérkezett az idő, amelyről Malakiás szája szólt – aki bizonyosságot tett arról, hogy ő [Illés] elküldetik, mielőtt eljő az Úr nagy és félelmetes napja –

Hogy az atyák szívét a gyermekekhez fordítsa, és a gyermekeket az atyákhoz, különben az egész földet átok sújtja –

Kezetekbe adatnak tehát ennek az adományozási korszaknak a kulcsai; és ebből tudhatjátok, hogy az Úr nagy és félelmetes napja közel van, még hozzá az ajtóknál.”²

Nos, számtalanszor olvastam már ezt a beszámolót. A Szentlélek már megerősítette számomra, hogy a beszámoló igaz. Ahogy azonban a konferenciára készülve tanulmányoztam és készültem, még tisztábban megláttam az Úr hatalmát, amellyel részletekbe menően vezeti az Ő tanítványait az Ő munkájában.

Hét évvel azt megelőzően, hogy Mózes Josephre bízta Izrael egybegyűjtésének kulcsait a Kirtland templomban, „Joseph a Mormon könyve címlapjáról megtudta, miszerint annak célja az, hogy »megmutassa Izrael háza maradványának, ... hogy ismerhessék az Úr szövetségeit és tudják, hogy nincsenek mindörökre kiteszítva«. 1831-ben az Úr elmondta Josephnek, hogy Izrael egybegyűjtése Kirtlandban kezdődik majd, »[é]s onnan, akiket akarok, menjenek el minden nemzet közé... mert Izrael el fog szabadulni, és én oda vezetem őket.«³

Bár misszionáriusi munkára volt szükség Izrael egybegyűjtéséhez, az Úr azt sugalmazta az Ő vezetőinek, hogy tanítsák

meg a Tizenketteknek – akiből az első misszionáriusaink lettek –, hogy „emlékezzetek, hogy nem mehettek más nemzetekhez, amíg el nem nyertétek felruházásokat”⁴.

Úgy tűnik, a Kirtland templom legalább két okból különlegesen fontos volt az Úr lépésről lépésre haladó tervéhez: először is Mózes egészen a templom elkészültéig várt Izrael egybegyűjtése kulcsainak visszaállításával. Másodszor pedig, Joseph Fielding Smith elnök azt tanította, miszerint „az Úr megparancsolta a szenteknek, hogy építsenek egy templomot [a Kirtland templomot], ahol kinyilatkoztathatja a felhatalmazás kulcsait, illetve ahol az apostolok felruháztathatnak, valamint felkészíthetnek az Ő szőlőskertjének megmetszésére még utoljára”⁵. Bár a templomi felruházást, annak mai értelmében nem végezték a Kirtland templomban, a prófécia beteljesedéseként felkészítő templomi szertartások kerültek bevezetésre, lelki megnyilatkozások kiáradásával kísérve, amelyek felvértezték a misszióra elhívottakat a megígért felruházással – „hatalommal a magasságból”⁶ –, ami pedig nagyszabású egybegyűjtéshez vezetett a misszionárius munka révén.

Miután Izrael egybegyűjtésének kulcsai Josephre bízottak, az Úr arra készítette a Prófétát, hogy misszióra küldje a Tizenkettek tagjait. A

Brazília, São Paulo

tanulmányozásom során egyértelművé vált számomra, hogy az Úr részletesen előkészítette az utat a Tizenkettek számára, hogy oda menjenek külföldi misszióba, ahol az emberek már felkészítették arra, hogy higgyenek nekik és támogassák őket. Idővel ezrek jöttek rajtuk keresztül az Úr visszaállított egyházába.

A feljegyzéseink alapján úgy becsüljük, hogy 7500 és 8000 között lehetett azoknak a száma, akik a Tizenkettek két Brit-szigeteki missziója során megkeresztelkedtek. Ez fektette le az európai misszionáriusi munka alapjait. A XIX. sz. végére mintegy 90 000 szent gyülekezett Amerikában, akik legtöbbször a Brit-szigetektől és Skandináviából érkeztek.⁷ Az Úr sugalmazásával Joseph és a munkára induló többi hithű misszionárius olyan aratást ért el, amely akkor minden bizonnyal elérhetetlennek tűnt számukra. Az Úr azonban tökéletes előrelátása és felkészültsége révén lehetővé tette ezt.

Emlékeztek a látszólag egyszerű és szinte költői nyelvezetre a Tan és szövetségek 110. szakaszából:

„Íme teljesen elérkezett az idő, amelyről Malakiás szája szólt – aki bizonyosságot tett arról, hogy ő [Illés] elküldetik, mielőtt eljő az Úr nagy és félelmetes napja –

Hogy az atyák szívét a gyermekekhez fordítsa, és a gyermekekét az atyákhoz, különben az egész földet átok sújtja –

Kezetekbe adatnak tehát ennek az adományozási korszaknak a kulcsai;

és ebből tudhatjátok, hogy az Úr nagy és félelmetes napja közel van, meghozza az ajtóknál.”⁸

Tanúságomat teszem arról, hogy az Úr messze a jövőbe látott, valamint arról, miként vezet bennünket, hogy segíthessük az Ő céljainak betöltését az utolsó napokban.

Évekkel ezelőtt, mialatt az Elnöklő Püspökségben szolgáltam, megbízást kaptam azon tervezői és fejlesztői csoport felügyeletére, akik a FamilySearch-nek elnevezett felületet megalkották. Vigyázok, hogy úgy fogalmazzak, „felügyeltem” a létrehozását, és nem úgy, hogy „irányítottam” azt. Számos ragyogó elme hagyta maga mögött a karrierjét azért, hogy jöjjön és építse azt, amit az Úr kívánt.

Az Első Elnökség célként tűzte ki a szertartások kettőzésének csökkentését. Fő aggodalmuk az volt, hogy nem tudtuk megállapítani, vajon egy személy szertartásait elvégezték-e már vagy sem. Éveken keresztül – legalábbis nekem éveknél tűnt az az idő – az Első Elnökség arról faggatott: „Mikor lesztek már készen?”

Kimagasló képességű emberek imáival, szorgalmával és személyes áldozatával aztán elkészült a feladat. Lépésről lépésre alakult. Az első feladat az volt, hogy felhasználóbaráttá tegyük a FamilySearch felületet azok számára, akik nem nagyon ismerték a számítógépet. További változtatások jöttek, és tudom, hogy továbbra is érkeznek majd ilyenek, hiszen bármikor, amikor megoldunk egy sugalmazott gondot, kitérjük az ajtót

a további kinyilatkoztatás előtt olyan előrelépésekre, amelyek legalább ennyire fontosak, csak még nem látszanak. A FamilySearch még napjainkban is azzá formálódik, amire az Úrnak szüksége van az Ő visszaállítása részeként – és nem csupán a szertartások kettőzésének elkerülése érdekében.

Az Úr olyan fejlesztéseket engedett elvégezni, amelyek segítenek az embereknek a családi érzéseik, sőt az őseik iránti szeretetük fellobbantásában, valamint az ő templomi szertartásaik elvégzésében. Most pedig – ahogyan ennek bekövetkezéne az Úr bizonyosan tudatában volt – a fiatalok válnak szüleik és az egyházközösségük tagjainak számítógépes tanítóivá. Mindannyian hatalmas öröme lennek e szolgálatban.

Illés lelke megváltoztatja a fiatalok és az idősek szívét, a gyermekek és a szülők, az unokák és a nagyszülők szívét. A templomok hamarosan majd újra örömmel ütemezik be a keresztelési lehetőségeket és egyéb szertartásokat. A vágy őseink szolgálatára, valamint a szülők és gyermekek közötti kötődés egyre erősödik.

Az Úr mindezt előre látta. Szármolt vele, lépésről lépésre, ahogyan azt tette más változtatásokkal is az Ő egyházában. Felnevelt és előkészített hithű embereket, akik úgy döntenek, hogy jól végzik el a nehéz feladatokat. Mindig is szeretetteljesen türelmes volt abban, hogy „sort sorra, előírás előírásra, itt egy kicsit és ott egy kicsit”⁹ segítsen nekünk tanulni. Szilárd a szándékai időzítésében és sorrendjében, mégis biztosítja, hogy az áldozat gyakran olyan folyamatos áldásokat eredményezzen, amelyeket nem láttunk előre.

Zárásként kifejezem hálámat az Úrnak – Neki, aki sugalmazást adott

Dallin H. Oaks elnök
első tanácsos az Első Elnökségben

Nelson elnöknek, hogy felkérjen engem arra az áldozatra, hogy felkészüljek erre a konferenciára. A felkészülésem során minden óra és minden ima áldást hozott.

Arra kérek mindenkit, aki hallja ezt az üzenetet vagy olvassa ezeket a szavakat, hogy legyen hite abban, miszerint az Úr vezeti az Ő evangéliumának visszaállítását és az Ő egyházát. Ő előttünk jár. Tökéletesen ismeri a jövőt. Munkára szólít benneteket. Ő is csatlakozik hozzátok ebben. Terve van a szolgáltatatokra. És még amikor áldozatot is hoztok, örömet éreztek majd, miközben segítetek másoknak felemelkedni, hogy készen álljanak az Ő eljövételére.

Bizonyosságomat teszem arról, hogy az Atyaisten él. Jézus a Krisztus. Ez az Ő egyháza. Ő ismer és szeret benneteket. Ő vezet benneteket. Előkészítette számotokra az utat. Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és szövetségek 110, szakaszfejléc; lásd még Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838]," Apr. 3, 1836, 727, josephsmithpapers.org.
2. Tan és szövetségek 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), 276; Tan és szövetségek 38:33.
4. Oliver Cowdery beszéde az apostoli megbízás során, in "Minute Book 1," Feb. 21, 1835, 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie (1955), 2:234.
6. Tan és szövetségek 38:32.
7. Lásd James B. Allen, Ronald K. Esplin, and David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841* (1992), 53, 302; Brandon S. Plewe, ed., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), 104.
8. Tan és szövetségek 110:14–16.
9. 2 Nefi 28:30.

A melkisédeki papság és a kulcsok

Az egyházban a papsági felhatalmazás gyakorlása egy papsági vezető irányítása alatt zajlik, aki rendelkezik az adott papság kulcsaival.

Úgy döntöttem, hogy bővebben beszélek Isten papságáról – arról a témáról, amelyről már három korábbi beszélő is szólt, arról tanítva bennünket, hogy miként áldja meg a papság a nőket, a fiatal nőket, valamint a fiatal férfiak életét.

A papság isteni hatalom és felhatalmazás, melynek kezelését azért bízták ránk, hogy azt Isten munkájában, az Ő összes gyermeke javára használjuk. A *papság* nem azokat jelenti, akiket elrendeltek egy papsági hivatalba, vagy akik annak felhatalmazását gyakorolják. A papságot viselő férfiak nem a papság. Bár kerülendő, hogy úgy utaljunk az elrendelt férfiakra, mint a *papság*, az már helyénvaló, ha a papság *viselőiként* utalunk rájuk.

A papság hatalma egyaránt megvan az egyházi és a családi szervezetben is, ám a papsági hatalom és a papsági felhatalmazás másként működik az egyházban, mint a családban. Mindez azon tantételek szerint való, amelyeket az Úr fektetett le. Isten tervének az a célja, hogy elvezesse az Ő gyermekeit az örök életre. A halandó családok elengedhetetlenek ehhez a tervhez. Az egyház azért létezik, hogy biztosítsa

az ahhoz szükséges tant, felhatalmazást és szertartásokat, hogy a családi kapcsolatok állandósulhassanak az örökkévalóságokra. Így hát a család szervezete és Jézus Krisztus egyháza

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

egymást kölcsönösen megerősítő kapcsolatban áll. A papság áldásai – mint amilyen az evangélium teljessége, illetve az olyan szertartások, mint a keresztelezés, a konfirmálás és a Szentlélek ajándékának elnyerése, a templomi felruházás, valamint az örökkévaló házasság – egyformán elérhetőek a férfiak és a nők számára is.¹

Az a papság, amelyről itt beszélünk, a melkisédeki papság, mely az evangélium visszaállításának kezdetén lett visszaállítva. Joseph Smitht és Oliver Cowderyt Péter, Jakab és János rendelte el, akik kijelentették magukról, „hogyan rendelkeznek a királyság, valamint az idők teljessége adományozási korszakának kulcsaival” (Tan és szövetségek 128:20). E rangidős apostolok magától a Szabadítótól kapták ezt a felhatalmazást. A papság minden más felhatalmazása vagy hivatala a melkisédeki papság járuléka (lásd Tan és szövetségek 107:5), mert az „rendelkezik az elnöklés jogával, hatalma és felhatalmazása van minden hivatal felett az egyházban, a világ minden korszakában, hogy lelki dolgokban irányítson” (Tan és szövetségek 107:8).

Az egyházban a magasabb – a melkisédeki –, valamint az alacsonyabb – vagyis az ároni – papság felhatalmazását egy olyan papsági vezető – például püspök vagy elnök – irányítása alatt gyakorolják, aki viseli az adott papság kulcsait. Annak megértéséhez, hogy miként történik az egyházban a papsági felhatalmazás gyakorlása, muszáj megértenünk a papság kulcsok tantételét.

Péter, Jakab és János elvégezte a királyság melkisédeki papsági kulcsainak átruházását, de ezzel nem zárult le a papsági kulcsok visszaállítása. A papság némely kulcsai később adattak meg. Miután az ohioi Kirtlandben megtörtént ezen adományozási korszak

első templomának felszentelése, három próféta – Mózes, Éliás és Illés – visszaállította „ennek az adományozási korszaknak a kulcsait”, köztük azokat, amelyek Izráel egybegyűjtésére és az Úr templomainak munkájára vonatkoznak (lásd Tan és szövetségek 110) – melyről az imént oly meggyőző leírást adott Eyring elnök.

A kulcsok használatának egyik legismerősebb példája a papsági szertartások végzése. A szertartás olyan ünnepélyes cselekedet, amely szövetségek megkötését és ígéretek megtételét jelzi. Az egyházban minden szertartást olyan papsági vezető felhatalmazása alatt végeznek, aki rendelkezik az adott szertartás kulcsaival.

Egy-egy szertartást a leggyakrabban olyan személyek végeznek, akiket elrendeltek valamely hivatalba a papságban, és ők valaki olyannak az irányítása alatt cselekednek, aki papsági kulcsokat visel. Például az ároni papság különböző hivatalainak viselői az ároni papság kulcsait viselő püspök kulcsai és irányítása alatt szolgálnak az úrvacsora szertartásában. Ugyanez az elv érvényes azokra a papsági szertartásokra, amelyekben nők szolgálnak a templomban. Bár a nők nem viselnek hivatalt a papságban, szent templomi szertartásokat

végeznek a templomelnök felhatalmazása szerint, aki a templomi szertartások kulcsainak viselője.

További példát jelent egy kulcsokat viselő személy irányítása alatti papsági felhatalmazásra azoknak a férfiaknak és nőknek a tanítási tevékenysége, akiket az evangélium tanítására hívtak el, akár az otthoni egyházközségük osztályaiban, akár a missziós területen. Szintén ilyen példát jelentenek azok, akik elhívással rendelkeznek az egyházközségükben, és a vezetésük során papsági felhatalmazást gyakorolnak az elhívásukból fakadóan, valamint azért, mert egy olyan papsági vezető elválasztása és irányítása alatt állnak, aki az egyházközségben vagy a cövekben viseli a kulcsokat. Ez a módja annak, ahogy Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában a papság felhatalmazását és hatalmát gyakorolják, valamint részesülnek abból.²

A papsági felhatalmazást az utolsó napi szentek családjában is gyakorolják, ahol áldásai valóra válnak. Családok alatt egy egymással házasságot kötött papságviselő férfit és egy nőt értek, valamint a gyermekeiket. Ide sorolom azokat is, amelyek eltérnek az eszményi kapcsolatoktól, például elhalálozás vagy válás miatt.

Az a tantétel, mely szerint papsági felhatalmazás csak annak az irányítása alatt gyakorolható, aki viseli az adott feladathoz tartozó kulcsokat, alapvető fontosságú az egyházban – a családra azonban nem vonatkozik. Egy apa például az általa viselt papsági felhatalmazásából adódóan elnököl és gyakorolja a papságot a családjában. Nincs szüksége iránymutatásra vagy jóváhagyásra egy papsági kulcsokat viselő személytől ahhoz, hogy elvégezze a különböző családi feladatait. Ezek közé tartozik a tanácsadás a családtagjainak, a családi gyűlések

tartása, papsági áldás adása a feleségének és a gyermekeinek, vagy gyógyító áldás adása a családtagjainak és másoknak.³ Az egyházi felhatalmazottak tanítják a családtagokat, de nem irányítják a papsági felhatalmazás gyakorlását a családon belül.

Ugyanez a tantétel érvényesül akkor, amikor nincs jelen apa, és a család vezetője az anya. Ő az, aki elnököl az otthonában, és jelentős szerepe van abban, hogy elhozza a papság hatalmát és áldásait a családjába a saját felruházása és templomi pecsételése által. Bár nincs felhatalmazása megadni azokat a papsági áldásokat, amelyeket csakis olyan személy adhat, aki valamilyen meghatározott hivatalt visel a papságban, a családi vezetés összes többi feladatát azonban elláthatja. Ennek során a papság hatalmát gyakorolja a gyermekei javára, akik felett a család vezetőjének tisztségéből adódóan elnököl.⁴

Ha az apák a saját családjukban felmagasztalnák a papságukat, az éppen annyira előrevinné az egyház küldetését, mint bármi más, amit esetleg tesznek. A melkisédeki papságot viselő apáknak „meggyőzéssel, hosszútűréssel, gyengédséggel és szelídséggel, és színleletlen szeretettel” (Tan és szövetségek 121:41) kell gyakorolniuk a felhatalmazásukat. Ez a magas mérce, mely minden papsági felhatalmazás gyakorlására vonatkozik, kiemelten fontos a családban. A melkisédeki papságot viselő apák tartásukban a parancsolatokat is, hogy velük legyen a papság hatalma, hogy áldásokat adhassanak a családjuk tagjainak. Ápoljanak szeretetteljes családi kapcsolatokat, hogy a családtagok akarjanak áldást kérni tőlük. A szülők pedig buzdítsanak több papsági áldásra a családban.⁵

Ezeket a konferenciai gyűléseken, miközben rövid időre menedéket

keresünk a pusztító világjárvánnyal kapcsolatos halandó aggályaink előtt, az örökkévalóság nagy tantételeiről tanítanak bennünket. Arra biztatom mindegyikünket, hogy a szemünk „egy irányba tekintsen” az örökkévalóság ezen igazságainak elnyeréséért, hogy a testünk „világossággal legyen tele” (vö. 3 Nefi 13:22).

A sokaságoknak tartott prédikációjában, amely a Bibliában és a Mormon könyvében is fel lett jegyezve, a Szabadító azt tanította, hogy a halandó test tele lehet világossággal, vagy tele lehet sötétséggel is. Mi természetesen azt szeretnénk, ha világosság töltene el bennünket, és a Szabadítónk megtanította nekünk, hogy ezt miként érhetjük el. Az örökkévalóság igazságairól szóló üzenetekre kell figyelniük. Példaként hozta fel a szemünket, melyen keresztül a világosságot beengedjük a testünkbe. Ha a szemünk „egy irányba tekint” – más szavakkal szólva: az örökkévaló világosság és megértés elnyerésére összpontosítunk –, akkor az Ő szavai szerint „az egész tested világossággal lesz tele” (Máté 6:22; 3 Nefi 13:22). Am ha „a szem[ünk] gonosz” – vagyis ha a gonzságot keressük, és azt fogadjuk be a testünkbe –, akkor ekképpen figyelmeztet bennünket: „az egész tested sötétséggel lesz tele” (23. vers). Más szavakkal szólva: a testünkben lévő világosság vagy sötétség annak függvénye, hogy miként tekintünk azokra az örökkévaló igazságokra – vagyis miként fogadjuk be azokat –, amelyeket tanítanak nekünk.

Kövessük a Szabadító arra vonatkozó felhívását, miszerint keressük és kérjük az örökkévalóság igazságainak megértését! Ő azt ígéri nekünk, hogy Mennyei Atyánk kész mindenkinek megtanítani az általuk keresett igazságokat (lásd 3 Nefi 14:8). Ha erre

vágyunk, és ha a szemünk egy irányba tekint ezek elnyerésére, akkor a Szabadító ígérete szerint az örökkévalóság igazságai megnyitnak nekünk (lásd 3 Nefi 14:7–8).

Ezzel szemben Sátán izgatottan várja, hogy összezavarja a gondolkodásunkat, vagy hogy tévútra vezessen bennünket az olyan fontos ügyekben, mint amilyen Isten papságának működése. A Szabadító óva intett az ilyen „hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok” (3 Nefi 14:15). A következő próbát adta nekünk, hogy segítsen kiválasztani az igazságot a különböző tanítások közül, amelyek esetleg összezavarnak bennünket; ezt tanította: „Gyümölcsceikről ismeritek meg őket” (3 Nefi 14:16). „[A] jó fa nem teremhet gonosz gyümölcsöt, de a romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt” (18. vers). Ezért tehát tekintsünk a tanított tantételek és az azokat tanító egyének eredményeire – a „gyümölcsökre”. Ez a legjobb válasz számos olyan kifogásra, amelyet az egyházzal, a tanaival és eljárásmodjaival, valamint a vezetőivel szemben megfogalmaznak. Végezzétek el a Szabadító által tanított próbát. Tekintsetek a gyümölcsökre – az eredményekre!

Amikor az evangélium, valamint Jézus Krisztus visszaállított egyháza gyümölcsre gondolunk, örvendünk abban, miszerint az egyház a

Russell M. Nelson elnök
Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnöke

ma is élő tagjai élete során a nyugati hegyvidék helyi gyülekezeteitől odáig jutott, hogy mostanra a több mint 16 millió egyháztag többsége az Amerikai Egyesült Államokon kívül él. E növekedéssel együtt azt is érezzük, ahogy megnövekszik az egyháznak a tagjai segítségére való képessége. Támogatást nyújtunk a parancsolatok betartásában, a visszaállított evangélium prédikálása felelősségének teljesítésében, Izráel egybegyűjtésében, valamint templomok világszerte történő építésében.

Olyan próféta vezet bennünket – Russell M. Nelson elnök –, akinek a vezetését az Úr arra használta, hogy megvalósítsa mindazt a fejlődést, melyet elnökségének több mint két éve egésze alatt éreztünk. Most abban az áldásban lesz részünk, hogy meghallgathatjuk Nelson elnököt, aki arról fog bennünket tanítani, miként mozdíthatjuk előre a fejlődésünket Jézus Krisztus e visszaállított egyházában ezekben az emberpróbáló időkben.

Bizonyosságomat teszem ezen dolgok igazságáról, és veletek együtt imádkozom a prófétánkért, akit most fogunk hallani. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Dallin H. Oaks: Papsági felhatalmazás a családban és az egyházban. *Liahóna*, 2005. nov. 24–27.
2. Lásd Russell M. Nelson: Lelki kincsek. *Liahóna*, 2019. nov. 76–79.; Dallin H. Oaks: Papsági felhatalmazás a családban és az egyházban. 24–27.; Dallin H. Oaks: A papság kulcsai és felhatalmazása. *Liahóna*, 2014. nov. 49–52.
3. Lásd Dallin H. Oaks: A papság hatalmai. *Liahóna*, 2018. máj. 65–68.
4. Lásd Russell M. Nelson: Lelki kincsek. 76–79.
5. Lásd Russell M. Nelson: Az Isten hatalmával és felhatalmazásával végzett szolgálattétel. *Liahóna*, 2018. máj. 68–75.; Dallin H. Oaks: A papság hatalmai. 65–68.

A mennyek megnyitása segítségért

Váltsuk tettekre az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünket!

Milyen egyedülálló és csodálatos ülés volt ez! Köszönöm, kedves Laudy és Enzo! Oly remekül képviseltétek az egyház nagyszerű fiatal nőit és fiatal férfait!

Drága testvéreim! Ma sok mindent hallottunk már az egyház visszaállításáról – ugyanazon egyházéről, melyet Szabadítónk, Jézus Krisztus alapított meg földi szolgálattétele során. Most tavasszal lesz 200 éve, hogy ez a visszaállítás elkezdődött, amikor az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus, megjelentek az ifjú Joseph Smithnek.

Tíz évvel e páratlan látomás után Joseph Smith próféta és öt másik ember elhívást kapott, hogy alapító tagjai legyenek az Úr visszaállított egyházának.

Az 1830. április 6-án egybegyűlt kis csoportból azóta több mint 16 millió tagot számláló világméretű szervezet lett. Széles körben ismert mindaz a jó, amit ez az egyház szerte a világon tesz az emberi szenvedés csillapításáért és az emberiség felemeléséért. Az elsődleges célja azonban az, hogy segítse a férfiakat, nőket és családokat az Úr Jézus Krisztus követésében, parancsolatait betartásában, és a legnagyobb áldás kiérdemelésében, mely az örök élet Istennel és a szeretteikkel.¹

Az 1820-ban bekövetkezett eseményre emlékezve fontos szem előtt tartanunk, hogy bár Joseph Smith Isten prófétájaként tiszteljük, ez nem Joseph Smith egyháza, és nem is Mormon egyháza. Ez Jézus Krisztus egyháza. Ő megmondta, pontosan hogy nevezzék az egyházát: „Mert nevezzétek így egyházamat az utolsó napokban, méghozzá Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházának.”²

Korábban már beszéltem róla, milyen irányváltatásra van szükség az illetően, ahogy az egyház nevére utalunk.³ Azóta sok minden történt e helyesbítés végrehajtása érdekében. Nagyon hálás vagyok M. Russell Ballard elnöknek és a Tizenkét Apostol Kvóruma egészének, akik oly sokat tettek azért, hogy élére álljanak ezeknek az erőfeszítéseknek, valamint egy további kezdeményezésnek is, melyet ma este fogok bejelenteni.

Az egyház vezetői és részlegei, a kapcsolódó szervezetek, illetve tagok milliói – másokkal egyetemben – most az egyház helyes nevét használják. Az egyház hivatalos stíluskalauzában is megtörtént a módosítás. Az egyház fő honlapja most a ChurchofJesusChrist.org. Frissültek az ímélcímek, a tartománynevek, valamint a közösségi

médián található csatornák elnevezései. Szeretett kórusunk neve most már The Tabernacle Choir at Temple Square [A Templom téri Tabernákulum kórus].

E rendkívüli erőfeszítések azért történtek, mert ha az Úr nevét eltávolítjuk az Ő egyházának nevéből, akkor azzal akaratlanul is Őt távolítjuk el hódolatunk és életünk középpontjából. Amikor a kereszttelkédéssel magunkra vesszük a Szabadító nevét, akkor elkötelezzük magunkat az iránt, hogy a szavaink, gondolataink és tetteink által tanúskodunk arról, miszerint Jézus a Krisztus.⁴

Korábban megígértem, hogy ha „megtesszük a tőlünk telhető legtöbbet, hogy visszaállítsuk az Úr egyházának helyes nevét”, akkor Ő „olyan hatalmat és áldásokat áraszt majd az utolsó napi szentekre, amelyet még nem tapasztaltunk”⁵. Ma megismétlem ezt az ígéretet.

Annak érdekében, hogy segítsen nekünk Őrá emlékezni, valamint hogy

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházát az *Úr egyházaként* azonosítsa, most örömeinkre szolgál egy olyan jelkép bemutatása, amely kifejezi Jézus Krisztus központi helyét az Ő egyházában.

Ez a jelkép egy szegletkőbe foglalva tartalmazza az egyház nevét. Jézus Krisztus a legfőbb szegletkő.⁶

A jelkép közepén Thorvaldsen márvány *Krisztus*-szobrának ábrája látható. A feltámadt, *élő* Urat jeleníti meg, aki ölelő karját tárja mindazok felé, akik készek Őhöz járni.

Jelképes, ahogy Jézus Krisztus egy boltív alatt áll. A boltív a keresztre feszítése utáni harmadik napon a sírboltból kilépő feltámadt Szabadítóra emlékeztet minket.

Ez a jelkép sokakban bizonyára ismerős érzéseket kelt, mivel már régóta az *élő*, feltámadt Krisztussal azonosítjuk a visszaállított evangéliumot.

A jelkép mostantól az egyház hivatalos kiadványainak, híreinek és

eseményeinek látható azonosítója lesz.⁷ Ez mindenkit arra emlékeztet majd, hogy ez a Szabadító egyháza, valamint hogy minden, amit az Ő egyházának tagjaiként teszünk, Jézus Krisztusra és az Ő evangéliumára összpontosul.

És most, kedves testvéreim, holnap virágvasárnap van, ahogy arról Gong elder oly ékesszólóan tanított. Utána elkezdődik az a különleges hét, amelynek a húsvét a tetőpontja. Jézus Krisztus követőiként, olyan korban élve, amikor a COVID-19 járvány felbolydította a világot, ne csupán beszéljünk Krisztusról vagy prédikáljunk Krisztusról vagy alkalmazzunk egy Őt jelképező jelképet!

Váltsuk tettekre az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünket!

Mint tudjátok, az egyház tagjai havonta egyszer megtartják a böjt törvényét.

A böjtölés tana ősi eredetű. Bibliai hősök is gyakorolták már az idők kezdete óta. Mózes, Dávid, Ezsdrás, Nehémiás, Eszter, Ésaías, Dániel, Jóel és még sokan mások böjtöltek és prédikáltak a böjtölésről.⁸ Ésaías írásain keresztül így szólt az Úr: „Hát *nem* ez-e a böjt, a mit én kedvelek: hogy megnyisd a gonoszságnak bilincseit, az igának köteleit megoldjad, és szabadon bocsádsz elnyomottakat...?”⁹

Pál apostol arra buzdította a korinthusi szenteket, hogy érjenek rá „a böjtölésre és az imádkozásra”¹⁰. Maga a Szabadító mondta, hogy bizonyos dolgok nem szűnnek meg, *csakis* „könyörgés és böjtölés által”¹¹.

Nemrég a közösségi médiában megjelent rövidfilmen azt mondtam, hogy „orvosként és sebészként rendkívül csodálom azokat az egészségügyi szakembereket, tudósokat és mindazokat, akik éjt nappallá téve

dolgoznak a COVID-19 terjedésének megfékezésén”¹²

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnökeként és Jézus Krisztus apostolaként *tudom*, hogy Istennél van „minden hatalom, minden bölcsesség és minden értelem; ő minden dolgot felfog, és ő egy irgalmas Lény, olyannyira, hogy megszabadítja azokat, akik bűnbánatot tartanak és hisznek az ő nevében”¹³.

Így hát a mély gyötrelmek idején, például amikor egy betegség világjárvánnyá válik, a legtermészetesebb dolog számunkra az, hogy Mennyei Atyánkhoz és az Ő Fiához – a Gyógyítómesterhez – fohászkodunk, hogy fedjék fel bámulatos hatalmukat a föld népeinek megáldására.

A videóüzenetemben mindenkit arra kértem, hogy 2020. március 29-én, vasárnap böjtöljünk közösen. Sokan közületek látták ezt, és csatlakoztak a böjthöz. Voltak, akik esetleg nem. Most még mindig szükségünk van mennyei segítségre.

Ezért ma este, drága testvéreim, Móziás fiainak lelkeségével, akik „sok imádkozásnak és böjtnek adták magukat”¹⁴, és a 2020. áprilisi általános konferencia részeként, újabb világméretű

böjtre tesztek felhívást. Mindazok, akiknek az egészsége engedi, böjtöljenek velünk, imádkozzunk és egyesítsük újra a hitünket! Könyörögjünk imádságos lélekkel enyhülésért ettől a világméretű járványtól!

Mindenkit meghívok, azokat is, akik nem a mi hitünket vallják, hogy böjtöljünk és imádkozzunk nagypénteken, április 10-én, a jelenlegi világjárvány megfékezéséért, az egészségügyi dolgozók védelméért, a gazdaság megerősödéséért, és az élet megszokott mederbe történő visszatéréséért.

Hogyan böjtölünk? Rendszerint két étkezésen, avagy 24 órán keresztül. Azonban ti döntitek el, hogy számotokra mi jelent áldozatot, miközben a

Szabadító által értetek hozott legfőbb áldozatra emlékeztek. Könyörögjünk együtt gyógyulásért szerte a világon!

A nagypéntek *tökéletes* nap lesz arra, hogy Mennyei Atyánk és az Ő Fia meghallgasson *minket!*

Drága testvéreim! Mély szeretetem fejezem ki irántatok,

bizonyágommal együtt annak a munkának az isteni eredetéről, melyben részt veszünk. Ez *valóban* Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza. Ő áll az élén, és irányítja mindazt, amit teszünk. Tudom, hogy válaszolni fog népe könyörgésére. Erről tesztek bizonyágot Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Tan és szövetségek 14:7.
2. Vö. Tan és szövetségek 115:4.
3. Lásd Russell M. Nelson: Az egyház helyes neve. *Liahóna*, 2018. nov. 87–89.
4. Russell M. Nelson: Az egyház helyes neve. 88.
5. Russell M. Nelson: Az egyház helyes neve. 89.
6. Lásd Efézusbeliek 2:20.
7. Az egyház jelképének szent jellegét tiszteletben tartva és a jogvédelem megőrzése végett az egyház hivatalos jelképe csak az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma jóváhagyása szerint használható. További tájékoztatás az egyház szellemi tulajdont kezelő irodájától kapható a cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org címen.
8. Lásd 2 Mózes 34:28; 2 Sámuel 12:16; Ezsdrás 10:6; Nehémiás 1:4; Eszter 4:16; Ésaías 58:3; Dániel 9:3; Jól 2:12.
9. Ésaías 58:6; kiemelés hozzáadva.
10. 1 Korinthusbeliek 7:5.
11. Máté 17:21; kiemelés hozzáadva.
12. Russell M. Nelson, in “Prophet Invites All to Fast and Pray for Relief from COVID-19,” Mar. 26, 2020, newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
13. Alma 26:35.
14. Lásd Alma 17:3.

Anglia, London

Vasárnap délelőtti ülés | 2020. áprilisi 5.

Ronald A. Rasband elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Beteljesedő jövődölés

Számos jövődölés teljesedett már be Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállításával.

Kedves fivéreim és nővéreim! Megtisztelő, hogy szólhatok hozzátok ezen a történelmi jelentőségű általános konferencián, melyen megemlékezünk Joseph Smith első látomásáról, amikor is látta az Atyaistent és Fiát, Jézus Krisztust, azon a helyen, amely kétségtelenül egy szent liget. Ez a látomás fenséges kezdete volt az evangélium visszaállításának és minden azt követő eseménynek, a Mormon könyvtől a papsági felhatalmazás és kulcsok visszatértén keresztül az Úr igaz egyházának megszervezésén át Isten templomaiig, illetve a munkát eme utolsó napokban vezető prófétáig és apostolokig.

Isteni terv szerint az Ő ősi prófétái a Szentlélek készítésére megjövendölték a visszaállítást és mindazt, ami eljövendő a mi napjainkban, az utolsó adományozási korszakban, az idők teljességében. Ez a munka „feltüzeltte az ősi [látnokok] lelkét”¹. Az idők nemzedékein át jövendöltek, álmodtak, látomást láttak és prófétáltak Isten földi királyságának jövőjéről, melyet Ésaías csodás cselekedetnek² nevezett.

Számos jövődölés teljesedett már be Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállításával, ideérte Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházát is. Ma azonban csupán néhány kedvencemet fogom kiemelni, melyeket szeretett elemis tanítóimtól

és angyali édesanyám ölében ülve tanultam.

Dániel, aki az Úr Jézus Krisztusba vetett hitével és Isten szolgálattevő angyalainak közbenjárásával távol tartotta magától az oroslánokat, egyike volt azoknak, akik látomásban látták a napjainkat. A babilóniai Nabukodonozor király álmát megfejtve Dániel megjövendölte, hogy az Úr egyháza felemelkedik majd az utolsó napokban, mint a hegyről kéz érintése nélkül leszakadó kis kő.³ „Kéz érintése nélkül” – vagyis isteni beavatkozás révén – az Úr egyháza egyre gyarapodni fog nagyságában, mígnem betölti az egész földet, és „soha örökké meg nem romol, [hanem] megáll örökké”⁴.

Dániel szavai beteljesedésének mélyreható tanúsága az, hogy az

egyháztagok a világ minden pontján nézik és hallgatják a konferenciát ma.

Az odaadó Péter apostol említést tett az időről, amikor „újja teremtetnek mindenek, ...eleitől fogva”⁵. Pál apostol azt írta, hogy az idők teljességében Isten „egybeszerkeszt... mindeneket a Krisztusban”⁶, „lévén a szegletkő maga Jézus Krisztus”⁷. Igen erősen éreztem e jövődöléseket, amikor részt vettem az Olaszországi Róma templom felszentelésén. Jelen volt az összes próféta és apostol, bizonyoságot téve Jézus Krisztusról, a világ Megváltójáról, amint azt Péter és Pál is tette. Az egyház élő példája ennek a helyreállításnak, kedves testvéreim, egyházunk tagjai pedig e régi isteni jövődölések tanúi.

Az egyiptomi József megjövendölte, hogy az utolsó napokban „látnokot támaszt az Úr, Istenem, aki kiváló látnok lesz ágyékom gyümölcse számára”⁸. Mert ő az Úr munkáját végzi.⁹ Joseph Smith, a visszaállítás prófétája volt ez a látnok.

A Jelenéseket író János e szavakkal jövendölte a Mindenható egy angyaláról, aki összehozza a visszaállítás fontos tényezőit: „És láték más angyalt az ég közepén repülni, a kinél vala az örökkévaló evangéliom, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliomot, és

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Észak-Salt Lake

minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek”¹⁰. Moróni volt ez az angyal. Láta a napjainkat, amint ezt a Mormon könyvében feljegyezte. Ismétlődő megjelenései során felkészítette Joseph Smitht a szolgálatlétére, többek közt a Mormon könyve lefordítására, mely egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról.

Más próféták is megjövendölték a napjainkat. Malakiás szólt Illésről, aki „az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz”¹¹. Illés el is jött, és ennek eredményeként jelenleg 168 templomunk hálózza be a világot. Minden egyes templom olyan érdemes egyháztagokat szolgál ki, akik szent szövetségeket kötnek és áldott szertartásokban részesülnek önmagukért és elhunyt őseikért. Ez a Malakiás által jellemzett szent munka „központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendeltetésére vonatkozó tervében”¹².

E megjövendölt időben élünk; mi vagyunk az a nép, amelyet megbíztak Jézus Krisztus második eljövetele bevezetésével; nekünk kell egybegyűjtenünk Isten gyermekeit, azokat, akik meghallják és a keblükre ölelik az örökkévaló evangélium igazságait, szövetségeit és ígéreteit. Nelson elnök ezt úgy nevezi: „a *legnagyobb* kihívás, a *legnagyobb* ügy és a *legnagyobb* munka ma a világon”¹³. Tanúságomat teszem e csodáról.

Russell M. Nelson elnök megbízásából idén februárban felszenteltem a

Dél-afrikai Durban templomot. Soha életemben nem fogom elfeledni azt a napot. Olyan egyháztagokkal voltam együtt, akik úgy jöttek az evangéliumhoz, amint azt réges-rég Jeremiás megjövendölte: „egy... egy városból, kettő... egy nemzetségből”¹⁴. Jézus Krisztus tana egységbe von mindannyiunkat világszerte Isten fiaiként és leányaiként, fivérekként és nővérekként az evangéliumban. Nem számít, hogy nézünk ki vagy miként öltözködünk, egy nép vagyunk egy olyan Mennyei Atyával, akinek a terve a kezdettől fogva az, hogy családja újra egygye legyen szent templomi szövetségek megkötése és betartása révén.

Papságviselők kis csoportjához szólván, akik egy iskolaépületben gyűltek össze 1834-ben az ohioi Kirtlandben, Joseph Smith próféta így jövendölt: „Ma este csupán egy maroknyi papságot láttok itt, de ez az egyház be fogja tölteni Észak- és Dél-Amerikát – be fogja tölteni az egész világot.”¹⁵

Az elmúlt években beutaztam a világot, hogy találkozzak az egyház tagjaival. Fivéremnek a Tizenkettek Kvórumából hasonló megbízásai voltak. Ennek ellenére ki tudna lépést tartani drága prófétánk, Nelson elnök időbeosztásával, aki az egyház elnökeként töltött első két éve során „32 országba és amerikai territóriumra”¹⁶ utazott el, hogy tanúságot tegyen az élő Krisztusról.

Emlékszem, amikor fiatal férfiként megkaptam a missziós elhívásomat. Szerettem volna Németországban

szolgálni, mint az édesapám, a bátyám és a sógorom. Nem várva meg, míg a többiek hazaérnek, kifutottam a postládához és kinyitottam az elhívást. Az állt benne, hogy a Keleti Államok Misszióba hívnak el, melynek New York városában volt a székhelye. Csatlódott voltam, így amikor bementem a házba, a szentírásokban kerestem vigaszt. A Tan és szövetségekben kezdtem el olvasni: „Íme, lássátok, sok népem van ezen a helyen, a környező vidékeken; és hatékony ajtó nyílik majd meg a környező vidékeken ebben a keleti országrészben.”¹⁷ Ez a Joseph Smith prófétának 1833-ban adott jövendölés kinyilatkoztatás volt számomra. Akkor már tudtam, hogy pontosan abba a misszióba lettem elhíva a szolgálatra, amelyet az Úr nekem szánt. A visszaállításról és annak drámai kezdetéről tanítottam, amikor Mennyei Atyánk szólott Joseph Smithhez, ezt mondván: „Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!”¹⁸

Az egyház egésze számára nagy jelentőséggel bír Ésaías próféciaja több mint 700 évvel Jézus Krisztus születése előtt: „Lészen az utolsó időkben, hogy erősen fog állani az Úr házának hegye, hegyeknek felette, ...és özönleni fognak hozzá minden [nemzetek]”¹⁹.

Gondolatban magam elé képzelem tagjaink és barátaink millióit, akik elektronikus úton – televízión, az interneten vagy más módon – kapcsolódnak be ebbe a közvetítésbe. Úgy ülünk, mintha együtt lennénk „hegyeknek felette”²⁰. Brigham Young volt az, aki e prófétai szavakat szölte: „Ez az a hely!”²¹ A szentek – köztük saját pionír őseim is – keményen dolgoztak Sion megalapozásán a Sziklás-hegységben „annak szándéka szerint és kedvére, aki a föld nemzeteit irányítja”²².

Ma azon a szent földön állok, amely látogatók millióit vonzotta már ide. 2002-ben Salt Lake City adott otthont a téli olimpiai játékoknak. A nyitóünnepségen a Tabernákulum kórus énekelt, és az egyház különféle koncerteket és programokat kínált a sok-sok nemzetből érkezett vendégeknek és résztvevőknek. Soha nem felejttem el, ahogy a templom mindig feltűnt a háttérben az esti híradókban világszerte.

Az évek során az Egyesült Államok elnökei, királyok, bírák, miniszterelnökök, nagykövetek és tisztségviselők számos országból látogattak el Salt Lake City-be és találkoztak a vezetőinkkel. Nelson elnök vendégül látta az Országos Szövetség a Színesbőrűek Felemelkedéséért [NAACP] nevű

szervezet vezetőit, amely a faji megkülönböztetés nélküli egyenlő jogok iránt elkötelezett amerikai szervezet. Emlékszem, ahogy vállvetve álltunk ezekkel a barátokkal és vezetőkkel, amikor Nelson elnök velük együtt szólított nagyobb mértékű előzékenységre és fajok közti egyetértésre a világon.²³

Sokan mások jöttek még a Templom térre és tanácskoztak az egyház vezetőivel. Például az elmúlt évben – hogy csak néhányat említsek – otthont adtunk az ENSZ 68. Civil Társadalmi Konferenciájának, egy világméretű összejövetelnek, amelyet most először rendeztek meg New York városán kívül. Találkoztunk Vietnám vallásügyi bizottságával, valamint nagykövetekkel Kubából, a Fülöp-szigetektől, Argentínából, Romániából, Szudánból,

Katarból és Szaúd-Arábiából. Fogadtuk továbbá a Muszlim Világliga főtítkárait is.

Mindaz, amit az imént említettem, Ésaías azon jóvondolásának beteljesedése, hogy az utolsó napokban „özönljeni fognak” a nemzetek az Úr házána hegyére²⁴. A csodás Salt Lake templom áll e fenségesség és dicsőség középpontjában.

Nem a táj vonzza ide az embereket, noha elhelyezkedésünk igencsak festői, hanem a tiszta vallás veleje, amely Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában és annak népében jelenlévő lelkiségben, növekedésben,

jóságban és nagylelkűségben nyilvánul meg; az Istenéhez hasonló szeretetünk és a Joseph Smith által „Krisztus ügyének”²⁵ nevezett magasabb ügy iránti elkötelezettségünk.

Nem tudjuk, mikor fog visszatérni a Szabadító, ennyit azonban biztosan tudunk: a szívünkben és elménkben fel kell készülnünk, érdemesnek kell lennünk az Ő fogadására, és megtiszteltetésnek kell éreznünk, hogy részesei lehetünk mindannak, amit oly régen megjövendöltek.

Bizonyágomat teszem, hogy Russell M. Nelson elnök az Úr prófétája a földön, oldalán pedig Istentől elhívott apostolok állnak, akiket prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatunk. A visszaállítás pedig folytatódik, kedves testvéreim.

Joseph Smith jóvondolásával zárom, mely szavak igaz voltáról bizonyágomat teszem: „...nincs az a szentségtelen kéz, amely megállíthatná a munka haladását; tombolhat az üldöztetés, összefoghat a csöcselék, gyülekezhetnek hadseregek, és rágalmazhatnak hamis vádakkal, Isten igazsága azonban bátran, nemesen és függetlenül fog előrehaladni; míg minden földrészt át nem jár, minden égövet meg nem látogat, minden országon végig nem söpör, és minden fülben el nem hangzik, míg Isten céljai meg nem valósulnak, és a nagy Jehova azt nem mondja: a munka elvégeztetett.”²⁶ Bizonyágot teszek arról, hogy Joseph Smith e jóvondolási beteljesülésében vannak.

Ígérem nektek, hogy amint követitek drága prófétánk, Russell M. Nelson elnök, a tanácsosai, az apostolok és más egyházi vezetők sugalmazott tanácsát, valamint odafigyeltek a napjainkat megjövendölő ősi prófétákra, akkor szívetek és lelketek mélyéig el fogtok telni a visszaállítás lelkületével

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

Bonnie H. Cordon
a Fiatal Nők általános elnöke

és munkájával. Ígérem nektek, hogy látni fogjátok Isten kezét az életetekben, meg fogjátok hallani a készleteit, és érezni fogjátok a szeretetét. Jézus Krisztus nevében, hálaival evangéliuma és egyháza visszaállítá-sáért, mely az Ő páratlan szeretetének bizonyítéka, ámen. ■

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 539.
2. Lásd Ésaías 29:14.
3. Lásd Dániel 2:45; lásd még Tan és szövetségek 65:2.
4. Dániel 2:44.
5. Apostolok cselekedetei 3:21.
6. Efézusbeliek 1:10.
7. Efézusbeliek 2:20.
8. 2 Nefi 3:6.
9. Lásd 2 Nefi 3:8.
10. Jelenések 14:6.
11. Malakiás 4:6.
12. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj. 145.
13. Vö. Russell M. Nelson elnök: Izráel nagy reménysége. (Vilgméretű áhítat fiataloknak, 2018. jún. 3., HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
14. Jeremiás 3:14.
15. Vö. Joseph Smith in *Az egyház elnökeinek tanításai: Wilford Woodruff* (2004). 26.
16. Lásd Valerie Johnson, "President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?" *Church News*, Jan. 13, 2020, thechurchnews.com.
17. Tan és szövetségek 100:3.
18. Joseph Smith története 1:17.
19. Vö. Ésaías 2:2; lásd még Mikeás 4:1-2.
20. Ésaías 2:2.
21. Az „Ez az a hely!” mondást első ízben Wilford Woodruff tulajdonította Brigham Youngnak, amikor egy pionírnapi megemlékezésen beszélt 1880 júliusában (lásd "Pioneers' Day," *Deseret Evening News*, July 26, 1880, 2).
22. Brigham Young, Mar. 31, 1861, Historian's Office reports of speeches, 1845-1885, Egyháztörténeti Könyvtár, Utah, Salt Lake City.
23. Lásd "First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony," May 17, 2018, newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
24. Ésaías 2:2; lásd még Mikeás 4:1-2.
25. *Tanítások: Joseph Smith*. 371.
26. *Tanítások: Joseph Smith*. 148.

Hogy láthassák

Keressétek őket és imádkozzatok lehetőségeért a világosságok megosztására, hogy mások lássák a Jézus Krisztushoz vezető utat.

Fivérek és nővérek! A szívünk megáldott és megújult a Lélek által, melyet e konferencián érzünk.

Kétszáz évvel ezelőtt egy fényoszló pihent meg egy ifjún egy ligetben. Ebben a fényben Joseph Smith látta az Atyaistent és az Ő Fiát, Jézus Krisztust. Világosságuk elűzte a földet borító lelki sötétséget, és megmutatta az előre vezető utat Joseph Smithnek – és mindannyiunknak. Az e napon kinyilatkoztatott világosságnak köszönhetően elnyerhetjük a Szabadítónk, Jézus Krisztus engesztelése által elérhető áldások teljességét.

Az Ő evangéliumának visszaállítása révén eltölthet bennünket a Szabadítónk világossága. Ez a világosság azonban nem csupán az enyém vagy a tiétek. Jézus Krisztus erre szólít bennünket: „engedjétek tehát, hogy úgy ragyogjon világosságotok ezen nép előtt, hogy láthassák a jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti Atyátokat, aki a mennyben van”¹. Nagyra megszerettem a „hogyan

láthassák” kifejezést. Buzgó felkérés ez az Úr részéről arra, hogy tudatosabban segítsünk másoknak meglátni az ösvényt, és ezáltal Krisztushoz jönni.

Tízéves koromban a családjunkat az a megtiszteltetés érte, hogy nálunk vendégeskedett L. Tom Perry elder a Tizenkét Apostol Kvórumából, amikor a megbízása a városunkba szólította.

Estefelé a családjunk Perryékkel ücsörgött a nappalinkban, édesanyám ízletes almás pitéje mellett hallgatva Perry elder történeteit a szentekről szerte a világban. Lebilincselő volt.

Későre járt már, amikor édesanyám a konyhába hívott, és egy egyszerű kérdést tett fel: „Bonnie, megetted a tyúkokat?”

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Brigham City

Megállt bennem az ütő: elfelejtettem. Mivel nem akartam otthagyni az Úr egy apostolát, felvettem, hogy a tyúkok esetleg böjtölhetnének reggelig.

Édesanyám határozott nemmel válaszolt. Perry elder épp ekkor lépett a konyhába, és dübörgő, lelkes hangján azt kérdezte: „Jól hallottam, meg kell etetni a tyúkokat? Csatlakozhatsz a fiammal?”

Ó, micsoda öröm lett hirtelen a tyúkok etetése! Szaladtam a nagy, sárga elemlámpánkért. Izgatottan törtem az élre, kapkodva a lábamat a jól ismert ösvényen a tyúkólig. A kezemben lengedező zseblámpa fényénél átszeltük a kukoricást, majd pedig a búzatáblát is.

Elérkezve az ösvényt keresztező kis öntözőcsatornához, én ösztönösen átugrottam azt, ahogyan oly sok estén tettem már korábban is. Teljesen megfeledkeztem Perry elderről, aki a sötét, ismeretlen ösvényen igyekezett lépést tartani velem. A nálam táncoló fény sugar nem sokat segített neki, hogy lássa az árkot. Állandó világosság hiányában pedig a vizesárok kellős közepébe lépett, majd hangosan felnyögött. Megfordulva aztán döbbenet láttam, ahogyan újdonsült barátom éppen csuromvizes lábát húzza ki az árok-ból, majd igyekszik kirázni a vizet nehéz bőrcipőjéből.

Perry elder átázott, cuppogó cipőjével a lábán segített megetetni a tyúkokat. Amikor végeztünk, szeretetteljesen így tanított: „Bonnie, látnom kell az ösvényt. A fénynek oda kell világítania, ahol járok.”

Világítottam én a lámpámmal, csak épp nem úgy, ahogy az Perry elder hasznára vált volna. Most már tudván, hogy szüksége van a világosságomra az ösvényen való biztonságos tájékozódáshoz, figyeltem, hogy a fény mindig a léptei előtt haladjon, így pedig magabiztosan tértünk haza.

Kedves fivéreim és nővéreim! Éveken át gondolkodtam a Perry eldertől tanult tantételten. Az Úr felhívása, miszerint ragyogjon a világosságunk, nem csupán arról szól, hogy összevissza lóbáljunk egy fény sugarat, általánosságban fényesebbé téve a világot. Úgy kell irányítanunk a világosságunkat, hogy mások lássák a Krisztushoz vezető utat. Izrael egybegyűjtése *ez a fátyolnak ezen az oldalán* – segíteni másoknak meglátni a következő lépést az Istennel való szent szövetségek megkötésének és megtartásának ösvényén.²

A Szabadító így tett bizonyosságot: „Íme, én vagyok a világosság; példát mutattam nektek”³. Nézzük az egyik példáját:

Az asszony a kútnál szamaritánus volt, aki nem ismerte Jézus Krisztust, és akit a saját közösségéből sokan számkivetettnek tekintettek. Jézus a találkozásukkor beszélgetést kezdeményezett vele. A vízről beszélt neki, majd további világosságához vezette őt, amint kijelentette, hogy Ő maga az „élő víz”⁴.

Krisztus együttérzően ismerte őt és a szükségleteit. Ott találkozott az asszonnyal, ahol éppen volt, majd pedig egy számára ismerős és megszokott dologról kezdett beszélni neki. Ha itt megállt volna, akkor ez egy derűs találkozás lett volna, viszont nem eredményezte volna azt, hogy a nő a városba menjen, és kijelentse: „Jertek, lássatok... Nem ez-e a Krisztus?”⁵ A beszélgetés folyamán fokozatosan ismerte fel Jézus Krisztust, és a múltja ellenére a világosság eszköze lett, megvilágítva az utat mások számára is, hogy lássák.⁶

Most nézzünk meg két olyat személyt, akik a Szabadító példáját mintázzák a világosság ragyogására. A közelmúltban Kevin barátomat egy vállalati vezető mellé ültették egy vacsora alkalmával. Aggódott amiatt, hogy vajon miről tudnak majd beszélgetni két órán át. Egy készletet követve Kevin megkérdezte: „Mondana valamit a családjáról? Honnan származnak?”

Az úriember nem sokat tudott az őseiről, így Kevin elővette a telefonját, mondván: „Van egy alkalmazás, amely összekapcsolja az embereket az őseikkel. Nézzük, mit találunk.”

Hosszú beszélgetést követően Kevin új barátja azt kérdezte: „Miért olyan fontos a család az Önök egyháza számára?”

Kevin egyszerűen válaszolt: „Abban hiszünk, hogy a halálunk után folytatódik az életünk. Ha megtaláljuk az

őseinket, és a nevüket elvisszük egy templomnak nevezett szent helyre, akkor olyan házasságkötési szertartásokat végezhetünk el, amelyek még a halál után is összetartják a családjunkat.⁷

Kevin olyasmivel indított, ami közös volt benne és új barátjában. Majd módot talált arra, hogy tanúságot tegyen a Szabadító világosságáról és szeretetéről.

A második történet Elláról szól, a főiskolás kosararól. Példája akkor kezdődött, amikor megkapta misszionáriusi elhívását, miközben kollégiumban volt. Úgy döntött, hogy a csapattársai körében nyitja fel az elhívását, akik alig tudtak valamit Jézus Krisztus egyházáról, és nem értették, miért szeretne Ella szolgálni. Sokat imádkozott, hogy megtudja, miként magyarázhatná el a misszionáriusi elhívását úgy, hogy a csapattársai érezhessék a Lelket. A válasz?

„Egy prezentációt készítettem – mondta Ella –, mert ilyen király vagyok.” Beszért nekik arról, hogy a több mint 400 misszió valamelyikében szolgál majd, és lehet, hogy nyelvet is kell tanulnia. Kiemelte, hogy több ezer misszionárius szolgál már. Végül pedig a Szabadító képével, valamint rövid bizonyosságával zárta: „A kosárlabda az életem egyik legfontosabb része. Átköltöztem az ország másik végébe,

magam mögött hagyva a családomat, hogy ezzel az edzővel és ebben a csapatban játszhaszak. A kosárlabdánál csupán két fontosabb dolog van számomra: a hitem és a családom.”⁸

Nos, ha esetleg azt gondolnátok: „Ezek nagyszerű 1000 wattos példák, én azonban csak egy 20 wattos izzó vagyok”, akkor ne feledjétek, hogy a Szabadító így tett bizonyosságot: „én vagyok a világosság, amit fel kell tartanotok”⁹. Arra emlékeztet bennünket, hogy Ő elhozza a világosságot, ha mi megteszünk annyit, hogy Őfelé fordítunk másokat.

Nektek és nekem is elegendő megosztható világosságunk van, *már most is*. Megvilágíthatjuk a következő lépést segítségképpen valakinek, hogy közelebb kerüljön Jézus Krisztushoz, majd az azt követő lépést és így tovább.

Kérdezzétek meg magatoktól: „Kinek van szüksége a te világosságodra ahhoz, hogy megtalálja az ösvényt, amelyre szüksége van, csak éppen nem látja?”

Kedves barátaim! Miért olyan fontos, hogy ragyogjon a világosságunk? Az Úr elmondta nekünk, hogy „sokan vannak még a földön...”, akik csak azért vannak távol az igazságtól, mert nem tudják, hol találjanak rá”¹⁰. Mi segíthetünk. Tudatosan ragyogtatjuk a világosságunkat, hogy mások lássanak. Átadhatjuk a meghívást.¹¹

Elkísérhetjük az utazáson azokat, akik előrelépnek a Szabadító felé, mindegy, mennyire botladoznak is. Képesek vagyunk egybegyűjteni Izráelt.

Bizonyosságot teszem, hogy az Úr felmagasztal majd minden apró erőfeszítést. A Szentlélek késztetést ad majd nekünk, hogy tudjuk, mit mondjunk és tegyünk. Az ilyen kísérletek talán megkívánják tőlünk, hogy kilépjünk a kényelmi zónánkból, bizonyosak lehe-tünk azonban abban, hogy az Úr segít majd a világosságunknak ragyogni.

Mily hálás vagyok a Szabadító világosságáért, amely továbbra is kinyilatkoztatás által vezeti ezt az egyházat.

Felkérem mindannyiunkat, hogy kövessük Jézus Krisztus példáját, és legyünk könyörülettel telve tudatában a körülöttünk lévőknek. Keressétek őket és imádkozzatok lehetőségeikért a világosságok megosztására, hogy mások is lássák a Jézus Krisztushoz vezető utat. Az Ő ígérete nagyszerű: „...a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága”¹². Bizonyosságot teszek arról, hogy Szabadítónk, Jézus Krisztus az út, az igazság, az élet, valamint a világ világossága és szeretete. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

- 3 Nefi 12:16.
- Lásd Russell M. Nelson: Izráel nagy reménye. (Világmeretű áhítat fiataloknak, 2018. jún. 3.), HopeOfIsrael. ChurchOfJesusChrist.org.
- 3 Nefi 18:16.
- Lásd János 4:9–30.
- János 4:29.
- Lásd Robert and Marie Lund, “The Savior’s Respect for Women,” *Liahona*, Mar. 2015, 32–36.
- Magánlevelezés.
- Magánlevelezés.
- 3 Nefi 18:24.
- Tan és szövetségek 123:12.
- Lásd Dieter F. Uchtdorf: Misszionáriusi munka: megosztani, ami a szívetekben van. *Liahona*, 2019. máj. 15.
- János 8:12.

Jeffrey R. Holland elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Tökéletesen ragyogó reménység

Mivel a visszaállítás újra megerősítette az alapvető igazságot, miszerint Isten igenis munkálkodik a világban, lehet reményünk, kell hogy legyen reményünk, még akkor is, amikor látszólag minden ellenünk szól.

Tavaly októberben Russell M. Nelson elnök arra kért bennünket, hogy azáltal tekintsünk *előre* erre a 2020. áprilisi konferenciára, hogy a magunk módján mindannyian *visszatekintünk*, hogy megláthassuk Isten kezének fenségességét Jézus Krisztus evangéliumának visszaállításában. Holland nővérrel nagyon komolyan vettük ezt a próféta felhívást. Elképzeltük, hogy az 1800-as évek elején élünk, az akkori vallásos

meggyőződéseket szemlélve. Ebben a képzelte helyzetben azt kérdeztük magunktól: Mi hiányzik? Mi az, aminek örülnénk, ha meglenne? Mi az, amit *reményeink* szerint Isten biztosít majd a lelki vágyakozásunkra reagálva?

Nos, felismertük például, hogy két évszázaddal ezelőtt hón reméltük volna egy, az akkoriban legtöbbször számára elérhetőnél igazabb, szentebb elképzelés visszaállítását Isten-

nel kapcsolatban, aki akkoriban oly gyakran tűnt úgy, hogy évszázadok tévedései és félreértelmezései mögé szorult. William Ellery Channing, a kor meghatározó vallásos alakjának kifejezésével élve, „Isten szülői alakját” kerestük volna, melyet Channing „a kereszténység

első nagy tanának” tartott.¹ Az ilyen tan törődő Mennyei Atyaként ismerete volna el az Istenséget, nem pedig kemény ítéleteket osztogató szigorú bírónaként, illetve távol lévő földesúrnaként, aki egykor még foglalkozott a földi dolgokkal, de mára a világegyetem más része köti le a figyelmét.

Igen, 1820-ban reményeink Isten megtalálására irányultak volna, aki a jelenben éppoly nyíltan beszél és vezet, ahogyan a múltban tette; egy igazi Atya, a szó legszeretetteljesebb értelmében. Ő bizonyosan *nem* egy rideg, önkényes zsarnok, aki néhány kiválasztottat előre szabadításra szánt, míg az emberi család többi tagját kárhözatra ítéli. Nem! Ő olyasvalaki, akinek az isteni kijelentés értelmében minden tette „a világ javára lenne; mert szereti a világot”² és annak minden lakóját. E szeretet lenne a legfőbb oka arra, hogy elküldje a földre Jézus Krisztust, az Ő Egyszülött Fiát.³

Jézusról szólva, ha a XIX. század ezen első éveiben éltünk volna, komoly aggodalommal ismertük volna fel, hogy a Szabadító életének és feltámadásának valódiságával kapcsolatos kételyek jelentős teret hódítanak maguknak a kereszténységben belül. Ezért hát olyan bizonyítékot reméltünk volna, mely feltáruhá az egész világ számára megerősítené a bibliai tanúságot arról, miszerint *Jézus a Krisztus*, Isten szó szerinti Fia, az Alfa és az Omega, valamint az egyetlen Szabadító, akit e világ valaha ismerni fog. A leghőbb reményeink között lett volna, hogy egyéb szentírásbeli bizonyíték kerüljön elő, olyasmi, mely egy másik tanúbizonyítékot jelenthetne Jézus Krisztusról, kitágítva és gazdagítva ismereteinket az Ő csodálatos születéséről, rendkívüli szolgálatáról, engesztelő áldozatáról, valamint dicsőséges feltámadásáról. Egy ilyen

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

irat valóban „igazlelkűség [lenne] a mennyből; és igazság... a földből”⁴.

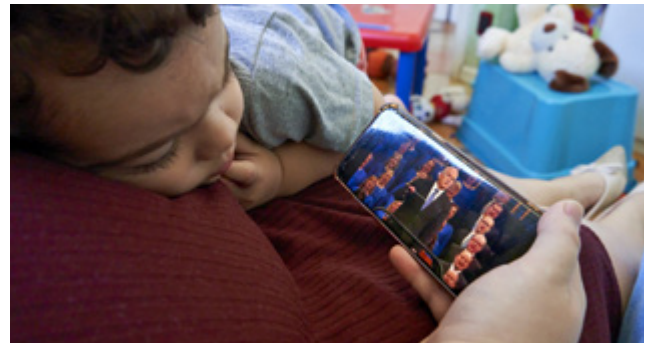
Az akkori idők keresztény világát szemlélve reméltük volna, hogy találunk valakit, akit Isten hatalmazott fel valódi papsági felhatalmazással, aki megkeresztelhetne minket, ránk ruházhatná a Szentlélek ajándékát, valamint részesíthetne bennünket a felmagasztosuláshoz szükséges összes evangéliumi szertartásban. 1820-ban reméltük volna, hogy látjuk Ésaías, Mikeás és más ősi próféták ékesszóló ígéreteinek beteljesedését az Úr fenséges házában visszatéréséről.⁵ Nagy izgalommal láttuk volna a szent templomok újbóli megalapításának dicsőségét, a Lélekkel, a szertartásokkal, a hatalommal, valamint a felhatalmazással örök igazságok tanítására, személyes sebek begyógyítására, illetve a családok örökre szóló összekötésére. Mindent túvé tettem volna, hogy találjak valakit, aki felhatalmazással bír arra, hogy kimondja nekünk szeretett Patriciámmal, miszerint a házasságunk ezen a helyen az időre és az egész örökkévalóságra megpecsételtetett, így sohasem hallván vagy kényszerítve ránk a kísértő átkot: „míg a halál el nem választ”. Tudom, hogy „Atyá[nk] házában sok lakóhely van”⁶, személy

szerint azonban ha oly szerencsés lennék, hogy örökölném az egyiket, az nem lenne több egy omladozó viskónál számomra, ha Pat és a gyermekeink nem lennének velem és osztoznának ezen az örökségen. Őseink számára pedig, akik közül némelyek anélkül éltek és haltak meg az ősi időkben, hogy akárcsak hallották volna Jézus Krisztus nevét, reménykedtünk volna a legigazságosabb és legkönyörületesebb bibliai elgondolás, vagyis azon gyakorlat visszaállításában, hogy az élők szabadító szertartásokat ajánlhatnak fel elhunyt rokonaik javára.⁷ Egyetlen gyakorlatot sem tudok elképzelni, mely ragyogóbban mutatná egy szerető Isten aggodalmát minden egyes földi gyermeke iránt, akár mikor éltek is vagy akárhol is haltak meg.

Nos, 1820-as reményeinket még hosszan lehetne sorolni, mégis a visszaállítás talán legfontosabb üzenete az, hogy az efféle remények *nem* lettek volna hiábavalóak. A Szent Ligetből

kiindulva és egészen napjainkig folytatódva e vágyak magukra öltötték a valóság öltözetét, majd Pál apostol és mások tanításai szerint lelkünk valódi horgonyai lettek, melyek biztosak és állhatatosak.⁸ Ami egykor csak remény volt, mára történelemmé vált.

Ezt látjuk, ha visszatekintünk Isten 200 éves jóságára a világ iránt. De mi a helyzet, ha előretekintünk? Még mindig vannak reményeink, melyek eddig *nem* teljesedtek be. Jelenleg is, miközben épp beszélünk, minden mozgósítható emberrel harcolunk a COVID-19 nevű betegség ellen, ami komoly emlékeztető arra, hogy egy vírus,⁹ amely a porszemnél ezerszer kisebb,¹⁰ egész népeket és világméretű gazdaságokat képes térdre kényszeríteni. Imádkozunk azokért, akik szeretteiket veszítették el e modernkori csapásban, valamint azokért, akik jelenleg fertőzöttek vagy veszélyeztetettek. Feltétlenül imádkozunk azokért, akik oly lenyűgöző egészségügyi ellátást nyújtanak. Amikor pedig legyőzzük ezt – márpedig le fogjuk –, legyünk ugyanilyen elkötelezettek az iránt, hogy megtisztítsuk a világot az éhség vírusától és megtisztítsuk a negyedeket és nemzeteket a szegénység vírusától. Reménykedjünk iskolákban, ahol a tanulókat tanítják – és nem attól rettegnek, hogy lelövik őket –, valamint

Brazília, São Paulo, Taboão de Serra

abban, hogy Isten minden gyermekének kijár a személyes méltóság, melyet nem károsít a faji, etnikai vagy vallási előítélet *semmilyen* formája. Mindezt pedig az arra irányuló megingathatatlan vágyunk támasztja alá, hogy jobban elkötelezzük magunkat a parancsolatok két legnagyobbika iránt, vagyis hogy szeressük Istent az Ő tanácsának betartása által, valamint hogy szeressük a felebarátainkat kedvesség és könyörület, türelem és megbocsátás tanúsítása által.¹¹ E két isteni rendelkezés még mindig – és örökre – az egyetlen valódi reményünk arra, hogy gyermekeinkre jobb világot hagyjunk annál, mint amit ma ismernek.¹²

Ezen átfogó vágyakon felül a mai hallgatóság soraiban sokaknak vannak mély, személyes reményeik is: remény a házasságuk javulásáért, vagy olykor egyszerűen a házasságért; remény valamilyen függőség legyőzésére; remény egy eltévelyedett gyermek visszatérésére; remény százféle fizikai és lelki fájdalom megszűnésére. Mivel a visszaállítás újra megerősítette az alapvető igazságot, miszerint Isten igenis munkálkodik a világban, így *lehet* reményünk, *kell* hogy legyen reményünk, még akkor is, amikor látszólag minden ellenünk szól. Erről szól a szentírás, amikor Ábrahám képes volt remélni a reménytelenségben is¹³ – vagyis képes volt hinni, amikor minden amellet szólt, hogy *ne* higgyen abban –, hogy neki és Sárának gyermeke lehet, holott ez teljesen lehetetlennek tűnt. Felteszem hát a kérdést: ha oly sok 1820-beli reményünk beteljesedését elindíthatta egyetlen isteni fénysugár felvillanása, mely a New York állambeli ligetben rávetődött egy térdelő ifjúra, aki szinte még gyermek volt, akkor miért ne remélnénk, hogy az igazlelkű szándékokra és krisztusi vágyakra csodálatos

választ adhat minden reménység Istenre? Mindannyiunknak el kell hinnünk, hogy amit igazlelkűségben kívánunk, az valamikor, valahogyan, valamilyen módon egyszer még a miénk lehet.

Fivérek és nővérek! Tudjuk, melyek voltak a vallási hiányosságok a XIX. század elején. Ismerjük továbbá napjaink vallásos hiányosságait is, amelyek miatt némelyek még mindig éheznek és hiába reménykednek. Tudjuk, hogy az elégedetlenség különböző formái némelyeket elvonnak a hagyományos vallási intézményektől. Azt is tudjuk – amint azt egy csalódott író feljegyezte –, hogy napjaink „számos vallási vezetője tanácstalannak tűnik” e hanyatlás kezelésében, válaszként mindössze „a terápiás célzatú deizmus vékony mázát, olcsó jelképes cselekvést, némi finoman tálalt eretnokséget, [illetve olykor csupán] lehangoló zagyvaságot”¹⁴ kínálnak – mindezt pedig olyan időben, amikor a világnak oly sokkal többre volna szüksége, amikor a felnövekvő nemzedék oly sokkal többet érdemelne, és amikor Jézus oly sokkal többet kínált a maga idejében. Krisztus tanítványaiként napjainkban felülmelkedhetünk az ókori izráelitákon, akik így siránkoztak: „Elszáradtak a mi csontjaink és elveszett a mi reménységünk.”¹⁵ Valóban, ha végül elveszítjük a reményt, az utolsó létfontosságú tulajdonunkat veszítjük el. Magának a pokolnak a kapujánál figyelmeztette erre Dante az *Isteni színjáték* minden utazóját: „Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!”¹⁶ Bizony, amikor a remény elveszett, csak a körülöttünk tomboló pokoltűz marad.

Így hát amikor falhoz állítanak bennünket, és – a himnusz szavaival éve – „nincs más remény...”¹⁷, egyik legnélkülözhetetlenebb erényünk a reménység e becses ajándéka lesz,

mely elválaszthatatlanul kapcsolódik az Istenbe vetett hitünkhöz, valamint a mások iránti jószívűségünkhöz.

E bicentenáriumi évben, amint visszatekintünk és számba vesszük mindazt, amit kaptunk, illetve örvendezünk oly sok reményünk beteljesedésében, visszhangzom azon gyönyörű, ifjú visszatért misszionárius nővér gondolatait, aki néhány hónapja azt mondta nekünk Johannesburgban: „Nem azért jött[ünk] el eddig, hogy csak eddig [jussunk].”¹⁸

A szentírásokban valaha feljegyzett egyik legsugalmazóbb búcsúbeszédet segítségül hívva, Nefi prófétával és ezen ifjú nővérral együtt azt mondom: „...szeretett testvéreim, miután [elnyertétek a visszaállítás ezen első gyümölcseit], azt kérdezném, most már mindent megtettetek? Íme, mondom nektek: Nem...”

Krisztusba vetett állhatatossággal kell... törekednetek előre, *tökéletesen ragyogó reménységgel*, és Isten és minden ember szeretetével. Ha tehát [így tesztek], ezt mondja az Atya: Örök életetek lesz.”¹⁹

Hálát adok mindenért, fivéreim és nővéreim, amit minden adományozási korszakok közül ebben az utolsóban és legnagyobbban – Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának adományozási korszakában – kaptunk. Az ezen evangéliumból áradó ajándékok mindent jelentenek számomra – mindent –, így hát köszönetképpen Mennyei Atyámnak ezekért, kijelentem, hogy az „ígéret el nem vásik, Sok mérföld vár még alvásig, Sok mérföld vár még alvásig”²⁰. Törekedjünk előre szeretettel a szívünkben, „ragyogó reménységgel”²¹ járva, mely bera-gyogja szent várakozásunk ösvényét, melyen immár 200 éve járunk. Bizonyosságomat teszem arról, hogy a jövő éppoly csodákkal teli és bőségesen

David A. Bednar elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

áldott lesz, mint amilyen a múlt volt. Minden okunk megvan arra, hogy az eddig elnyerteknél még nagyszerűbb áldásokban reménykedjünk, hiszen ez a Mindenható Isten munkája, a folyamatos kinyilatkoztatás egyháza, valamint Krisztus végtelen kegyelmének és jóakarátának evangéliuma. Mindezen igazságokról és még sokkal többről is teszem a tanúságomat Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. "The Essence of the Christian Religion," in *The Works of William E. Channing* (1888), 1004.
2. 2 Nefi 26:24.
3. Lásd János 3:16–17.
4. Mózes 7:62.
5. Lásd Ésaías 2:1–3; Ezékiel 37:26; Mikeás 4:1–3; Malakiás 3:1.
6. János 14:2.
7. Lásd 1 Korinthusbeliek 15:29; Tan és szövetségek 128:15–17.
8. Lásd Zsidók 6:19; Ether 12:4.
9. Lásd Na Zhu és mások, "A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019," *New England Journal of Medicine*, Feb. 20, 2020, 727–33.
10. Lásd "Examination and Description of Soil Profiles," in *Soil Survey Manual*, ed. C. Ditzler, K. Scheffe, and H. C. Monger (2017), nrsc.usda.gov.
11. Lásd Máté 22:36–40; Márk 12:29–33; lásd még 3 Mózes 19:18; 5 Mózes 6:1–6.
12. Lásd Ether 12:4.
13. Lásd Rómabeliek 4:18.
14. R. J. Snell, "Quiet Hope: A New Year's Resolution," *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, Dec. 31, 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Ezékiel 37:11.
16. Dante Alighieri: Pokol – az *Isteni színjáték* első része, Harmadik ének: A pokol kapuja, 9. sor. Fordította: Babits Mihály (<https://mek.oszk.hu/00300/00363/00363.htm>)
17. Maradj velem. *Himnuszok*, 101. sz.
18. Judith Mahlangu (egy többcövekes konferencián a Dél-afrikai Johannesburg közelében, 2019. nov. 10.), in Sydney Walker, "Elder Holland Visits Southeast Africa during 'Remarkable Time of Growth,'" *Church News*, Nov. 27, 2019.
19. 2 Nefi 31:19–20; kiemelés hozzáadva.
20. Robert Frost: Megállva erdőnél egy havas estén, 14–16. sor. Fordította: Haász Irén.
21. 2 Nefi 31:20.

„Épüljön fel nevemhez ez a ház”

(Tan és szövetségek 124:40)

A templomokban elnyert szövetségek és elvégzett szertartások elengedhetetlenek a szívünk megszenteléséhez és Isten fiainak és leányainak végső felmagasztosulásához.

A Szent Igeben 200 évvel ezelőtt a fiatal Joseph Smith látta Istent, az Örökkévaló Atyát és az Ő Fiát, Jézus Krisztust, és beszélt is Velük. Joseph tudomást szerzett Tőlük az istenség valódi természetéről és a folyamatos kinyilatkoztatásról, mialatt ez a mennyei látomás bevezette az „idők teljességének adományozási korszak[át]” az utolsó napokban.¹

Körülbelül három évvel később, 1823. szeptember 21. estéjén buzgó imájának eredményeképpen Joseph hálószobája megtelt fényvel, mígnem „fényesebb lett, mint délben”². Egy személy jelent meg az ágya mellett, aki a fiatal fiút a nevében szólította, majd kijelentette, hogy „ő egy hírnök, akit Isten színe elől küldtek... és a neve Moróni”³.

Utasításokat adott Josephnek a Mormon könyve napvilágra kerülését illetően.

Ezután pedig Moróni az ószövetségi Malakiás könyvéből idézett, szóhasználatában egy kissé eltérve a megszokott fordítástól:

„Íme, én ki fogom nyilatkoztatni nektek a papságot, Illés próféta keze által, az Úr nagy és félelmetes napjának eljövele előtt. [...]

És ő a gyermekek szívébe ülteti az atyáknak tett ígéreteket, és

Amerikai Egyesült Államok, Idaho, Rexburg

a gyermekek szíve atyáikhoz fordul. Ha nem így lenne, akkor az egész föld teljesen elpusztulna az ő eljövetelekor.”⁴

Fontos, hogy Moróni Joseph Smithnek adott, Illés küldetését illető tanítása indította el a templomi és családtörténeti munkát az utolsó napokban, és kulcsfontosságú szerepe volt „mindenek [visszaállításában], a mikről szólott az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva”⁵.

A Szentlélek segítségével imádkozom, miközben együtt tanulunk azokról a szövetségekről, szertartásokról és áldásokról, amelyek Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza templomaiban érhetőek el számunkra.

Illés visszatérése

Egy alapvető kérdéssel szeretném kezdeni: Miért volt jelentős Illés visszatérése?

Utolsó napi kinyilatkoztatásokból tudjuk, hogy „Illés rendelkezett a melkisédeki papság pecsételõ hatalmával”⁶, és „õ volt az utolsó ilyen próféta Jézus Krisztus ideje előtt”⁷.

Joseph Smith próféta így magyarázta: „Illés lelke, hatalma és elhívása abból áll, hogy hatalmatok van *a melkisédeki papság... teljességéhez* tartozó... kulcs[ot] viselni; továbbá... elnyerni... minden olyan szertartást, amely Isten királyságához tartozik, méghozzá az atyák szívét a gyermekek felé fordítani, és a gyermekek szívét az atyákhoz, mégpedig azokhoz, akik a mennyben vannak.”⁸

A szent pecsételõ felhatalmazásra azért van szükség, mert „a mit megkösz a földön, a mennyekben is köve leszen; és a mit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva leszen”⁹.

Joseph mélyebben kifejtette: „Hogyan fogja Isten ezt a nemzedéket megmenteni? El fogja küldeni Illést, a

ILLÉS VISSZAÁLLÍTVA A PAPSÁG PECSÉTELŐ HATALMÁNAK KULCSAIT. KÉSZÍTETTE: ROBERT T. BARRETT

prófétát... Illés ki fogja nyilatkoztatni a szövetségeket, hogy az atyák szívét a gyermekekhez pecsételje, a gyermekeket pedig az atyákhoz.”¹⁰

Illés és Mózes megjelentek a Színeváltozás hegyén, és Péterre, Jakabra és Jánosra ruházták ezt a felhatalmazást.¹¹ 1836. április 3-án Illés a Kirtland templomban is megjelent Mózessel, illetve Éliással, és ugyanezeket a papsági kulcsokat Joseph Smithre és Oliver Cowderyre ruházta.¹²

Az, hogy Illés 1836-ban visszaállította a pecsételõ felhatalmazást, szükséges volt ahhoz, hogy a világ felkészüljön a Szabadító második eljövetelére, ugyanakkor fokozott és az egész világra kiterjedõ érdeklõdést eredményezett a családtörténeti kutatás iránt.

A szívek megváltoztatása, odafordítása és megtisztítása

A *szív* szó több mint ezerszer szerepel az alpmûvekben. Ez az

egyszerû, ám jelentõségteljes szó gyakran az ember belsõ érzéseit fejezi ki. A szívünk – a vágyaink, érzelmeink, szándékaink, mozgatórugóink és hozzáállásunk összessége – határozza meg, hogy kik vagyunk és kivé válunk. Az Úr munkájának lényege a szívek megváltoztatása, odafordítása és megtisztítása az evangéliumi szövetségek és a papsági szertartások révén.

Nem kizárólag azért építünk szent templomokat vagy lépünk be az ajtajukon, hogy emlékezetes egyéni vagy családi élményben legyen részünk. A templomokban elnyert szövetségek és elvégzett szertartások elengedhetetlenek a szívünk megszenteléséhez, valamint Isten fiainak és leányainak végsõ felmagasztosulásához.

Elültetni a gyermekek szívébe az atyáknak – méghozzá Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak – tett ígéreteket, a gyermekek szívét a saját atyáik felé fordítani, valamint családtörténeti kutatást és helyettes általi templomi

szertartásokat végezni – ezek olyan munkák, melyek a fátyol mindkét oldalán megáldják az embereket. Amint buzgón munkálkodunk ebben a szent munkában, engedelmessé válunk azon parancsolatoknak, hogy szeressük és szolgáljuk Istent és a felebarátainkat.¹³ Az ilyen önzetlen szolgálat segít nekünk abban, hogy igazán „Őt hallgassuk”¹⁴ és a Szabadítóhoz jöjjünk.¹⁵

A legszentebb szövetségek és papsági szertartások csak a templomban, az Úr házában nyerhetőek el. Minden, amit a templomban tanulunk és teszünk, Jézus Krisztus isteni voltát és a Mennyei Atya nagyszerű boldogságtervében betöltött szerepét emeli ki.

Belülről kifelé

Ezra Taft Benson elnök jellemezte azt a fontos mintát, amelyet a Megváltó arra használ, hogy „véghezvigye... az ember halhatatlanságát és örök életét”¹⁶. Ezt mondta: „Az Úr belülről kifelé dolgozik. A világ kívülről befelé. A világ kiemelné az embereket a nyomornegyedekből. Krisztus a nyomornegyedet veszi ki az emberek közül, akik aztán maguk mennek ki a nyomornegyedekből. A világ környezetük megváltoztatásával formálná az embereket. Krisztus az embereket változtatja meg, akik aztán megváltoztatják a környezetüket. A világ az emberi viselkedést formálná, Krisztus

azonban az emberi természetet is megtudja változtatni.”¹⁷

A szövetségek és a papsági szertartások központi szerepet játszanak a lelki újjászületés és átformálódás szüntelen folyamatában; ezek azok az eszközök, melyek által az Úr mindnyájunkkal *belülről kifelé* munkálkodik. Az állhatatosan tiszteletben tartott, mindig emlékezetbe idézett, és „az élő Isten Lelkével... a szívnek hústábláira”¹⁸ írt szövetségek célt és bizonyosságot nyújtanak nekünk mind a halandóságban, mind az örökkévalóságban elnyerhető áldások felől. Az érdemesen elnyert és folyamatosan emlékezetben tartott szertartások megnyitják azokat a mennyei csatornákat, melyeken keresztül az életünkbe áramolhat az isteniség ereje.

Nem azért jövünk a templomba, hogy elbűjünk vagy elmeneküljünk a világ gonoszságai elől. Azért jövünk a templomba, hogy legyőzzük a gonosz világot. Amikor meghívjuk az életünkbe „az isteniség hatalm[át]”¹⁹ azáltal, hogy papsági szertartásokban részesülünk, valamint szent szövetségeket kötünk és tartunk meg, a sajátunkat felülmúló erővel áldatunk meg²⁰ a halandóság kísértéseinek és kihívásainak legyőzéséhez, valamint azért, hogy jót tegyünk és jóvá váljunk.

E ház hírneve elterjed

Ezen adományozási korszak első templomát az Ohio állambeli Kirtlandban építették, és 1836. március 27-én szentelték fel.

Egy héttel a felszentelés után egy Joseph Smith prófétának szóló kinyilatkoztatásban az Úr kijelentette:

„[Ö]rvendjen népem egészének szíve, akik szívvel-lelélekkel felépítették nevemnek ezt a házat. [...]

Igen, ezrek és tízezrek szíve örvend majd nagyon a kiáradó áldások,

valamint azon felruházás következtében, amellyel szolgálaim e házban felruháztatnak.

És e ház hírneve elterjed idegen földekre; és ez a kezdete annak az áldásnak, amely népem fejére kiárad.”²¹

Kérlek, szenteljetek figyelmet ennek a két kifejezésnek: „*ezrek és tízezrek szíve örvend majd nagyon*” és „*e ház hírneve elterjed idegen földekre*”. Lenyűgöző kijelentések voltak ezek 1836 áprilisában, amikor az egyháznak mindössze maroknyi tagja és egyetlen temploma volt.

Ma, 2020-ban, 168 működő templomunk van. Negyvenkilenc további templom áll építés alatt, illetve került már bejelentésre. Az Úr házai épülnek a „tenger szigetein”²², valamint olyan országokban és helyeken, amelyekről korábban többen is azt gondolták, hogy nem engedélyeznének templomot.

A felruházás szertartása jelenleg 88 nyelven kerül bemutatásra, és még sokkal több nyelven is elérhetővé válik, amint templomok épülnek Isten még több gyermeke megáldására. A következő 15 évben minden nyelvek száma, amelyen elérhetőek lesznek a templomi szertartások.

Az idén 18 templom első kapavágására és építésének megkezdésére kerül majd sor. Ezzel szemben az első 18 templom felépítése 150 évbe telt az egyház 1830-as megalapításától kezdve egészen 1980-ig, amikor is Spencer W. Kimball elnök felszentelte a Japán Tokió templomot.

Gondoljátok csak át a templomi munka felgyorsulását csupán Russell M. Nelson elnök élete folyamán. Amikor Nelson elnök 1924. szeptember 9-én megszületett, az egyháznak hat működő temploma volt.

Amikor 60 évvel később, 1984. április 7-én apostollá rendelték, 26 működő templom volt, azaz 60 év alatt hússzal nőtt a templomok száma.

Amikor Nelson elnököt az egyház elnökeként támogatták, 159 működő templom volt, azaz a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjaként töltött 34 évnyi szolgálata során 133-mal nőtt a templomok száma.

Mióta 2018. január 14-én az egyház elnöke lett, Nelson elnök már 35 új templomot jelentett be.

A ma álló templomok 96 százalékát Nelson elnök élete során szentelték fel; 84 százalékukat az ő apostollá rendelése óta.

Mindig arra összpontosítsatok, ami a leginkább számít!

Az Úr visszaállított egyházának tagjaként mindannyian csodálattal ámulunk az Ő munkájának folyamatosan növekvő sebességén az utolsó napokban. És még több templomunk lesz.

Brigham Young elnök így prófétált: „Ennek a munkának az elvégzésére nem egy, de több ezer templomra lesz szükség. Férfiak és nők ezrei és tízezrei fognak elmenni ezekbe a templomokba, hogy elvégezzék a szertartásokat mindazokért az emberekért, akik olyan régen éltek, amilyen messzire a múltban azt az Úr kinyilatkoztatja.”²³

Érthető módon minden egyes új templom bejelentése nagy öröm forrása, és okot ad arra, hogy hálát adjunk az Úrnak. Azonban elsődlegesen nem csupán a helyszínre vagy az épület szépségére kell összpontosítanunk, hanem azokra a szövetségekre és szertartásokra, amelyek megváltoztathatják a szívünket és elmélyíthetik a Szabadító iránti odaadásunkat.

Az alapvető kötelezettségek, amelyek az Úr visszaállított egyházának

tagjaiként rajtunk nyugszanak, a következők: (1) „Őt hallgassuk!”²⁴, illetve szövetségek és szertartások által változtassuk meg a saját szívünket, valamint (2) örömmel teljesítsük be azt az Istentől kapott feladatunkat, hogy az egész emberi család számára biztosítsuk a templomi áldásokat a fátyol mindkét oldalán. Az Úr útmutatásával és segítségével valóban teljesítjük majd ezeket a szent köteleességeket.

Sion felépítése

Joseph Smith próféta kijelentette: „Sion felépítése olyan ügy, amely minden korban érdekelte Isten népét; ez egy olyan téma, amelyről próféták, papok és királyok különös élvezettel beszéltek; örömteli várakozással néztek elébe annak a napnak, amelyben most élünk; és mennyei és örömteli várakozástól fűtve énekeltek, írtak és jövedöltek erről a napunkról; de anélkül haltak meg, hogy látták volna; ...és ránk maradt az, hogy lássuk, részt vegyünk benne, és segítsük az utolsó napi dicsőség előrehaladását.”²⁵

„A mennyei papság egyesülni fog a földivel, hogy létrehozza azokat a nagyszerű célokat; ...egy olyan munkáét, amelyet Isten és az angyalok elragadtatva fontolgattak az elmúlt nemzedékekben; amely feltüzelt az ősi pátriárkák és próféták lelkét; egy olyan munkáét, amelynek az a célja, hogy létrehozza a sötétség erőinek pusztulását, a föld megújulását, Isten dicsőségét és az emberi család szabadulását.”²⁶

Ünnepélyesen bizonyoságot tesztek arról, hogy az Atya és a Fiú

megjelentek Joseph Smithnek, Illés pedig visszaállította a pecsételést felhatalmazását. A szent templomi szövetségek és szertartások megerősíthetnek minket, valamint megtisztíthatják a szívünket, miközben „Őt hallgatjuk”²⁷, illetve elnyerjük az isteniség hatalmát az életünkben. Arról is tanúságot tesztek, hogy ez az utolsó napi munka el fogja pusztítani a sötétség hatalmait, és elhozza az emberi család szabadulását. Ezekről az igazságokról tesztek örömteli bizonyoságot az Úr Jézus Krisztus szent nevében, amen. ■

JEGYZETEK

1. Efészusbeliek 1:10.
2. Joseph Smith története 1:30.
3. Joseph Smith története 1:33.
4. Joseph Smith története 1:38–39.
5. Apostolok cselekedetei 3:21.
6. Szentírásalkaluz: Illés.
7. Szentírásalkaluz: hit.
8. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 327.; kiemelés hozzáadva.
9. Máté 16:19; lásd még Máté 18:18; Hélmán 10:7; Tan és szövetségek 124:93; 132:46.
10. *Tanítások: Joseph Smith*. 328.
11. Lásd Máté 17:3.
12. Lásd Tan és szövetségek 110:13–16.
13. Lásd Máté 22:34–40.
14. Vö. Joseph Smith története 1:17.
15. Lásd Omni 1:26; Moróni 10:30, 32.
16. Mózes 1:39.
17. Ezra Taft Benson, „Born of God,” *Ensign*, Nov. 1985, 6.
18. 2 Korinthusbeliek 3:3.
19. Lásd Tan és szövetségek 84:20–21.
20. Lásd Lásd, követelek, Uram! *Himnuszok*, 140. sz.
21. Tan és szövetségek 110:6, 9–10.
22. 2 Nefi 29:7.
23. *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* (1997). 310.
24. Vö. Joseph Smith története 1:17.
25. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith*. 193.
26. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith*. 537–538.
27. Vö. Joseph Smith története 1:17.

Russell M. Nelson elnök
Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnöke

Őt hallgasd!

Atyánk tudja, hogy amikor bizonytalanság és félelem vesz minket körül, akkor az fog segíteni a leginkább, ha halljuk az Ő Fiát.

Kedves fivéreim és nővéreim! Nagyon hálás vagyok, amiért a technika segítségével össze tudtunk gyűlni és együtt hódolni ezen a vasárnap délelőttön. Mily áldottak vagyunk, amiért tudhatjuk, hogy Jézus Krisztus evangéliuma vissza lett állítva a földre!

Az elmúlt jó néhány hét során legtöbbünknek felborult a szokásos életvitele. Földrengések, tüzek, árvizek, ragályok és ezek utóhatásai bolygatták fel a szokott rendet, hiányt idézve élő élelmiszerekben, alapvető árucikkekben és anyagi tartalékban.

Mindezek közepette dicsérettel és köszönettel fordulunk felétek, amiért azt választottátok, hogy meghalljátok az Úr hangját ebben a zűrzavaros időben és csatlakoztok hozzánk az általános konferencián. A gyötrelmeket kísérő, egyre fokozódó sötétségben Jézus Krisztus világossága mind fényesebben ragyog. Gondoljatok csak bele, mennyi jót tehet mindegyikünk ebben az egész világra kiterjedő felbolydulásban! Talán épp a ti Szabadítóra irányuló szeretetetek és hitetek jelenti majd valakinek az indítást ahhoz, hogy felfedezze Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítását.

Az elmúlt két év során Nelson nővérrel együtt több ezretekkel

találkoztunk szerte a világon. Szabadtéri csarnokokban és szállodai báltermekben gyűltünk össze veletek. Minden egyes helyszínen azt éreztem, hogy az Úr választottai körében vagyok, és hogy a szemem előtt táruul fel Izráel egybegyűjtése.

Abban az időben élünk, amelyet „türelmetlen várakozással vártak ósátyáink”¹. Az első sorból vagyunk *élő tanúi* annak, amit Nefi próféta csupán *látomásban* látott: hogy Isten Bárányának hatalma leereszkedik „az Úr szövetséges népére, akik az egész föld színén szét voltak szóródva; és igazlelkűséggel és Isten hatalmával voltak felfegyverezve, nagy dicsőségben”².

Ti, fivéreim és nővéreim, ott vagytok azon férfiak, nők és gyermekek között, akiket Nefi látott. Gondoljatok csak bele!

Függetlenül attól, hogy hol vagy milyen körülmények között éltek, az Úr Jézus Krisztus a *ti* Szabadítótok, Isten prófétája, Joseph Smith pedig a *ti* prófétátok. Ő már a föld alapjainak megvetése előtt előre el lett rendelve, hogy eme utolsó adományozási korszak prófétája legyen, amikor „semmi nem tartatik vissza”³ a szentektől. Továbbra is árad kinyilatkoztatás az Úrtól a visszaállítás e folytatódó menetében.

Mit jelent számotokra, hogy Jézus Krisztus evangéliuma vissza lett állítva a földre?

Azt jelenti, hogy ti és a családotok mindörökre össze lehettek pecsételve! Azt jelenti, hogy mivel egy olyan személy keresztelt meg titeket, akinek Jézus Krisztustól kapott felhatalmazása van, és az Úr egyháza tagjává konfirmáltak benneteket, a Szentlélek állandó társaságát élvezhetitek, aki útmutatást és védelmet nyújt majd nektek. Azt jelenti, hogy soha nem maradtok gyámolítás vagy Isten segítő hatalmához való hozzáférés nélkül.

Amerikai Egyesült Államok, New York, New York City

Azt jelenti, hogy a papsági hatalom meg tud áldani benneteket, miközben alapvető szertartásokban részesültök, illetve szövetségeket köttök Istennel és betartjátok azokat. Minő horgonyt jelentenek ezek az igazságok a lelünknek, különösen ezekben az időkben, amikor tombol a vihar!

A Mormon könyve megörökíti két nagy civilizáció klasszikus felemelkedését és bukását. Történelmük jól szemlélteti, hogy az emberek többsége milyen könnyen megfélekedezik Istentől, utasítja el az Úr prófétáinak figyelmeztetéseit, és törekszik hatalomra, népszerűsége és a test örömeire.⁴ A múlt prófétái újra és újra kijelentettek „nagy és csodálatos dolgokat... a népnek, melyeket [azok] nem hittek el”⁵.

Napjainkban sincs ez másképp. Az évek során nagy és csodálatos dolgok hangzottak el szerte a földön az ennek szentelt szószekekről. A legtöbb ember azonban *nem* fogadja be ezeket az igazságokat – akár azért, mert nem tudják, hol keressék⁶, vagy azért, mert azokra hallgatnak, akik nem rendelkeznek a teljes igazsággal, illetve azért, mert elutasítják az igazságot a világi törekvések kedvéért.

Az ellenség okos. Évezredek keresztlátta a jót gonosznak és a gonoszt jónak.⁷ Üzenetei hajlamosak hangosak, harsányak és hivalkodóak lenni.

A Mennyei Atyánktól jövő üzenetek azonban élesen különböznek ezektől. Ő egyszerűen, halkan és oly bámulatos egyértelműséggel szól, hogy nem tudjuk félreérteni.⁸

Például bármikor mutatta is be Egyszülött Fiát földi halandóknak, azt mindig figyelemre méltóan kevés szóval tette. A Színeváltozás hegyén Isten így szólott Péterhez, Jakabhoz és Jánoshoz: „Ez az én szerelmes Fiam; őt

KRISZTUS MEGJELENIK A NYUGATI FÉLTEKÉN. KÉSZÍTETTE: ARNOLD FRIBERG

hallgassátok.”⁹ Az ősi Bőség földjén e szavakkal szól a nefitákhoz: „Íme, ez az én Szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm, akiben megdicsőítettem a nevemet. Őt hallgassátok.”¹⁰ Joseph Smithnek pedig az ezen adományozási korszakot megnyitó mélyreható kijelentésben Isten egyszerűen ezt mondta: „Ez az én Szeretett Fiam. – Őt hallgasd!”¹¹

Nos, kedves testvéreim, gondolkodjatok bele abba a ténybe, hogy az imént említett három esetben közvetlenül azelőtt, hogy az Atya bemutatta a Fiút, a résztvevő emberek a félelem, sőt, némileg a kétségbeesés állapotában voltak.

Az apostolok féltek, amikor látták, amint Jézus Krisztust körbeöleli egy felhő a Színeváltozás hegyén.

A nefiták féltek, mert több napig tartó pusztulást és sötétséget éltek át.

Joseph Smitht egy sötét erő tartotta a markában közvetlenül azelőtt, hogy a mennyek megnyíltak volna.

Atyánk tudja, hogy amikor bizonytalanság és félelem vesz minket körül, akkor az fog segíteni a leginkább, ha halljuk a Fiát.

Mert amikor igyekszünk meghallani – igazán meghallani – az Ő Fiát, akkor útmutatást kapunk, hogy tudjuk, mit tegyünk bármely körülmények közepette.

A Tan és szövetségek első két szava az, hogy *hallgassatok ide*¹². Jelentése: „az engedelmesség szándékával hallgatni”¹³. Hallgatni annyit tesz, mint Őt hallgatni – *meghallani*, amit a Szabadító mond, majd pedig *megszívlelni* a tanácsát. E két szóban – „Őt hallgasd!” – Isten megadja az életben elérhető siker, boldogság és öröm mintáját. Meg kell *hallanunk* az Úr szavait, *hallgatnunk* kell rájuk, és meg kell *szívlelnünk*, amit nekünk mondott!

Miközben igyekszünk Jézus Krisztus tanítványai lenni, még tudatosabb erőfeszítést kell tennünk az Ő *meghalására*. Tudatos és következetes erőfeszítést kíván a mindennapi életünk megtöltése az Ő szavaival, tanításaival és igazságaival.

Egyszerűen nem támaszkodhatunk olyan információra, amelybe a közösségi médián botlunk. Tekintve az interneten lévő több milliárd szót, és a marketinggel átitatott világot, melybe

szüntelenül szivárognak az ellenség zajos, galád erőfeszítései, *hová mehetünk*, hogy halljuk Őt?

Fordulhatunk a szentírásokhoz. Jézus Krisztusról és az Ő evangéliumáról, engesztelése nagyságáról, valamint Atyánk nagyszerű boldogság- és megváltástervéről tanítanak minket. Az Isten szavában való mindennapos elmerülés döntő fontosságú a lelki túléléshez, különösen ezekben az egyre zavarosabb napokban. Amikor naponta lakmározunk Krisztus szavain, Krisztus szavai meg fogják mondani, miként reagáljunk azokra a nehézségekre, melyekkel soha nem gondoltuk volna, hogy szembe kell majd néznünk.

Hallhatjuk Őt a templomban is. Az Úr háza *valóban* a tanulás háza. Ott az Úr a saját módján tanít minket. Ott minden szertartás a Szabadítóról tanít. Ott megtanulhatjuk, miként vonjuk félre a fátylat és kommunikáljunk világosabban a mennnyel. Ott megtanuljuk, hogyan utasítsuk rendre az ellenséget, illetve miként merítsünk az Úr papsági hatalmából, hogy megerősítsen minket és a szeretteinket. Mindegyikünk hő vágyának kell lennie annak, hogy ott keressünk menedéket.

Amikor majd visszavonásra kerülnek a COVID-19 kapcsán meghozott átmeneti korlátozások, kérlek, tervezétek be a rendszeres templomi hódolatot és szolgálatot. Az ott töltött idő minden perce oly módon fog megáldani titeket és a családotokat, ahogy *semmi* más nem képes. Szánjatok időt arra, hogy elmélkedjétek mindazon, amit ott hallotok és éreztek. Kérjétek meg az Urat, hogy tanítsa meg, miként nyissátok meg a mennyeket az életek és mindazok életének megáldására, akiket szerettek és szolgáltok.

Noha jelen pillanatban nem lehetséges a templomi hódolat, arra kérlek

benneteket, fokozottabban vegyetek részt a családtörténetben, ideértve a családtörténeti kutatást és az indexelést. Megígérem nektek, hogy amikor növelitek a templomban és a családtörténeti munkával töltött időtöket, növelni és fokozni fogjátok az Ő meghallására való képességeket is.

Akkor is tisztábban *halljuk Őt*, amikor finomítjuk a Szentlélek suttogásainak felismerésére való képességünket. Soha nem volt sürgetőbb számunkra annak ismerete, hogy miként szól hozzánk a Lélek, mint most. Az Istenségben a Szentlélek a hírnök. Olyan gondolatokat juttat az elménkbe, amelyeket az Atya és a Fiú át akar adni nekünk. Ő a Vigasztaló. Békés érzést hoz a szívünkbe. Bizonyosságot tesz az igazságról, és megerősíti, mi igaz, amikor az Úr szavát halljuk és olvassuk.

Újra azt kérem tőletek, hogy tegyetek meg *mindent*, ami a személyes kinyilatkoztatás elnyeréséhez szükséges lelki képességek fokozásához kell.

Ha így tesztek, tudni fogjátok, hogyan haladatok előre az életekben, mit tegyetek a válságos időkben, illetve hogyan ismerjétek fel és kerüljétek el az ellenség kísértéseit és megtévesztéseit.

Végül pedig akkor *halljuk meg Őt*, amikor megszívleljük a próféták, látnokok és kinyilatkoztatók szavait. Jézus Krisztus elrendelt apostolai mindig bizonyosságot tesznek Róla. Mutatják az utat, miközben átevickélünk halandó tapasztalataink szívzaggató útvesztőjén.

Mi fog történni, amikor tudatosabban halljátok, hallgatjátok és megszívlelitek, amit a Szabadító már mondott és amit most mond a prófétáin keresztül? Megígérem nektek, hogy további erőt kaptok a kísértésekkel, a küzdelmekkel és a gyengeségekkel szemben.

Csodákat ígérek a házasságotokban, a családi kapcsolataitokban és a mindennapi munkátokban. És megígérem, hogy megnövekszik képességetek az öröme még akkor is, ha a zűrzavar fokozódik az életekben.

Ez a 2020. áprilisi általános konferencia alkalmat ad nekünk a megemlékezésre egy olyan eseményről, mely megváltoztatta a világot. Joseph Smith első látomásának e 200. évfordulójára készülve az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Tanácsa eltűnődött azon, hogy *mi* vajon mit tehetnénk, amivel méltón megemlékezünk erről a rendkívüli eseményről.

Ez az isteni megjelenés indította el Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítását, és nyitotta meg az idők teljességének adományozási korszakát.

Felmerült bennünk egy emlékmű felállítására. Azonban az első látomás páratlan történelmi és nemzetközi hatásába belegondolva úgy éreztük, hogy nem gránitból vagy kőből kell emlékművet alkotnunk, hanem leírt – ünnepélyes, szent kiáltványba írt – szavakból, melyeket „nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira”¹⁴ vésünk.

Az egyház megszervezése óta még csak öt kiáltvány jelent meg, az utolsót Gordon B. Hinckley elnök adta át 1995-ben, ez volt A család: Kiáltvány a világhoz.

Most a világ történelmének e kiemelkedő időszakára gondolva, valamint az Úr megbízására, miszerint Jézus Krisztus második eljövételére készülve gyűjtsük egybe a szétszórt Izraelt, mi, az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Tanácsa kiadjuk az alábbi kiáltványt. A címe Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítása: Bicentenáriumi kiáltvány a világhoz. Szerzője Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházának

Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa. A kelezése 2020. április. A mai napra készülve már felvettem ezt a kiáltványt a szent ligetben, ahol Joseph Smith először látta az Atyát és a Fiút.

„Ünnepélyesen kijelentjük, hogy Isten szereti gyermekeit a világ minden nemzetében. Az Atyaisten megadta nekünk az Ő Szeretett Fia, Jézus Krisztus isteni megszületését, páratlan életét és végtelen engesztelő áldozatát. Az Atya hatalma által Jézus feltámadt és győzelmet aratott a halál felett. Ő a mi Szabadítónk, Példaképünk és Megváltónk.

Kétszáz évvel ezelőtt, 1820-ban egy gyönyörű tavaszi reggelen az ifjú Joseph Smith, arra törekedve, hogy megtudja, melyik egyházhoz csatlakozzon, imádkozni ment az erdőbe, az Amerikai Egyesült Államok New York államának északi részén lévő otthona közelében. Kérdései voltak a lelke szabadulására vonatkozóan, és bízott abban, hogy Isten utat fog mutatni neki.

Alázatosan kijelentjük, hogy imájára válaszként az Atyaisten és Fia, Jézus Krisztus megjelentek Josephnek, és megkezdték mindenek újjáteremtését (lásd Apostolok cselekedetei 3:21), amint azt a Bibliában megjövendölték. E látomás során megtudta, hogy az eredeti apostolok halálát követően Krisztus újszövetségi egyháza elveszett a földről. Joseph alapvető eszközül szolgál majd annak visszatérésében.

Megerősítjük, hogy az Atya és a Fiú irányítása alatt mennyei hírnökök érkeztek, hogy oktassák Josephet és újra megalapítsák Jézus Krisztus egyházát. A feltámadt Keresztelő János visszaállította a felhatalmazást a bűnök bocsánatára alámerítéssel történő keresztelésre. Az eredeti tizenkét apostol közül hárman – Péter, Jakab és János – visszaállították az

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Elk Ridge

apostolságot és a papsági felhatalmazás kulcsait. Mások is eljöttek, köztük Illés, aki visszaállította a felhatalmazást a családok olyan örökkévaló kapcsolatban való örök összekötésére, amelyek túlnyúlnak a halálon.

Tanúságot teszünk továbbá, hogy Joseph Smithnek megadatott Isten ajándéka és hatalma, hogy lefordítson egy ősi feljegyzést, mely a Mormon könyve – egy másik tanúbizonyág Jézus Krisztusról. E szent szöveg lapjai beszámolót tartalmaznak többek között Jézus Krisztusnak a nyugati féltekén élő emberek között röviddel a feltámadása után végzett személyes szolgálatételéről. A könyv tanít az élet céljáról, és kifejti Krisztus tanát, melynek központi szerepe van ebben a célban. A Bibliához társuló szentírás-ként a Mormon könyve bizonyágot tesz arról, hogy minden emberi lény egy szerető Mennyei Atya fia vagy leánya, hogy Neki isteni terve van az életünkre vonatkozóan, és hogy az Ő Fia, Jézus Krisztus úgy szól hozzánk ma, mint a régmúlt időkben.

Kijelentjük, hogy Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza, mely 1830. április 6-án lett megszervezve, Krisztus visszaállított újszövetségi egyháza. Ez az egyház a fő szegletköve, Jézus Krisztus tökéletes életéhez, valamint az Ő végtelen engeszteléséhez és szó szerinti feltámadásához

van horgonyozva. Jézus Krisztus újra elhívott apostolokat, és papsági felhatalmazást adott nekik. Mindannyiunkat hív, hogy jöjjünk Őhozzá és az Ő egyházába, fogadjuk be a Szentlelket, részesüljünk a szabadítás szertartásában, és tegyünk szert tartós örömrre.

Immár 200 év telt el azóta, hogy az Atyaisten és Szeretett Fia, Jézus Krisztus megkezdték ezt a visszaállítást. Világszerte milliók fogadták már be e megjövendölt események ismeretét.

Örömmel jelentjük ki, hogy a megígért visszaállítás folyamatos kinyilatkoztatás által tovább halad előre. A föld már soha nem lesz ugyanolyan, mert Isten »egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban« (Efézusbeliek 1:10).

Az Ő apostolaiként tiszteletteljesen és hálásan hívunk mindenkit, hogy tudja meg – ahogyan mi is tudjuk –, hogy a mennyek nyitva állnak. Megerősítjük, hogy Isten tudatja az Ő szeretett fiaira és leányaira vonatkozó akaratát. Bizonyágot teszünk arról, hogy azoknak, akik imádsággal lélekkel tanulmányozzák a visszaállítás üzenetét és hittel cselekszenek, részük lesz abban az áldásban, hogy saját tanúságot kapjanak annak isteni mivoltáról és azon rendeltetéséről, hogy felkészítse a világot a mi Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus megígért második eljövetelére.¹⁵

Szeretett testvéreim! Ez a mi bicentenáriumi kiáltványunk a világhoz Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállításáról. Már 12 nyelvre lett fordítva. Hamarosan továbbiakra is sor kerül. Azonnal elérhető lesz az egyház honlapján, ahonnan beszerezhetek egy példányt. Tanulmányozzátok egyénileg, a családtagjaitokkal és a barátaitokkal! Töprengjétek el az igazságain, és gondolatok bele, milyen hatással lesznek ezek az igazságok az életetekre, ha hallgattok rájuk, meg szívlelitek őket, és betartjátok a velük járó parancsolatokat és szövetségeket.

Tudom, hogy Joseph Smith az az előre elrendelt próféta, akit az Úr eme utolsó adományozási korszak megnyitására választott. Rajta keresztül visszaállításra került az Úr egyháza a földre. Joseph a vérével pecsételte meg a tanúbizonyságát. Mily nagyon szeretem és tiszteltem őt!

Isten él! Jézus a Krisztus! Az Ő egyháza vissza lett állítva! Ő és az Atyja, a mi Mennyei Atyánk öröködnék feletünk. Erről tesztek bizonyosságot Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és szövetségek 121:27.
2. 1 Nefi 14:14.
3. Tan és szövetségek 121:28.
4. Lásd 1 Nefi 22:23.
5. Ether 12:5.
6. Lásd Tan és szövetségek 123:12.
7. Lásd Ésaías 5:20; 2 Nefi 15:20.
8. Lásd 2 Nefi 25:4; Alma 5:43.
9. Márk 9:7; Lukács 9:35.
10. 3 Nefi 11:7.
11. Joseph Smith története 1:17.
12. Lásd Tan és a szövetségek 1:1.
13. Az Őszövetségben a *halld* szó a héber *semá* szó fordítása, amely egy erős ige, és jelentése: „az engedelmesség szándékával hallgatni”. A *halld* (illetve annak valamilyen alakja) egy, a szentírásokra jellemző kifejezés, amely 40 szakaszban fordul elő a Tan és szövetségek könyvében.
14. Lásd 2 Korinthusbeliek 3:3.
15. Ez egy ideiglenes fordítás. A kiáltvány hivatalos fordítása a következő hónapok folyamán válik majd elérhetővé.

Hozsánnakiáltás

Russell M. Nelson elnök

Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnöke

Kedves testvéreim! Ahogy megemlékezünk Joseph Smith első, az Atyáról és a Fiúról való látomásáról, úgy éreztük, helyénvaló lenne együtt örvendoznünk a hozsánnakiáltásban való részvétel útján.

Ez a szent kiáltás 1836. március 27-én, a Kirtland templom felszentelésén hangzott fel először ebben az adományozási korszakban. Napjainkban minden egyes templom felszentelésekor felhangzik. Szent tisztelgés ez az Atya és a Fiú előtt, a sokaság reagálását jelképezve a Szabadító Jeruzsálembe való diadalmas bevonulásakor. Megerősíti továbbá azt is, amit az ifjú Joseph tapasztalt aznap a Szent ligetben – mégpedig, hogy az Atya és a Fiú két megdicsőült Lény, akiknek hódolunk és akiket dicsőítünk.

Most bemutatom, hogyan történik a hozsánnakiáltás. Eközben arra kérem a médiánál lévő munkatársainkat, hogy ezt az igen szent gyakorlatot méltósággal és tisztelettel kezeljék.

Minden résztvevő a kezébe vesz egy tiszta fehér zsebkendő, az egyik sarkánál fogva, és meglengeti, miközben együtt ezt mondjuk: „Hozsánna, hozsánna, hozsánna Istennek és a Báránynak!” – háromszor elismételve, majd: „Ámen, ámen és ámen”. Ha nincs fehér zsebkendő, akkor egyszerűen csak intessetek a kezetekkel.

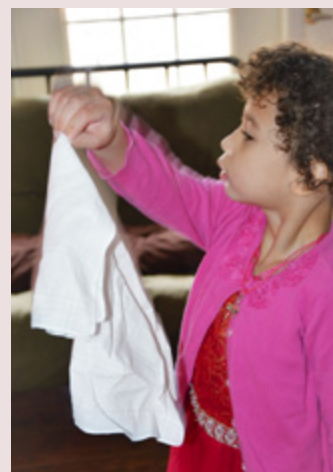
Fivérek és nővérek! Most arra kérek benneteket, hogy álljatok fel és vegyetek részt a hozsánnakiáltásban, mely után elhangzik majd a Hosanna Anthem [Hozsannahimnusz] és az Isten Szent Lelke¹ című himnusz.

Kérjük, a karmester intésére kapcsolódjatok be az Isten Szent Lelke éneklésébe.

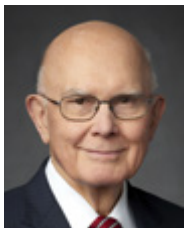
*Hozsánna, hozsánna, hozsánna Istennek és a Báránynak!
Hozsánna, hozsánna, hozsánna Istennek és a Báránynak!
Hozsánna, hozsánna, hozsánna Istennek és a Báránynak!
Ámen, ámen és ámen. ■*

JEGYZET

1. Himnuszok, 2. sz.

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Bountiful

Vasárnap délutáni ülés | 2020. április 5.

Dallin H. Oaks elnök
első tanácsos az Első Elnökségben

A nagy terv

Mi, akik ismerjük Isten tervét, és akik szövetséget kötöttünk az abban való részvételre, egyértelmű felelősséggel bírunk ezen igazságok tanítására.

Még az egyedülálló megpróbáltatások és kihívások közepette is igazán áldottak vagyunk! Ez az általános konferencia Jézus Krisztus evangéliuma visszaállítása örömének és kincseinek kiadását hozta el számunkra. Örvendeztünk az Atyáról és a Fiúról való látomásban, mely elindította a visszaállítást. Emlékeztettek bennünket, milyen csodálatos módon került napvilágra a Mormon könyve, melynek központi célja, hogy bizonysgot tegyen Jézus Krisztusról és az Ő tanáról. Megújulást nyertünk a próféták számára és számunkra is elérhető kinyilatkoztatás örömteli valóságától. Becses bizonyságokat hallottunk Jézus Krisztus végtelen engeszteléséről, valamint az Ő szó szerinti feltámadásáról. Valamint tanítottak bennünket az Ő

evangéliumának teljességéhez kapcsolódó egyéb igazságokról, amelyek Joseph Smithnek kerültek kinyilatkoztatásra, miután az Atyaisten kijelentette az újonnan elhívott prófétának: „Ez az én Szeretett Fiam. Őt hallgasd!” (Joseph Smith története 1:17).

Megerősítést kaptunk a papság és a kulcsai visszaállításához kapcsolódó tudásunk terén. Megújult az elkötelezettségünk arra, hogy az Úr visszaállított egyházát annak helyes nevének ismerjük: Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza. Továbbá felkérést kaptunk arra, hogy közösen böjtöljünk és imádkozzunk a pusztító világméretű járvány jelenlegi és jövőbeli hatásainak mérséklése érdekében. Ma reggel pedig sugalmazást kaphattunk az Úr élő prófétájától, aki

történelmi kiáltványt tett közzé a visszaállításról. Megerősítjük kijelentését, miszerint „azoknak, akik imádságos lélekkel tanulmányozzák a visszaállítás üzenetét és hittel cselekszenek, részük lesz abban

az áldásban, hogy saját tanúságot kapjanak annak isteni mivoltáról és azon rendeltetéséről, hogy felkészítse a világot a mi Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus megígért második eljövételére.”¹

A terv

Mindez része egy isteni tervnek, melynek célja képessé tenni Isten gyermekeit a felmagasztosulásra, valamint arra, hogy Őhöz hasonlóvá váljanak. A terv, melyet a szentírásokban a „boldogság nagyszerű terv[e]”, „a megváltás terve”, valamint a szabadítás terve (lásd Alma 42:8, 11, 5) elnevezéssel illetnek – és a visszaállítás során kinyilatkoztatásra került – egy mennyei tanácskozással kezdődött. Lelkeként arra vágytunk, hogy elérjük ugyanazt az örök életet, amelyet mennyei szüleink is élveznek. Azon a ponton elértük fejlődésünknek azt a határát, ameddig fizikai testben megtapasztalt halandó élmények hiányában eljuthattunk. E tapasztalat biztosítása érdekében az Atyaisten eltervezte ezen föld teremtését. Ebben az eltervezett halandó életben beszennyez majd bennünket a bűn, miközben szembesülünk a lelki fejlődésünkhöz szükséges szembenállással. A testi halálnak szintén ki leszünk téve. Hogy visszaszerezzen bennünket a haláltól és a bűntől, Mennyei Atyánk terve egy Szabadítót biztosított. Feltámadása mindenkit megvált a haláltól, engesztelő áldozata pedig megfizeti a bűntől való megtisztuláshoz szükséges árat mindenki számára, a fejlődésünk előmozdítása érdekében meghatározott feltételek teljesülése esetén. Jézus Krisztus ezen engesztelése áll az Atya tervének középpontjában.

A mennyei tanácsban Isten minden lélekgyermekének bemutatják az Atya tervét, beleértve annak halandó

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Provo

következményeit és megpróbáltatásait, mennyei segítségét, valamint dicsőséges rendeltetését is. Kezdetől fogva láttuk a véget. Az e földre született halandók milliárdjai az Atya tervét választották, és harcoltak érte a kibontakozó mennyei küzdelemben. Sokan szövetségeket is kötöttek az Atyával arra vonatkozóan, hogy mit tesznek majd a halandóságban. Tetteink a lélekvilágban – számunkra azóta még nem kinyilatkoztatott módokon – befolyásolták körülményeinket a halandóságban.

Halandóság és lélekvilág

Most összegzem az Atya tervének néhány alapvető elemét, a halandó utazásunk alatt, valamint az azt követő lélekvilágban ránk gyakorolt hatásuk szempontjából.

A halandó élet, illetve az azt követő halandóság utáni fejlődés célja, hogy Isten leszármazottai Őhöz hasonlóvá váljanak. Ez Mennyei Atya vágya minden gyermeke számára. Ezen örömteli rendeltetés eléréséhez az örökkévaló törvények megkövetelik, hogy Jézus Krisztus engesztelése

révén megtisztult lényekké váljunk, hogy képesek legyünk az Atya és a Fiú jelenlétében lakozni és élvezni a felmagasztosulás áldásait. Amint azt a Mormon könyve tanítja, Ő „mindenkit hív, hogy jöjjön hozzá és részesüljön a jószágából; és senkit nem utasít vissza, aki hozzá jön, feketét és fehéret, szolgát és szabadot, férfit és nőt; és megemlékezik a pogányokról; és mindegyik egyforma Istennek, zsidó is és nemzsidó is” (2 Nefi 26:33, lásd még Alma 5:49).

A rendeltetésünknek megfelelővé válás érdekében készített isteni terv megköveteli tőlünk, hogy döntéseket hozzunk a gonosz szembenállás elutasítására, amely arra kísérti a halandókat, hogy Isten parancsolatai és az Ő terve ellen cselekedjenek. Azt is megköveteli tőlünk, hogy ki legyünk téve egyéb halandó ellentéteknek, például a mások bűneiből vagy valamilyen születési rendellenességéből származóknak. Olykor a szenvedés és a csapások jobban szolgálják a szükséges növekedésünket, mint a kényelem és a nyugalom. E halandó ellentétek egyike sem lenne képes betölteni

örökkévaló célját, ha az isteni közbelépés mindannyiunkat felmentene a halandóság összes kedvezőtlen következménye alól.

A terv kinyilatkoztatja a rendeltetésünket az örökkévalóságban, halandó utazásunk célját és feltételeit, valamint az általunk elnyerendő mennyei segítséget. Isten parancsolatai arra intenek bennünket, hogy ne kalandozzunk el veszélyes körülmények közé. A sugalmazott vezetők tanításai utat mutatnak az ösvényünkön, és olyan bizonyosságokkal szolgálnak, melyek elősegítik örökkévaló utazásunkat.

Isten terve négy nagyszerű bizonyosságot tartalmaz a halandóságon át vezető utazásunk segítésére. Ezek mindegyike Jézus Krisztus engesztelése – a terv központi eleme – révén adatik meg nekünk. Az *első* arról biztosít bennünket, hogy az általunk már megbánt bűnökért való szenvedése révén megtisztulhatunk ezen bűnöktől. Ezután az irgalmas végső bíró majd „nem emlékszik] azokra többé” (Tan és szövetségek 58:42).

Másodszor, a Szabadító az engesztelése részeként magára vett minden egyéb halandó gyengeséget is. Ez lehetővé teszi számunkra, hogy isteni segítséget és erőt kapjunk a halandóság elkerülhetetlen terheinek, a személyesnek és az általánosnak – mint a háború és a fertőzés – elviseléséhez. A Mormon könyve adja nekünk a legvilágosabb szentírásbeli leírást az engesztelés ezen lényegi hatalmáról. A Szabadító magára vette „népének fájdalmait és betegségeit [és gyengeségeit]... [M]agára veszi a gyengeségeiket, hogy bensője irgalommal telhessen meg, a test szerint, hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint” (Alma 7:11–12).

Harmadszor, a Szabadító – az Ő végtelen engesztelése révén –

visszavonja a halál véglegességét, valamint megadja számunkra az örömteli bizonyosságot, miszerint mindannyian feltámadunk majd. A Mormon könyve ezt tanítja: „Most, ez a visszaállítás mindenkihez eljön, öreghez és fiatalhoz is, szolgálóhoz és szabadhoz is, férfihoz és nőhöz is, a gonoszokhoz és az igazlelkűekhez is; és még annyi sem veszik el, mint fejüknek egy hajszála; hanem minden dolog visszaállítatik annak tökéletes testéhez” (Alma 11:44).

E húsvéti időszakban a feltámadás valóságát ünnepeľjük. Ez távlatot és erőt nyújt nekünk ahhoz, hogy átvészeljük a halandó kihívásokat, amelyekkel mindegyikünknek szembe kell néznünk, miként a szeretteinknek is, köztük azokat a testi, mentális vagy érzelmi hiányosságokat, amelyeket születésünkön szerzünk vagy a halandó élet során tapasztalunk meg. Tudjuk, hogy a feltámadásnak köszönhetően ezek a halandó hiányosságok csak átmenetiek.

A visszaállított evangélium biztosít bennünket afelől, hogy a feltámadás magában hordozhatja a lehetőséget a családtagjainkkal – férjjel, feleséggel, gyermekekkel és szülőkkel – való együttlétre. Erőtéljes buzdítás ez számunkra a családi kötelességeink teljesítésére a halandóságban. Segít szeretetben együtt élnünk ebben az életben, várakozva az örömteli újragyesülésekre és társas kapcsolatokra a következőben.

Negyedszer és végezetül, az újkori kinyilatkoztatás tanítása szerint a fejlődésünknek nem szükséges lezárulnia a halandóság végeztével. E fontos bizonyossággal kapcsolatosan kevés lett kinyilatkoztatva. Elmondták nekünk, hogy ez az élet adatott a felkészülésre az Istennel való találkozásra, valamint hogy nem szabad

halogatnunk a bűnbánatunkat (lásd Alma 34:32–33). Mégis azt tanuljuk, hogy a lélekvilágban prédikálják az evangéliumot még „a gonoszok és az engedetlenek között is], akik elutasították az igazságot” (Tan és szövetségek 138:29), valamint hogy akiket ott tanítanak, azok képesek a bűnbánatra a végső ítéletet megelőzően (lásd 31–34., 57–59. versek).

Íme néhány egyéb alapvetés Mennyei Atyánk tervével kapcsolatban:

Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma egyedi látószöveget biztosít számunkra az olyan témákban, mint a nemi erkölcsösség, a házasság, valamint a gyermekvállalás. Azt tanítja, hogy az Isten terve szerinti házasságra szükség van Isten terve céljainak megvalósításához, a halandó születéshez istenileg megszabott körülmények biztosításához, valamint a családtagok örök életre történő felkészítéséhez. „A házasságot Isten rendelte el az embernek..., hogy a föld megfelelhessen teremtése céljának” (Tan és szövetségek 49:15–16) – mondja az Úr. Ebben az Ő terve természetesen ellentétes vonalat képvisel néhány jelentős világi erőhatással a törvény és a szokás terén.

A halandó élet teremtéséhez szükséges erő a legmagasztosabb erő, melyet Isten az Ő gyermekeinek adott. Ennek használatára az Ádámnak és Évának adott első parancsolat utasít, de adatott egy másik fontos parancsolat is, amely megtiltja ennek helytelen használatát. A nemzőerőnek a házasság kötelékein kívül való bármilyen használata ilyen vagy olyan mértékben a férfiak és nők legistenibb tulajdonságának bűnös lealacsonyítása és elferdítése. A visszaállított evangélium a teremtő erőink Isten tervének végrehajtásában betöltött célja miatt helyez ilyen nagy hangsúlyt a nemi erkölcsösség eme törvényére.

Chile, Marga Marga, Olmué

Mi következik hát?

A visszaállítást elindító első látomás ezen 200. évfordulóján már ismerjük az Úr tervét, annak az Ő visszaállított egyháza révén megvalósuló két évszázadnyi áldásai pedig ösztönöznek bennünket. A 2020-as évből visszatekintve élesen látjuk a múlt eseményeit.

Amint azonban a jövő felé tekintünk, a látásunk korántsem ilyen éles. Tudjuk, hogy a visszaállítás után két évszázaddal a lélekvilág már számtalan halandó tapasztalatokkal bíró munkással rendelkezik az ott folyó prédikálás elvégzésére. Azt is tudjuk, hogy mostanra már sokkal több templomunk van az örökkévalóság szertartásainak elvégzésére azokért, akik bűnbánatot tartanak, és befogadják az Úr evangéliumát a halál fátylának mindkét oldalán. Mindez előreviszi Mennyei Atyánk tervét. Isten szeretete oly nagyszerű, hogy azon néhányat kivéve, akik önszántukból lettek a veszedelem fiai, minden gyermeke számára biztosított valamilyen dicsőséggel járó sorsot (lásd Tan és szövetségek 76:43).

Tudjuk, hogy a Szabadító visszatér majd, és eljön a millenniumi békés uralom Isten terve halandó részének lezárásaként. Azt is tudjuk, hogy különböző feltámadások lesznek az igazak és a hamisak részére, és hogy minden egyes személy feltámadását mindig az ő végső ítélete követi.

Quentin L. Cook elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Cselekedeteink, szívünk vágyai, valamint a szerint leszünk megítélve, hogy milyen emberré váltunk. Ezen ítélet Isten minden gyermekét eljuttatja a dicsőség egyik királyságába, amelyre engedelmességük feljogosítja őket, és ahol otthon érezhetik magukat. Mindennek bírója a Szabadítónk, Jézus Krisztus (lásd János 5:22; 2 Nefi 9:41). Mindentudása révén tökéletes ismerettel bír minden cselekedetünkről és vágyunkról, a meg nem bántakról vagy meg nem változtatottakról éppúgy, mint a megbántakról vagy az igazlelkűekről. Éppen ezért az Ő ítélete után mindannyian megvalljuk majd, hogy „igazságosak az ítéletei” (Móziás 16:1).

Zárásként megosztom meggyőződésemet, mely számtalan levélben, illetve számtalan kérvény áttekintése során érkezett hozzám, melyek a néveltávolítást vagy hitehagyást követően az egyházhoz való visszatérést kérvényezték. Sokan a tagjaink közül nem értik meg teljesen a szabadítás e tervét, amely választ ad a tannal, illetve a visszaállított egyház sugalmazott eljárásmodjainak kapcsolatos kérdésekre. Mi, akik ismerjük Isten tervét, és akik szövetséget kötöttünk az abban való részvételre, egyértelmű felelősséggel bírunk ezen igazságok tanítására és arra, hogy mindent megtegyünk az előmozdításuk érdekében mások számára, valamint saját körülményeink között a halandóságban. Bizonyosságomat teszem Jézus Krisztusról, Szabadítónkról és Megváltónkról, aki mindezt lehetővé teszi. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZET

1. Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítása: Bicentenáriumi kiáltvány a világhoz – Russell M. Nelson: Őt hallgasd! című beszédében. *Liahóna*, 2020. máj. 91.

A prófétáknak adott folyamatos kinyilatkoztatás és az életünknek utat mutató személyes kinyilatkoztatás áldása

A folyamatos kinyilatkoztatás a múltban és most is az Úr által biztosított csatornákon keresztül érkezik.

Ma a prófétáknak adott folyamatos kinyilatkoztatásról és az életünknek utat mutató folyamatos személyes kinyilatkoztatásról fogok beszélni.

Időnként olyankor is kapunk kinyilatkoztatást, amikor nem

ismerjük az Úr céljait. Nem sokkal azelőtt, hogy Jeffrey R. Holland elder 1994 júniusában apostoli elhívást kapott volna, csodálatos élményben volt részem, mely kinyilatkoztatás, hogy ő el lesz hívva. Akkoriban

Chile, Santiago, San Bernardo

regionális képviselő voltam, és semmi okát nem láttam, hogy miért adatna meg nekem ennek tudása. Azonban ifjú misszionáriusokként társak voltunk Angliában még az 1960-as évek elején, és nagyon szerettem őt. Ezt az élményt gyengéd irgalmasságnak tekintettem. Nemrég belegondoltam, hogy vajon az Úr arra készítette-e fel, hogy egy olyan bámulatos misszionáriustárs mellé kerüljek be fiatalabbként a Tizenkettek közé, aki ifjú misszionáriusként az én fiatalabb társam volt.¹ Időnként figyelmeztetem az ifjú misszionáriusokat, hogy legyenek kedvesek a fiatalabb társukkal, mert soha nem tudhatják, hogy mikor lesz belőlük az ő idősebb társuk.

Szilárd bizonyosságom van arról, hogy ezt a visszaállított egyházat a Szabadítónk, Jézus Krisztus vezeti. Ő tudja, kiket hívjon el apostolaiként, és milyen sorrendben hívja el őket. Azt is tudja, hogyan készítse fel a rangidős apostolát arra, hogy az egyház prófétája és elnöke legyen.

Ezen a délelőttön abban az áldásban volt részünk, hogy hallhattuk szeretett prófétánk, Russell M. Nelson elnök mélyeszántó bicentenáriumi kiáltványát a világhoz, amely Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítása előtt tiszteleg.² Nelson elnök e nagy jelentőségű nyilatkozata nyilvánvalóvá tette, miszerint Jézus Krisztus egyházának eredete, léte és jövőbeli haladási iránya a folyamatos kinyilatkoztatás tantételén nyugszik. Az új kiáltvány egy szerető Atya gyermekeihez szóló szavait közvetíti.

Egy régebbi korban Spencer W. Kimball elnök már kifejezésre juttatta a ma bennem is meglévő érzéseket. Ezt mondta: „Minden dolog közül azért kell ma a leghálásabbnak lennünk, hogy a mennyek valóban nyitva állnak, és hogy Jézus Krisztus visszaállított

egyháza a kinyilatkoztatás sziklájára épült. A folyamatos kinyilatkoztatás valóban az élő Úr és Szabadító, Jézus Krisztus evangéliumának éltető ereje.”³

Énők próféta előre látta azokat a napokat, amelyekben élünk. Az Úr tudatta Énókkal, milyen nagy gonoszság uralkodik majd, és prófétált a bekövetkező „nagy gyötrelmek[ről]”. Ugyanakkor ezt ígérte: „az én népemet azonban meg fogom őrizni”⁴. „És igazlelkűséget küldök le a mennyből; és igazságot küldök elő a földből, hogy bizonyágot tegyen az én Egyszülöttemről”⁵.

Ezra Taft Benson elnök nagy hatalommal tanította azt, hogy a Mormon könyve – vallásunk záróköve – az Úr Énóknak mondott szavait beteljesítve került elő a földből. Az Atya és a Fiú, valamint a Joseph Smith prófétának megjelenő angyalok és próféták „küldettek a mennyből, hogy visszaállítsák a szükséges hatalmakat a királyságba”⁶.

Joseph Smith próféta egyik kinyilatkoztatást a másik után kapta. Néhányról szó volt már ezen a konferencián. A Joseph próféta által kapott kinyilatkoztatások közül sokat a Tan és szövetségek őrzött meg részünkre. Az egyház alapműveinek összessége az Úr szándékát és akaratát tartalmazza számunkra ebben az utolsó adományozási korszakban.⁷

E egyszerű alapvető szentírások mellett az élő prófétáknak adott folyamatos kinyilatkoztatással is megáldatunk. A próféták „az Úr megbízottjai, akik felhatalmazást kaptak arra, hogy a nevében szóljanak”⁸.

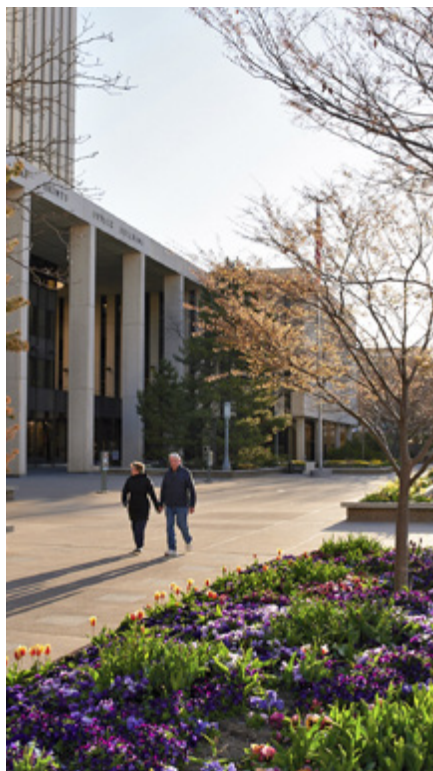

Vannak hatalmas jelentőséggel bíró kinyilatkoztatások, míg mások jobban megértetnek velünk létfontosságú isteni igazságokat és útmutatást adnak a napjainkra.⁹

Rendkívül hálásak vagyunk a Spencer W. Kimball elnöknek adott azon kinyilatkoztatásért, mely 1978 júniusában minden arra érdemes férfi egyháztagra kiterjesztette a papság és a templom áldásait.¹⁰

Sokakkal szolgáltam már együtt a Tizenkettek azon tagjai közül, akik jelen voltak e becses kinyilatkoztatás elnyerésekor és részt vettek benne. Személyes beszélgetések alkalmával mindegyikük megerősítette, milyen erős és egységbe vonó lelki útmutatásban volt részük Kimball elnökkel együtt. Sokan azt mondták, hogy ez volt a legerőteljesebb kinyilatkoztatás mindazok közül, amelyeket azelőtt vagy azután valaha is kaptak.¹¹

Napjainkban áldottak közülünk azok, akik jelenleg a Tizenkét Apostol Kvórumában szolgálnak, mert a közel-múlt prófétáin keresztül jelentős kinyilatkoztatások érkeztek.¹² Russell M. Nelson elnök az Úr megbízottja, *különösen* olyan kinyilatkoztatások tekintetében, amelyek segítenek a családoknak felépíteni a hit szentélyeit az otthonukban, egybegyűjteni a szét-szórt Izráelt a fátyol mindkét oldalán, valamint megáldani a felruházott

egyháztagekat a szent templomi szertartásokat illetően.

Amikor a 2018. októberi általános konferencián az otthonunkat megáldó fontos változások kerültek bejelentésre, bizonyosságot tettem arról, hogy „az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma Tanácsának mérlegelése során a templomban, ...miután szeretett prófétánk kinyilatkoztatását folytatott az Úrhoz, ...mindenki erőteljes megerősítést kapott”¹³.

Ekkor már megérkeztek, de még nem lettek bejelentve vagy a gyakorlatba átültetve a szent templomi szertartásokra vonatkozó egyéb kinyilatkoztatások.¹⁴ Az útmutatás azzal kezdődött, hogy Russell M. Nelson elnök személyes prófétai kinyilatkoztatást kapott, a folyamatban részt vevők pedig gyengéd, ám erőteljes megerősítést. Nelson elnök külön bevonta a Segítőegylet, a Fiatal Nők, valamint az Elemi szervezete felett elnöklő nővéreket is. Az Első Elnökségnek és a Tizenkét Apostol Kvórumának a templomban adott végső útmutatás rendkívül lelki és erőteljes volt. Mindannyian tudtuk, hogy az Úr szándéka, akarata és hangja tárult elénk.¹⁵

A legünnepélyesebben kijelentem, hogy a folyamatos kinyilatkoztatás a múltban és most is az Úr által biztosított csatornákon keresztül érkezik. Bizonyosságot teszek arról, hogy a Nelson elnök által ma délelőtt közzétett új kiáltvány olyan kinyilatkoztatás, mely minden embert megáld.

Mindenkit hívunk, hogy lakmározzon az Úr asztalánál

Kijelentjük továbbá szívből jövő vágyunkat, hogy újra együtt legyünk azokkal, akik küszködnek a bizonyosságukkal, kevésbé tevékenyek, vagy töröltették nevüket az egyházi feljegyzésekről. Vágyunk rá, hogy „Krisztus szavain” lakmározzunk veletek az Úr asztalánál, és megtudjuk, mit kell mindannyiunknak megtennie.¹⁶ Szükségünk van rátok! Az egyháznak szüksége van rátok! Az Úrnak szüksége van rátok! Szívből jövő imánk az, hogy csatlakozzatok hozzánk a világ Szabadítójának való hódolatban. Tudjuk, hogy némelyeteket talán olyan sértés, durvaság vagy egyéb viselkedés bánt, mely nem krisztusi. Azt is tudjuk, hogy némelyetek hitét érhetik olyan kihívások, melyeket nem méltányolunk, értünk vagy oldunk meg teljes mértékben.

A legendíthatetlenebb és leghitűbb tagjaink hitét is érte már ideig-óráig kihívás. Nagyon tetszik nekem W. W. Phelps igaz története, aki elhagyta az egyházat és Missouriban egy bíróságon Joseph Smith próféta ellen tanúskodott. Miután megbánta bűnét, ezt írta Josephnek: „Tudom, milyen helyzetben vagyok, te is tudod és Isten is tudja, és szeretnék megszabadulni, ha a barátaim segítenek nekem.”¹⁷ Joseph megbocsátott neki, újra munkába állította, és szeretetteljesen ezt írta neki: „Kik barátok voltak egykor, ismét barátok végre.”¹⁸

Testvérek! A helyzetektől függetlenül legyenek tudatában annak, hogy az egyház és annak tagjai visszavárnak.

Az életünknek utat mutató személyes kinyilatkoztatás

A személyes kinyilatkoztatás mindazok számára elérhető, akik alázatosan útmutatást kérnek az Úrtól. Éppen olyan fontos, mint a prófétai kinyilatkoztatás. A Szentlélektől érkező személyes, lelki kinyilatkoztatás eredményeképp milliók kaptak már ahhoz szükséges bizonyosságot, hogy megkeresztelkedjenek és Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza konfirmált tagjává váljanak.

A személyes kinyilatkoztatás a keresztelkedést követő hatalmas áldás, amikor is a Szentlélek befogadása megszentel minket.¹⁹ Emlékszem egy különleges személyes kinyilatkoztatásra 15 éves koromból. Drága bátyám útmutatást kért az Úrtól, hogy tudja, mit mondjon szeretett édesapánknak, aki nem akarta, hogy a bátyám missziót szolgáljon. Én is őszinte szándékkal imádkoztam, és személyes kinyilatkoztatást kaptam az evangélium igaz voltáról.

A Szentlélek szerepe

A személyes kinyilatkoztatás a Szentlélektől kapott lelki igazságokon alapszik.²⁰ A Szentlélek minden igazság kinyilatkoztatója és bizonyoságtévője, különösen ami a Szabadítót illeti. A Szentlélek nélkül nem igazán tudhatnánk, hogy Jézus a Krisztus. Nagyon fontos szerepe van abban, hogy tanúságot tegyen az Atyáról és a Fiúról, a titulusaikról és a dicsőségükről.

A Szentlélek mindenkit erőteljes módon tud befolyásolni.²¹ Ez a befolyás csak akkor állandósul, ha az

illető megkeresztelkedik és befogadja a Szentlélek ajándékát. A Szentlélek emellett megtisztító tényező is a bűnbánat és a megbocsátás folyamatában.

A Lélek bámulatos módokon közöl velünk dolgokat. Az Úr ezt a csodálatos leírást használta:

„elmédben és szívedben szólok majd hozzád a Szentlélek által, amely reád száll és a szívedben lakozik.

Most íme, ez a kinyilatkoztatás lelke²².

Bár a hatása rendkívül erőteljes lehet, leginkább csendben, halk és szelíd hangként érkezik.²³ A szentírások sok példát hoznak arra, hogy a Lélek minként befolyásolja az elménket, például: békét szól az elménkhez,²⁴ lefoglalja az elménket,²⁵ megvilágosítja az elménket,²⁶ vagy akár hangot küld az elménknek.²⁷

Íme néhány tantétel, amelyek felkészítenek minket a kinyilatkoztatás befogadására:

- Imádkozunk lelki útmutatásért! Áhítatosan és alázatosan kell kutatnunk és kérnünk,²⁸ és türelmesnek, valamint engedékenynek kell lennünk.²⁹

- Készüljünk fel a sugalmazásra! Ehhez arra van szükség, hogy összhangban legyünk az Úr tanításaival és betartsuk a parancsolatait.
- Vegyünk arra érdemesen az úrvacsorából! Ezzel tanúságot teszünk és szövetséget kötünk Istennel, hogy magunkra vesszük az Ő Szent Fia nevét, hogy emlékezzünk Órá és betartjuk a parancsolatait.

Ezek a tantételek felkészítenek minket a Szentlélektől érkező készítés és útmutatás befogadására, felismerésére és követésére. Ide tartoznak azok a békés dolgok is, amelyek „örömet [és] örök életet hoznak”³⁰.

A lelki felkészülésünket nagyban elősegíti az, ha rendszeresen tanulmányozzuk a szentírásokat és az evangélium igazságait, és az elménkben átgondoljuk, milyen útmutatásra törekszünk. Ne feledkezzetek el azonban a türelemről és az Úr időztetésébe vetett bizalomról! Az útmutatás a mindentudó Úrtól érkezik, amikor Ő „szándékosan úgy dönt, hogy megleckéztet minket”³¹.

Kinyilatkoztatás az elhívásainkban és a feladatainkban

A Szentlélek az elhívásainkban és a feladatainkban is kinyilatkoztatást biztosít. Tapasztalatom szerint leginkább akkor érzékeljük jelentős lelki útmutatást, amikor a feladatköreinket betöltve megpróbálunk megáldani másokat.

Emlékszem rá, amikor fiatal püspökként felhívott egy kétségbeesett házaspár, közvetlenül azelőtt, hogy üzleti ügyben el kellett érnem egy repülőgépet. Érkezésük előtt könyörögve kértem az Urat, hogy tudhassam, milyen módon áldhatnám meg őket. Ő kinyilatkoztatta nekem a probléma természetét és hogy miként reagáljak rá. Ez a kinyilatkoztató útmutatás lehetővé tette számomra szent feladatköreim betöltését püspökként, bár a rendelkezésre álló idő nagyon korlátozott volt. A szerte a világon szolgáló püspökök szintén ilyen élményekről számolnak be. Cövekelnökként nem csupán fontos kinyilatkoztatást kaptam, hanem az Úr céljainak véghezviteléhez szükséges személyes *helyreigazítást* is.

Biztosítalak benneteket arról, hogy mindannyian kaphatunk kinyilatkoztató útmutatást, midőn alázatosan munkálkodunk az Úr kertjében. Az útmutatás nagy része a Szentlelken keresztül érkezik. Időnként, bizonyos célok elérése végett, közvetlenül az Úrtól adatik. Személyes bizonyoságot teszek arról, hogy ez így igaz. Az egyház egészére vonatkozó útmutatást az egyház elnöke és prófétája kap.

Korunk apostolaiként kiváltságunkban áll együtt dolgozni és utazni jelenlegi prófétánkkal, Nelson elnökkel. Nelson elnökre is ugyanúgy igaz az, amit Wilford Woodruff mondott Joseph Smith prófétáról. Idézem: „[Látam] Isten Lelkének velem való munkálkodását, valamint Jézus Krisztus neki

Amerikai Egyesült Államok, Idaho, Rexburg

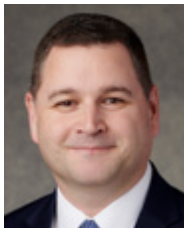

adott kinyilatkoztatásait, majd azon kinyilatkoztatások beteljesedését”³².

Ma alázatosan azért fohászko-dom, hogy mindannyian keressük az életünknek utat mutató folyamatos kinyilatkoztatást, és kövessük a Lelket, miközben az Atyaistennek hódolunk a mi Szabadítónk, Jézus Krisztus nevében, akiről tanúságot tesztek, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

- 1960-ban, amikor a fiatal férfiak misszionáriusi szolgálatára vonatkozó életkor 20-ról 19 éves korra csökkent, én voltam az egyik utolsó 20 éves, Jeffrey R. Holland elder pedig az egyik első 19 éves.
- Lásd Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítását: Bicentenáriumi kiáltvány a világhoz – Russell M. Nelson: *Öt hallgasd!* című beszédében. *Liahóna*, 2020. máj. Ez a kiáltvány öt másik olyan kiáltványhoz társul, melyet az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma adott ki ebben az adományozási korszakban.
- Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai*: Spencer W. Kimball (2006). 264.; lásd még Máté 16:13–19.
- Mózes 7:61.
- Mózes 7:62. Az Úr így folytatta: „és igazlelkűséggel és igazsággal söpröm le a földet, mint árral, hogy összegyűjtssem kiválasztottaimat a föld négy szegletéből” (Mózes 7:62; lásd még Zsoltárok 85:12).
- Ezra Taft Benson, “The Gift of Modern Revelation,” *Ensign*, Nov. 1986, 80.
- See Ezra Taft Benson, “The Gift of Modern Revelation,” 80.
- Hugh B. Brown, “Joseph Smith among the Prophets” (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Logan Institute of Religion, Dec. 7, 1958), 7.
- Lásd Hugh B. Brown, “Joseph Smith among the Prophets,” 7. A kinyilatkoztatások minden esetben összhangban vannak Isten a korábbi prófétáinak adott szavával.
- Lásd 2. hivatalos nyilatkozat; lásd még 2 Nefi 26:33. A kinyilatkoztatás a Mormon könyvében foglalt tant ültette át a gyakorlatba, miszerint „mindegyik egyforma Istennek”, ideértve „feketét és fehéret, szolgát és szabadot, férfit és nőt” egyaránt (2 Nefi 26:33). Ezt a figyelemre méltó kinyilatkoztatást az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvórumának Tanácsa kapta és erősítette meg a Salt Lake templom szent felső szobájában.
- Az apostolok közül sokan jeleztek, hogy a kinyilatkoztatás olyan erőteljes és olyan szent volt, hogy nincs szó, mely megfelelően leírná, és bizonyos tekintetben csak elhalványítaná a kinyilatkoztatás mély és erőteljes jellegét.
- Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj. 145. Ezt a kiáltványt Gordon B. Hinckley elnök jelentette be a utah-i Salt Lake Cityben 1995. szeptember 23-án tartott általános segítőegyleti gyűlésen. Lásd még Thomas S. Monson: Üdvözlünk benneteket a konferencián! *Liahóna*, 2012. nov. 4–5. Monson elnök bejelentette a misszionáriusi szolgálat korhatárának lejjebb vitelét.
- Quentin L. Cook: Mély és tartós megtérés Mennyei Atyánkhoz és az Úr Jézus Krisztushoz. *Liahóna*, 2018. nov. 11.
- A szent templomi szertartásokhoz kapcsolódó kinyilatkoztatások gyakorlatba történő átültetésére az összes templomban 2019. január 1-jével kezdődően került sor. Fontos annak megértése, hogy a templomi szertartásokkal kapcsolatos konkrét részletekről csak a templomban beszélünk. Azonban a tantételeiről tanítunk. David A. Bednar elder gyönyörűen tanított a templomi szövetségek és szertartások jelentőségéről, valamint arról, hogy rajtuk keresztül mi módon „áramolhat [az életünkbe] az isteniség ereje”. (Épüljön fel nevemhez ez a ház. *Liahóna*, 2020. máj.).
- Erre a folyamatra és a megtartott gyűlésekre a Salt Lake templomban került sor 2018 januárjában, februárjában, márciusában és áprilisában. Az Első Elnökségnek és a Tizenkét Kvórumának adott végső kinyilatkoztatás dátuma 2018. április 26.
- Lásd 2 Nefi 32:3.
- Szentek: Jézus Krisztus egyházának története az utolsó napokban*. 1. köt. *Az igazság jelzészalaja, 1815–1846* (2018).
- Szentek*, 1:418.
- 3 Nefi 27:20.
- A Szentlélek az Istenség tagja (lásd 1 János 5:7; Tan és szövetségek 20:28). Emberi alakú és hasonlatosságú lélektest van (lásd Tan és szövetségek 130:22). Befolyása bárhol lehet. Céljait tekintve egységes Mennyei Atyánkkal és Jézus Krisztussal, a Szabadítónkkal.
- Krisztus világoosságának mélyebb megértéséhez, valamint Krisztus világoosságának a Szentlélektől való megkülönböztetéséhez lásd 2 Nefi 32; Tan és szövetségek 88:7, 11–13; világoosság, Krisztus világoossága, Kalauz a szentírásokhoz. Lásd még Boyd K. Packer: Krisztus világoossága. *Liahóna*, 2005. máj. 8–14.
- Tan és szövetségek 8:2–3.
- Lásd Hélamán 5:30; Tan és szövetségek 85:6.
- Lásd Tan és szövetségek 6:23.
- Lásd Tan és szövetségek 128:1.
- Lásd Tan és szövetségek 11:13.
- See Énós 1:10.
- Lásd Máté 7:7–8.
- Lásd Móziás 3:19.
- Tan és szövetségek 42:61.
- Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.
- Vö. Wilford Woodruff. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 298.

Ricardo P. Giménez elder
a Hetvenektől

Menedékre lelni az élet viharai előtt

Jézus Krisztus és az Ő engesztelése az a menedék, amelyre mindannyiunknak szüksége van, függetlenül az életünkben tomboló viharoktól.

A kilencvenes évek közepén, főiskolás éveim alatt Chilében a Santiagói Tűzoltóság Négyes Szakaszának tagja voltam. Ottani szolgálatom során a tűzoltóságon laktam az éjjeli őrseg részeként. Az év vége felé azt a hírt kaptam, hogy szilveszterkor is bent kell maradnom, mivel akkor szinte mindig adódott valamilyen vészhelyzet. Meglepetten kérdeztem: „Tényleg?”

Nos, emlékszem, ahogyan a munkatársaimmal várakoztunk, és éjfélkor Santiago belvárosában megkezdődött a tűzijáték. Boldog új évet kívánva ölelgettük egymást. Hirtelen megszólaltak a tűzoltóállomás vészhívást jelző szirénái. Fogtuk a felszerelést, és már pattantunk is a kocsira. A helyszín felé haladtunkban, ahogy emberek tömegei mellett mentünk el, akik az új évet ünnepelték, felfigyeltem arra, mennyire felszabadultak és gondtalanok. Nyugodt lélekkel élvezték a meleg nyári éjszakát. Valahol a közelben azonban komoly bajban voltak azok, akiknek a megsegítésére siettünk.

Ez az élmény segített felismernem, hogy bár életünk olykor viszonylag nyugodt lehet, mindannyiunk számára elérkezik majd az idő, amikor váratlan

kihívásokkal és viharokkal találjuk szembe magunkat, melyek kitarításunk határait feszegetik majd. A fizikai, mentális, családi vagy a munkával kapcsolatos kihívások, a természeti katasztrófák, valamint az egyéb élet-halál kérdések csupán néhány példa azokra a viharokra, amelyekkel életünk során szembekerülünk.

E viharokkal szembenézve gyakran érzünk kétségbeesést vagy félelmet. Russell M. Nelson elnök azt mondta, hogy „a félelem ellenszere a hit” – *az Urunkba, Jézus Krisztusba vetett hit* (Engedjétek, hogy megmutatkozzon a hitetek! *Liahóna*, 2014. máj. 29.). Közben láttam a viharokat az emberek életében, arra a következtetésre jutottam, hogy nem számít, milyen vihar tépáz bennünket – mindegy, van-e megoldás rá, illetve hogy látszik-e a vége –, csupán egyetlen menedék létezik, mely ugyanaz

mindenféle viharra. Ez a Mennyei Atyánk által biztosított egyedüli menedék pedig a mi Urunk, Jézus Krisztus, és az Ő engesztelése.

Egyikünk sem kerüli el azt, hogy szembenézzon ezekkel a viharokkal. Hélamán, a Mormon könyvebeli próféta így tanított bennünket: „...emlékezzetek rá, hogy Megváltónk sziklájára, aki Krisztus, Isten Fia, arra kell építenetek az alapokat; hogy amikor az ördög elküldi erős szeleit, igen, nyilait a forgószelemben, igen, amikor minden jégesője és hatalmas zivartara benneteket ver majd, akkor nem lesz hatalma felettetek, hogy lehurcoljon a nyomorúság és a végtelen jaj szakadékába, mert a szikla, melyre építtetetek – mely biztos alap – egy olyan alap, melyről nem bukhat le az ember, ha arra épít” (Hélamán 5:12).

Robert D. Hales elder – aki maga is megtapasztalta, milyen kiállni a viharokat – azt mondta: „A szenvedés egyetemes, míg a szenvedésre adott reakciónk egyedi. A szenvedés kétféle hatással lehet ránk. Lehet megerősítő és megtisztító élmény, ha hittel párosul, vagy pedig lehet pusztító erő az életünkben, amennyiben nincsen hitünk az Úr engesztelő áldozatában” (“Your Sorrow Shall Be Turned to Joy,” *Ensign*, Nov. 1983, 66).

Norvégia, Oslo

Ahhoz, hogy élvezhessük a Jézus Krisztus és az Ő engesztelése kínálta menedéket, hittel kell rendelkezünk Őbenne – olyan hittel, mely lehetővé teszi, hogy felülemelkedjünk a korlátozott, földi nézőpont minden fájdalomán. Ő azt ígérte, hogy megkönnyíti a terheinket, ha Őhozzá térünk mindenben, amit teszünk.

„Jőjjetek én hozzám – mondta – mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.

Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

Mert az én igám gyönyörűség, és az én terhem könnyű” (Máté 11:28–30; lásd még Móziás 24:14–15).

Azt mondják, hogy „annak, akinek van hite, nem szükséges magyarázat. A hit nélkül élőnek viszont semmi nem magyarázható meg.” (E kijelentést Aquinói Szent Tamásnak tulajdonítják, de minden bizonnyal inkább a tanításainak szabad megfogalmazása.) Viszont csak korlátozottan értjük meg azt, ami itt a földön történik, és gyakran nincsen válaszunk a *miért*

kérdésére. Miért történik ez? Miért történik ez *velem*? Mit kell megtanulnom ebből? Amikor a válaszok elkerülnek bennünket, akkor válnak teljes mértékben alkalmazhatóvá a Szabadító szavai, melyeket Joseph Smith prófétának mondott Liberty fogházában:

„Fiam, békesség lelkednek; gyötrelmed és sanyargatásaid csak egy rövid pillanatnyiak;

És aztán, ha jól kintartasz azokban, Isten fel fog magasztalni téged a magasban” (Tan és szövetségek 121:7–8).

Bár sokan valóban hisznek Jézus Krisztus *ban*, a fő kérdés az, hiszünk-e *Őnek*, illetve *elhisszük-e* azokat a dolgokat, amelyeket Ő tanít nekünk és amelyek megtételét kéri tőlünk. Az ember azt gondolhatja: Mit tud Jézus Krisztus arról, ami velem történik? Honnan tudja, mi szükséges a boldogságomhoz? Valóban Megváltónk és Közbenjárónk volt az, akire Ésaías próféta utalt, amikor azt mondta:

„Útált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfja és betegség ismerője! [...]

Pedig betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá...

[Ő] megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békeségünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ésaías 53:3–5).

Péter apostol is tanított bennünket a Szabadítóról, mondván: „A ki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel gyógyultatok meg” (1 Péter 2:24).

Bár ekkor már közeledett Péter mártírhalálának ideje, szavait mégsem a félelem vagy a borúlátás uralja; ehelyett azt tanította a szenteknek, hogy „örvendez[zenek]”, még ha „szomorkod[anak is] különféle kísértések között”. Tanácsa számunkra az volt, hogy ne feledjük: a „kipróbált hit[ünk]... tűz által próbált... , dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak [találattik majd] a Jézus Krisztus megjelenésekor”, és a lelkünk üdvösségét eredményezi (1 Péter 1:6–7; 9).

Péter így folytatta:

„Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tüztől, a mely próbáltatás végett támadt köztetek, mintha valami rémületes dolog történnék veletek;

Sőt, a mennyiben részetek van a Krisztus szenvedéseiben, örüljétek, hogy az ő dicsőségének megjelenésekor is vígadozva örvendezhessetek” (1 Péter 4:12–13).

Russell M. Nelson elnök azt tanította, hogy „a szentek képesek minden körülmények közepette boldogok maradni. [...] Amikor életünket Isten szabadítástervére összpontosítjuk..., valamint Jézus Krisztusra és az Ő evangéliumára, akkor örömet érezhetünk, függetlenül attól, hogy mi történik – vagy mi nem történik – az életünkben. Az öröm Tőle származik, és Őmiatta van benne részünk. Ő minden öröm forrása” (Öröm és lelki túlélés. *Liahóna*, 2016. nov. 82.).

Persze könnyebb ezeket mondani akkor, amikor éppen nem egy vihar kellős közepén vagyunk, mint ezek szerint élni és alkalmazni őket vihar idején. Fivéretekként azonban remélem, érzitek, hogy őszintén igyekszem megosztani veletek, milyen értékes tudni, hogy Jézus Krisztus és az Ő engesztelése az a menedék, amelyre mindannyiunknak szüksége van, függetlenül az életünkben tomboló viharoktól.

Tudom, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk, Ő szeret bennünket, és nem vagyunk egyedül. Felkérek benneteket, hogy gyertek és lássátok meg, hogy Ő képes megkönnyíteni a terheiteket, és azzá a menedékké válni, amelyet kerestek. Gyertek és segítsetek másoknak is megtalálni a hőn vágyott menedéket. Gyertek és maradjatok velünk e menedékben, mely segít ellenállnotok az élet viharainak. Nincs kétség a szívemben afelől, hogy ha jöttök, akkor látni, segíteni és maradni fogtok.

Alma próféta a következő bizonyosságot tette Hélamán fiának: „én tudom, hogy aki Istenbe helyezi a

bizalmát, az támogatva lesz a próbatételeiben és a gondjaiban és a megpróbáltatásaiban, és felemeltetik az utolsó napon” (Alma 36:3).

A Szabadító maga mondta:
„Vigasztalódjon tehát a szívetek...; mert minden test az én kezemben van; legyetek nyugodtak és tudjátok, hogy én Isten vagyok. [...]

Ne féljétek tehát, mindhalálig se; mert ebben a világban nem teljes az örömtök, de énbennem teljes az örömtök” (Tan és szövetségek 101:16, 36).

A *Lelkem nyugodj!* című himnusz – mely oly sok alkalommal érintette már meg a szívemet – a lelkünket vigasztaló üzenetet hordoz. A szövege a következőképpen hangzik:

*Lelkem, nyugodj: Az óra közeleg,
Mikor örökké Istennel leszünk,*

*Hol nincs több gyász, bánat vagy félelem,
És tiszta öröm tölti be szívünk.
Lelkem, nyugodj: Elszáll a fájdalomunk,
És áldottan újra találkozunk”*
(Himnuszok, 70. sz.).

Miközben szembenézünk az élet viharaival, tudom, hogy ha meg tesszük, ami tőlünk telik, illetve Jézus Krisztusra és az Ő engesztelésére támaszkodunk menedékként, akkor részünk lesz az enyhülés, a vigasz, az erő, az önuralom és a béke azon áldásában, melyet keresünk, annak bizonyosságával a szívünkben, hogy a földi időnk végeztével meghalljuk majd a Mester szavait: „Jól vagyon jó és hű szolgálóm...; menj be a te uradnak örömébe” (Máté 25:21). Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

Chile, Marga Marga, Olmué

Írta: Dieter F. Uchtdorf elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Jöjjetek és tartozzatok ide!

Isten minden gyermekét hívjuk, szerte a világon, hogy tartsanak velünk ebben a hatalmas erőfeszítésben.

Kedves testvéreim, kedves barátaim! Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjai szerte az egész világon hódolnak a mi szeretett Mennyei Atyánknak, a világegyetem Istenének és Királyának, valamint az Ő Szeretett Fiának, Jézus Krisztusnak. Elgondolkozunk Jézus Krisztus életén és tanításain, aki az egyetlen valaha élt büntelen lélek, Isten szeplőtelen Báránnya. Amilyen gyakran csak lehetséges, az Ő áldozata emlékére veszünk az úrvacsorából, és elismerjük, hogy Ő az életünk középpontja.

Szeretjük és tiszteljük Őt. Mély és örök szeretetéből adódóan Jézus Krisztus szenvedett és meghalt érte, és értem. Széttörve megnyitotta a halál kapuit, lerombolta a barátokat és egymás szereteteit elválasztó akadályokat,¹ valamint reményt hozott a reményteleneknek, gyógyulást a betegeknek, és szabadulást a foglyoknak.²

Neki szenteljük a szívünket, az életünket, és a mindennapi odaadásunkat. Ebből adódóan „Krisztusról beszélünk, Krisztusban örvendezünk, [és] Krisztusról prédikálunk, ... hogy gyermekeink tudhassák,

milyen forráshoz forduljanak bűneik bocsánatáért”³.

A tanítványság gyakorlása

Azonban Jézus Krisztus tanítványának lenni sokkal többet jelent annál, hogy Krisztusról beszélünk és prédikálunk. Maga a Szabadító állította vissza az egyházát azért, hogy segítsen nekünk az Őhöz hasonlóbbá válás útján. Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza – felépítéséből adódóan – lehetőségeket biztosít számunkra a tanítványság alapjainak

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Millcreek

gyakorlására. Az egyházi részvételünk által megtanuljuk felismerni és tettekre váltani a Szentlélek késztetéseit. Kialakítjuk annak hajlamát, hogy könnyűreürettel és kedvességgel forduljunk mások felé.

Ez egy egész életen át tartó erőfeszítés, és gyakorlást igényel.

A sikeres sportolók is számtalan órát töltenek sportáguk alapjainak gyakorlásával. Az ápolók, a hálózatépítők, az atommérnökök, és még én is, versenybe szálló hobbiszakácsként Harriet konyhájában, kizárólag mesterségünk szorgalmas gyakorlásával leszünk hozzáértők.

Egy légitársaság kapitányaként gyakran képeztem ki repülési szimulátort használva pilótákat. Ez a repülési élményt utánzó bonyolult gépezet. A szimulátor nem csupán a repülés alapjainak elsajátításában segít a pilótáknak, hanem olyan váratlan események megtapasztalását és lereagálását is lehetővé teszi számunkra, amelyekkel egy valódi repülőgépet vezetve szembekerülhetnek.

Ugyanezek a tantételek Jézus Krisztus tanítványaira is vonatkoznak.

Tevékeny részvételünk Jézus Krisztus egyházában és annak széles skálán mozgó lehetőségeiben segíteni fog nekünk még jobban felkészülni az élet egyre változó körülményeire, bármelyek és bármilyen komolyak legyenek is ezek. Az egyház tagjaiként arra buzdítanak bennünket, hogy meritkezzünk meg Istennek az ősi és mai prófétáin keresztül érkező szavaiban. Mennyei Atyánkhöz intézett őszinte és alázatos ima által megtanuljuk felismerni a Szentlélek hangját. Elfogadunk szolgálatra, tanításra, tervezésre, szolgálattételre és igazgatásra szóló elhívásokat. Ezek lehetőséget adnak nekünk a fejlődésre lélekben, elmében és jellemben.

Segítenek nekünk felkészülni olyan szövségek megkötésére és betartására, amelyek meg fognak áldani minket ebben az életben és az eljövendő életben.

Jöjjetek, tartsatok velünk!

Isten minden gyermekét hívjuk, szerte a világon, hogy tartsanak velünk ebben a hatalmas erőfeszítésben. Jöjjetek és lássátok meg! Még a COVID-19 e kihívásokkal teli időszakában is, találkozzatok velünk online! Találkozzatok online a misszionáriusainkkal! Járjatos utána ti magatok, hogy miről szól ez az egyház! Aztán, ha elmúlt ez a nehéz időszak, találkozzatok velünk az otthonainkban és a hódolati helyeinken!

Hívunk benneteket, hogy jöjjetek és segítsetek. Jöjjetek és szolgáljatos velünk, szolgálattételben részesítve Isten gyermekeit, követve a Szabadító nyomdokait, és jobb helyé téve ezt a világot.

Jöjjetek és tartoztatok ide! Erősebb fogtok tenni minket. És ti magatok is jobbá, kedvesebbé és boldogabbá váltok majd. Elmélyül és ellenállóbb lesz a hitetek – jobban ellen tud majd állni az élet légörvényeinek és váratlan próbatételeinek.

Hogyan kezdjünk hozzá? Sok lehetséges mód van.

Felkérünk benneteket, hogy olvassátok el a Mormon könyvét. Ha nincs belőle példányotok, elolvashatjátok a ChurchofJesusChrist.org⁴ honlapon vagy letölthetitek a Mormon könyve alkalmazást. A Mormon könyve egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról, az Ó- és az Újszövség társa. Kivétel nélkül szeretjük ezeket a szent írásokat, és tanulunk belőlük.

Felkérünk benneteket, hogy a ComeuntoChrist.org oldalon baráncolva nézzétek meg, mit tanítanak és miben hisznek az egyház tagjai.

Kérjétek meg a misszionáriusokat, hogy keressenek fel benneteket online vagy az otthonotok magányában, ahol ez lehetséges. A remény és a gyógyulás üzenetét hordozzák. Ezek a misszionáriusok olyan becses fiaink és lányaink, akik saját idejüket és pénzüket áldozva szolgálják a világ sok pontján.

Jézus Krisztus egyházában egy olyan emberekből álló családra letek, akik nem is különböznek annyira tőletek. Olyan emberekre letek, akiknek szükségük van a segítségetekre, és akik segíteni szeretnének nektek, miközben megpróbáltok a legjobb önmagatokká válni – azzá, akivé Isten teremtett benneteket, hogy váljatos.

A Szabadító ölelése mindenkit hív

Megfordulhat a fejetecken, hogy „sok hibát elkövettem már az életemben. Nem vagyok biztos benne, hogy valaha is Jézus Krisztus egyházához tartozónak tudnám érezni magam. Istent nem érdekelhet olyan valaki, amilyen én vagyok.”

Bár Jézus a Krisztus „a királyoknak Királya”⁵, a Messiás, „az élő Istennek Fia”⁶, Ő nagyon is törődik Isten minden egyes gyermekével. Törődése független az illető helyzetétől – hogy mennyire szegény vagy gazdag, tökéletlen vagy kipróbált valaki. Halandó élete során a Szabadító mindenkit szolgálattételben részesített: a boldog és sikeres, a megtört és elveszett, vagy akár a remény nélküli embereket is. Az általa szolgáló emberek gyakran nem voltak előkelőek, szépek vagy gazdagok. Az általa felemelt emberek gyakran nem sok mindent tudtak cserébe felkínálni, csupán hálát, alázatos szívet, valamint annak vágyát, hogy higgyenek.

Ha Jézus az ezen legkisebbeknek⁷ nyújtott szolgálattétellel töltötte halandó életét, akkor vajon ma ne szeretné őket? Vajon ne lenne hely az

Ő egyházában Isten minden gyermekének? Még azoknak is, akik értelmetlennek, elfeledettnek vagy egyedül érzik magukat?

Semmilyen tökéletességi küszöböt nem kell elérnetek Isten kegyelmének kiérdemléséhez. Az imáitoknak nem kell hangosnak, fennköltnek vagy nyelvtanilag helyesnek lenniük ahhoz, hogy felérjenek a mennybe.

Az igazság az, hogy Isten nem részrehajló⁸ – a világ által nagyra értékelt dolgok semmit nem jelentenek neki. Ismeri a szíveteket, és szeret benneteket, függetlenül a titulusotoktól, a vagyonotok mértékétől vagy az Instagram-követőitek számától.

Ha Mennyei Atyánk felé fordítjuk a szívünket, és közeledünk Őhozá, akkor érezni fogjuk, amint közeledik hozzánk.⁹

Az Ő szeretett gyermekei vagyunk. Még azok is, akik elutasítják Őt.

Még azok is, akik makacs, rakoncátlan gyermekként megharagszanak Istenre és az egyházára, bepakolják a hátizsákjukat, és kiviharzanak az ajtón, kijelentve, hogy ők most lelépnek és soha nem jönnek vissza.

Amikor egy gyermek világgá megy otthonról, talán nem is veszi észre az ablakon kitekintő aggódó szülőket. Gyengéd szívvel figyelik fiuk vagy lányuk távozását – remélve, hogy becses gyermekük tanulni fog valamit ebből a szívszaggató tapasztalatból, talán új szemmel tekint majd az életre, és végül hazatér.

Így van ez a mi szerető Mennyei Atyánkkal is. Várja a visszatérésünket.

Szabadítótok a szeretet és a könyörület könnyeivel szemében várja a visszatéréseteket. Még ha messze is érzitek magatokat Istentől, Ő lát benneteket, meg fog könyörölni rajtatok, és szalad, hogy átöleljen.¹⁰

Jöjjetek és tartoztatok ide!

Isten engedi, hogy tanuljunk a hibáinkból

A halandóság útjain barangoló, értelmet és végső igazságot kereső zarándokok vagyunk. Gyakran csak az éppen előttünk lévő ösvényt látjuk, azt nem, hogy hová vezet az út a kanyarok után. Szerető Mennyei Atyánk nem ad meg nekünk minden választ. Elvárja tőlünk, hogy sok mindenre magunk jöjjünk rá. Elvárja tőlünk, hogy higgyünk – még akkor is, amikor ez nehéz.

Elvárja tőlünk, hogy kihúzzuk magunkat, szert tegyünk némi eltökéltségre – egy kis tartásra –, és megtegyünk még egy lépést előre.

Ily módon tanulunk és fejlődünk.

Vajon ti őszintén azt szeretnétek, hogy minden a legapróbb részletekig le legyen fektetve? Vajon ti őszintén azt szeretnétek, hogy minden kérdés meg legyen válaszolva? Minden célalomás feltérképezve?

Szerintem legtöbbünk nagyon hamar belefáradna az ilyenfajta aprólékos mennyei igazgatásba. Az élet fontos tanulságait tapasztalat által vonjuk le. Azáltal, hogy tanulunk a hibáinkból. Azáltal, hogy bűnbánatot tartunk és felismerjük, hogy „a gonoszság sohasem volt boldogság”¹¹.

Jézus Krisztus, Isten Fia, azért halt meg, hogy a hibáink ne kárhoztassanak minket és gátolják meg örökre a haladásunkat. Neki köszönhetően bűnbánatot tarthatunk, és a hibáink nagyobb dicsőséghez vezető gázlókövekké válhatnak.

Nem kell egyedül járnotok ezen az úton! Mennyei Atyánk nem hagy bennünket a sötétségben tévelyegni.

Ezért van az, hogy 1820 tavaszán az Ő Fiával, Jézus Krisztussal együtt megjelent egy fiatal férfinak, Joseph Smithnek.

Gondolatok bele ebbe egy pillanatra! A világegyetem Istene megjelent az embernek!

Ez volt Joseph első találkozása a sok közül Istennel és más mennyei lényekkel. Eme isteni lények hozzá intézett szavai közül sok fel van jegyezve Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza szentírásában. Könnyen hozzáférhetőek. Bárki elovashatja ezeket, és megtudhatja, milyen üzenete van Istennek számunkra a napjainkban.

Felhívást intézünk hozzátok, hogy tanulmányozzátok ezeket.

Joseph Smith elég fiatal volt, amikor ezeket a kinyilatkoztatásokat kapta. A legtöbb még 30 éves kora előtt érkezett.¹² Nem volt tapasztalt, és némelyek szemében talán alulképzett volt ahhoz, hogy az Úr prófétája legyen.

Azonban az Úr mégis őt hívta el – olyan mintát követve ezzel, mely sok helyen megtalálható a szentírásokban.

Isten nem várt a tökéletes személy megtalálására az Ő evangéliuma visszaállításával.

Ha így tett volna, még mindig várna.

Joseph sok mindenben hasonlított hozzátok és hozzám. Bár Joseph követett el hibákat, Isten felhasználta őt az Ő hatalmas céljai véghezvitelére.

Thomas S. Monson elnök gyakran ismételte tanácsként ezeket a szavakat: „Akit az Úr elhív, azt alkalmassá is teszi”¹³.

Pál apostol így érvelt a korinthoszi szentekkel: „tekintsétek... a ti hivatásotokat, atyámfiai, hogy nem sokan hívtattok bölcsek test szerint, nem sokan hatalmasak, nem sokan nemesek”¹⁴.

Isten a gyengéket és az egyszerűeket használja fel céljai megvalósítására. Ez az igazság áll annak

bizonyítékeként, hogy Isten hatalma, nem pedig az emberé végzi el az Ő munkáját a földön.¹⁵

Halljátok meg Őt, kövessétek Őt!

Amikor Isten megjelent Joseph Smithnek, e szavakkal mutatta be a Fiát, Jézus Krisztust: „Őt hallgasd!”¹⁶

Joseph az egész hátralévő életét azzal töltötte, hogy Őt hallgatta és Őt követte.

Miként Joseph esetében, a mi tanítványságunk is annak eldöntésével kezdődik, hogy meghalljuk és követjük a Szabadítót, Jézus Krisztust.

Ha követni kívánjátok, akkor gyűjtésétek össze a hiteteket és vegyétek fel magatokra az Ő keresztjét.

Rá fogtok jönni, hogy *igenis* az Ő egyházához tartoztok, ahol szívesen látnak benneteket, és csatlakozhattok a tanítványság és a boldogság hatalmas törekvéséhez.

Azt remélem, hogy az első látomás e bicentenáriumi évében, miközben átgondoljuk Jézus Krisztus egyházának visszaállítását és tanulunk arról, fel fogjuk ismerni, hogy ez nem csupán egy történelmi esemény. Ti és én lényeges szerepet játszunk ebben a hatalmas, folytatólagos történetben.

Akkor tehát mi a ti részetek és mi az én részem?

Norvégia, Oslo

L. Whitney Clayton elder
a Hetvenek Elnökségéből

Az, hogy tanuljunk Jézus Krisztusról. Hogy tanulmányozzuk a szavait. Hogy meghalljuk és kövessük Őt e nagyszerű munkában való tevékeny részvétel által. Hívlak benneteket, hogy jöjjetek és tartozatok ide!

Nem kell tökéletesnek lennetek. Csupán vágyotok kell a hitetek kifejezésére és arra, hogy napról napra közelebb kerüljetek Őhöz.

A mi részünk az, hogy szeressük és szolgáljuk Istent, valamint szeressük és szolgáljuk Isten gyermekeit.

Ha így tesztek, Isten körbe fog vonni benneteket az Ő szeretetével, örömeivel, és ezen az életen átvezető biztos útmutatással, még a legnehezebb körülmények között, sőt, azokon túl is.

Erről tesztek bizonyosságot, és hagyom veletek irántatok érzett mély hálával és szeretettel az áldásomat, a Szabadítónk és Mesterünk szent nevében – Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Lásd Efézusbeliek 2:13–14.
2. Lásd Lukács 4:18.
3. 2 Nefi 25:26.
4. Lásd a Mormon könyve, <https://www.churchofjesuschrist.org/study/scriptures/bofm?lang=hun>.
5. 1 Timótheus 6:15.
6. Lásd Máté 16:15–17.
7. Máté 25:40.
8. Lásd Apostolok cselekedetei 10:34.
9. Lásd Tan és szövetségek 88:63.
10. Lásd az apa reakcióját, aki észreveszi tékozló fiának visszatértét a Lukács 15:20-ban.
11. Alma 41:10.
12. A Tan és szövetségek 138. szakaszából például több mint 100 olyan kinyilatkoztatás, melyet Joseph Smith a 30. születésnapja, 1835. december 23. előtt kapott.
13. Thomas S. Monson, "Duty Calls," *Ensign*, May 1996, 44.
14. 1 Korinthusbeliek 1:26.
15. Lásd 1 Korinthusbeliek 1:28–29; 2 Korinthusbeliek 4:7.
16. Joseph Smith története 1:17.

A legkiválóbb otthonok

A Szabadító a tökéletes mérnök, kivitelező és belsőépítész. Az Ő projektje a mi lelkünk tökéletessége és örökké tartó öröme.

A közelmúltban Salt Lake Cityben megakadt a szemem egy óriásplakáton. Egy bútorokkal és belsőépítéssel foglalkozó vállalkozást reklámozott. Csak ennyi állt rajta: „A legkiválóbb otthonokat kínáljuk Salt Lake Cityben.”

A felirat frappáns volt – milyenek azok a „legkiválóbb otthonok”? Azon kaptam magam, hogy ezen a kérdésen gondolkodom, különösen a gyermekeinken, akiket a feleségemmel, Kathyvel felneveltünk, és a gyermekeken, akiket ők nevelnek. Csakúgy mint minden szülő, mi is aggódtunk és imádkoztunk a családunkért. Még most is így teszünk. A lehető legjobbat akarjuk a számukra. Hogyan élhetnek ők és a gyermekeik a legkiválóbb otthonokban? Elgondolkoztam azon egyháztagok otthonain, amelyeket kiváltságunk volt meglátogatni Kathyvel. Meghívtak bennünket otthonokba Koreában és Kenyában, a Fülöp-szigeteken és Peruban, Laoszban és Lettországbán. Hadd osszak meg négy dolgot a kiváló otthonokról.

Először is, az Úr nézőpontjából a legkiválóbb otthonok létrehozása az ott élő emberek személyes tulajdonságain áll vagy bukik. Ezeket az otthonokat fontos és maradandó módon nem az teszi kiválónak, hogy milyen bútorok

díszítik őket, vagy mekkora a tulajdonosok vagyona és társadalmi megbecsültsége. Egy otthon legkiválóbb tulajdonsága Krisztus képmása, amely az ott lakók arcán tükröződik. Ami számít, az a lakók lelkének, nem pedig az építménynek a belső kialakítása.

Krisztus jellemvonásainak elsajátítása „idővel”¹ történik, a szövetség ösvényén való szándékos haladással. A krisztusi tulajdonságok megszépítik azok életét, akik igyekeznek jólelkűen élni. Evangéliumi fénytel töltik meg az otthonokat, attól függetlenül, hogy döngölt-e a padló vagy márványlapokkal van kirakva. Még akkor is, ha ti vagytok az egyetlenek, akik követik a parancsot, miszerint „törekedjete ezekre a dolgokra”,² ti is hozzájárulhattok a családi otthonotok lelki bebútorozásához.

Akkor követjük az Úr tanácsát, miszerint „szerveződjete; készítsetek elő minden szükséges dolgot; és alapítsatok meg egy házat”, amikor az ingatlanunk helyett a lelki életünket szervezzük, készítjük elő és alapozzuk meg. Miközben türelemmel haladunk a Szabadító szövetséges ösvényén, az otthonunk a dicsőség házává, a rend házává, Isten házává válik.³

Másodszor, a legkiválóbb otthonokban a lakók időt szakítanak a

szentírások és az élő próféták szava-
inak tanulmányozására. Russell M.
Nelson elnök megkért minket arra,
hogy alakítsuk át és alkossuk újra az
otthonunkat az evangélium tanulmá-
nyozása által.⁴ Ezen felhívása meg-
mutatja, hogy a kiváló otthonok a
személyes fejlődés gyengéd és létfon-
tosságú munkájának, valamint a gyen-
geségeink átalakításának hajlékai. A
napi bűnbánat olyan átalakító eszköz,
amely képessé tesz minket arra, hogy
kicsit kedvesebbek, szeretetteljeseb-
bek és megértőbbek legyünk. A szent-
írások tanulmányozása által közelebb
kerülünk a Szabadítóhoz, akinek a
nagylelkű szeretete és könyörülete
segít minket a fejlődésünkben.

A Biblia, a Mormon könyve és a
Nagy értékű gyöngy családok törté-
netét írja le, így nem meglepő,
hogy ezek a mennyei kötetek semmi
máshoz nem fogható kézikönyvek, ha
kiváló otthonok építéséről van szó.
Szó van bennük a szülők aggodalma-
iról, a kísértések veszedelmességéről,
az igazlelkűség diadaláról, az éhínség
és a bőség megpróbáltatásairól, a
háborúk szörnyűségeiről és a béke
jutalmairól. A szentírások újra és újra
megmutatják, hogy a családok az
igazlelkű életvitel által válnak sike-
ressé, amikor pedig más ösvényekre
tévednek, kudarcot vallanak.

Harmadszor, a kiváló otthonok azt
a tervrajzot követik, amelyet az Úr
alkotott meg az Ő legkiválóbb ottho-
nához, a templomhoz. A templom
építése alapvető lépésekkel indul: a
növényzet ritkításával és a terepren-
dezéssel. Ezek a kezdeti erőfeszítések
a talaj előkészítésére hasonlatosak
az alapvető parancsolatok betartásá-
hoz. A parancsolatok adják az alapot,
amelyre a tanítványság épül. A biztos
tanítványság által rendíthetetlenek,
szilárdak és állhatatosak leszünk,⁵

akárcsak a templom acélváza. Ez a
biztos váz lehetővé teszi, hogy az Úr
elküldje az Ő Lelkét, hogy megváltoz-
tassa a szívünket.⁶ Hatalmas szívbeli
változást megtapasztalni olyan, mint
a templom belsejében elhelyezni a
csodálatos díszítőelemeket.

Ha kitartunk a hitben, az Úr idővel
megváltoztat minket. Megjelenik az Ő
képmása az ábrázatunkon, és sugá-
rozni kezdjük az Ő jellemében rejlő
szeretetet és szépséget.⁷ Amikor hozzá
hasonlóbbá válunk, otthon érezzük
magunkat az Ő házában, Ő pedig
otthon érzi majd magát a miénkben.

Meg tudjuk őrizni az otthonunk
közeli kapcsolatát az Ő otthonával
azáltal, hogy érdemessé válunk a
templomi ajánlásra, és olyan gyakran
használjuk azt, amennyire a körülmé-
nyek engedik. Ha így teszünk, akkor
az Úr házában szentsége lesz a mi
házunkon is.

A káprázatos Salt Lake templom
innen nem messze található. Pionírok
építették kezdetleges szerszámok-
kal, helyben fellelhető anyagokból,
vég nélküli munka révén 1853 és
1893 között. A legjobb, amire a korai
egyháztagok képesek voltak mérnöki,
építészeti és belsőépítészeti szem-
pontból, olyan mesterművet hozott
létre, amelyet milliók ismernek.

Közel 130 év telt el azóta, hogy
a templomot felszentelték. Amint
azt Gary E. Stevenson elder tegnap
említette, a mérnöki alapelveket,
amelyeket a templom tervezése során
használtak, felváltották újabb, bizton-
ságosabb szabványok. Ha nem javítaná-
nánk a templom műszaki megoldásain
és nem hoznánk helyre a szerkezetbe-
li gyengeségeit, azzal elárulnánk azon
pionírok belénk vetett bizalmát, akik
mindent megtettek, amit tudtak, majd
az őket követő nemzedékek gondjaira
bízta a templomot.

Az egyház négyéves helyreállítási
projektbe kezdett a templom szerke-
zeti szilárdságának és földrengések
elleni védelmének fejlesztése céljá-
ból.⁸ Az alap, a padlózat és a falak
megerősítésre kerülnek. A napjaink-
ban elérhető mérnöki tudás legjava
által a templom megfelel majd a mai
szabványoknak. A szerkezeti vál-
toztatások számunkra láthatatlanok
lesznek, ám a hatásaik valóságosak és
fontosak. Mindebben a munkában a
templom gyönyörű belsőépítészeti
elemei változatlanok maradnak.

Kövessük a Salt Lake templom felú-
jítása által adott példát, és szánjunk
időt arra, hogy áttekintsük a saját lelki
földrengésbiztonságunkat, meggyő-
ződve arról, hogy megfelel napja-
ink elvárásainak. Az időközönkénti
önértékelés, párosítva azzal, hogy
megkérdézzük az Úrtól, „mi fogyat-
kozás van még bennem”,⁹ segíthet
hozzájárulni egy legkiválóbb otthon
megépítéséhez.

Negyedszer, a legkiválóbb ottho-
nok menedéket nyújtanak az élet
vihara elől. Az Úr megígérte, hogy
azok, akik betartják Isten paran-
csolatait, boldogulni fognak ezen a
földön.¹⁰ Isten akképpen boldogít
bennünket, hogy hatalmunk lesz az
élet gondjai ellenére is előretörekedni.

A gondokról 2002-ben tanultam
egy fontos leckét. Amikor a paraguayi
Asunciónban jártam, találkoztam a
város cövekelnőkeivel. Abban az
időben Paraguay szörnyű pénzügyi
válsággal nézett szembe. Az egyház-
tagok közül sokan megsínylették ezt
és nem tudtak kijönni a fizetésükből.
A misszióm óta egészen addig nem
jártam Dél-Amerikában, és korábban
még soha nem voltam Paraguayban.
Csupán néhány hete szolgáltam abban
a területi elnökségben. Mivel nyug-
talanított a tehetetlenségem, hogy

iránymutatással szolgálják a cövekel-
nők számára, így megkértem őket,
csak azt mondják el nekem, mi az,
ami jól megy a cövekeikben. Az első
cövekelnök elmondta nekem, hogy
nála mi megy jól. A második elmondta
a jó dolgokat, majd néhány gondot.
Mire az utolsó cövekelnőkre került
a sor, csak nyugtalanító kihívásokat
hallottunk. Miközben a cövekelnők
elmagyarázták a helyzet súlyosságát,
egyre aggodalmasabb, szinte kétség-
beesett lettem azzal kapcsolatban,
hogy mit mondjak.

Miközben az utolsó cövekelnők
is végzett a mondandójával, felöt-
lött bennem egy gondolat: „Clayton
elder! Tedd fel nekik ezt a kérdést:
»Elnökök! A cövekeitekben élő olyan
egyháztagok közül, akik teljes tizedet
és nagylelkű böjti felajánlást fizetnek,
felmagasztalják az egyházi elhívá-
saikat, látogató- és házitanítókként
valóban meglátogatják a családjaikat¹¹
minden hónapban, családi estet tarta-
nak, tanulmányozzák a szentírásokat,
valamint közös családi imát monda-
nak minden nap, hány egyháztag-
nak vannak olyan gondjai, melyeket
önállóan nem tud megoldani, így az
egyháznak kell közbelépnie és megol-
dania helyette a gondjait?»

Reagálva erre a készítésre, feltet-
tem a kérdést a cövekelnőknek.

Meglepetten, némán néztek rám,
majd azt mondták: „*Pues, ninguno*”
vagyis „Nos, egynek sem”. Majd
elmondták nekem, hogy nincs olyan
egyháztag, aki megteszi mindezen
dolgokat és olyan gondjai lennének,
melyeket nem tud megoldani egyedül.
Miért? Mert a legkiválóbb otthonok-
ban éltek. Hithű életvitelük biztosítot-
ta számukra az erőt, a jövőképet és a
mennyei segítséget, melyre szükségük
volt az őket körülvevő gazdasági
felfordulásban.

Chile, Marga Marga, Olmué

Ez nem jelenti azt, hogy az igaz-
lelkűek nem betegszenek meg, nem
szenvednek balesetet, nem élnek át
üzleti hullámvölgyeket, vagy nem
szembesülnek az élet számos egyéb
nehézségével. A halandóság mindig
kihívásokat állít elénk, de újra és újra
látom, hogy azok, akik igyekeznek
engedelmeskedni a parancsolatoknak,
megáldatnak azzal, hogy megtalálják
a békében és boldogságban előre
vezető utat. Ezek az áldások mindenki
számára elérhetőek.¹²

Dávid kijelentette: „Ha az Úr nem
építi a házat, hiába dolgoznak azon
annak építői.”¹³ Bárhol is éljetez, bár-
hogy is nézzen ki a házatok, legyen
bármilyen a családok összetétele,
ti is segíthettek felépíteni a legkivá-
lóbb otthont a családok számára.
Jézus Krisztus visszaállított evangé-
liuma adja ennek az otthonnak a
tervrajzát. A Szabadító a tökéletes
mérnök, kivitelező és belsőépítész.
Az Ő projektje a mi lelkünk tökéle-
tessége és örökké tartó öröme. Az Ő
szeretetteljes segítségével a lelketek
mindazzá válhat, amivé Ő akarja, és
a lehető legkiválóbbat hozhatjátok ki
magatokból, készen arra, hogy létre-
hozzatok egy legkiválóbb otthont, és
abban éljetez.

Hálás teszem bizonyosságomat,
hogy Isten, mindannyiunk Atyja, él. Az

Ő Fia, az Úr Jézus Krisztus az egész
emberiség Szabadítója és Megváltója.
Tökéletesen szeretnek bennünket. Az
Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus
Egyháza az Úr földi királysága, amelyet
élő próféták és apostolok irányítanak
napjainkban. A Mormon könyve igaz.
Jézus Krisztus visszaállított evangé-
liuma a legkiválóbb otthonok létre-
hozásának tökéletes tervrajza. Jézus
Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Mózes 7:21.
2. Hittételek 1:13.
3. Tan és a szövetségek 88:119.
4. Russell M. Nelson: Pédás utolsó napi
szentekkelé válni. *Liahóna*, 2018. nov. 113.
5. Lásd 1 Nefi 2:10; Móziás 5:15; 3 Nefi 6:14.
6. Lásd Móziás 5:2; Alma 5:7.
7. Lásd Alma 5:14, 19.
8. A 2018. március 18-án bekövetkezett
földrendés kiválóan példázta a projekt
szükségességét.
9. Máté 19:20.
10. Móziás 2:22.
11. A házitanítás és látogatótanítás helyét
2018-ban átvette a szolgálatétel (lásd
Russell M. Nelson: Szolgálatétel. *Liahóna*,
2018. máj. 100.).
12. Amikor úgy döntünk, hogy nem a
parancsolatok szerint élünk, az Úr
bizonyos fokig visszavonja az áldásait.
Ez a visszatérő minta, amelyre bizonyos
esetekben az igazlelkűség és a gonoszság
körforgásaként utalnak, megfigyelhető
a Mormon könyvében (lásd *Mormon
könyve tanuló kézikönyv*. [Egyházi
Oktatási Szervezet kézikönyv 2009.], 422.;
ChurchofJesusChrist.org).
13. Zsoltárok 127:1.

D. Todd Christofferson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

A visszaállítás és a feltámadás üzenetének megosztása

A visszaállítás a világe, az üzenete pedig különösen sürgős napjainkban.

Az egész általános konferencián örömmel beszéltünk és énekeltünk annak a régi próféciónak a beteljesedéséről, mely szerint „újja teremtetnek mindenek”¹, arról, ami „egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban”², valamint az evangélium teljességének, a papságnak és Jézus Krisztus egyházának visszatéréséről a földre, amire összességében „a visszaállítás” megnevezéssel utalunk.

Azonban a visszaállítás nem csupán nekünk szól, akik ma örvendünk benne. Az első látomás kinyilatkoztatásai nem csupán Joseph Smithnek szóltak, hanem bárkinek fel lettek kínálva világosságként és igazságként, akinek „nincsen bölcsesége”³. A Mormon könyve az emberiség tulajdona. A szabadítás és a felmagasztosulás papsági szertartásai mindenki számára elő lettek készítve, azokat is beleértve ebbe, akik már nem a halandóságban lakoznak. Bárkinek része lehet Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában és annak áldásaiban, aki csak szeretné. A Szentlélek ajándéka mindenki számára elérhető. A visszaállítás a világe,

az üzenete pedig különösen sürgős napjainkban.

„Mily nagy tehát annak fontossága, hogy ezen dolgokat tudassák a föld lakóival, hogy tudhassák, hogy nincs olyan test, mely Isten jelenlétében lakhat, hacsak nem a Szent Messiás érdemei, és irgalma és kegyelme által, aki leteszi életét a test szerint, és a Lélek hatalma által újra felveszi azt, hogy véghezvigye a halottak feltámadását”⁴.

Attól a naptól kezdve, amikor a próféta öccse, Samuel Smith megtöltötte táskáját a Mormon könyve frissen nyomtatott példányaival, és útra kelt gyalog, hogy megossa az új szentírást, a szentek rendületlenül fáradoztak azon, hogy „ezen dolgokat tudassák a föld lakóival”.

1920-ban az akkori David O. McKay elder a Tizenkét Apostol Kvórumából elkezdte az egyház misszióinak egész éven át tartó végiglátogatását. 1921 májusában ott állt a Szamoa-szigeteken található Fagali'i egy kis temetőjében három kisgyermek, Thomas és Sarah Hilton lánya és két fia szépen gondozott sírja előtt. Ez a három apróság – a legidősebb is csak két éves volt – abban az időszakban halt meg, amikor Thomas és Sarah ifjú misszionárius-házaspárként szolgált az 1800-as évek végén.

Mielőtt elindult volna Utahból, McKay elder megígérte a már megözvegyült Sarahnak, hogy meglátogatja a gyermekei sírját Szamoán, ahová ő soha nem tudott visszatérni. McKay elder ezt írta vissza neki: „Három csendes kicsinyed, Hilton

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Bluffdale

nővér, a legékesszólóbb csendességben... folytatja a ti közel harminc éve elkezdett nemes misszionáriusi munkátokat.” Aztán odaírta a saját költeményét:

*Haldokló szemüket szerető kezek
zárták le,
Apró végtagjaikat szerető kezek ren-
dezték el,
Szerény sírjaikat idegen kezek
gondozzák,
Őket idegenek tisztelik és szívből
gyászojják.⁵*

Ez a történet csupán egy az elmúlt 200 év során a visszaállítás üzenetének megosztásáért feláldozott időről, kincsekről és életekről szóló történetek ezrei és százezrei közül. Nem halványult el az a törekvésünk, hogy minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez eljussunk. Erről tanúskodik az a több tízezer fiatal férfi, nő és házaspár, akik jelenleg teljes idejű missziós elhívásban szolgálnak, és általában az egyház azon tagjai, akik visszhangozzák Filep hívását: „Jer és lásd meg!”⁶, továbbá az évente szerte a világon ezen erőfeszítések támogatására elköltött dollármilliók.

Bár a hívásunk senkit semmire nem kényszerít, azt reméljük, hogy az emberek ellenállhatatlannak fogják találni. Véleményem szerint ehhez legalább három dolog szükséges. Az első a szeretetetek, a második a példátok, a harmadik pedig az, hogy használjátok a Mormon könyvét.

A hívásunk nem eredhet önös érdekből, hanem önzetlen szeretetet kell kifejezésre juttatnia.⁷ Ez a szeretet, melyet jószívűséggként ismerünk, Krisztus tiszta szeretete, és csak kérnünk kell. Azt a felhívást, sőt, parancsolatot tárták elénk, miszerint szívünk minden erejével imádkozzunk

PÉTER, JAKAB ÉS JÁNOS HANGJA. KÉSZÍTETTE: LINDA CURLEY CHRISTENSEN ÉS MICHAEL T. MALMI

az Atyához, hogy eltöltsön bennünket „ez a szeretet”⁸.

Példaként megosztok egy élményt, melyről Lanett Ho Ching nővér mesélt, aki éppen együtt szolgál a Szamoa Apia Misszió felett elnöklő férjével, Francis Ho Ching elnökkel. Ho Ching nővér szavait idézve:

„Évekkel ezelőtt kis családunk beköltözött egy apró házba Hawaii Laie nevű övezetében. A külön lakrészre átalakított garázsban egy Jonathan nevű férfi lakott. Jonathan már máshol is volt a szomszédunk. Mivel úgy éreztük, hogy az Úr nem véletlenül tett minket egymás mellé, úgy döntöttünk, hogy nyíltabbak leszünk az egyházi tevékenységeinket és tagságunkat illetően. Jonathan élvezte a barátságunkat és szeretett időt tölteni a családunkkal. Szívesen szerzett ismereteket az evangéliumról, de nem szerette volna elkötelezni magát az egyház mellett.

Idővel Jonathanre a gyermekeink körében ráragadt a Jonathan nagybácsi név. A családunk bővülésével Jonathant is egyre inkább érdekelt, hogy mi történik velünk. Már nem csupán ünnepi összejövetelekre, születésnapokra, iskolai eseményekre és egyházi tevékenységekre hívtuk meg, hanem családi estekre és a gyermekek keresztelőjére is.

Egy napon telefonhívást kaptunk Jonathantól. Segítségre volt szüksége. Cukorbeteg volt, és olyan komoly fertőzés alakult ki a lábfejen, hogy amputálásra volt szükség. A családunk és az egyházközség a szomszédságban élő tagjai végig ott voltak mellette a próbatétel idején. Felváltva ott voltunk vele a kórházban, és papsági áldások hangzottak el. Míg Jonathan rehabilitáción volt, a segítőegyleti nővérek segítségével kitakarítottuk a lakását. A papságviselő fivérek feljártok az ajtajához, és kapaszkodókat a

fürdőszobába. Amikor Jonathan hazatért, rendkívül meghatózott.

Újra elkezdte a misszionáriusi leckéket. Az új év előtti héten felhívott és azt kérdezte: »Mit csináltok szilveszterkor?« Emlékeztettem őt az éves összeövetelünkre. Ő azonban így felelt: »Szeretném, ha eljőnétek a keresztlőmre. Jól akarom kezdeni ezt az új évet.« A »jőjj és lásd«, »jőjj és segíts« és »jőjj és maradj« 20 évét követően ez a becses lélek készen állt a keresztkedésre.

2018-ban, amikor elhívást kaptunk, hogy a férjem misszióelnökként, én pedig a társaként szolgáljak Szamoán, Jonathan egészsége egyre romlott. Könyörögtünk neki, hogy maradjon erős, míg a visszatérésünkre vár. Majdnem egy évig kitartott, de az Úr felkészítette őt arra, hogy hazatérjen. 2019 áprilisában hunyt el békében. A lányaim ott voltak Jonathan nagybácsi temetésén, és ugyanazt az éneket énekelték el, amit a keresztlőjén énekeltünk.”

A visszaállítás üzenete sikeres megosztásának második előfeltételét ezzel a kérdéssel vezetem be: Vajon mi teszi vonzóvá valaki számára a meghívásokat? Nemde ti magatok, a ti életetek példája? Sokakat azok közül, akik meghallgatták és befogadták a visszaállítás üzenetét, először az vonzott, amit Jézus Krisztus egyháza egy tagjában vagy tagjaiban észrevettek. Ez lehetett az, ahogyan másokkal bántak,

amit mondtak vagy nem mondtak, a nehéz helyzetekben tanúsított határozottságuk, vagy egyszerűen csak az ábrázatuk.⁹

Legyen ez bármi, nem vonhatjuk kétségbe azt a tényt, hogy a lehető legjobban meg kell értenünk a visszaállított evangélium tanításait, és azok szerint kell élnünk ahhoz, hogy a meghívásunk csábító legyen. Ez olyan valami, amit ma gyakran hitelességként emlegetünk. Ha bennünk lakozik Krisztus szeretete, akkor mások tudni fogják, hogy az irántuk érzett szeretetünk valódi. Ha a Szentlélek világossága ott lángol bennünk, akkor az fel fogja szítani bennünk Krisztus világosságát.¹⁰ Akik vagytok, az hitelessé teszi a meghívásokat, miszerint jöjjenek és tapasztalják meg Jézus Krisztus evangéliuma teljességének örömét.

A harmadik kíváncsi az, hogy szabadon használjuk a megtérésnek Isten által ezen utolsó adományozási korszakra tervezett eszközt, a Mormon könyvét. Kézelfogható bizonyítéka ez Joseph Smith prófétai elhívásának, és meggyőző bizonyítéka Jézus Krisztus isteni voltának és feltámadásának. Egyedülálló az, ahogyan kifejti Mennyei Atyánk megváltástervét. A Mormon könyve megosztásakor a visszaállítást osztjátok meg.

Jason Olsont tizenéves korában ismételten óvták a családtagjai és mások attól, hogy kereszténnyé váljon. Volt azonban két jó barátja, akik Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza tagjai voltak, és gyakran beszélgettek a vallásról. Ezek a barátai, Shea és Dave, tiszteletteljesen szálltak szembe azokkal az érvekkel, amelyeket mások mondtak Jasonnak a Jézus Krisztusba vetett hit ellen. Végül adtak neki egy példányt a Mormon könyvből, és azt mondták:

„Ez a könyv meg fogja válaszolni a kérdéseidet. Kérjük, olvasd el!” Vona-kodva elfogadta a könyvet, és betette a hátizsákjába. Jó néhány hónapig ott is maradt. Nem akarta otthon hagyni, ahol a családja megláthatja, de Sheanak és Dave-nek sem akart csalódást okozni azzal, hogy visszaadja. Végül arra a megoldásra jutott, hogy elégeti a könyvet.

Egyik éjszaka, egyik kezében egy öngyújtóval, másik kezében a Mormon könyvével, éppen meggyújtani készült a könyvet, amikor egy hangot hallott az elméjében, mely így szólt: „Ne égess el a könyvem!” Megriadt és abbahagyta. Aztán, mivel úgy vélte, hogy csak képzelődött, újra nekilátott az öngyújtó meggyújtásának. Ismét hallotta a hangot az elméjében: „Menj a szobádba és olvasd el a könyvem!” Jason eltette az öngyújtót, visszasétált a hálószobájába, kinyitotta a Mormon könyvét, és olvasni kezdte. Nap nap után így folytatta, gyakran egészen kora hajnalig. Amikor a végéhez ért és imádkozott, a feljegyzése szerint ez történt: „Tetőtől talpig elárasztott a Lélek. [...] Úgy éreztem, eltölt a világosság. [...] Ez volt életem legörömtelibb élménye, melyben valaha is részem volt.” Megkérte, hogy kereszteljék meg, és később maga is misszionárius lett.

Talán mondanom sem kell, hogy szeretetünk és őszinteségünk ellenére a visszaállítás üzenetét megosztó legtöbb meghívásunkat elutasítással fogadják majd. Azonban ne feledjétek: mindenki méltó erre a meghívásra – „mindegyik egyforma Istennek”¹¹ –, az Úr minden egyes erőfeszítésünknek örül, az eredménytől függetlenül, és a visszautasított meghívás nem indokolja a kapcsolatunk megszakítását, az érdeklődés pillanatnyi hiánya pedig egy eljövendő napon még

érdeklődésbe fordulhat. A szeretetünk ettől függetlenül állandó marad.

Ne feledjük, hogy a visszaállítást fokozott próbatételek és áldozathozatal övezte. Erről majd máskor beszélek. Ma a visszaállítás gyümölcseinek örvendezünk, melyek közül kitűnik az a hatalom, mely újra képes rá, hogy megkössön a földön és a mennyben.¹² Amint azt évekkel ezelőtt Gordon B. Hinckley elnök kifejezésre juttatta: „Ha a visszaállítás minden bánata, vajúdása és fájdalma semmi mást nem eredményezett volna, csupán a szent papság családokat örökre egymáshoz kötő pecsételő hatalmát, már akkor is megérte volna mindazt, amibe került.”¹³

A visszaállítás végső ígérete a Jézus Krisztus általi megváltás. Jézus Krisztus feltámadása bizonyítja azt, hogy Neki valóban hatalmában áll mindenkit megváltani, aki Őhozza jön – megváltani a bánattól, az igazságtalanságtól, a sajnálkozástól, a bűntől, és még a haláltól is. Ma virágvasárnap van, egy hét múlva húsvét. Emlékszünk, mindig emlékszünk Krisztus szenvedésére és halálára, hogy kiengeszteljen a bűneinkért, és megünnepeljük ezt a

legcsodálatosabb vasárnapot, az Úr napját, melyen feltámadt a halálból. Jézus Krisztus feltámadása miatt van értelme a visszaállításnak, van értelme a halandó életünknek, és végső soron van értelme a létezésünknek.

Joseph Smith, a visszaállítás nagy-szerű prófétája a mi időnkre vonatkozó átfogó bizonyosságot mondott a feltámadt Krisztusról: „Hogy Ő él! Mert láttuk őt, méghozzá Isten jobb kezénél”¹⁴. Alázatosan hozzáteszem saját tanúságomat Joseph, valamint az őt megelőző és őt követő apostolok és próféták bizonyosságához, mely szerint a názáreti Jézus a megígért Messiás, Isten Egyszülött Fia, az egész emberiség feltámadt Megváltója.

„Bizonyosságot teszünk arról, hogy azoknak, akik imádságos lélekkel tanulmányozzák a visszaállítás üzenetét és hittel cselekszenek, részük lesz abban az áldásban, hogy saját tanúságot kapjanak annak isteni

mivoltáról és azon rendeltetéséről, hogy felkészítse a világot a mi Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus megígért második eljövételére.”¹⁵ Krisztus feltámadása biztossá teszi az Ő ígéreteit. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Apostolok cselekedetei 3:21.
2. Efézusbeliek 1:10.
3. Jakab 1:5.
4. 2 Nefi 2:8.
5. David O. McKay levele Sarah M. Hiltonnak. 1921. jún. 3., Egyháztörténeti Könyvtár, Salt Lake City.
6. János 1:47.
7. Lásd 1 János 4:18.
8. Moróni 7:48.
9. David O. McKay elnök ezt a megfigyelést tette: „Minden ember, aki ezen a világon él, hatással van másokra, akár jó, akár rossz irányban. Nem az számít egyedül, amit mond, és nemcsak az számít, hogy mit tesz, hanem az, hogy ki is ő. Minden emberből, minden személyből sugárzik, hogy ki is ő” (*Az egyház elnökeinek tanításai: David O. McKay* [2003]. 245.).
10. Lásd János 1:9; Tan és szövetségek 88:6–13; 93:2.
11. 2 Nefi 26:33.
12. Lásd Máté 16:19; 18:18; Tan és szövetségek 110:14–16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, “As One Who Loves the Prophet,” in Susan Easton Black and Charles D. Tate Jr., eds., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), 6.
14. Lásd Tan és szövetségek 76:22–24.
15. Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítása: Bicentenáriumi kiáltvány a világhoz – Russell M. Nelson: Őt hallgasd! című beszédében. *Liahóna*, 2020. máj. 91.

Amerikai Egyesült Államok, Utah, Sandy

Russell M. Nelson elnök
Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza elnöke

Hittel menjetez előre!

Megáldalak titeket békességgel és az Úrba vetett fokozott hittel.

Szeretett fivéreim és nővéreim! E történelmi jelentőségű konferencia végéhez érve hálát adunk az Úrnak. A zene fenséges volt, az üzenetek lelkesítőek.

A konferenciának számos fény-pontja volt. Ezen a kétszázadik évfordulón ismertettük a világnak szóló kiáltványunkat, kijelentve Jézus Krisztus evangéliuma teljessége vissza-állításának valóságát.

A hozsánnakiáltással megemlékezünk a visszaállításról.

Közzétettünk egy új szimbólumot, amely az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünket juttatja kifejezésre, és amely a hivatalos egyházi értesítéseken és anyagokon lesz majd látható.

Kitűztünk egy napot, amikor az egész világon böjtölni és imádkozni fogunk a jelenlegi világvárvány megfékezéséért, az egészségügyi dolgozók védelméért, a gazdaság megerősödéséért, és az élet megszokott mederbe való visszatéréséért. Ezt a böjtöt nagypénteken, április 10-én tartjuk. Mily nagyszerű lesz ez a nagypéntek!

Jövő vasárnap húsvétvasárnap lesz, amikor ismételtlen megemlékezünk az Úr Jézus Krisztus engeszteléséről és feltámadásáról. Az Ő engesztelése révén mindenki, aki valaha is élt, részesülni fog a feltámadás Tőle kapott ajándékában. Az örök élet Tőle eredő ajándékában pedig mindazok

részesülnek majd, akik az Ő szent templomaiban végzett szertartások és megkötött szövetségek iránti hűséggel jogosulttá válnak arra.

E 2020. áprilisi általános konferencia – és a most kezdődő szent hét – lelkesítő elemei összefoglalhatóak Isten két szavával: „Őt hallgasd!”¹ Azért imádkozunk, hogy a lezajlott eseményekből leginkább arra emlékezzetek, hogy az e szavakat elmondó Mennyei Atyára és az Ő Szeretett Fiára, Jézus Krisztusra összpontosítottatok. Azért is imádkozunk, hogy újra elkezdjétek *valóban* meghallani, megfogadni és megszívlelni a Szabadító szavait.² Megígérem, hogy ennek nyomán csökkenni fog a félelem és növekedni fog a hit.

Köszönöm, hogy a hit valódi szentélyeivé kívánjátok tenni az otthonaitokat, ahol ott lakozhat az Úr Lelke. *A Jöjj, kövess engem!* címet viselő evangéliumi tananyagunk továbbra is meg fogja áldani az életeteket. Következetes erőfeszítéseitek ebben a törekvésben – még azokban a pillanatokban is, amikor esetleg úgy érzitek, hogy nem igazán vagytok sikeresek – meg fogják változtatni a ti életeteket, a családotok életét, valamint a világot. Megerősödünk, miközben az Úr még derekasabb tanítványaivá válunk, kiállva Őmellette és felemelve szavunkat Őerte, bárhol is legyünk.

Most pedig beszéljünk a templomokról. Világszerte 168 felszentelt templomunk van. Továbbiak vannak a tervezés és a kivitelezés különböző szakaszaiban. Amikor bejelentésre kerül egy új templom építésének terve, akkor az szent történelmünk részévé válik.

Furcsának tűnhet új templomok bejelentése akkor, amikor egy időre épp zárva van az összes templomunk.

Egy bő évszázaddal ezelőtt Wilford Woodruff elnök előre látott a miénkhöz hasonló körülményeket, amint azt a Salt Lake templom 1893-ban elhangzott felszentelő imája megörökítette. Néhányan közületek talán láttak mostanában részleteket ebből a figyelemre méltó imából a közösségi médiában.

Hallgassátok meg Isten egyik hatalmas prófétájának a könyörgését: „Amikor népednek *nem* lesz lehetősége belépni ebbe a szent házba, ... amikor elnyomás, gondok és nehézségek veszik körül őket, ...és a Te szent házad felé fordítva orcájukat szabadulást, segítséget és hatalmad megnyilvánulását kérik, akkor könyörgünk,

tekints le rájuk irgalommal a Te szent lakhelyedről, ...és hallgasd meg fohászaikat. Vagy amikor néped gyermekei az eljövendő években bármilyen okból el lesznek választva ettől a helytől, ...és végső nyomorúságukban és bánatukban Tehozzád fohászkodnak enyhülésért és szabadulásért, akkor alázatosan azért esedezünk, hogy ... hallgasd meg kiáltásukat, és add meg nekik az áldásokat, melyeket kérnek.”³

Testvérek! A *mi* csüggedésünk idején, amikor *igenis* zárva vannak a templomok, a szövetségeitek betartásával még mindig meríthettek a templomi szövetségeitek és felruházások hatalmából. Használjátok fel a templomok zárva tartásának idejét arra, hogy továbbra is a templomra érdemes életet éljete, illetve érdemessé váljatok a templomra.

Beszélgjete a templomról a családokkal és a barátaitokkal! Mivel Jézus Krisztus áll mindannak a középpontjában, amit a templomban teszünk, a templomra többet gondolva Őrá is többet fogtok gondolni. Tanulmányozás és ima által tudjatok meg többet arról a hatalomról és tudásról, mellyel felruháztattok, vagy eztán lesztek felruházva.

Ma örömkre szolgál, hogy nyolc új templom építését jelenthetjük be, a következő helyszíneken: Argentína, Bahía Blanca; Florida, Tallahassee; Kongói Demokratikus Köztársaság, Lubumbashi; Pennsylvania, Pittsburgh; Nigéria, Benin City; Utah, Syracuse; Egyesült Arab Emírségek, Dubaj; valamint Kínai Népköztársaság, Sanghaj.

Az egyház építései mind a nyolc helyszínen a helyi hivatalnokokkal karöltve dolgoznak majd, hogy a templom szépen illeszkedjen az adott közösségbe és annak gyönyörű új eleme legyen.

A VILÁGOSSÁG ÉS A SÓFTSÉG ERŐI. KÉSZÍTETTE WARREN LUCH. AZ EGYHÁZTÖRTÉNETI MŰZEUUM JÓVÓLTIÁRÓL

A dubaji templom terve az ó nagy-lelkű meghívásuknak köszönhető, melyet hálás szívvel fogadtunk el.

A Sanghajba tervezett templomot igen fontos a megfelelő kontextusban szemlélni. A Kínai Népköztársaságban a templomi érdemességgel rendelkező egyháztagok több mint két évtizeden át a Kínai Hongkong templomba jártak. Ez a templom azonban 2019 júliusában bezárt, egy régóta tervezett és igencsak esedékes felújítás miatt.

Sanghajban egy szerény, többfunkciós gyülekezeti épület biztosít majd módot a kínai egyháztagoknak, hogy továbbra is részt vehessenek a templom szertartásaiban – a Kínai Népköztársaságban – saját magukért és az őseikért.⁴

Ez az egyház minden országban azt tanítja a tagjainak, hogy tiszteljék, tartásák be és támogassák az adott ország törvényeit.⁵ Tanítunk arról, milyen fontos a család, a jó szülői mivolt és a példamutató állampolgárság. Mivel tiszteletben tartjuk a Kínai Népköztársaság törvényeit és

rendeleteit, az egyház *nem* küld oda térítő misszionáriusokat, és ebben most sem lesz változás.

Az ott élő külföldiekből álló és a helyi kínai gyülekezetek továbbra is külön fognak gyűléseket tartani. Az egyház ottani jogi státusza továbbra is *változatlan*. A létesítmény használatának kezdeti szakaszában a belépés csak előre egyeztetett időpontban lesz lehetséges. Az Úr háza Sanghajban *nem* áll majd rendelkezésre utazási célpontként más országokból érkező turistáknak.

Ez a nyolc új templom sokak életét fogja megáldani a halál fátylának mindkét oldalán. A templomok Jézus Krisztus evangéliuma teljessége visszaállításának betetőzései. Isten az Ő jóságában és nagylelkűségében *mindenhol* egyre közelebb hozza a gyermekeihez a templom áldásait.

Tajvan, Hszinpej

A 2019. év statisztikai jelentése

Az egyház tagjainak tájékoztatásául az Első Elnökség a következő statisztikai jelentést tette közzé az egyház növekedéséről és állapotáról a 2019. december 31-i adatok szerint.

Tudom, hogy a visszaállítás előrehaladtával Isten továbbra is sok nagyszerű és fontos dolgot fog még kinyilatkoztatni királyságát illetően itt a földön.⁶ Ez a királyság *kétségkívül* Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza.

Drága testvérek! Kifejezem irántatok a szeretetemet. Ebben a feszültséggel és bizonytalansággal teli időszakban a rám ruházott felhatalmazás révén szeretnék apostoli áldást adni nektek.

Megáldalak titeket békességgel és az Úrba vetett fokozott hittel.⁷

Megáldalak titeket a bűnbánat vágyával, hogy minden múltó nappal egyre hasonlóbakká váljatok Óhoz.⁸

Megáldalak titeket azzal, hogy tudjátok, miszerint Joseph Smith próféta Jézus Krisztus evangéliuma visszaállításának prófétája, annak teljességében.

Ha betegség sújtana titeket vagy a szeretteiteket, akkor a gyógyítás áldását hagyom veletek, az Úr akaratának megfelelően.

Megáldalak titeket ezzel, ismételtén kifejezve szeretetemet mindegyikőtök iránt, Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Joseph Smith története 1:17; lásd még Lukács 9:35.
2. Lásd János 10:27; Jelenések 3:20; Móziás 26:21, 28; Tan és szövetségek 29:7.
3. Wilford Woodruff, a Salt Lake templom felszentelő imája, 1893. április 6., ChurchofJesusChrist.org; kiemelés hozzáadva.
4. A kínai emberek évezredek óta vezeték klánjaik történelmének és családfáinak feljegyzéseit. A hagyományos kínai szertartások tisztelettel adóznak az ősök előtt; ilyen például a csingming ünnep is (halottak napja; 清明节). Az ideai csingming ünnep (清明节) április 4–5-re esett.
5. Lásd Hittételek 1:12.
6. Lásd Hittételek 1:9.
7. Lásd János 14:27.
8. Lásd 3 Nefi 27:27.

EGYHÁZI EGYSÉGEK

Cövekek	3437
Missziók	399
Kerületek	542
Egyházközségek és gyülekezetek	30 940

EGYHÁZTAGSÁG

Teljes tagság	16 565 036
Nyilvántartásba került gyermekek	94 266
Megkeresztelt megtértek	248 835

MISSIONÁRIUSOK

Teljes idejű misszionáriusok	67 021
Egyházzolgálati misszionáriusok	31 333

TEMPLOMOK

2019-ben felszentelt templomok (Olaszország, Róma; Kongói Demokratikus Köztársaság, Kinshasa; Brazília, Fortaleza; Haiti, Port-au-Prince; Portugália, Lisszabon; és Peru, Arequipa)	6
2019-ben újraszentelt templomok (Tennessee, Memphis; Oklahoma, Oklahoma City; Kalifornia, Oakland; Észak-Karolina, Raleigh; Németország, Frankfurt; Paraguay, Asunción; és Louisiana, Baton Rouge)	7
Működő templomok az év végén	168

Jorge T. Becerra elder

általános felhatalmazott hetvenes

Jorge T. Becerra elder gyermekkorában félénk volt és csendes, azonban a misszióelnöke lehetőségeket adott neki a vezetésre. Jorge azzal a vággyal tért vissza a Kalifornia Arcadia Misszióból, hogy élete hátralevő részében részt fog venni az Úr munkájában.

A vártnál hamarabb adódtak lehetőségei a vezetésre. 27 évesen elhívást kapott, hogy püspökségben szolgáljon. 32 évesen elhívták püspöknek. Először alkalmatlannak érezte magát, amikor az emberek hozzá fordultak a gondjaikkal.

„Fogalmam sincs, mit csinálok” – mondta édesapjának.

Apja válasza erőteljes leckét tanított neki, emlékeztetve őt a misszióelnöke belé vetett hitére, és segítette neki felkészülni a jövő vezetői elhívásaira, köztük arra, hogy 37 évesen cövekelnök lett.

„Apám azt kérdezte: »Fiam, milyen idős a Szentlélek?» – idézte fel Becerra elder. – Ez nagyszerű tanulságot rejtő pillanat volt számomra, mert tudtam, hogy bármit képes vagyok megtenni, amire az Úr megkér.”

Ez a tanulság Becerra elderrel maradt Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában végzett szívből jövő szolgálata sok-sok évén keresztül.

Jorge Eduardo Torres Becerra 1962. december 18-án született Juan C. Becerra és Celia T. Becerra gyermekeként a Utah állambeli Salt Lake Cityben, ahol felnőtt.

Teljes idejű missziós szolgálatát követően Becerra elder 1984. augusztus 10-én házasodott össze Debbie Ilene Schnebergerrel a Salt Lake templomban. Öt gyermekük van.

Becerra elder a Utah Egyetemen szerzett általános alapidromát, majd könyvelésből felsőfokú oklevelet a Salt Lake Közösségi Főiskolán. Üzleti képzésben is részt vett a Phoenix Egyetemen. 1998-ban egy pénzügyi tanácsadó cég, az Allegis Advisor Group partnere lett. Az Intermountain Financial Patners befektetési tanácsadójaként dolgozott, amikor elhívást kapott, hogy általános felhatalmazott hetvenes legyen.

Becerra elder szolgált egyházközségi Fiala Férfiak elnökeként, tanácsosként misszióelnökségben, tanácsosként gyülekezeti elnökségben, ifjúsági hitoktatóként, tanácsosként püspökségben, püspökként, cövekelnökként, valamint a Kalifornia Arcadia Misszió elnökeként. Elhívása idején területi hetvenesként szolgált. ■

Matthew S. Holland elder

általános felhatalmazott hetvenes

Matthew S. Holland eldertől nem idegenek az általános felhatalmazottak vagy az általános konferenciák.

Az utolsó napi szentek közül sokan Jeffrey R. Holland elder fiaként ismerik őt, aki a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja. Mások pedig emlékezhetnek rá, amikor 17 évesen beszédet mondott az 1983. áprilisi általános konferencia papsági ülésén.

„Egész életemben csodálatos áldás volt látni azt, ahogyan anya és apa él, ami mellett elkötelezték magukat, és amire megkérték őket – mondta Holland elder, aki jelenleg az Észak-Karolina Raleigh Misszió felett elnököl.

– Mégis, e közvetlen megfigyeléseknek köszönhetően túlságosan sokat tudunk erről az elhívásról ahhoz, hogy azt gondoljuk, megfelelően fel vagyunk rá készülve” – tette hozzá. „Szerencsére azt is megtanultuk, hogy az Úr alkalmassá teszi azokat, akiket elhív, és ebből nagy hitet és reményt merítünk.”

Holland elder emlékszik rá, milyen ijesztő volt akkor beszédet mondani az általános konferencián. A beszéd elkészítése, mely végül „sort sorra, előírást előírásra” (2 Nefi 28:30) adatott, „korai megnyugtató áldássá vált, melyből adódóan tudtam, hogy ha elfogadsz egy feladatot az Úrtól, akkor Ő segíteni fog neked és megadja azokat a gondolatokat és benyomásokat, melyeket meg kell osztanod.”

Matthew Scott Holland 1966. június 7-én született a Utah állambeli Provóban, Jeffrey R. és Patricia Holland fiaként. 1996. május 20-án házasodott össze Paige Batemannal a Utahi St. George templomban. Négy gyermekük van.

Holland elder tanulási törekvései három politológiai diplomát is magukban foglaltak: 1991-ben szerzett alapidromát a Brigham Young Egyetemen, 1997-ben mester fokozatot, majd 2001-ben PhD címet a Duke Egyetemen.

Miközben politológiai docensként dolgozott a BYU-n (2001–2009), 2009-ben kinevezték a Utah Valley Egyetem elnökévé, mely tisztségben addig szolgált, mígnem 2018-ban elhívták misszióelnöknek.

Szolgált püspökként, főtanácsagként, tanácsosként püspökségben, egyházközségi Fiala Férfiak tanácsadóként, egyházközségi misszióvezetőként, Vasárnapi Iskola tanítóként, valamint teljes idejű misszionáriusként a Skócia Edinburgh Misszióban. ■

William K. Jackson elder

általános felhatalmazott hetvenes

Miután 23 éven át szolgált regionális tisztiorvosként az Amerikai Egyesült Államok Külügyi Szolgálatánál, William K. Jackson felkérték rá, hogy ossza meg a 20 legjobb élményét, melyben a világ legtávolabbi részein élve és dolgozva része volt.

A nyugdíjazási ünnepsége előtt a kérésen merengve felismerte, hogy „a legjobb húszban az összes élmény az egyházhoz vagy a családhoz kapcsolódott” – mondta.

William King Jackson 1956. március 29-én született, az Amerikai Egyesült Államok fővárosában, Washingtonban, E. William és Lois Andrey Jackson gyermekeként. A Kalifornia állambeli Ojaiban nevelkedett, azonban szülei önkéntes munkája miatt Hondurasban, Algériában és Afganisztánban is járt iskolába.

A Bolívia La Paz Misszióban szolgált missziót, majd Jackson elder 1977 nyarán találkozott Ann Keslerrel.

„Számomra ez szerelem volt az első látásra – mondta. – A nyár hátralevő részét azzal töltöttem, hogy meggyőzzem őt, én vagyok az igazi.”

1977. december 29-én kötöttek házasságot a Kaliforniai Los Angeles templomban. Nyolc gyermekük van, akik közül hármat örökbe fogadtak – Indiából, Nepálból és Kambodzsából.

Jackson elder járt a Brigham Young Egyetemre, a Kaliforniai Egyetemen Berkeleyben szerzett természettudományi alapidiplomát, majd 1983-ban a Kaliforniai Egyetemen San Franciscóban orvosi diplomát.

Az orvosi rezidens éveit után 26 éven keresztül a tengerentúlon dolgozott. Legutóbbi állásában a Valley Family Health Care orvosi igazgatója volt, melynek Idaho és Oregon államban vannak rendelői.

Amikor az Amerikai Egyesült Államokon kívül laktak, Jackson nővérrel együtt idejük nagy részét első generációs egyháztagok között töltötték.

„Az evangéliumról szóló bizonyágom legnagyobb részét az adja, hogy láttam, milyen hatással van az evangélium ezekre az emberekre, akiket szeretünk – mondta. – Megváltoztatja őket.”

Jackson elder szolgált területi hetvenesként, az India Új-Delhi Misszió elnökeként, egyházközségi Fialat Férfiak elnökeként, felsőfokú hitoktatóként, valamint evangéliumi tanok tanítóként. Püspökként szolgált, amikor elhívták általános felhatalmazott hetvenesnek. ■

Jeremy R. Jaggi elder

általános felhatalmazott hetvenes

Amikor Jeremy R. Jaggi elder tizenéves volt, a hétéves húga, Kristen, elkapott egy baktériumfertőzést, mely megtámadta az agyát. Az orvosok azt mondták, hogy nem fogja túlélni.

Az ifjú Jeremy letérdelt az ágya mellé családjá otthonában, a Utah állambeli Salt Lake Cityben, és könyörögve kérte az Urat, hogy tudhassa, miért kell a húgának ilyen fiatalon meghalnia. A húga azonban papsági áldást kapott és tovább élt.

Ez arra készítette a 17 éves Jeremyt, hogy „hozza rendbe magát Isten előtt”, és ekkor először elkezdte komolyan olvasni a Mormon könyvét. Később teljes idejű misszionáriusként szolgált az Ohio Cleveland Misszióban.

Jeremy újra szívből jövő imában ereszkedett térdre akkor, amikor évekként később a felesége, Amy, harmadik gyermeküket várva idejekorán vajúdni kezdett. „Ebben a pillanatban hatalmas békességet éreztem – olyan békességet, mely csak úgy írható le, hogy Mennyei Atya a Szentlélek melegével engem átölelő szerető karjaiba vont” – mondta.

Ez a békesség átszűrte őt azon a rövid időszakon, ameddig élt a baba, majd egy másik vetélést követő gyász hónapjain. „A magunk módján mindannyian próbára tétünk – mondta –, de »teljes öröme« [Jakab 1:2] tartjuk azt, hogy a Szabadító módot adott nekünk arra, hogy békességben és boldogságban legyen részünk.”

Jeremy Robert Jaggi a Utah állambeli Salt Lake Cityben született 1973. március 23-án, Robert Stanley Jaggi és Judy Anne Roos gyermekeként. 1995. június 12-én vette feleségül Amy Anne Stewartot a Salt Lake templomban. Öt gyermekük van.

Jaggi elder magatartástudományból és egészségtanból alapidiplomázott a Utah Egyetemen, és a Pepperdine Egyetemen szerzett MBA fokozatot. Elhívása idején az Alkermes regionális értékesítéseit irányította, és a HCA Investments kereskedelmi ingatlanjait kezelte.

Jaggi elder szolgált területi hetvenesként, a Utah Ogden Misszió elnökeként, cövek végrehajtó segédtitkárként, püspökként, elderek kvórumának elnökeként, ifjúsági hitoktatóként, tanácsosként egyházközségi Fialat Férfiak elnökségében, cövek misszionáriusi felkészítés tanítóként, valamint egyházközségi misszióvezetőként. ■

Kelly R. Johnson elder

általános felhatalmazott hetvenes

Kelly R. Johnson elder nagyon jól emlékszik arra a napra, amikor 31 évesen elhívták püspöknek. Ugyanazon a napon diagnosztizáltak nála Bell-féle arcidegbénulást, mely az arc egyik felén lévő izmok bénulásával vagy gyengülésével járó állapotot.

Kihívásokkal teli időszak volt ez, nem csupán az állapot okozta kényelmetlenség és szégyenérzet, hanem számos új feladatköre miatt is. Azonban ez a nehéz időszak áldásnak bizonyult.

„Mivel nem tudtam, mi lesz ennek a hosszútávú kimenete, olyan könyörületességre tettem szert az egyénnel szemben, amely egész életem hátralevő részére velem maradt – mondta. – Alaposan megtanultam, hogy az embereket érik kemény és szomorú dolgok, melyeket nem tudnak irányítani, és kihatnak a képességeikre, az érzéseikre és a magabiztosságukra.”

Időnként nem kényelmes az Úr egyházában szolgálni. Azonban éppen úgy, ahogyan a Szabadító tanítványai azonnal otthagyták a hálóiakat (lásd Máté 4:20), hogy kövessék Őt, „mi is hajlandóak vagyunk megtenni azt, amire kérnek minket” – mondta Johnson elder.

Nem számít hova hívja el az Úr őt vagy a családját, készséges szívvel és elmével mennek, a körülményeiktől függetlenül a jót keresve.

Kelly Ray Johnson 1963. január 16-án született a Utah állambeli Pleasant View-ban, ifj. Harold Raymond Johnson és Helen Cragun Johnson gyermekeként. A Utah állambeli Ogdenben nevelkedett, és 1986. március 27-én a Salt Lake templomban kötött házasságot Teressa Lynn Bartrummal. Öt gyermekük van.

Johnson elder 1987-ben szerzett számviteli alapidiplomát a Weber State Egyetemen, és 1989-ben MBA fokozatot a Brigham Young Egyetemen. Dolgozott a KPMG International Cooperative igazságügyi könyvvizsgálójaként, legutóbb pedig a Norman, Townsend, and Johnson igazságügyi könyvvizsgálójaként és partnereként.

Johnson elder, aki elhívása idején területi hetvenesként szolgált, volt már misszióelnök a Thaiföld Bangkok Misszióban, ahol teljes idejű missziót is teljesített, és szolgált már cövekelnökként, tanácsosként cövekelnökségben, főtanácsstagként, püspökként, elderek kvórumának elnökeként, egyházközségi misszióvezetőként, valamint cöveki misszionáriusi felkészítés taíntóként. ■

Thierry K. Mutombo elder

általános felhatalmazott hetvenes

Thierry K. Mutombo eldernek erős bizonyossága volt az evangéliumról, amikor fiatal férfiként megkapta a missziós elhívását. 10 éves korában keresztkedett meg a családjával, és tanúja volt annak, hogy milyen erőteljesen változtatta meg az evangélium a családját.

Azonban még akkor sem volt erős bizonyossága a Mormon könyvről, amikor arra készült, hogy missziót szolgáljon az Elefántcsontpart Abidjan Misszióban. Még soha nem olvasta azelőtt.

Thierry ihletett püspöke azt a kihívást tárta elé, hogy mielőtt misszióba menne, mindennap olvassa a Mormon könyvét. Még a helyi gyülekezeti házhoz is adott Thierrynek egy kulcsot, hogy nyugodtan tanulmányozhasson.

Thierry három hónapon keresztül minden egyes nap olvasott. Mire megkezdte a misszióját, nem csupán erős bizonyosságot szerzett a Mormon könyvről, hanem olyan tanulmányozási szokásokat is kialakított, amelyek misszionáriusként segítették őt.

„A Mormon könyve a legnagyobb eszköz arra, hogy az evangélium világosságához hozzuk az embereket és egybegyűjtsük a szétszórt Izráelt” – mondta.

Thierry Kasuangi Mutombo a Kongói Demokratikus Köztársaságban, Kinshasában született 1976. január 31-én, Antoine Kasuangi Mutombo és Marie Therese Matsanga Mutombo gyermekeként. 2002. november 29-én kötött polgári házasságot Tshayi Nathalie Sindával. Később, 2004. november 19-én pecsételték őket egymáshoz a Dél-afrikai Johannesburg templomban. Hat gyermekük született.

Mutombo elder 2010-ben végezte el a Cepromad Egyetemet üzletvezetés szakon, és 2012-ben szerzett humánerőforrás-gazdálkodási alapidiplomát. Egyházi alkalmazottként a Családtörténeti és Humánerőforrás Osztályok menedzsereként, valamint az Anyaggazdálkodási Osztály felügyelőjeként dolgozott a Kongói Demokratikus Köztársaságban.

Mutombo elder a Maryland Baltimore Misszió elnökeként szolgált, amikor elhívást kapott, hogy általános felhatalmazott hetvenes legyen. Korábban szolgált cövekelnökként, tanácsosként cövekelnökségben, egyházközségi misszióvezetőként, Vasárnapi Iskola oktatóként, valamint cöveki végrehajtótítkárként. ■

Adeyinka A. Ojediran elder

általános felhatalmazott hetvenes

A 2020. áprilisi általános konferencia „feledhetetlen hétvége” volt Adeyinka A. Ojediran elder számára.

Az egyházi megtértet általános felhatalmazott hetvenesként támogatták – elsőként a nigériai és a nyugat-afrikai utolsó napi szentek közül. Túláradó hálája és öröme tovább fokozódott, amikor Russell M. Nelson elnök bejelentette, hogy Benin Cityben felépül Nigéria harmadik temploma.

„Erre nem számítottam – mondta Ojediran elder szélesen mosolyogva. – Nagyon, nagyon csodálatos volt hallani, amint a prófétánk azt mondja, hogy Nigériában épül még egy templom. Ez annak megerősítése volt számomra, hogy az Úr munkája gyorsan halad előre. Mindannyiunknak sok a tennivalója, hogy felkészítsük Isten gyermekeit az Ő Fia második eljövételére.”

Adeyinka Ayodeji Ojediran a nigériai Ibadanban született 1967. április 5-én, Amos Adeniyi és Caroline Anike Ojediran gyermekeként. 1991-ben botanikus alapdiplomát szerzett az Ilorin Egyetemen, majd később MBA fokozatot a Ladoke Akintola Műszaki Egyetemen. Ami a karrierjét illeti, okleveles könyvelőként dolgozott a pénzügyi és üzleti adminisztráció területén. Általános felhatalmazotti elhívása előtt a Shell Nigéria pénzügyi menedzsereként dolgozott.

Három évvel a keresztelője után egy társasági összejövetelen találkozott Olufunmilayo Omolola Akinbebijével. Idővel randevúzni kezdtek, de mivel más-más városban dolgoztak, ez azt jelentette, hogy telefonon tartották a kapcsolatot.

A pár végül 1998-ban kötött házasságot Nigériában, és 2002. november 14-én pecsételték őket egymáshoz a Dél-afrikai Johannesburg templomban. Ojediranéknak egy lányuk van.

Ojediran elder hálás minden egyes egyházi elhívásért, melyet azóta kapott, hogy 1990-ben, 23 évesen csatlakozott az egyházhoz. Minden egyes papsági feladat segített neki fejlődni, és szent lehetőségeket biztosított számára, hogy segítsen másoknak kiteljesedni az elhívásaik és kötelezettségeik terén.

Ojediran elder, aki elhívása idején területi hetvenesként szolgált, volt már tanácsos misszióelnökségben, cövekelnök, tanácsos cövekelnökségben, püspök, tanácsos püspökségben, valamint gyülekezeti elnök. ■

Ciro Schmeil elder

általános felhatalmazott hetvenes

Ciro Schmeil elder mindig is azon volt, hogy engedelmeskedjen az Úrnak, még akkor is, amikor nem értette az egy konkrét parancsolat mögött meghúzódó indokot. Megtanulta, hogy „ha engedelmesek vagyunk és betartjuk a parancsolatokat, akkor az Úr mindig megáld minket”.

Elhívásai betöltése közben látta az engedelmességből fakadó áldásokat. Amikor püspökként, illetve cövekelnökként szolgált, sok értékes lehetősége nyílt rá hogy lássa, „amint az emberek megváltoztatják az életüket a Szabadítóról és a Mormon könyvéről szerzett bizonyosságuk miatt.”

Schmeil elder 1971. április 16-án született, a brazíliai Paranában található Ponta Grossában, Bruno és Erica Schmeil gyermekeként, akik mindketten megtértek az egyházhoz. A brazíliai Curitiba-ban nőtt fel, és körülbelül akkor kezdte meg szolgálatát a Utah Ogden Misszióban, amikor a szülei elhívást kaptak, hogy a Brazília Campinas Misszió felett elnököljenek.

Míg a Utah Egyetemre járt, Schmeil elder egy áhítaton találkozott Alessandra Machado Louzával, aki a Brigham Young Egyetemen tanult. „Amikor először találkoztunk az áhítaton, teljes mértékben figyelmen kívül hagytam” – mondta. Számára azonban szerelem volt ez első látásra.

1994 júliusában kötöttek házasságot a Brazíliai São Paulo templomban, és az Amerikai Egyesült Államokban fejezték be a tanulmányaikat. 20 évre visszatértek Brazíliába, aztán az Amerikai Egyesült Államokba költöztek, először Coloradóba, majd Floridába. Schmeil eldernek és nővérnek két gyermeke született.

Schmeil elder 1995-ben szerzett alapdiplomát építészetből a Utah Egyetemen, majd 2010-ben MBA fokozatot az Ohio Egyetemen. Dolgozott a Walmart Brazília alelnökéként, ingatlanfejlesztési igazgatóként, a Scopel üzletvezető igazgatójaként, a Cia City általános menedzsereként, legutóbb pedig a JBS S.A. ingatlanokkal foglalkozó részlegének igazgatójaként.

Schmeil elder szolgált területi hetvenesként, cövekelnökként, tanácsosként cövekelnökségben, püspökként, elderek kvórumának elnökeként és gyülekezeti elnökként. ■

Moisés Villanueva elder

általános felhatalmazott hetvenes

Akkoriban még csak 10 éves volt, de Moisés Villanueva elder soha nem felejt el, milyen érzései voltak, amikor a mexikói Oaxacában a misszionáriusok az evangéliumot tanították neki és a családjának.

„Emlékszem a Lélekre, amit otthagytak, és a békességre, amelyet a szívemben éreztem” – mondta.

Amikor Moisés négy testvérével együtt megkeresztelkedett, édesanyja – aki nehéz körülmények között egyedül nevelte őt és hét testvérét – visszatért az egyházba és újra tevékenyvé vált.

Később, amikor a 18 éves Moisés a missziójára készült, a családja még mindig pénzügyi nehézségekkel nézett szembe. Kétségbe vonta a döntését, hogy elmenjen, és megmondta az édesanyjának, hogy otthon akar maradni, hogy segítsen neki.

„Ha valóban segíteni akarsz nekem – válaszolta az anyukája –, akkor menj és szolgálj az Urat.”

Ágya mellett térdelve első napja után a Mexikó Hermosillo Misszióban Moisés érezte, hogy az Úr elégedett a döntésével. A missziójának tulajdonítja azt, hogy gyarapodott a bizonyossága a visszaállított evangéliumról.

„Ezt az egyházat a Szabadítónk, Jézus Krisztus vezeti – mondta Villanueva elder. – Ő név szerint ismer minket. Ismeri a szükségleteinket, a kihívásainkat és az aggodalmainkat. Ismeri az erősségeinket, sőt, még a szívünk vágyait is.”

Moisés Villanueva López 1966. december 13-án született a mexikói Oaxacában, Rubén Villanueva Platas és Delfina López Domínguez gyermekeként. 1995. június 30-án kötött házasságot Leticia Ávalos Lozanoval a Mexikói Mexikóváros templomban. Három gyermekük van.

Villanueva elder 1997-ben szerzett alapidiplomát üzleti adminisztrációból a Délkeleti Regionális Egyetemen, majd 2011-ben mesterfokozatot a Tecnológico de Monterrey vállalkozásfejlesztési innováció szakán. Legutóbb egy szállítmányozási vállalat, a Sertexa vezérigazgatójaként dolgozott.

Elhívása idején Villanueva elder területi hetvenesként szolgált Mexikóban. Szolgált még a Kalifornia Arcadia Misszió elnökeként, valamint főtanácsstagként, tanácsosként cöveklénkségben, püspökként, és közösségkapcsolati igazgatóként. ■

Steven J. Lund

a Fialat Férfiak általános elnöke

A Fialat Férfiak új általános elnökeként Steven J. Lund szent megbízást fogadott el, hogy segítsen utat mutatni a világ-méretű egyházban található ároni papsági korú fiatal férfiak százezreinek.

Ha lehetséges volna mindegyikkkel egyesével találkozni, akkor pontosan tudja, mit mondana: „Nem bonyolult Isten királysága sikeres tagjának lenni. Mennyei Atya szeret téged. Csak arra van szükség, hogy viszonzsz. És ezt téve biztonságban leszünk és boldogok. [...] Az életünk jelentőségteljes lesz.”

Az egyház komolyan vétele nem csupán vasárnap történik meg. Az ügyvédből lett üzleti vezető szerint ez mindennapos lehetőség.

„A szentíráások olvasása, az egyházi gyűlésekre járás, az eltévedés utáni azonnali bűnbánat, a szánk kinyitása, az evangéliumi példamutatás – ez a mi Mennyei Atyánk terve” – mondta.

Lund fivér 1953. október 30-án született Jay és Toy Ellen Lund gyermekeként, és az Amerikai Egyesült Államokban található Észak-Kaliforniában (Santa Rosa) és Dél-Kaliforniában (Long Beach) nőtt fel. Az Amerikai Egyesült Államok hadseregében töltött szolgálata Európába szolgáltotta őt, mely földrészt a Hollandia Amszterdam misszióban végzett szolgálata során korábban már megszeretett.

Besorozása után beiratkozott a Brigham Young Egyetemre, ahol újra kapcsolatba került Kalleen Kirkkal, egy fiatal nővel, akivel akkor ismerkedett meg, amikor Németországban állomásozott. Steven és Kalleen végül a Salt Lake templomban kötöttek házasságot 1980. augusztus 8-án. Négy gyermekük van.

A BYU-n szerzett jogi diplomája után Lund fivér ügyvédként dolgozott, majd a Nu Skin vállalatcsoporthoz elnöke és vezérigazgatója lett. Jelenleg a vállalat igazgatótanácsának ügyvezető elnöke. Emellett a Utah Felsőoktatási Szervezet régense.

Lund fivér szolgált a Georgia Atlanta Misszió elnökeként, valamint a Provói Városközpont templom felszentelési bizottságának koordinátoraként. Szolgált továbbá a Fialat Férfiak általános testületének tagjaként és területi hetvenesként. ■

Ahmad S. Corbitt

első tanácsos a Fiatal Férfiak Általános Elnökségében

Az 57 éves Ahmad S. Corbitt, 1962 augusztusában született James Earl Corbitt és Amelia Corbitt gyermekeként. A család szegény volt, és az Amerikai Egyesült Államok Pennsylvania államában található Philadelphia városában lakott egy bűncselekményekkel és bandaháborúkkal övezett lakótelepen. Nem volt biztonságos átmenni az egyik környékről a másikba.

Édesanyja lelki benyomásai azonban utat mutattak 10 gyermekének, és biztonságban tartották őket. Ösztönösen tudta, hogy mikor játszhatnak kint a gyermekei, és mikor maradjanak bent.

Ez a lelki fogékonyság vezette el őt később oda, hogy behívja otthonába Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza misszionáriusait. Kisfiúként és fiatalkorában Ahmad a családjával együtt nagyrészt a Nation of Islam mozgalom keretein belül hódolt, később pedig megkeresztelkedett protestánsnak. Addigra azonban érezte, hogy szereti őt az utolsó napi szentek helyi gyülekezete.

A rákövetkező hónapban édesanyja és néhány testvére megkeresztelkedett. 1980. augusztus 16-án, a 18. születésnapján Ahmad is belépett a keresztelés vizébe. Mostohaapja, Henry Brandford Campbell a rákövetkező évben csatlakozott az egyházhoz.

„Ez valójában nem rólunk szólt – mondta –, hanem Istenről és arról, hogy mit akar, mit tegyünk. Mi készen álltunk rá, hogy alázasak és nyitottak legyünk. Ő pedig vezetett minket.”

A Ricks Főiskolára járt, majd 1982 és 1984 között a Puerto Rico San Juan Misszióban szolgált, aztán pedig a fiatal egyedülálló felnőtteknek szervezett egyik templomi úton találkozott Jayne Joslinnal. A pár 1985. augusztus 24-én kötött házasságot a Washington D.C. Templomban, és hat gyermekük van.

Az ezt követő kilenc éven keresztül nappal dolgozott, este pedig iskolába járt; a New Jersey államban található Richard Stockton Főiskolán, valamint a Rutgers Egyetem Jogi Karán szerzett diplomát.

Szolgált már tanácsosként cövekelnökségben, cövekelnökként, főtanácsstagként, valamint a Dominikai Köztársaság Santo Domingo Keleti Misszió elnökeként.

Corbitt fivér dolgozott bírósági védőügyvédként, közönségkapcsolatoknál, valamint az egyház Közönség- és Nemzetközi Kapcsolatok részlegének New York-i irodájában. Jelenleg az egyház Misszionáriusi Osztálya alkalmazásában áll. ■

Bradley R. Wilcox

második tanácsos a Fiatal Férfiak Általános Elnökségében

Bradley (Brad) R. Wilcox éppen fiatalok konferenciáján vett részt Kaliforniában, amikor találkozott egy fiatal férfival, aki nem akart ott lenni. Csatlakozott ehhez a tizenéves fiúhoz egy árnyas fa alatt, és hamarosan a fiatal kedvenc témájáról beszélgettek, a gördeszkázásról.

Wilcox fivér megkérte a fiút, hogy mutasson neki néhány gördeszkás figurát. Lenyűgözve meghívta őt, hogy tartson gördeszkás bemutatót azon a nyáron egy fiataloknak szóló különleges konferencián. A fiatal férfi először vonakodott, de aztán beleegyezett. A konferencián olyan élményben volt része, mely megváltoztatta az életét, és rálelt a bizonyosságára az evangéliumról.

„Gördeszkán érkezett a konferenciára, de misszionáriusként távozott” – mondta Wilcox fivér.

„Egész életemet gyerekek és tizenévesek között töltöttem – mondta Wilcox fivér –, és szeretem a fiatalokat.”

Bradley Ray Wilcox az Amerikai Egyesült Államok Utah államában található Provóban született 1959. december 25-én, Ray T. Wilcox és Val C. Wilcox gyermekeként. Provóban nevelkedett, bár gyermekkorában néhány évet Etiópiában töltött.

Miután teljes idejű missziót szolgált a Chile Viña del Mar Misszióban, Wilcox fivér 1982. október 7-én házasságot kötött Deborah Gunnellel a Utah-i Provo templomban. Négy gyermekük van.

Wilcox fivér a Brigham Young Egyetemen szerzett alap- és mesterdiplomát, és a Wyoming Egyetemen doktorált pedagógiából. Wilcox fivér pedagógiai munkássága során számos kitüntetésben részesült, több mint 30 évet a BYU Especially for Youth programjának szentelt, és nagy örömmel tanított az egyetemváros oktatási hetén.

Wilcox fivér a családjával együtt Új-Zélandon és Spanyolországban is élt, amikor a BYU külföldi tanulmányi programját igazgatta. Számos könyvet írt, jelenleg a BYU Ősi Szentírások karának professzora.

Wilcox fivér szolgált már a Chile Santiago Keleti Misszió elnökeként, a Vasárnapi Iskola általános testületének tagjaként, tanácsosként cövekelnökségben, valamint fiatal egyedülálló felnőttek egyházközségének püspökeként. Elhívásakor főtanácsstagként és a cöveki Fiatal Férfiak elnökeként szolgált. ■

Emlékezetes pillanatok a konferencián

Amint azt Russell M. Nelson elnök megígérte, ez az általános konferencia sok tekintetben feledhetetlen volt.¹ Íme néhány emlékezetes konferenciái pillanat.

Új jelkép

Nelson elnök bejelentette az egyház új jelképét (lásd 73. oldal). Ez a jelkép tartalmazza az egyház nevét, egy szegletkövet jelképező téglalapba foglalva. Felette egy Krisztus szobor áll, egy boltív alatt, mely a Szabadítóra és üres sírkamrájára emlékeztet minket.

Bicentenáriumi kiáltvány

Nelson elnök felolvasta a Jézus Krisztus evangéliuma teljességének visszaállítására: Bicentenáriumi kiáltvány a világhoz című iratot, mely mindenkit hív, bárhol legyenek is, annak felfedezésére, hogy újra a földön van Jézus Krisztusnak az Újszövetségben említett evangéliuma. A hivatalos fordítás 12 nyelven megtalálható e lapszám belső borítóján. Azok az egyháztagok, akik még várnak a hivatalos fordításra,

Nelson elnök beszédében megtalálják a kiáltvány előzetes fordítását (lásd 91. oldal).

Ünnepélyes gyülekezet

Vasárnap ünnepélyes gyülekezet megtartására került sor az egyház első látomásról való bicentenáriumi megemlékezése részeként. Ezen a szent gyűlésen Nelson elnök vezette a szentek hozsánnakiáltását, mely a dicsőítés egy közös kifejezése, és különleges eseményeken használatos, például templomok felszentelésekor (lásd 92. oldal).

Második világméretű böjtölés

Nelson elnök kilenc napon belül másodszor is felkérte a világot, hogy böjtöljenek és imádkozzanak „a jelenlegi világjárvány megfékezéséért, az egészségügyi dolgozók védelméért, a gazdaság megerősödéséért, és az élet megszokott mederbe történő visszatéréséért” (74. oldal). A második világméretű böjtölésre nagypénteken, 2020. április 10-én került sor.

Új templomok

Nelson elnök bejelentette nyolc új templom megépítésének terveit szerte a világon (lásd 115. oldal). Jelenleg 168 felszentelt templom található világszerte, melyek közül 7 felújítás alatt áll.

Ifjúsági beszélők

A szombat esti ülésen beszédet mondott két tizenéves: Laudy Ruth Kaouk és Enzo Serge Petelo, akik arról beszéltek, hogy mi módon áldja meg a papság a fiatalokat (lásd 56. és 58. oldal). Több mint 20 év is eltelt már azóta, hogy általános konferencián beszédet mondtak volna fiatalok.

Erőteljes zene

A konferencia zeneszámaint előre rögzítették. A szentek szerte a világon a Prófétaukat köszönjük, Atyánk című himnusz eléneklésével zárták a konferenciát, kórusokkal Ghánából, Új-Zélandról, Mexikóból, Dél-Koreából, Németországból és Brazíliából (lásd 2. oldal). ■

JEGYZET

1. Lásd Russell M. Nelson elnök: Záróbeszéd. *Liahóna*, 2019. nov. 122.

COVID-19: Az iránymutatás, a gyógyítás és a remény üzenetei

Egyháztagok tesznek bizonyosságot arról, hogy a változások, az aggodalom és a veszteségek ezen időszakában is látják az Úr kezét.

Szerkesztői megjegyzés: Mivel az általános konferencia április 4-én kezdődött, a csendes Konferencia-központ képei a minket körülvevő járványra emlékeztetnek minket, azonban vezetőink üzenetei a derűlátásra és a reményre összpontosítottak. Az elmúlt hetekben a hit hasonló történeteit osztották meg velünk az egyház tagjai szerte a világból. A következő oldalak kivonatokat tartalmaznak néhány ilyen történetből, valamint tudnivalókat további, online hozzáférhető cikkekről. Krisztusi könyörülettel továbbra is segíthetünk egymásnak kigyógyulni ennek a világjárványnak a hatásaiból.

Ahogy akkor is velem volt, úgy most is velem van

Amint otthon ülve próbáltam lenyugtatni a világ történései miatti szorongásomat, találomra kinyitottam a naplóm a következőknél: „Oly sok félelemmel járhat az, hogy napról napra felkelünk ebben a világban, de az evangélium tanításaiba vetett hittel kis lépésekben haladhatunk előre. [...] A hit mindig legyőzi a félelmet.”

Tudtam, hogy hathatós személyes kinyilatkoztatásban részesültem, és ezt a több évvel korábbi naplóbejegyzéseimen keresztül juttatta el hozzám a Mennyei Atya. Megáldattam a békesség pillanatával és azzal a tudással, hogy Mennyei Atya akkor is velem volt, és most is velem van.

Danette Gray, Amerikai Egyesült Államok, Utah

A Szentlélek online is munkálkodhat

Íhletet kaptam arra, hogy csoportos videobeszélgetésen keresztül tartsak órákat az ifjúsági hitoktatáson. Két nappal azelőtt, hogy a városunk karanténba került volna, az osztályunk megtartotta az első online óráját.

A szülők némelyike is csatlakozott az osztályunkhoz, köztük olyanok is, akik nem egyháztagok. A könnyeimmel küszködtem, miközben közösen tanulmányoztuk Móziás második fejezetét. Mindannyian éreztük a Leletet, miközben arról tanultunk, hogy mások szolgálata Isten szolgálata is egyben. Sokat tanultam a személyes kinyilatkoztatás elnyeréséről és felismeréséről. A Szentlélek sokféleképpen nyilatkoztatja ki az evangélium igaz voltát. Bármi történjen is a világban, semmi nem állíthatja meg Mennyei Atya gyermekei

szabadításáért végzett munkájának előrehaladását.

Marites Pineda, Fülöp-szigetek, Mindanao

Egyetlen napot sem hagytunk ki az ifjúsági hitoktatáson

Mindannak ellenére, ami a koronavírus kapcsán történt, örömmel jelentem ki, hogy egyetlen napot sem hagytunk ki az ifjúsági hitoktatáson. Az óráim online videobeszélgetésen keresztül történő megtartása tartogat ugyan kihívásokat, de imádom nézni a szülőket és a kisebb testvéreket, amint belehallgatnak a beszélgetéseinkbe. Tetszik, hogy ez egyfajta állandóságot és rutint jelent a családjaink számára, és különösen szeretem azt, hogy továbbra is tanúbizonyosságot tudunk tenni egymásnak Jézus Krisztusról és az Ő irántunk érzett szeretetéről.

Mandi Crandell, Guam, Yigo

A fátyol mindkét oldalán lévő szolgálat

Idősebb misszionáriusnővéreként szolgáltam a Missouri Independence Misszióban, amikor fel lettek függesztve az egyházi gyűlések és kezdtünk elvonulni a lakásunkba. Telefon és számítógép segítségével tartottuk a kapcsolatot az egyháztaggal és karoltuk fel azokat, akikkel dolgoztunk és nem jártak rendszeresen az egyházba.

Hogy elfoglajjam magam, úgy döntöttem, végzek némi családtörténeti munkát, bár egy ideje már csak nehezen találtam új neveket. A FamilySearch-re belépve találtam egy értesítést arról, hogy egy feljegyzés csatolásra vár. Ez az egy feljegyzés nagyjából 70 személy megtalálásához vezetett el engem az ágamon. Öt nappal később abbamaradt a nevek áramlása. Aznap később megtudtuk, hogy mindannyiunkat felmentenek

és hazamegyünk. Szomorúan indulok útnak, de áldottnak érzem magam, hogy ebben a nehéz időszakban szolgálhattam a családomat a fátyol másik oldalán.

Kim Nielson, Amerikai Egyesült Államok, Oregon

Megtenni a részünket az Úr munkájának továbbvitelében

Amikor a misszionáriusok a környékünkön azt a tanácsot kapták, hogy maradjanak a lakásukban, mi megpróbáltuk megtenni a részünket egy barát meghívásával, hogy tudjon meg többet az egyházzól. A misszionáriusok telefonon keresztül tanították ezt a barátunkat. A ma rendelkezésre álló technikának köszönhetően éreztük otthonunkban a Lélek erejét. Bámulatos látni azt, ahogyan az Úr munkája még mindig halad előre, mindezen kihívások ellenére a világban.

Elaina Reich, Amerikai Egyesült Államok, Washington

A Szabadító hallja az éneklésünket

Egyházzolgálati misszionáriusként szolgálók a PathwayConnect programban az Ukrajna Kijev cövekben. A program vezetői úgy döntöttek, hogy mindannyiunkat, akik személyes jelenléttel járó gyűléseket tartunk, kiképeznek ezek virtuális levezetésére. Másnap a kormányzat bejelentette a Kijevre vonatkozó karantén intézkedéseit.

Nagyon szeretem, hogy a PathwayConnect biztosítja az összegyűlés lehetőségét. Azt is nagyon élvezem, hogy vasárnaponként összegyűlhetünk otthon, hogy hódoljunk és együtt énekeljünk. Hálás vagyok annak bizonyosságáért, hogy ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az Ő nevében, Ő ott van. Senki nem tudja, mennyi ideig leszünk karanténban Kijevben, de azt tudjuk, hogy a Szabadító hallja az éneklésünket.

Kateryna Serdyuk, Ukrajna, Kijev

„Ideje visszaszerezni a családotat”

Amikor beindultak a COVID-19-cel kapcsolatos hírek, drámai túlzásnak éreztem őket. Aztán a napok múlásával nyugtalankodni kezdtem, sőt, még pánikolni is a világunk jövőjét illetően.

Egyik reggel nem tudtam visszaaludni, és azon elmélkedve üldögéltem, hogy mivégre van mindez. Ekkor békeesség töltött el. A Lélek tudatta velem, hogy ajándékot kaptam az Úrtól. „Ideje visszaszerezni a családotat” – mondta.

Oly nagy sürgős-forgássá tud válni az élet. Ez a járvány lehetőséget ad a családunknak arra összpontosítani, ami igazán számít: Jézus Krisztus

evangéliumára. El tudom fojtani a világban lévő mérgező hatások néme-lyikét, és arra összpontosítani, hogy a gyermekeimet megtanítsam Krisztusra tekinteni. Mennyei Atyánk mindig is törődik velünk. Minden korábbinál jobban érzem most ezt.

Mary Ostler, Amerikai Egyesült Államok, Nebraska

Az Úr felkészített minket erre

Amikor megtudtam, hogy egy időre fel lesznek függesztve az egyházi gyűlések, kissé elcsüggedtem. Most viszont már látom, hogyan készített fel minket erre az Úr a prófétáin keresztül. Az otthonközpontú evangéliumtanulmányozás átsegíthet minket a nehéz időközön. Hálás vagyok azért, hogy vasárnaponként még mindig vehetek az úrvacsorából és hozzáferek a próféták szavaihoz. Megnyugtató a tudat, hogy addig is, amíg újra összegyűlhetünk, ugyanazt a Lelket érezhetjük.

Emma van As, Dél-Afrika, Gauteng

Megtanították nekünk, hogyan hódoljunk

Amikor a férjemmel először vettünk részt otthon az úrvacsora szertartásában, annyira erősen éreztem a Lelket, hogy alig tudtam elénekelni a kiválasztott himnuszt. Bő 70 éve járok az istentiszteleteinkre, de nem emlékszem, hogy valaha is ennyire nagyra értékeltem volna az áldásokat, melyeket tagságunk és részvételünk révén kapunk Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyházában.

Megtanították nekünk, hogyan hódoljunk és kinek hódoljunk. Igen, hiányzik nekünk a szentek társasága, és örömmel térünk majd vissza a „rendes” kerékvágásba, amint lehet, de hálás vagyok az addig tanultakért, miközben az „otthonközpontú, egyház által támogatott” hódolatunkban követjük a prófétánk tanácsát.

Susan Preator, Amerikai Egyesült Államok, Montana

Békességre és egységre lelni

Az otthoni est olyasvalami, amit minden héten örömmel várunk a fiammal. Gyakran átjöttek hozzánk egyháztagok, barátok és misszionáriusok. Aztán a járvány miatt drasztikusan megváltoztak a dolgok. Most telefonon keresztül tartunk otthoni estet a barátainkkal. Ez az együtt töltött idő lehetővé tette számunkra sok olyan dolog megtételét, amely közelebb hozott minket.

Nagyon hálás vagyok drága prófétánkért, aki felkért mindannyiunkat a böjtölésre. Ezen az élményen keresztül sokan éreztünk békességet és az egység erejét. Ilyen időkben a békesség, melyre szükségünk van, a Szabadítótól, Jézus Krisztustól ered.

Roshene McKenzie, Jamaica, Kingston

Isten közben tartja a dolgokat

Mindössze két és fél hónapja kezdtem el a missziómat. Szolgálati helyemként a mexikói Hermosillo lett kijelölve. Minden egyes nap lehetőségem volt rá, hogy csodálatos emberekkel találkozzak, akik készen álltak a visszaállított evangélium befo-gadására. Úgy éreztem, hogy éppen csak kezdem betölteni a céloimat, amikor a COVID-19 félbeszakította a missziómat.

Fájdalmas volt otthagyni azokat, akiket oly nagyon szerettem, de hatalmas békességet és biztonságot is éreztem, mert tudom, hogy Isten továbbra is közben tartja a dolgokat. Hálás vagyok azért, hogy van prófétánk és apostolaink, akik utat mutatnak nekünk ebben az időszakban. A világban szolgáló sok misszionáriushoz hasonlóan biztos vagyok abban, hogy ez nem jelenti a misszióm végét. Hamarosan újra segíthetek előmozdítani az Úr munkáját, és továbbra is eszköz lehetek az Ő kezében még több lélek bűnbánatra hozatalában. ■

Carolina Roman, Puerto Rico

Folytasd az online felfedezést!

Olvass el további történeteket arról, ahogyan az egyháztagok hittel és reménnyel reagáltak a járvány életükre gyakorolt hatásaira.

Reményre van szükséged?

- Tudd meg, az egyháztagok szerete a világon hogyan leltek rá a reménységre azzal kapcsolatban, hogy Isten örökösödik felettünk.
- Olvasd el, hogyan léptek tovább az egyháztagok az egyháztörténet más olyan időszakában, amikor fel lettek függesztve az úrvacsorai gyűlések.

Segítségre van szükséged?

- Tanuld meg felismerni magadban a bánatot, és tudd meg, hogyan gyászolj a gyászolókkal.
- Tudd meg, mások hogyan alkalmazkodtak az otthoni hódolathoz.

Ötletekre van szükséged?

- Találj arra vonatkozó ötleteket, hogy mi módon nyújthatsz továbbra is szolgáltatást ebben a különleges helyzetben.
- Tudd meg, hogyan alkalmazkodtak más teljes idejű misszionáriusok a feladatköreik változásaihoz.

E történetek és további elolvasásához látogasd meg az *Liahóna* különleges rovatát: "COVID-19: Messages of Faith" [COVID-19: A hit üzenetei]. A rovatot megtalálod a folyóiratoknál az Evangéliumi könyvtár alkalmazásban vagy online itt: [ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org).

További hasznos forrásanyagok szülnének

- A *Jóbarát* májusi lapszámában vannak tanuló és szolgáló gyerekekről szóló történetek.
- Nyisd meg a Gospel Living alkalmazást és a *New Era* legutóbbi lapszámait, ahol történeteket láthatsz olyan fiatalokról, akik hittel haladnak előre és egyedi módokat találnak a szolgálatra.
- Sok kihívással járhat az, ha szűk helyen vagyunk összezárva. Erősebb házastársi és családi kapcsolatok építésével kapcsolatos ötletekért nézd meg ezeket a cikkeket:
 - Kiesni a szerelemből... aztán visszakúszni. *Liahóna*, 2005. jan.
 - "Nurturing a Love That Lasts," *Liahóna*, May 2000.
 - Otthonaink békességéért. *Liahóna*, 2013. máj.
 - Szorgalmasabbak és gondosabbak otthon. *Liahóna*, 2009. nov.
 - Sajnos némelyek mások bántalmazásával reagálhatnak erre a feszült időszakra. Ha bántottak, akkor fedezd fel az **abuse.ChurchofJesusChrist.org** forrásanyagait és kérj segítséget! Megérdemled a biztonságot és a tiszteletet!

Tudj meg többet!

- Az egyházzal és a COVID-19 hatásaival kapcsolatos friss hírekért látogass el a [jezuskristusegyhaza.org](https://www.jezuskristusegyhaza.org) honlapra.

Jöjj, kövess engem!

Az általános konferencia üzeneteiből való tanulás

Az élő próféták és más általános egyházi vezetők tanításai sugalmazott útmutatást nyújtanak, amint az Úr munkájában igyekszünk tevékenykedni. Minden hónap második és negyedik vasárnapján a kvórum- és segítőegyleti elnökségek egy konferenciái üzenetet választanak megbeszélésre, az egyháztagok szükségletei, valamint a Lélek irányítása alapján. Alkalmanként a püspök vagy a cövekelnök is javasolhat egy-egy üzenetet. Általánosságban a vezetők fektessenek hangsúlyt az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjainak üzeneteire, azonban a legutóbbi konferencia bármely beszéde megvitatható.

A vezetők és a tanítók találjanak módot a tagok arra történő buzdítására, hogy a gyűlés előtt olvassák el a kiválasztott üzenetet.

További tájékoztatásért lásd a 2. kézikönyv: *Az egyház igazgatása* melkisédeki papságról és a segítőegyleti gyűlésekről szóló fejezeteit.

A tanítás megtervezése

A következő kérdések segíthetnek a tanítóknak az általános konferenciái üzenetből történő tanítás megtervezésekor.

1. Mit szeretne a beszélő, hogy megértsünk? Milyen evangéliumi tantételeket tanít? Hogyan vonatkoznak ezek a tantételek a kvórumokra vagy a Segítőegyletre?
2. Milyen szentírásokat használ a beszélő az üzenetének alátámasztására? Milyen egyéb szentírásokat olvashatnánk az ismereteink elmélyítése érdekében? (Esetleg találhatsz ilyeneket az üzenet jegyzetei között, illetve a Szentíráskalauzban.)
3. Milyen kérdéseket tehetnék fel, amelyek segítenek az egyháztagoknak elgondolkodni az üzeneten? Milyen kérdések segíthetnek nekik meglátni az üzenet jelentését az életükre, a családjukra, illetve az Úr munkájára vonatkozóan?
4. Mi egyebet tehetek még, hogy meghívjam a Lelket a gyűlésre? Mit használhatnék a beszélgetés gazdagítására (pl. történetek, hasonlatok, zene vagy képzőművészeti alkotások)? Mi ilyesmit használt a beszélő?
5. Tett-e a beszélő valamilyen felhívást? Hogyan segíthetnék vágyat ébreszteni az egyháztagokban arra, hogy e felhívások szerint cselekedjenek?

Tevékenységtetek

Számos módon segíthetsz az egyháztagoknak, hogy az általános konferencia üzenetéből tanuljanak. Íme néhány példa; lehetnek egyéb ötleteid is, amelyek jobban működnek a kvórumodban vagy a Segítőegyletben.

- **Beszélgessetek csoportokban!**

Oszd az egyháztagokat kis csoportokra, majd jelölj ki minden csoportnak egy-egy különböző részt a konferencia üzenetéből, hogy olvassák át és beszéljék meg. Ezután kérj meg minden csoportot, hogy osszanak meg egy megismert igazságot. További lehetőség, hogy azokat szervezed egy csoportba, akik különböző részeket tanulmányoztak, ők pedig megosztják egymással a tanultakat.

- **Válaszoljatok meg kérdéseket!**

Kérd fel az egyháztagokat, hogy válaszoljanak meg a következőkhöz hasonló kérdéseket a konferencia üzenettel kapcsolatban: Milyen evangéliumi igazságokat fedeztünk fel ebben az üzenetben? Hogyan alkalmazhatjuk ezeket az igazságokat? Milyen felhívásokat és ígéreteket kaptunk? Mit tanít ez az üzenet nekünk a munkáról, amelyet Isten vár el tőlünk?

- **Osszatok meg idézeteket!**

Kérd meg az egyháztagokat, hogy osszanak meg olyan idézeteket a konferencia üzenetéből, amelyek arra ösztönzik őket, hogy betöltsék feladataikat a szabadítás munkájában. Buzdítsd őket, hogy gondolják át, miként oszthatnák meg ezeket az idézeteket valaki – köztük a szeretteik, valamint a szolgálattételükre kijelöltek – életének megáldására.

- **Használj szemléltető leckéket!**

Előre kérj meg néhány egyháztagot, hogy hozzanak otthonról olyan tárgyakat, amelyeket a konferencia üzenet tanításához használhatnának. A gyűlés során kérj meg a őket, hogy magyarázzák el, miként kapcsolódnak e tárgyak az üzenethez.

- **Készítsetek leckét az otthoni tanításhoz!**

Kérd meg az egyháztagokat, hogy párokban dolgozva készítsenek egy otthoni est lecketervet a konferencia üzenet alapján. Hogyan vonatkoztathatnánk ezt az üzenetet a családukra? Hogyan oszthatnánk meg ezt az üzenetet azokkal, akiknek szolgálattételt nyújtunk?

- **Osszatok meg élményeket!**

Olvassatok el együtt több, a konferencia üzenetéből származó idézetet. Kérd meg az egyháztagokat, hogy mondjanak olyan példákat a szentírásokból, valamint az életükből, amelyek az ezen idézetekben tanított tant példázák vagy erősítik meg.

- **Tanuljatok egy szentírásrésztől!**

Kérd meg az egyháztagokat, hogy olvassák el a szentírásrészt, amelyre a konferencia üzenet hivatkozik. Kérd meg őket, hogy beszéljék meg, miként segítettek nekik az üzenetben található tanítások a szentírásrész mélyebb megértésében.

- **Találjátok meg a választ!**

Készíts el előzetesen néhány kérdést, amelyet a konferencia üzenet segítségével lehet megválaszolni. Olyan kérdésekre összpontosíts, amelyek mély gondolkodásra, illetve az evangéliumi tantételek alkalmazására készítetnek (lásd *A Szabadító módján tanítani*, 31–32.), majd az egyháztagok válasszanak ki egyet a kérdések közül, és keressenek rá válaszokat az üzenetben. Kérd meg őket, hogy kis csoportokban beszéljék meg ezeket a válaszokat.

- **Találjátok meg a kifejezést!**

Kérd meg a csoport tagjait, hogy fussák át a konferencia üzenetet, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek megragadják a figyelmüket. Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak, és mit tanulnak belőle. Hogyan segítenek ezek a tanítások elvégeznünk az Úr munkáját?

- **Alkossatok!**

Kérd meg a tagokat, hogy készítsenek egy plakátot vagy könyvjelzőt, amely egy rövid, inspiráló idézetet tartalmaz a konferencia üzenetéből. Adj lehetőséget nekik, hogy bemutassák, mit készítettek. ■

A Szabadító központi helye

Russell M. Nelson elnök bejelentett egy új jelképet Az Utolsó Napi Szentek Jézus Krisztus Egyháza beazonosítására. A jelkép kihangsúlyozza Jézus Krisztus nevét és központi szerepét mindabban, amit az egyház tesz. Az egyház neve szegletkövet jelképező téglalapban található, mivel Jézus Krisztus az a fő szegletkő, melyre az egyház épült (lásd Efézusbeliek 2:19–21). A jelkép központi része Thorvaldsen Krisztus elnevezésű márványszobrát ábrázolja. A kép a feltámadt, élő Urat jeleníti meg egy boltív alatt, mely arra emlékeztet, hogy a halála utáni harmadik napon előjött a sírból.

Az egyház jelképének szent jellegét tiszteletben tartva és a jogvédelem megőrzése érdekében az egyház hivatalos jelképe csak az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma jóváhagyása szerint használható.

„Mit jelent számotokra, hogy Jézus Krisztus evangéliuma vissza lett állítva a földre?” – tette fel a kérdést Russell M. Nelson elnök az egyház 190. éves általános konferenciáján.

„Azt jelenti, hogy ti és a családok mindörökké össze lehettek pecsételve! Azt jelenti, hogy mivel egy olyan személy keresztelt meg titeket, akinek Jézus Krisztustól kapott felhatalmazása van, és az Ő egyháza tagjává konfirmáltak benneteket, a Szentlélek állandó társaságát élvezhetitek... Azt jelenti, hogy soha nem maradtok gyámoltás vagy Isten segítő hatalmához való hozzáférés nélkül. Azt jelenti, hogy a papsági hatalom meg tud áldani benneteket, miközben alapvető szertartásokban részesültök, illetve szövetségeket köttök Istennel és betartjátok azokat. Minő horgonyt jelentenek ezek az igazságok a lelkünknek, különösen ezekben az időkben, amikor tombol a vihar!”

